

୨୭ କହୁଛିଥିଲେ ସମୟର ବନ୍ଦରେତ୍ରାଳୀ
ମହାବୃତ ॥ ଏ ପାପ ଓ ଅନ୍ଧାଳୀ
ଅବେଳା ବହୁକୁ ପ୍ରବେଶାଗ୍ରୀ ଅମୋଳ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଦୂର ଓ ବଜକମ୍ପରୁଣ୍ଡ ବାହୁମାତ୍ରା ଥାନ
ଦିନରେ । ଏପ୍ରବାହ ଧାରର ଉପରେଯାତିଗା
ହିମାର ଦିନେ ।

ବେଳାର ଦୂରୀର ପାହାଯି ପିତିର କଣ
ପ୍ରଚାରିତ ହେମବ ଅନୁଗାମର ଦରସାନ କରୁଥେ
ହରାର ଟ ୮,୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ବସନ୍ତରେ
ଟ ୧୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରେ ଜାରି କରାଯାଇଛି
ଏହା ଉପରେ ପାହାଯି ପିତିର
ଠାର ଟ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖା ସଂକଳନ
ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ପଣ୍ଡିତ ଅମୋହାପ୍ରକଳ୍ପ ପର୍ବତ
ପ୍ରଦେଶରେ ମେଟିବ ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ରଙ୍କ ବର୍ଯ୍ୟକରୁ
ପ୍ରାଚ୍ୟମାତ୍ରେ ଲୁଷାରେ ପ୍ରାଣଧର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷକେ
ମାତ୍ର ପର୍ବତମଧ୍ୟରେ ପରମାନନ୍ଦରେ ଖର୍ବକେ
ଗାଁର୍ ଏ ପଣ୍ଡିତ ବହୁତରେ ବୋଧେର ମାତ୍ର
କର୍ମ ରେ ଅପଣା ମନ୍ଦିନୀ କୃତିମନନ୍ଦ ହେ
ଥାଇଲେ ଯେ < ପ୍ରକାର ପରମେ ଜୀବର
କରେ ନହିଁ । କୃତିମାନେ ଜହାରେ ସମ୍ମଦ
ଦେବାମ୍ ବର୍ତ୍ତିତ ନ ହେଉ କୃତିମାନର ମାତ୍ର
କର୍ମ ରେ ଅପଣା କୃତିମ ପାଳିତରଙ୍ଗୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଦରମହାତ୍ମା ବି-
ଶ୍ଵେତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବତ୍ରେ ହେଲୁ ଯେ ପାଇ-
ବର୍ଷର କୁଳଜ ଦୋଷୀ କିମ୍ବା ଅଧିକା ରହ-
ଯେଉଁକାଂଗ ସମ୍ମାନ ଥାଇଅଛି ।

କେବଳ ତଥା ପୁରୁଷଙ୍କ ମାନ୍ୟଦର୍ଶି ।
କେବଳଦ୍ୱୟର କେତେହୁ ଯେ ମାନ୍ୟଦର୍ଶି
କୁଣ୍ଡଳାଦ ମେରି ୫ ଦିନବାବ ଜାରିତାବି-
ଯୋଗେ ମୁଁ ୪୦୦୦ ରେ ପ୍ରତିର ଦୋଷକୁ ।
ଦକ୍ଷବନ୍ଦ ମହିମାରେ ଉଚ୍ଚର ଅମୂଳାନଳର
କେବେ ଦେଖାବ ଅନିଲାଟି ।

କେବେଳ ହେଲାଟି କଣାଦର୍ଶରେ ଯେ
ଏହାହା କଥା କରେ କରେନ୍ତାବୁ ହା ଅପାର
କୋଟି ଏ ଶବ୍ଦର୍ଥର ସୁତ ଓ କୁରାଦର୍ଶର
କୋଟିର ନହିଁଦୟ ଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ କରାପାଇ

କେତୁକ ପରିହରିବୁଥିଲେ ଅବରତ ହେଲେ
ଏ କାହା ଫୁଲେନାଥ ଦାଳସୀରା କରିବେ
ଅପର୍ଯ୍ୟା ଅପର୍ଯ୍ୟା ମନେମା କାହାକୁଡ଼ିକ କମ୍ପିବେ
କାହାମେହି କାହିଁ ହାତିପାତ୍ର ଗୁର୍ଜନା କରି
ଅଛୁଟୁ ମାତ୍ର କାହା ଅବର ମନେହ ନ ହେଲେ
କୁମାର ଅର୍ଦ୍ଧମେହୁକାଳ ଚାଲିବାର ଅକ୍ଷ
ମୃଦୁଲୀ କିମ୍ବୁ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ବନ୍ଧନା କବର୍ତ୍ତମେହୁ
ନ ନବ୍ୟନ ଅବିଷ୍ଟିତା ।

ଏହାରେ କେତେବେଳେ ଅବଲମ୍ବନ ହେଲା
ଶ୍ରୀ ରାଜପାତ୍ର ପଣ୍ଡାରାଜ କନ୍ଦୁମିଶ୍ଵରଙ୍ଗେ
ହୋଇଥାଏଟା କଷ୍ଟ ସମାରଣ ହାତିଲେ ଗାନ୍ଧି-
ଜୀବ ହାତରେ ପାଇବାରୁ ଆଚିର ପଦ୍ମପାତ୍ର
ନୟାବେଳେ ପରମାର୍ଥ ହେଉଥିଲା, କୌଣସି
ଏ ପରମାର୍ଥକାଳରେ ବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ।

୧। ଗୋଦ୍ୟଲିଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରର ହେଠାକ ପାଇଁ
ହେବାର, ମହାଘୂର୍ଜିନ୍ଦ୍ରା କିମ୍ବେ ଆଜର ଶାର୍ଥ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କେ କବଳ ୯ ଦଶିବା
କମ୍ପୁରେ ଶାର୍ଥାଳିଙ୍କର ଉପର୍ତ୍ତିବିଶେଷ ସାମାଜିକ
ପରିଚ୍ୟା ପରିଚ୍ୟା ପରିଚ୍ୟା ପରିଚ୍ୟା ପରିଚ୍ୟା ।
ହେ ଦୈନିକ ହୀନଙ୍କ ପଦ୍ମନାଭ ଓ ୨୭ ଏ
ତଥାରତକୁ ଧୂ ରେଖାକୁ । କରିବାକୁ
କାମାକିରଣ କରି ମେହନତା ଦାଖନ୍ତିରୁ ।
✓ ୨। ଅଶାମର ପମ୍ପିକ ବନାମାରଜନ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ଯେ ଗନେବ ଖାନ୍ଦର ଗୋଟିଏ
କୁଟ ଅଛି । ଧୂ ପ୍ରକଟ କି ଧୂରେ ବୃକ୍ଷ ହେବ
ହାହ, ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ପଶୁର ପାତା ହୁଏ, କହି-
ଛ ଫେମାନେ ଧୂରୁ ପକା ଦେବନ୍ତି । ହେବା
କୁ ବିଚକ୍ରମିତିରେ ହୁଏ, ଧରନମାନେ ମିଶ-
ରେ କାହାରୁ ଏବିଶାମର ଅନ୍ତିଶାମର ତମା-
ର ଦିଅନ୍ତି । ଏହିଦିନରେ ପଣେ କେ ଗୋଟିଏ
ମୋତି ହୋଇଗାର ।

୪ । କୋମାଳ ଦୁଇ ଶାଖିଶୈର ମେ
ରେତେହୁଏ ଲୋକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦର ଅଛନ୍ତି ଯେ
ମୋହନ ବିଜନ୍ମଦ ବିହି ଅକି କ୍ୟବିହା କରି
ବେଗେ ।

* ଦିଲ୍ଲା ମାରୁପ ବୋଲିଟି, ବିଶ୍ୱା
ମନ ତତ୍ତ୍ଵ ନିବିଧିବେଳ ଦର୍ଶ ପରିଭାଗୀ
ଅବେଳାଙ୍କ ବର ଅଛି ।

ପ୍ରକାଶ !

ପ୍ରାଚୀ ହୃଦୟପିତାକୁମାର ମହାଶ୍ଵର
ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତିକ

ବିଜୟାର୍ଥୀ ଦିବେଶୀ, ଏହି ଯେ କୋର୍ଟ
ଦେଖିବ କମ୍ପାନୀ ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ଆଗର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
କରି ପାରିଛି ଉପରାଖି ଦିଲାଖିବେ

କେବାର ସମ୍ବଲେ ପ୍ରତି ଜଗାଥ ନଦୀ
ପରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଦୀ ଯେବେବେ ହୃଦୟବାଦୀ
ଧାରତ ବନ୍ଦାର ଦେବାମହାମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟ ବିଦ୍ୟା
ଜନମାରେ ଜାତି ଅମୋର ଫଳକ ହନ୍ତି
ଏହୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ମହାପତ୍ରର ଲେଖକ
ପ୍ରଧାନ ଛାତ୍ରଚର୍ଚର ଉପରେ ଦୟାବେ

ମୁଦେଖ୍ୟାତ ଅପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଅପଗର ମୁକୁତର
ମୁହାର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଶାନ୍ତମା ପଦରେ
ନିଦ୍ୟୋଗ ଦର ଥାଣୀ ବାହ୍ୟରେ ତ ଘାସ
ମହାମୟ ଅଶ୍ଵରୁ ଦେଖିଲା ଜୀବର ହମ୍-
ପ୍ରକାଶ ଯଥା ମାତ୍ର କେବିଅହନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ମହାମୁହାରର ପରିକାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ଅର ମନ
ଥାଏ କି ଏ କିମ୍ବା ମହାମାନ୍ୟ ଦଳର
ବାହେବଳ୍କ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଜମାନ ମା
ପରେ ପାଇବ ଦଳର ଅର କଠିନ ବାହ୍ୟର
ବିନା ଗାହିବରେ ପାଇନ ହୁଏ ଗାତ୍ର ।

“ । ଗା କରୁଥିଲାକର ଗା ନଦିର ଓ
ହେମନୀୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧବାର
ବୃକ୍ଷମାଳ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ୍ସୁନ୍ଦର ଅଗମପାତାର
ଅଛି ଯୁଦ୍ଧର ବସନ୍ତ ଏହି ଯେ ପ୍ରାସାଦ ମହା-
ମନ୍ଦିର ମେଳିରଧାରେଇକର ଗା ‘ନଦିର
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାଦ ବରବାର ଚଲନ ନାହିଁ’ ବ୍ୟା
ହିନ୍ଦୁମଣିବଳମ୍ବା କ୍ଷମତାପ୍ରାୟ ଖାମୋକଳୁର
କ୍ଷମତା ମେଧ୍ୟେ ସୁନ୍ଦରିଷାର କରନ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ ମୁଦ୍ରଣ } । କି । ବର୍ଣ୍ଣନାକାଳସମେତ ।

১৮১৯

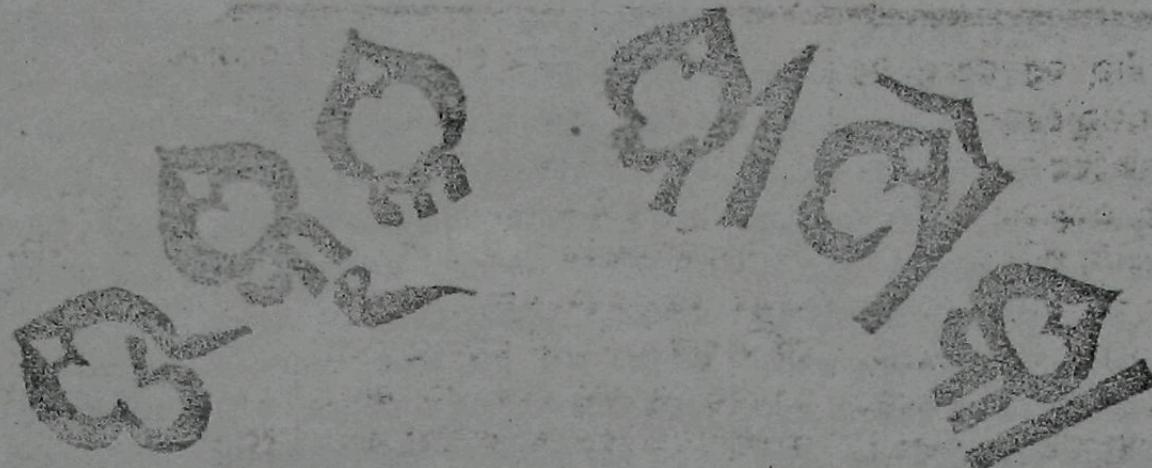
ଯେବେ ମୋହଦିପାତ୍ର ପଣ୍ଡର ହସ୍ତାନ୍ତର
କଳ ହୁଅଏ ତେବେ ଜାଗନ୍ନାଥ ବିଶ୍ୱାସାନ୍ତର
ଯେ ଯାଦା ପ୍ରାଚୀରେ ଅଗ୍ରାମୀ ବୁଲାଇମାନଙ୍କ
ଟାଙ୍କ ରଜ ଗନ୍ଧାର ଦେଲ ଏ ଗାଁ ପ୍ରା
ମେଦ୍ଦରେ କିମ୍ବୁ ସାନ୍ତରବାରକଟ୍ଟାର ଡାକି-
ଲମ୍ବରେ ଦକ୍ଷୟ ଦେବ । ଉତ୍ତର ବରତମାନ ମୂର୍ଖ
ହାତେର୍ତ୍ତରରେବକ୍ଷ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ଓ ଏକମର୍ତ୍ତବୀ
ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଯାହା କାହିଁବାର କଣ ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଜାତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାହେବଙ୍କଠାରେ ତତ୍ତ୍ଵ କଲେ
ବାହିଗାପରେ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମହିନୀ ଦିଗନ୍ଧା ମୋ ୫ ଟଙ୍କା
ଲେଖୁରରେ ଦିଗନ୍ଧା ମୋ ୧ ଟଙ୍କା

୧୨୯ ପଲାଟିର ଦେଖିଲୁ କ୍ଷେତ୍ରର ଏହି ଦେବତା

卷之三

ଏହି କାଳରେ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

650

१२७

ମୁ ୨୭ ରଜ ଜ୍ଞ ସକାଳୀପନ୍ଦିତ । ମୁ । ଅଖାଡ଼ ହ ୧୫ କ ଏହି ପାଠୀଥାର ଏକବାର

{ অনিয় বাঁধি ব মন্ত্ৰ ৪৫
বৰ্ষাৰোমৃত দেইলৈ বৰ্ষমু ৪৬
মণ্ডলী ঘৰু ভাজিবাৰ ৪৭

ବାରାହଂର ସୁଲିଙ୍କ ସେ ଏ ଜଗତରେ
ଶେଷିବ କଳୁ ବୃଷ ବାହାର ଅଛି । ଜାହା
ନେବେ ଅନ୍ୟଦେଶ କର ଅନ୍ୟଦେଶ ହେବାଜାଇଁ
ଯଥାରୀଥେ ହୁବା ଓ ପ୍ରଣାମ କରେ ଅବିଜ୍ଞାନରେ
ମଧ୍ୟ ମିହି କୁଅର ଓ ଅଜ୍ଞାନରେ ପୁଣ୍ୟ ଦେବ
ଦକ୍ଷାଚକ୍ରରେ ଅନ୍ୟଦେଶ କରେ । ଏହା ଏହା କଷ୍ଟକରୁ
କହୁର ପ୍ରଫେଲ ପାଏ । ଏବେଳକ କେବେ
କାହିଁ କାହିଁ ବୃଷକୁ ଏହାରୁ ଅବନାନନ୍ଦା
କରିବାର ଜାହାର ଆସି ଖୋଲାନ ତେ
ହେବେ ଶେଷ କାହିଁ ବୃଷର ଅନୁରଥରେ
କହି କୃତ୍ୟାର୍ଥ ଲଭ୍ୟକୁଳୁ । ବୃଷକୁ ଅକ୍ଷ
କଳ ହେବ ପରାମ ପାଇଥାହି ଓ ଯେଉଁମାନେ
ଏହାକୁ ଉତ୍ତିଥକୁ ଦେମାନେ ଏହାର ଅନୁ
ରଥରେ ଅଛନ୍ତି । କରିବା କୁଅର ଘନରେ
ତଥ ଏବୁତର ମହମା ପ୍ରଭୁର ହେବ ଏ
କହନାନେ ସଂକଳି କଥାକର ଉଣ୍ଡାର ପାଇ
ଥିଲୁ ହେବେ । ହୁଅର ବିଷୟ ଯେ ସେ
ବୃଷକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଶକ୍ତି ଲାହି ଦେବ ଯେ
ଜାହାର ମହମା ବର୍ତ୍ତମ ଜାଗି ପଢ଼ି ଅନେ
ଧାରା ଦେବ ହାହି । ମୋହନେ ପାଠକ-
ନନ୍ଦ ପୋଇ ହେଲୁ ଗୋଟିବ ପ୍ରଥାର
କରିବେ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ବିଦୂଷ ସାହେବ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ରେ କହୁଛି
କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ହୁଏଇଥୟର ଅଧିକାର କା-
ହେଲି ଆମେମଙ୍କେ ଏହିଥାରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇବା

ଅଶୀର ମଧ୍ୟେ ବଜ ଥାହେବ ହାଇବୋର୍ଗ୍‌ରୁ
ପଠାଇଥିଲେ ଭବୁନ୍ତରେ ଥକୁ ଦଇ ବିଷ୍ଣୁକଳମୟ
ମାରଙ୍କୁଟ ଶାହେଦଙ୍କ ଅଳ୍ପ ରହୁଛି. କରୁ
ଆଶନିରୁ ଚର୍ଟବର୍ତ୍ତ ଫେଉଦେଖି ବାହାନ ଆଶା
ଥେଇଥିବାକୁ । ହାଇବୋର୍ଗ୍‌ର ବାହାନଙ୍କେ
ଫଳାତ୍ତ-ବନ୍ଦ ମାନ୍ଦିଲ-ବନ୍ଦିଲାହେ କାହାକୁ
ଅତ୍ୟସ୍ତବନ୍ଦିଷ୍ଠ ଦେବିତଥ୍ ଥରକ କମାରଖିଲେ
ମାତ ରକୁ ଅଇନର ବୌଦ୍ଧି ଦିଦ୍ଧା ମାତରେ
ଏ ଅପରାଧ ଯାତ୍ରୁ ମାତ୍ର କି ସେବେ ମୁଦେଇ
ଶତପତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ଏ କରନ୍ତରେ ସକାରେ
ଦେଖିଲା ଅଧିକାରେ ନାହିଁ ଦରକାର
ଦେଇ କଲା । ଅମ୍ବେଳାଜେ ମା ଏହାକୁ ଏବା
ପ୍ରକାର ବୃଦ୍ଧିତର ଜଳ ବର ଦେଖିଲାଥିଥାନର
ସଦତ ସର୍ବିର ରାଜିତାର ମଜ ପ୍ରକାର ବର-
ହକୁ ଏହି ଉଚ୍ଚତମାନରୁ ଫେହୁମନ୍ତ ପ୍ରକାରିତ
ହୋଇଥିଲୁ ଦେଖି ଅମ୍ବେଳାଜେର ଅଧିକ ହର୍ଷ
କାଳ ମେନାଥରୁ । ଥୁରି ଏମନ୍ଦିମା ପର୍ମିତରେ
ମାରଙ୍କୁଟ ଶାହେବ କ ରୈଥିଧିକୁ ପଠାଇଥିଲେ
ଯେ ତହୁର ବନ୍ଦ ହାଇବୋର୍ଗ୍‌ର ଜାରି
ଜାର୍ଯ୍ୟମେନାନ ହେବ କେବଳ ବୟବେ କେବେ-
ଅଛି । ଏକମରାଇ ଫଳ ଡାକ୍ତରମୁକ୍ତ ଆଂକ-
ମାରକ ଗୋଟର ବନ୍ଦର୍ଦ୍ଦୀ ।

ନାରୁଟ ପ୍ଲେଟିକ ଦୂରସ୍ଥୀ ଦେଖୁ ଯେବେଳ
ମହ କରୁଣାଦ୍ୱାରା ବିଗନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରିତ
ଦେଖିଅଛି । ଏହେ ଯେବାର୍ଥ ମାତ୍ର ଜାହା

ବସନ୍ତରେ ଖେଳ ଯାଇଥିଛି ଏ ଅବର ଯାଇ
ଦେଶ ବରୁଷଙ୍କ ମାହା ବାହାରକୁ ଅପୋର
ନାହିଁ ଯତ୍ତ କଣ୍ଠ ଠାର ରେ ଦେଶ କି
କିମେଶକୁ ଯାଗୀୟ ବରୁଷଙ୍କ ବଦେଶ ଦରା
ବାହାର ଏହି ବୁଲିଯେ ଦେଶ ବିଳାଇଥାଏ ଏ
କିମେଶକୁ ଯାଗୀୟ କିମେଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମାର୍ତ୍ତି ମାତ୍ର ଉପରେ ବୁହାମେଶ ବାହି ବିହେଲ
ପ୍ରେମମାତ୍ରେ ଏହାର ବାରବ ଅଜ୍ଞାନକ ଭଣ
ପରିବ ବରୁଷଙ୍କ କେନଗାନାମେ କାହିଁ
ଦରଦର ଏହେ ବଥ ବହବା ଅଥବା
ପରମର୍ଥ ଦେଶ ଅପରଥରେ ତାତ୍ତ୍ଵର ଆତ୍ମ
ବାହାରୁ ବେଶୀଶାରର ଅଶ୍ଵ ଦେଇଥିଲେ ।
ପୁରୁଷି ଅହେବ ମିଳନ ବରହାର ହେ ଏ
ରହିବ ବରୁ ମାହାରୁ ଦେଶ ବିଜାରୁ ଅଚ୍ଛି
ପୁରୀ ଅଶ୍ଵରୀ ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଧେର୍ କ
ରାମ ଏ ମନ୍ଦରରେ ଏହି ପ୍ରକରଣ ମେମେ
ଏହି ଯେ କାରବୋର୍ଡ ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରକରଣର
ମୁଦ୍ରାବା ନେଇ ନିଷ୍ଠା ଦେବାରୁ ଅକ୍ଷା ।
ଏହିକୁ ଶାୟ୍ ଧେଇ ଦିନଠାର ହେ ଦେଶୀ ଏ
କିମେଶ କିମେଶ କିମେଶ କିମେଶ କିମେଶ
ଦିନ ସ୍ଥାନାର ଦିନବାରୁ ହେବ ଯେ କପାଳ
ମଳ, ଅଜ କପାଳ କିମେଶ ଅଥବାରତ କିମେଶ
ମୁଣ୍ଡର ଅଖାର, ଦିନ ଦିନବାରୁ କିମେଶ ଯେ
କିମେଶ ଦିନବାରୁ କିମେଶ କିମେଶ କିମେଶ
ଦିନବାରୁ ଦିନବାରୁ କିମେଶ କିମେଶ କିମେଶ

ପ୍ରକାଶ ଏ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ଉତ୍ସବରେ ହେଉଥିଲା
ଜାହାନ୍କ କୌଣସି କରିଥିଲା ହେଉଥିଲା ।

ଏ ପ୍ରଦ୍ଵାନ ଦେଖିଲେ କଥାମ କଥାମ
ଯେ ଶୁଣିତାମ ମୂଳରହା ହେଉ ଛତ ଦେ-
ନାହା ଏହି କାନ୍ଦିବେର୍ଷମ ଅଧିକାନ ପରିବାର
ଅସ୍ତ୍ର ଯାହଣେ । ଯାହେବ କାହା ପ୍ରତିପାଦନ
ନେବାହୁଣ୍ଡ । ସବେଳା ବର୍ତ୍ତମାନ କାନ୍ଦିବେ-
ର୍ଷକ ଦ୍ୱାରାକରିବାରେ ଅଛି ଓ ଯାଚନ୍ତେ ।
ଯଥାମ କିଞ୍ଚିଦଭି ବହୁମ କଥା କରୁ ଅଧିକ-
କୁ ତାନୀରାପରିବୁ । ଯେବେ କୁଣ୍ଡି ବ ହେବ
ଯରେ କଥାକବ ଦିଲ୍ଲି ଯେତେ ଦିଲ୍ଲି ଏଥର
ଦୁଇ ବେଷ କଥା ଯେବେ ଏହିବ କାହାକା
ଦୁଇଟି କନ୍ଦିରଥା ଧାର ଯଥେଷ୍ଟ ଖୋଜ କ
ଆଏ ତେବେ ଆଖା କଥା ପୁଅକ୍ଷ ଅରହ କ
ହେବ ସେ ଅସ୍ତ୍ର ହେବ କାହାକୁ ।

ପୁଣ୍ୟ ମହାବତାଦର ଯେଉଁ ଯୋଗ୍ୟମହି
ରହେଥିଲେ କତନ୍ତ୍ରଧୂରରେ ବରଦଳୁଁ ଅଛି ଆହା
ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଯୋଗ୍ୟମହିତର ଦେଶାଧିକ
ଯେ ଜାହା ସବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷାଦ୍ୱାରା । ପୁଣ୍ୟ
ମହାବତାଦର କି ସବୁ ଏହି କେ ସବୁର ବିଦ୍ୟ-
ଆନୁମାନରେ କି ସବୁ ଜାର୍ଯ୍ୟ ୧୦୧ ଏହିର
ପ୍ରକାଶିତ କବ୍ୟ କୋଟିମାତ୍ରେ । ଲ୍ୟାଙ୍କାର
ବସନ୍ତ ଦେଶରେ ମୁଖଦର ଧର୍ମବନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେ-
ଲାହେ ଅବସତ ଦୋଷାଦ୍ୱାରା । ଯେ ପ୍ରକାଶିତ
କବ୍ୟମାତ୍ର ଜାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସବୁର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
ପ୍ରସର କାହୁ ହରେବନ୍ଧ ଥାଏ ଅଣିତୁମ୍ଭ ସୃଜ-
କଟ୍ଟିଗେଣ୍ଟି, କାହୁ ପେନ୍ଦ୍ରାଶବ ହିନ୍ତ ମୁକ୍ତିପା,
କାହୁ ଉଚ୍ଚଦେଶୀର ଥାଏ ତେଷ୍ଟାକରେତ୍ତର,
କହିବୁ ପାପଦ୍ୟ କାହ, ମହିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦବନ୍ଧ ଥାଏ
ଏହି କାହୁ ଉଚ୍ଚଦେଶୀର ଥାଏ ବିହୁପାତାର ଥିଲେ
ଏହି କରେତ୍ତର ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ସବମାତ୍ରରେ
ଜାହା ଦୋଷାଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ମହାବତା ସବୁର
ପ୍ରକାଶିତ କବ୍ୟ ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମରଣିକ୍ଷାର
ଅବସ୍ଥା କି କାହିଁ ଜାହା କୋରାଯାଇ କି କାହେଲେ
କେ ସବୁଟି ସବୁରଙ୍ଗ୍ୟ ହିନ୍ତର ବର୍ଷିତକୁ କମ୍ପା
କହି ଉଚ୍ଚଦେଶ ଜାର୍ଯ୍ୟ ସବୁରେ ଅଭ୍ୟତିତ କୋଟି
ପ୍ରକାଶ ଜାହା ରିଖ ପ୍ରକାଶ କାହିଁ । ଉତ୍ସବ
ମହାବତା ଯେ ସବୁର ମହି ଦେହ ମେଟିଏ
ଜାର୍ଯ୍ୟ କାହା କରିବାକୁ କୃତକମ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ
ଏ ଜାହାକୁ ସୁଧ କେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର କହିବୁ ନୁହିଲା ।
କାହୁ ଉଚ୍ଚଦେଶ କୋଟିର ସବୁରଙ୍ଗ୍ୟକେ ସବୁର ପଦ୍ମ-
ପରାମର୍ଶମାତ୍ରେ ଜାର୍ଯ୍ୟ ସବୁର ପଦ୍ମମର୍ମ ଏହିର

ଜନ୍ମର ହୋଇଥାଏ ଯେମାକିବ ଦୂରଥାରେ ଥିଲା
ବଳା କାହା ନୁହୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଆହାରର ବଜୟ
ବଜୟ ନୁହୁଣ୍ଡ କିଅପାଇଁ ତୁମ୍ଭ କ୍ରତୁବବାଜର
ସେହିକୁ ଦୂରଦ୍ସାର ବଧା ଧୂରାଯାଏ ଯେବେ
ମହାରାଜା ଉତ୍ତରରୁତି ହୃଦୟ ଓ ସରଗାଳୀ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ସବର ପରମାତ୍ମାରେ କର୍ମଚରମା-
ଜେ ବିଦ୍ୟାମ ଏହ ଯେଉଁ ବ୍ୟନରେ ଯେଉଁ
କର୍ମଚରମାକୁ ବ୍ୟନବାବୁ ହେବ ଏହ ଆହାର
କାର୍ଯ୍ୟର ବର ଯଜ୍ଞ କନ୍ତୁ ହୋଇଥାରିବ
ଏଥିର ଶିଶ୍ୟମାଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଯେ ଶିଶ୍ୟ
ଦୂରକୁ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପକି ଓ କିମ୍ବା ଅପ୍ରେକ୍ଷାରେ
ଦୂରଦ୍ସାପେ ପ୍ରତିପାତନ କରନ୍ତୁ ଆହା ହେଲେ
ବ୍ୟକ୍ତଦରବାର ରହୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରାକୁ ନରିବ ସନ୍ଦେହ
ହାହଁ ଏହ କିମ୍ବା ପ୍ରତିପାତନ ବରିବାର ଅ-
ବିଦ୍ୟା ମହାବ୍ରତାକର ହେଲେମ ଅର ବୈଶିଷ୍ଟ
ଅୟମର ଦେଖାଯିବ ହାହଁ । ଏଥିରୁ ଅମ୍ଭେ-
ଦ୍ରାକେ ଲବାଗତାକୁ ବିଶେଷଦ୍ସାପେ ଅନ୍ତରେ
ବିବାହକୁ କି ଯେମନ୍ତ ଏକବିଷୟରେ ସବର
ମତ ହେଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭର ହୋଇ-
ଅଛିକୁ ତେବେନ୍ତ ଅନ୍ତରକି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ
ସବର ସାହାଯ୍ୟ କରଇବୁ । ବିଶେଷରେ ମହା-
ବ୍ରତାକର ବ୍ୟକ୍ତ ଅଭିନ୍ନ ଏକ ବିଷୟବାର୍ଯ୍ୟରେ
୧୭- ଲୁହାର୍ମା ଗନ୍ଧ ଚିତ୍ର ପାହାର୍ମା ଏ
କେମନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକ ବର୍ମନଶ୍ରୀ ହେବି ହାହଁ ବ
ଯାନ୍ତାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି କିମ୍ବା ଯାନ୍ତାର ଏକ-
ମର୍ମ ହେଲ କର୍ମ ବରିଦେ । ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗ
ସବର ସାହାଯ୍ୟ ନେବା କିମ୍ବା ପ୍ରୟୋକ୍ତନାଦ୍ୱ
କଣାଯାଏ ।

ପ୍ରକାଶିତ ବୟସଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତନା ବରିଷ୍ଠାବୁ
ଅମ୍ବେଲାକେ ସାହେ ଉଦ୍‌ କାହିଁ । ଯେବେ
ବାର୍ଷରେ ବରିଷ୍ଠାବୁ ହେଉଥାଏ ବୌଦ୍ଧବି
ଦସ୍ୱରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେବ ତେବେ ମହାବ୍ରତ
ହେବରେ ଉଚ୍ଛଵି ଉଦ୍‌ଦେଶ ଓ ଉଚ୍ଚର କରେ ଉତ୍ସମ
ପରିବର୍ତ୍ତ ବସନ୍ତ କୋରାରାଜୀ ।

60/810

କରିଥାବଦ୍ବ ଉତ୍ତାପାତର ପ୍ରସରିଲେ
ଏଠାରେବମାହେ ନତ ବିଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥା ଓ
ଯୋଗରେଯୋରେ କେବଳ ସେହି ବନ୍ଧା
ଅରୋଚନ କେବାର ମୁଖ୍ୟାବ ଜାତି ଉତ୍ତା-
ପାତ କଣ୍ଠରିବାର କଥ ଶ୍ରାୟ ଏ ବନ୍ଧା ସମ-
ଧରେ ଥୋଇଲେ । ତଥା କୁଣ୍ଡ ପରିବେ

ବନ୍ଦୋଧୟ ଏଇ ଦସତ ଅଲେଖମୟ ହୋଇ
ଗଲ ଓ କହିର ଅକ୍ଷତ ମୟ ଚନ୍ଦ୍ରାୟ ବଜ
.କନ୍ଦମୟ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ଅପା ଦୃଢ଼ବେଳେରେ
ଦିତ୍ୱପତିଶୀମ ବୋଣର ପଞ୍ଜେପଞ୍ଜ କୋଣରୁ
ଯାଇ ପ୍ରକୃତିର ରୌହଣ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଭୂମିରେ
ପଡ଼ଇ । ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖିଥାଏ ସେ
ମହେ କରିଥିଲ ବି ଯେମନ୍ତ ଅକ୍ଷତାରେ
ଜାହା ପଡ଼ିଥିଲ । କିନ୍ତୁ ବାତବେରେ କେଉଁଠା-
ରେ ଅଜାପାହ ପଢ଼ିର କଷ୍ଟ୍ୟ ବୋଇ କାହିଁ ।
ପଞ୍ଜିତ ବାକର ହେତ ବି ବୁଝିଯିଛି ଉତ୍ତାର
ଦୂରରେ ତୋପ ଫୁଲିଯାଏଇ ଏବ ଗୁରୁରମ୍ଭ
ହେଲ । ପଞ୍ଜବାଦିଗର ଏବ ଅଦେବାର ଲଗା-
ହାଏ ଯେ ଦୂମରେ ପଞ୍ଜବାବାଲରେ ଉତ୍ତର ଧୂର
ହେଲ ଏବଂ ସମୟର ଅନ୍ୟର ତଥାଯାଏ
ଯେ ଅନ୍ତରଃ ୧୦ବୋଲ କୁତାରେ ଜାହା ପଡ଼ି
ଅଛି । ବାରଶ ଏବ ପ୍ରତି ଦେବଶ୍ରମେ ୧୯୮,
ଫୁଲ ଘନର ବିକଟରେ ପଞ୍ଜିଥରେ ଗାୟ ଥୁବି
ଶୁଣାଯାଇ ଆନ୍ଦ୍ର । ମୋଧସଲରେ କେତେ
ପ୍ରାଚରେ ମୟ ଏହ ଉତ୍ତା ବା ଉତ୍ତରପତନକୁ
ଦେବେ ଦେଖିଥିଲା । ଏଥର ଦୋଷ ହୁଅର
ଯେ ଅବେବଜତ ଅବସରେ ଉତ୍ତର କଷ୍ଟର
କୁନ୍ତରହର ଦୂରକୁ ବାହାର ଯାଇଥାଏ । ଅମ୍ବେ-
ପାତମ କାମାଦି ମେ ମନ୍ଦିରମ୍ଭ ମନ୍ଦିର
ତଥା ପଞ୍ଜିରେ ଯେଉଁଠାରେ ଜାମ ପଞ୍ଜିଥର
ଅବସର ହେଲ ପ୍ରତିବାଦିକ ବିକଟକୁ ଉତ୍ତର
ସନାତ ନିଜର ଓ ପୁଲବନ୍ଧୁକୁ କଷାର ମାତ୍ର-
କୁଣ୍ଡ ମୟ ଉତ୍ତର ଅନ୍ତରନାଳ ପାଇ ଧାରି ।

ହେ ଯାହା ହେଉ ଅସୁଦେଶୀୟ ସମସ୍ତାଧା-
ରଣକର ଏମନ୍ତ ବିଧୀୟ ଅଛି ଉଲ୍ଲାପାତ ଗର୍ବ
ଅଶୁଭର ଫୂଲକ୍ଷେତ୍ର ଅଚାର । ଏ ବିଧୀୟ
ଅଚାଳବାର ନୃତ୍ୟ ମାତ୍ର ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇର
ଦୟାପୂର୍ବକ ଓ ଏ ବିଷୟରେ ନିଧାର ସାର-
କ୍ଷତ ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କରଣକୁ ମନ୍ତ୍ର ଅଛି । ପ୍ରାଚୀନ
ବଚନାତ୍ୟାରେ ଏଥରେ ଗଜିଯାମ କୁଆର
କୁନ୍ତୁ କିମ୍ବର ବଜ୍ୟକାମ ଜହାରେ ମନ୍ତ୍ରରେବ
ଅଛି ଦେହ ମନ୍ତ୍ରକ, ଦେହ ଚାର୍ଷିଷ, ଦେହ ସୁଦି
ଇତ୍ୟାକ୍ଷର୍ଯ୍ୟ ଯାହାର ସହିରେ ଅରନ୍ତିର
ସେନ୍ଦର କବ୍ରମା କର ଲୋବେ ପାଇର ଅଛନ୍ତି
ଓ ମନ୍ତ୍ର ଏଥରେ ବହି କରି ନାହିଁ ଅବସ୍ଥା
ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥର ଘନା ଦେଖିରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେବର ମନ୍ତ୍ରରେ ଏକଷ କହେ ସୋଇଥାଏ
ଦେବେ ଯେଉଁ ମାତ୍ରକେ ବିଜ୍ଞାନପାଇଁ କହୁ ଜାଣନ୍ତି
ଓ ଉତ୍ସାହସନାହ କରିବାକୁ ଯହ ବହନ୍ତି ଯାହା

କୁ ଉତ୍ସମୟ ରୟ ଅଗ୍ରୟ ଦର ଲାଭ । ଯେମା-
କେ ତାଣ୍ଡରୁ ଯେ ଯେମନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିପାଇ
ଓ ବଜ୍ରଧାର ସେବକୀୟ ଜଳ୍ପାଧାର ଅପର ଏ
ସମସ୍ତ ଏବବାରଣ ପର୍ଦାକ ବାୟବ୍ୟ ଭାତ୍ତପର
ରହୁଥ ହୁଅଛୁ ବେବଳ ଅବସ୍ଥାରେଖରେ
ବାଜର ବିଭିନ୍ନଙ୍କ ହୋଇଅଛୁ । ବଜ୍ରଧାର
ବର୍ଷାବାରରେ ଅନେକଥର ଦେଖାଯାଏ ଓ
ଜଳ୍ପାଧାର ଅବସ୍ଥାକ ଘର ବୋଲି ଅଶ୍ଵ-
ଲୋହମାଳେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର ରୟ ବରୁନ୍ ।
ଭରତବର୍ଷର ବାୟବ୍ୟ ପଚାର ଫବରଣ
ଆଠ ବଲେ ଅନେକଥର ଏଥର ପଚିଥିକାର
ପ୍ରବାପ ପାଇବ । ବିହର ଜଳ୍ପାଧାର ମଧ୍ୟେ
ରୟ ଗର୍ଭନ ହୁଅର ଓ ଯେଉଁ ଲୌହମୟ
ପ୍ରବାପ ବା ପଥର ଦୂରିରେ ଥାଇ ତାହା ମଧ୍ୟ
ସାମାଜିକ ନୁହଇ । ଏହା ଜଣ୍ଣ ପଥରରକଣ
ମାତ୍ର ନହିଁ ହେବ । ଏହି ପଥରଦେଇ
ସେବେ କଷ୍ଟ ଜପିତବାର କଳିବା କର
ଏହାକୁ କଷ୍ଟପାଇ ବୋଲନ୍ତି । ବେବେ ପଥର
ଅବାଗରେ ଜାଗିଯାଇ ଜଣ୍ଣ ହୋଇ ଦୂରିରେ
ଥାଇ ଓ ଏହାକୁ ଅର୍ଦ୍ଦିବ୍ରତ କୁହାଯାଏ ।
କଞ୍ଚକଗ୍ରସ୍ତର ଅଲୋଚନା ଯେ ଅନେକ ଅନ-
ତର ଗୁରୁ ଓ ରୟଗଣ୍ଜକ ବରଣାରେ ଏହି
ଧାନୀ ଉଚ୍ଚତା ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରିଲାଜାହି; କହିଲେ
ଜାରିଜବର୍ଷରେ ଏହାର ଦିନର ପ୍ରମାଣ ହେବ
ଅମ୍ବେମାହେ ପ୍ରିରବର କି ପାଇ ଅବୁଳ ହେବ
ଅଛି ।

49-99

ଯେଉଁ ମାନେ ସୀହେବ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ-
ମାନେ ହେଲୁଥିବେ ଯେ ବେଳେ ସୀହେବ
ପିଲାବା ଲୁଗା ଚାଇର ଚୂକାଇ ପର ଗୋଟିଏ
ଖୋଲିବାର କୁବି ବାହାର ବର ଜାହାର
ତିଆର ବଣ ଦେଖି ଫୁଣି ଲୁଗା ମୁଣି ରଖରେ
ଇଣି ବିଅନ୍ତି ଏହାର ହାନି ପରିଷକ ଏଥରେ
ଦେଲ ଚାଲାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନ ତ ଗୃହୀ
ଦେଇ ହୋଇଥାଏ ଏତ ଦେଖିଲେ ତଣା
ପଢ଼ଇ । ସାହେବଙ୍କାଳେ ଦେବଲ ଦେବରେ
ଗୋଟିଏ ଯେବି ବାହାରଥାନ୍ତି ଏମନ୍ତି କୁହେ
ଆହାର ଘରର ପ୍ରକେବ ହୋଠରେ ପ୍ରାୟ
ଗୋଟିଏ ଲୋଞ୍ଜାଏ ହାତା ଅବୁଚରେ କରିଛ
ଏତ ଆଏ । ସାହେବଙ୍କ ଦେଖ ଦେଖି ଏଣିକି
ବାହୁମାନ ମଧ୍ୟ ଘରେ ତ ଦାଖିଲୁ ବାହାରକା
ଦେଲେ ଦେବରେ ଏତ ଉପର ମାତ୍ର ଏହାଙ୍କେ

ଅୟଥାପରେ ମୋର ତମିର ଜାହା ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ
ବରନ୍ତୁ ଜାହା କି ହେଲେ ତଣେ ରୂପ ଏତ-
କଞ୍ଚିର ବା ତୋର ଖାହିଁବ ବାର ଯା କେ-
ବରେ ସଜାନ୍ତି । ଏମାହଙ୍କ ବିବେକନାରେ
ସୁନ୍ଦର ଯେମନ୍ତ, ଏତ ତେମନ୍ତ, ଦେବଳ
ଥିଲୁ ମୋର । ମାତ୍ର ସାହେବମାନଙ୍କର ଜାହା
ହୁଏ । ଦେବଳ ମୋର ଗାର ହୋଇଥିଲେ
ଅଛି ପ୍ରଭାବର ଏନ୍ଦ୍ରପତି ସବୁ ସବର ପ୍ରଭେଦ
ବାମଜାରେ ଜାହିଁବ ରଖନ୍ତେ । ସେମାନେ
ଅଜନ୍ମ ପରିମାଣୀ, ଦେବଳ ଜାରିବା ପିଇବା ବି
ଭିତ୍ତିଯେବା ପଣ୍ଡମର୍ମିଚରଣରେ ଦିନ ଶେଷ
ନ ଦର ଅଜନ୍ମକ୍ୟ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ବରନ୍ତୁ ବ
ଯହିଁରେ ନିଜୁଖିଲୁ ପଣ୍ଡମାର ପୃଥିବୀ ବୋଲ
କିଛି ହୁଅଇ । ଯୁଦ୍ଧ ସବୁବାର୍ଯ୍ୟ ଯଥା ସମୟ ଓ
ବିଷୟରେ ଦୟମାଳୁ ହୁଅଇ ଫୁଲବଂ ଦେଲ
କଣା କି ଗଲେ ସବୁହର୍ମ କଣା ମେଇ ସିବ
ଏଥାର୍ ସେ ପରେ ବାହାରେ ସବୁବେଳେ
ଏତ ସବରେ ସେଇ ଥାନ୍ତି ଯେ ତେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଇ ଦେଇ ଗଲା ଓ ଅର ଦେଇଦେଲେ
କି କାର୍ଯ୍ୟ ବରିବାକୁ ହେବ ଜାହା ଜାଣି ପାଇ
ସବମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାନ୍ତି । ଏହି ସବାପେ ସେମା
ନିଜୀବାରେ ଅଜନ୍ମପଣ୍ଡିତ ହେବି ଯାଏ ନାହିଁ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନ୍ଦସ୍ତୁ
ବରନ୍ତୁ ଜାହା ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ବରିବାକୁ
ସମ୍ମ ହୁଅନ୍ତି । ସମୟକୁ ସେମାନେ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ
ଜ୍ଞନ କର ଜାହା କମ୍ପ ବରିବା ପରେ ସବର
ବୃଧିନୀତ ଶୀକାର ବରନ୍ତୁ । ବାସୁଦରେ ସମୟ
ତାର ଅର ଏହି ଜାହିଁ ପତତର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ କରିଥାରେ ଏତ୍ୟକ୍ଷରେ ଜାହାକ
ଦ୍ୱାରା ଲାଇ ହୁଅଇ ଓ ଜାହିଁ ର ଉପରିଜାଗିର
ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ପରିମାଣରେ କ୍ଷପଗ୍ରହ ହୁଅଇ
ଯାହାର ଯେତେ ଅୟବ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ଜାହା
ଧାର ତେଜେ ମୂଳବାକୁ ଦେବଳ ଅକ୍ଷୁଟ
ଗାନ୍ଧରେ ସମୟର ମୂଳ ଜାହିଁ । ସମୟକୁ ବନ୍ଦ
ମଳୁ ଜାଣି ଜାହିଁ ର ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ କମ୍ପ ବରିବାକୁ ସବୁ
ଥାନ୍ତି ଜାହିଁ ବୋଲ ସାହେବମାନେ ସବଦ
ଏତ ପର ଦସ୍ତି ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ ବରନ୍ତୁ ।

ଅସୁଦେତୀୟ ଲୋକମାନେ ସମୟର ମୁକ୍ତ
ଭାବରୁ ଜାହିଁ ବୋଇ ଏହି ଉଗବୁ ଜାହିଁ ଓ
ଯାହାର ଅବା ଅଛି ଜାହା ବେଳକ ଗୋଲ-
ଶିଖିବା । ଭାବରେ ପ୍ରାୟ ଏହିର ବିଷବିଷାର
ଜାହିଁ । ଏଠା ଦଉରେ ଦୟାତାରେ ଥୁଳ ଏହି
ଅଛି କି ଜାହିଁ ବନେହ ଓ ଯେତେ ତୁର ଗଲ

କଣ ଥାଏରେ ଥୁବ ଜାହା ଦେବତ ଖୋଲ
ଦିମିତି । ଏଥର ସ୍ଵର୍ଗ ବୋଧ ହୁଅର ସେ ଏଠା
ରୋବେ ବଜାନ୍ତ ଅଳୟୁଧ ଏମାନେ ସମୟର
ମୂଳ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବଡ଼ରେବଳ ମଧ୍ୟରେ
ସରବାଟ ଗନ୍ଧିଅମାହେ ବହୁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ
ଦରକୁ ମାତ୍ର ଜାହା ଦେବତ ଦୟାକୁ ଦେବୁର,
ମହା ନୁହର । ତହୁଁର ପ୍ରମାଣ ରହିବାର
କିମ୍ବା କଚେଷ ବନ୍ଦ ବଳ ଏମାହର ଅବସ୍ଥା
ଦେଲ୍ଲାଲେ କଣ ବିବ । ଏଥର ଏହି କି ରହି-
ବାର ଏମାହେ ବଡ଼ ମିଥିବାଟ ଓ ସରସାଧ-
ରଣର ବରକୁଳାଟ ହୁଅନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧି ସବୁ
କିମ୍ବା ଅଛି ପୁରୁଷ ଏମାହର ଅମରି ବଳେ
ବନ୍ଦ ସମୟରେ ଅଧିବେ କାହିଁ ଓ ଯେହେ
ବୌଦ୍ଧି ବାର୍ଯ୍ୟ ଗୀର ଅଠେଶଗ୍ରା ଦେଲକୁ
ଅଧିବାକୁ ଅଭାବାର ବରଥିବେ ରୂପକୁ ହେ-
ରେ ଦୟାବ ଫଳ ଦେବେ । ସାହେବଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଏଥର ଶାର ଅତ ବରଳ । ଯେଉଁ ସମୟ
ପୁର ହୋଇଥିବ ସାହେବମାହେ ଠିକ ଥେବୁ
ସମୟରେ ଅଧିବେ ବିଭିନ୍ନ ହେରେ ସେଇଠି
ଯିବେ ଏହି ବୌଦ୍ଧି ପ୍ରତିବନ୍ଦବନ୍ଦିତଃ ବିହୁକୁ
ମାତ୍ର ସମୟ ଫଳ ଗଲେ ଅତ ଅଧିବେ ଗାହିଁ ।
ଏଠା ଲୋବଙ୍କ ଶାର ଏଥର ଠିକ ବିଧାତ ।
ଏମାହେ ସମୟକୁ ବିହୁରେ ସୁଖ ଅପ୍ରା
ଦରକୁ କାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେଉଁ
ବାର୍ଯ୍ୟ ବରବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ବରଥାନ୍ତି ଜାହା
ବଦାର ରକ୍ଷା ବରବାକୁ ଯହୁ ବରନ୍ତି ମାହିଁ,
ଏମାହେ ସମୟରେ ଅଟନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ସମୟରେ ଚାରିଲ ଜାହାକୁ ସବୁବାଲେ ବରା
ବହୁଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ମୋର କି ଶାରେ ।
ଦିଲ୍ଲେ ଏ ଶାର ହାତୋଥିର ହେଠ ଅମ୍ବେ-
ଲାହେ କହ ନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ହେଲେ ଅମ୍ବା-
ଲକ୍ଷର ମହରେ ଉତ୍ସବ ହୁଅର କି ଯେବେ
ଏଠା ଲୋବମାହେ ଅନ୍ତରେ ଏରେ ବନ୍ଦ
କହିଁ ପରି ସରବା ଦୃଷ୍ଟି ରହି ବାର୍ଯ୍ୟ ବରକେ
ଯେବେ କେତେବେ ରାଜ ହୋଇଥାରେ । ଜଳ-
କା ଜବାହ ହେଲ କା ପରାବ ଶାରକ ହେଲ
ଅଧିକ ଅକ୍ଷୟାଳ୍ୟ ମହର କି ଶୁଦ୍ଧ ବାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲ ସବୁଥରେ ଦିଶମ କର ତୁମ୍ଭେତ୍ର ଦେଖି
ସେ ସବୁ ପ୍ରତିଷାଳକ କଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦେବେତ
ଅମରେ ଅଳୟନ୍ତର ଚରବାକୁ କୁଆରଥା
ରୋଷ ହୋଇଥାରେ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ମୁନ୍ଦର ଆକାଶକ୍ଷେତ୍ର ହେବାରେ
ପିଲାଇବବକଥ ପରିଷାରେ ଜର୍ଣ୍ଣିଟି ହୋଇ
ଦେବବନ୍ଧୁମୁହୂରାଗ ଓ କରସିଅର ପଦରେ
ଶୁଣୁଛ ମେଲ ଘରନ୍ତି । ମଧ୍ୟର ଦେବନ ୫୮୦
ଟ ଲୁଟରୀ । ୧୯୫୫ ଜାରୀ ମୁଣ୍ଡି ପଢ଼ିବରମ୍ଭ
ଦେବକାଳ ଦୟାଦିନରୁ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରେସର
ହୋଇଥିଲା । ଆକାଶ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବୁଲାଇ
କରସିଅର ପୁଣି ଏକାଙ୍କାର କାଳରୁ ରହିଲା ।

ଯାତ୍ରାରୀରାକେ ମୋଟବରଳ ଏକାବୁ
ଦେ ଗୁରୁ ହୋଇଥିଲୁ କ୍ଷେତ୍ର ଭବିତ ରେ
ଅପୁରୁ ଏକ କୂଣ୍ଡର ଘର ପୂର୍ଣ୍ଣାଧ୍ୟ ରହିଥିଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ମହିନା ୫୫୫ ଜା ଓ ସେଇ ଠାର
ନେମିଏ ଅଛି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଜୀବା ହେବାରେ
ଏହାରେ ଚାହିଁ ଲୁଗ କି ହେଲା କୃତିକା
କୌଣ୍ଡ ।

ଏଠାରେ କନ୍ଦରବ ହୋଇଥାବୁ ଯେ ଅଗାମୀ
ବିଷମୁର ମାତ୍ରରେ ମାତ୍ରବର ଲେଖିଛେନ୍ତି
ଜଣ୍ମିବ ଫେରିବ ପାହେବ ଏ କନ୍ଦରବୁ ଅହି
ଏବଂ ସତତାର ସଜାମାନରୁ ଏବଂ ଦେବାରୀର
ଦର୍ଶାବ ଚାରିବ । ଏଥରୁ ଦେବେଶ ଅବସ୍ଥା
ଅମ୍ବେଲାହେ ଅବସ ଛାଇ ଦୋର ହାତ୍ ।

ଭାବରୁକ୍ତିରେ ଦେଖନ୍ତ ଯେ ସୁଧାର
କୁଳକ ଯହାରୁପରେ ବାର୍ଷିକରୁ ହେଉଥିଲେ
କୁଣ୍ଡଳବେଳିଶାଖ ମୂଳରୀର ଫଳରେ ଅଛି
ଓ ବାବୁ ବ୍ୟାଗୋଗାଇ କୃତ୍ୟବ୍ୟ ଏହାର ଅଛି
କାହା ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ସାଧନିକା ହାମରେ ଜଣିବ
ସାଧାରଣ ସମ୍ମାନପଦ ବାହାରିବ ।

ମାତ୍ରରେ କରେ ଛିନ୍ଦିବଳପୁର ଏବଂ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାମ୍ବଦ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତାପକର ୫୦୯
କ୍ଷେତ୍ର ହେଉଥାଏ ପରାମରଶରେ
କାହା କଥରେ ୫ ୧୦୮ ବା ଅର୍ଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର
ବରଚର୍ଚ କାହାରେକି କଣ୍ଠ ମୋରାପାଇ । ଏହା
ଲୋକଙ୍କ ମେଳେ କଠିନକୁ ହେବୁ କେବେ
କାହା କଥା ଅର୍ଦ୍ଧ

ଅମ୍ବାରଥ କେବଳ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ମୂଳମନ୍ତ୍ରେ
ତୁମେ କେବେବୋ କହେ ନାଲ ଏଥାରେ
କର୍ମ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବାହାର ପଢ଼ଇ କରିବାର କର
ଅନ୍ତର୍ଗୁରୁ ଶକ୍ତିରୁଦ୍ଧର ହୋଇ ଅପଣାର କରାଯା
ହେଉୟ କହି ପଚାଇବାକୁ ଯାଇବୁରୁ ହୀନ-
ଆଶାକୁ ଏକାକ୍ରମ କରି କେବଳ

ହୋଇଅଛି ଏ କରନ୍ତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧାଲ୍ପରେ
ମନ୍ଦିରମାର ଉଦ୍ଧବ ହେଉଅଛି କଥାବରେ କଥା
କରଗଲାଇ ଆଜିର ସୁନ୍ଦର ଚାହିଁ ।

କେଉଁଥିରୁ ନେଇଥିରୁ ଯେ ଅଳିପୁର ମୁନିଷ
କରିଲାର କଣେ ତାଙ୍କର କ ୧୫ ବର୍ଷ
ବୟସର ଏବଂ ବାଲିଗତ୍ତୁ ବିଶେଷ ହେବା ଓ
ସବୁଟୀ କହିବା ଅପରାଧରେ ବିଶେଷଧି-
ନରେ ଥିଅଛି । ଜାତିବେଳୁରେମନ୍ତର ଏ
କଥି ଚେଲୁ ହେବ କି ?

ଅଗ୍ରାରେ ଗୋଟିଏ ରିଯକ୍ଟର ତଥାରତ
ହୋଇ ଅଛି । ତଥାରତମାତ୍ରେ ଘୋଡ଼ାଚବି
ନାହାପ୍ରବାର ଅସ୍ତରେ ସୁଧାରିତ ହୋଇଗୋଟିଏ
ଖେଳ ପାଇବୁ ଅନ୍ତରେ କରି ବହିର ଜଳା
ଯେତିଗଲେ ଶାଖ କଣ ରେବ ଅବଶ ପାଇ
ଅନ୍ତରୁ । ମୋହଦମା ପୁନଃ ଅନ୍ତରନାବ କରି
ଅଛି । ଏହାଲରେ ଏପରି ତଥାରତ କିନ୍ତୁ
ଅର୍ଦ୍ଧା ବ୍ୟାପାର ଅହର ।

ଭବରୂପଦା କବାରୀ ବାବୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ସୁଶ୍ରୀମ୍ଭାବୁ
ଅମ୍ବ ପନ୍ଦରେ ଅପଳା ଗ୍ରାମବସୀଙ୍କ ବିମୋଚନ
ଅମ୍ବ ବାଣୀ ଥିଲେ । ସଞ୍ଚିତ ବିମୋଚ ଅମ୍ବର
୫୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ବଜାର ହେଠାର ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ ଅବଧି-
ପ୍ରାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଣୀ ଅବଧି ଯେ ସେମାନେ
କିମ୍ବା ଲାଗାଇ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ଖଚନୀର ଅମ୍ବ ଆଜି
ଥାଇବେ । ଏପରି ଦାକର ମହାର ଅଛି ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ ।

ମାସୁର ତିନିଦିନୀଲ୍ୟର କହିଥିବାଧଳ
ବଲନାରେ ଗବ୍ରୁମେଘ କର୍ଣ୍ଣିଲ ଦେଖଇ ଦୂର-
ଦେଶ ଅପାପବ ଅଶାଇବାକୁ ଯାହା ବରାପରାନ୍ତି ।
ଏପରି ବବ୍ୟାଳ୍ୟର ଯେତେ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବ
ତେବେ ନାହିଁ ଅଚ୍ଛାଇ ।

ମୁଖଦେଶରେ ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଲେବନ୍ତର
ଓ ଅଳକର ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଖେଳପତ୍ର ।

ପ୍ରେସର୍ସ ।

ଗ୍ରସ୍ତ ଉଚ୍ଛଳ ଅପିକା ସମ୍ବାଦକ ସହାଯ୍ୟ
ସମ୍ପଦେ ।

ଦୁଇ ଗର୍ଭିମେହ ଉତ୍ସାହର ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରାଚୀନେବିଶ୍ଵ ମହାବୟ ତେବେ ଧୂଳିତ
କରୁଥିଲ ଗନ୍ଧିଟ ରାଜା କର ଗ୍ରୂଡ ଗାନ୍ଧି-
ରେକ୍ଷେପ୍ସାରେବ ନଞ୍ଚେବୟଙ୍କ ବ୍ୟୁତରେ
ଅତ୍ଯନ୍ତ ଅନ୍ତରେ ବେଳୁ ଅନ୍ତର ବନ୍ଧାନେ
ଅନ୍ତର ବେଳୁ ଏକାର କିମ୍ବାନ୍ତି । ଅକାର

ଅପେକ୍ଷା କରି କିମ୍ବା ଏହି ବାରେ ସ୍ଥାନଦାତା
ବରମାନେବେ ରହି ।

ଶାନ୍ତିବର୍ଷ ଶାମଳ

ମହାପବନ ତୁଳାରୂପାଦ୍ଵି ଉତ୍ତରଭାବୀ ମାଂସ-
କେନ୍ଦ୍ର ବାହିବୁନମୁକ୍ତବୁନ ବିଶ୍ଵାର ନିଷବ୍ଧ-
କର ତୁରପୁଣ୍ଡ କୋଟି କୁଠିମୋଦ୍ଦୟ ସବୁଲୁଗର
କୁମ୍ଭପୁଷ୍ପଥିତ ପ୍ରକରନେ ଧୂଳା ଥେରଣୀ ଥାବୁ-
ଧର ପତ୍ରର ବିନୁଗଜ୍ଞାଦତ ସବରସୁ ଦୂପାଳ
ମୋଳ ଦୂରମୋତ୍ତ ବାହୁନଶ୍ଚିନ୍ମ ଖଣ୍ଡ ଚନ୍ଦର୍-
ଶ୍ରାବଳ ଶିଖଗୋତ୍ତର ନବାପ୍ରତିଯାମାର୍ତ୍ତଶ୍ରୀ
ଦୁରୁଲାଜାମ ଶୌର୍ଯ୍ୟାଦି ଶୁଣଗରମାତ୍ରାର ତୁଳା-
ଜାମ ଇଂକଣ୍ଠୀୟ ପ୍ରଥାକ ରାଜସୂର୍ଯ୍ୟାମବରତ
ମୁଖର୍ତ୍ତର ମରନ ହଂକାରଙ୍ଗା ଫୁଲର ବାଗାତ୍ମା-
ମୂର ଦିଦ୍ୟାଶ୍ଵରକ ନଈଜିଲବନଗ୍ରାମ ବୀମାପତନ୍ସୁର୍ବେ,
ଅଲୋକ ଯାଥାରେ ନବାମହମାତରେବ ପର-
କ୍ଷରତମ୍ଭରାର ତୁଳ ନିତିବଳେବରସ୍ୟ ଜାନା-
ଦେଗ ବିଦେଶ ଭାଷା ବିଲୁପ୍ତି ନିର୍ମିଳ ବିଦ୍ୟାକ-
ମାର୍ଗ ବିଦେଶ ବିଦେଶ ବିଦେଶ

ପ୍ରକାଶ ଯୋରତ୍ତମିଷ୍ଟବୁଦ୍ଧ ସବନତଳ
ଦୃଷ୍ଟିରୁଗି ନିବୋଦତ ଦନ୍ତର ବିରଣ୍ଣବଚନିବ,
ଗରୁଧାରା ଗରୁଧାର କୌମୁଦି । ବୁନ୍ଦ-
ବଜମିବ, ବାହିନୀରମଦିନ ଉନ୍ନତ କରିଲ
ଦାବାନଳ ଦ୍ୱାଳ ମାଲାକତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଦରହର୍ଷବାନ
ମାରଦ ମାରଥାଗମିବ ଖ୍ରୀମନନ୍ଦ ରବନ୍ଦୁ । ମମା-
ରାଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗବେଳ ସମସ୍ତାନାଶକାଳୀ । ମମୋ-
ବୃତ୍ତ ରଚିବ ବିମାଳକ ନାରଧାରାରୁଷେବ
ଜାହାଜବକୁ ।

COLORS

ବିଭିନ୍ନ ସାହିତ୍ୟକାରୀଙ୍କ ପରିଚୟ ଏମାତ୍ରାଥାଏହି
କୁଳାଳ । ସୁଧାରୁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଉପରେ
ଆହାର୍ଗଣ୍ଯକାରୀ ହେଉଛି ।

କାର୍ତ୍ତିଗ ମାହେ କୁଳ } କରମବ
ପରେ ୧୯୨୫ } ଆଶୋରାଜାଧିପାଠ
କୁଣ୍ଡ } ପରୀ ।

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପତିକା ପଦରୂପରେ ଦର୍ଶନ ପାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଣ୍ଠାନାଳ ଯତ୍ନରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରମୁଖ ହେଉ ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା
ପରିଚୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କେବଳ । } ତାରଙ୍ଗ ଲୁହର ସନ୍ଦର୍ଭମିଥା । ମୁଁ ଅଣାଇ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର
ସଂଖ୍ୟା ୧୭ }

{ অগ্রিম বার্ষিক মূল্য ৩৫
বর্ষান্তেমূল্য দ্বিগুণ বর্ষাকৃতি ৩৭
মধ্যমাল ধাঁচ তাত্ত্বিকমাল ৩১%

ବର୍ଷାର ସମସ୍ତ ଚିଲବେ ହଜ ୧୯୨୦
ମହିଦାର ୭ ଅଇଗାନୁଧାରେ ସରକାରୀ ମହିଦାର
ମାର୍କେଟର୍ସର୍କରିନ୍ଦରନ୍ଦିର୍ମାର୍ଥ ବୋର୍ଡର୍ ସହିତ ବିନ୍ଦୁ
ହେବାର ଯେହିଁ କଷ୍ଟମ ହୋଇଥିଲା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଡା ଉଠିର ପରେର୍ ଅଗାର ଉଚ୍ଚ ବନୋ-
ଦୁର୍ଗାପୁର୍ ସର୍ବଧାରାପରାମରଶ୍ଵର ଅଳ୍ପ କଷ୍ଟମ ହୋଇଥିଲା
ତଥାରଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ପୂର୍ବ କଷ୍ଟମ ପ୍ରତିକରି
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଶ୍ଵାସ ବନ୍ଦିବାକଥାର୍ ବିନ୍ଦୁ ହେବାର
ଅଛି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ହେବଳ ବନ୍ଦିବାକା ସହିତ
ହେ ଏହି ହେବ ନାହିଁ ବାରିଶ ସେଠାରେ
ଦେଇବ ହେବା ଶ୍ଵାସ ବେଶର ଅଛନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଅଞ୍ଚରେ ବଢ଼ି ଧରୁଥି
ହୋଇଥିର୍ବିର୍ଦ୍ଦୁ । ଶ୍ଵାସବେଶରବିପୁର୍ବ ବିନ୍ଦୁ ହେ-
ଥାର ବିଦ୍ୟମ ବଢ଼ି ଗଲିଥିଲା ଓ ଜାହା ପରିବ-
ର୍ତ୍ତନ ହେବା କାଳରେ ସମସ୍ତେ ଅପରି ବରିଥିରେ
ଜାହ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ତେତେବେଳେ କଥାରବିଥା
ବିଲେଲେ ନାହିଁ । ଦେଖରେ ଜାହାର ବରିବାକୁ
ହେବ । ଭରତରୟା ଘର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ର ଦୂଷା
ସତ ନାହିଁ ।

ହେଲାନେ କିୟମିଳଗ୍ରପେ ପକା ଓ ସାଦାଦରେ
ଉଠିର ଉଷ୍ଣତା ବ୍ୟଥ କରି ଅମୃତାକୁ କର-
ଅଛନ୍ତି । ସଥପ୍ରେରକ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତୁ କି ଦୂମ
ଠାରୁରକ ସେବା ବିନିରୀ ପ୍ରଦତ୍ତ କୋର୍ତ୍ତବାଗ
ବବର୍ଣ୍ଣମେର ଜାହା ସାହାଲ କମ୍ପ୍ସନ୍ ଓ

ସେ ତୁମି ଜାହାଙ୍ଗର ସୋଧାଟିକ ନୁହଇ । ଏହି
ହେବୁ ଯେବେ ଉଚ୍ଚ ଦଳର ଉପରେକଥାର
ଦୟା ଜଣଜାତର ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵରଶ୍ଵର ଗୁରୁ ପାଇଁ
ବର୍ଷରେ ଥରେ ସୁଦା ଚତୁରଥାରର ନ କରିବେ
ଡେବେ ଠାରୁରକ ଲାଗ ବିଷର ଗଲିବ ଓ
ଅଛ ବିଷ ଗୁରୁବେ । ଅଜ୍ୟ ଜଣଜାତରେ ଗୁରୁ
ଅବଗ୍ୟ ବୁଝନ୍ତେ ମାତ୍ର ବାଜାରେ ରାତା ଗବର୍ତ୍ତ-
ମେଳ ସୁଭର୍ବଂ ବର୍ତ୍ତମେଳ ବର୍ମରୁମାତ୍ରେ ନ
ଦୁଇଲେ ବହୁ ହେବାର ନଥିର ।

ଠାରୁବଳ ଧନ ଅପହରଣ ହେବାର ସୁହାର
ସଦୃତାର ଅସୁଧାରୁ ଏକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏଥରେ
ହୁମୁଖେପର କର ତାହା ଲିବାରିଷ କରିବେ
ଦିନେ ପ୍ରାୟ ହଜର ପ୍ରାକ୍ତର ପ୍ରତାମାନେ ଆଶା
ବରିଅବଳୀ ଦିନ୍ତ ଉଥାଚ କଳମୁଖମେଳା ଉପରେ
ଫେରିବ ଯାହା ପୂର୍ବିକ ଏବଂ ପରମାନନ୍ଦ କଟିଛି
ଅପରା ।

ବରାକାର ଥୁବ ରଖ ଚଲ ସମ୍ପଦ ସର
ଉର୍ଗା ମେନ୍ଦିଲ ଘାହେବ ଦେଖ ଅଛି ଯେଇ
ଭ୍ରାତା ପ୍ରଦାନ କରିଅବୁ ଜହାନ୍ତି କଣାଯାଏ

ପ୍ରାୟ ସବଳ ସ୍ଥାନରେ ସୁକୃତି ହେବାର ଅଗ୍ରମୀ ଘରର ଅବସ୍ଥା ଉଚିତ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଏହା ଦେବୁରାଗ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରସାଦ ଯାହା ମହାକନ୍ଦମାନେ ସମ୍ମ ରଖିଥିଲେ ଜାପା ବନ୍ଧୁ ବାହାର କରୁଥାର ମେଲର ଅବସ୍ଥା କର୍ତ୍ତାଙ୍କରମଣ

ଯେଉଁ ଟାଙ୍କରେ ପଥର ଘର କରିଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ କନ୍ଧରା ଜୀବା ହୋଇ ଅସିବାଟି ଓ
ଜାବା ଅଟଳରେ ଦୂରୀଶର ଅଗରା ପୂର୍ବର ତା
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାରେ ଠବାରୁ ସେ ୮ । ୧୩ ର
ଗୁରୁଳ ହୋଇଥିଲ ଓ ଦୂରୀଶ ରାତ୍ରି ଏତ ଗରୁ
ବିନ୍ଦୁ ଅବସରରେ ଘର ଜୀବା ହୋଇ ଠବାରୁ
ସେ ୯ । ୧୪ ର ଶୁଭତ ମିଳିଯ । ବରବାଣୀ
ଗୁରୁଳ ପ୍ରେସର ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଅନେକ
ଫୁଲରେ ଦୂରୀଶ ହୋଇଥାନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ ଯେତେହୁ
ଉପାୟମାଳ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଦରଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ
ଦୂରୀଶର ସାଥ କି ଯେ ବୌଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ
ଥିଲୁ ହୋଇ ରହିଥାରେ । ଏତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୁ
ଦର ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଗାହାଯଥ କରିବାର କଥା
ନାଥ ଦ୍ୱାରା ଏ ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ

ପୂର୍ବ ଇଂରାଜ ଧର୍ମମେଶ୍ୱରର ସେମନ୍ତ
ଗୋରବ ବଢାଇଥିଲୁ ତେମନ୍ତ ବହୁମେହର
ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ଦର ଅନ୍ତର୍ମଳେ ଧର୍ମ ଲାଭ କରିଥିଲୁଛି
ବାସ୍ତଵରେ ଯେ ସବୁ ଖାଲିରେ ଲାଘ ହୁଏ

କେବଳ ଅନ୍ତରୀ ହୁଏ ଆଶା ଦୂର ନହିଁବେ
ଏହି ଜୀବନମୁଖ କିମ୍ବା ହୋଇ ଯାହିଁ ।

କେବଳ ଏହାର ଏହାର

ତଳା ଦୟା ନରକା ଚଥାଇ ଉପର ହସନା
ଗାହଁ କିମ୍ବା ଅମ୍ବୋଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାତ୍ରାପଦକ
କରି କିମ୍ବା ହୋଇ ଦେଖାହଁ ଯେ ଯେମନ୍ତ
ଧର୍ମକୁଳ ପାଇଁ ଧର୍ମଶ କଥେ କର୍ମକଣ୍ଠ ହେ-
ବାଗ୍ର କେବଳ ଜାତ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଓ ମହା-
ମାତ୍ରା ନର୍ତ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାହେବ ହେଲା କଷ୍ଟକ୍ଷେତ୍ରରେ
କରି କିମ୍ବା କମରୀ ଅକୁର ଦୂରି ହୋଇ
ଥାନ୍ତା ହେବାର ଯେବେ ସାଥାରେ କର୍ମକଣ୍ଠରେ
ନହିଁନା ବାହାରେ ଭଲ ଅବଦକ୍ଷ ସମ୍ମା-
ନ୍ଦ୍ୟର କରୁ ମହିଳାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ବସନ୍ତ
ରେବେ କହୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନହିଁରା । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଆ-
ପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଥା ପାଇଁ ଅଛେବ ପରାକ୍ରମ
ନୁହେ କର୍ମର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଏବଂ ଏକମାର୍ଗ-
ରେ ହବିଦା ମନୋନିଦେଶ କରିବାର ଏମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣର ପାଇବେ କି ଯାହା ସାଥାରେ
ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରେ ଅଛିବଧାନକା କରଇ ଜାତାକ
ଉପରେ ଅନୁଭ ହରର କର ଅନୁମୋଦନ
କରିବେ ପୁରସ୍କାର ପରିପେଶରେ ବିଦ୍ୟୁ ଜଣା-
ନ ହୋଇ ବରଂ ଅନୁଭ ଅପରିପ୍ରତି କରି ପା-
ଇବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଦ୍ୟୁଗର ଜାତାବଧାରଣ
କରିବ କଥେ ଯେହେତୁ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁଭ
ଏବଂ ଅପରିପ୍ରତି ଜବାରେ ପରିପାର ଜାତାକ
ନ୍ୟାନ ଜଗାରେ ସବାରେ ସେ ଯଥାଯାୟ ବେଳେ
କରିବାକୁ ଅର କଥେ ସବ୍ୟ ହେଲେ ବେଳେ
ଅନୁଭ କି ବରିବେ ଦେବଲ ଜାତାକର ଶମତ
ଅନୁଭ ହେବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନୁଭ ନେବାର
ଦେଖା ଯାଇ କାହଁ । ଅମ୍ବୋଲେ ବିଦ୍ୟୁଗନା
କରି ଯେ ଏ ମହିଳାର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେମେତ ବା-
କରିବାଯେ ଗଲାଅଛି କହଁ ପାଇଁ ଏତେ ଅପରି-
ପ୍ରତି ହେବାକୁ । ଜବାର କର ବନ୍ଦର
ବ୍ୟକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କାହଁବେଳକରେ ନ କର ଅନୁଭ

କେବଳ ଏହାରେ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଯାଇଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହେଉ ଉପରୀମାନେ ବେଥର ରକ୍ଷା ପାଇଲେ । ଗଠାଯି ଅବୁଧାର ମାନୁଶ ଛଢି ହୋଇ ନାହିଁ । ପଦ୍ମମେଣ୍ଡ ଫାନ୍ ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଚାଯକୁ ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ ଦୂର ହୋଇ ରହିବାର ଲେବ ମୁହଁନ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶନେ ଥିରେ ରଖାଇ ପାଇଲେ ଅଭି ଜାହାଙ୍କୁ ବିଦ କିବାରଣ ବର ରହିଥାଏ । ସୁରକ୍ଷା ଡକ୍ଟର କଲେବିନ୍ଦୁରେ ଅବୁଧାର ମଦଦମା ଏହପରେ ଏକ ଗଜୁ ଦେବତାଙ୍କ ଓ କର୍ମକଳ୍ପକ ଖାତେବ ଆଖି ପଦ୍ମମେଣ୍ଡଙ୍କ ଚଣାଇଗା ଅନର୍ଥବ ଜୁହ କର ଅପଣା ବୁଦ୍ଧି ବୌଣିରେ ଏ ମାନୁଶମାଳ ଦିନ୍ବି ବରାହକୁ । ପ୍ରକାଶନେ ଦରଶାୟ ଦେନେଷ୍ଟି ସେ ଜାହାଙ୍କର ମେଟ୍ରୋ ପୁରୀର ଶୁଣି ସହସ୍ରରେ ଛଂବିଙ୍କରେ ଲେଖି ରଖିଲା ଏହ ଜାହାଙ୍କର କମିଟାରକୁ ଜଳିବ ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ ଅପର୍ଜିମାଳ ପୁରୀରୁ । ଏବରୁ ଲେଖାପତି ହେଉ ରତ୍ନାର କମିଟାର ଓ ପ୍ରକାକୁ ଅପଣା ମୟରେ ରଧା କରିବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦିଅନ୍ତି । ଏକ କମିଟାର ଅବସ୍ଥା ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ଯେ ସେ କର ବର୍ଣ୍ଣ ବାର ଅପଣା ପ୍ରକାକ ସହି ରଧା ବର ମାହି ଓ ଜାହାଙ୍କ ଅପତି ଏହ ଯେ ପ୍ରକାଶରେ କମିଟାର କରେଣିରେ ହାତର ଦୃଷ୍ଟି କାହିଁ
— — — — — ପାଇଁଲାଗିଲା ୩୪୮ । ଏହୁବେଳ ଦାକ୍ତର କଣେ ଅମ୍ବଲ ପଠାଇଗାଥି ସାକ୍ଷାତରେ ରଧା ହେବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଥିଲୁ । ପଟ୍ଟିଧାର କମିଟାର ଗଜୁ କୁଣ୍ଡବାବୁ ଯେବେଷ ତ୍ୱରି ଜାହା ଧାଠକୁ ଅଗୋଚର ମାହି ଓ ସେ ଅପଣାର ଅନ୍ତମଜାର ଏହ ହେତୁ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଯେ ପୂଜା ହେବାରେ ଜାହାର ସମୟ ଅଛିବାଂ ହେତୁ ହେବାଗ୍ରେ ବଜ୍ୟ କୁଣ୍ଡବାବୁ ଜାହାରୁ ଅବାଶ ଦୃଥର ମାହି । ଏହିପରୁ କଲେବିନ୍ଦୁର ଗାନ୍ଧୀନ ଜାହାକୁ ୨୩୯ କରୁଷିଲାକ

କେବେ ଏହି ଜଗନ୍ମହାରେ ଏହାପରି ଦେଖିବା
ପରିମା କିମ୍ବା ଅଛି ଏହେବ
ଏହାର ଏହା କିମ୍ବା ?
ଏହାର ଏହା କିମ୍ବା ?
ଏହାର ଏହା କିମ୍ବା ?

କିନ୍ତୁ ଅମେରିକାରେ ଅନୁମାନ କରି ସେ ଏ
ବାର୍ଷିକ ଆଇନ ସହିତ ହେଉଥିବା ନ ହେଉ
ଏହାପୂର୍ବ ସ୍ଥାନ ଫଳାଦୟ । କେବେବେ ଜନୀ-
ନାର ଯେ ପ୍ରଜାଣାନ୍ତରୁ ଅଭ୍ୟାସରୁ ଜୀବି-
ବର୍ତ୍ତି ହାହଁ ଏଥରେ ଦିନ ସନ୍ଧେତ ନାହିଁ
ଏକ ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶକେ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରପିତର
ନ ହେଲେ ସରପୁତ୍ର ସବୁଦାର କରିବାର
ଅବଶ୍ଯି ନାହିଁ । ଫିଲ୍‌ସାହେବ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପଶ୍ଚ
ଏକ ଅବ୍ୟାୟବର୍ଗ ଅଜାନ୍ତ ଘରେଖା ବୋଲି
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟୁତ ମୁକ୍ତି ସେମାନେ ଉତ୍ସା-
ହିତ ହୋଇ ଅର୍ଥି ଗୁହାର ବଗାଦିକୁ ଓ ଯେବେ
ଯାହେବ ଅନ୍ତରୁ ବଠିମସିଷ୍ଟେ ଥର ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଧେବର ଦିଅନ୍ତେ ଭେବେ ଜନିଯାଇଲାର
ଅଛି ଯାହାର ବଢ଼ିବା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦେଶର
ଶାମା ରିହନ୍ତା ନାହିଁ ସ୍ଵଭାବିଂ ଫିଲ୍‌ସାହେବ
ଜନିଯାଇଲାଙ୍କୁ ଜଳବ ବର ପ୍ରକାଳ ସାକ୍ଷାତରେ
ଦୁଇଜ୍ଞ ମନ୍ତ୍ରରେ ବିଗାଦିବ ବାରମାକ ଜୀବି-
ଦେବାର ପରିଷରରେ ଜୀବି ହୋଇ ବିଦ୍ୟୁ-
ତେବି ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଜନିଯାଇର ପ୍ରଜା ବିକ୍ରି
ଅର୍ଥ ଗୁହାର ବର ନାହନ୍ତି ଏଥରେ ବୋଧ
କୁଅଇ ଯେ ପ୍ରକାଳୁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇ ଅବ୍ୟାୟ
ଦେବା ସବୁଥ କିମ୍ବା ନାହିଁ ନାଥ ବେରେବ
ଜନିଯାଇ ବାପର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାରୀ
ନ ହେଲେ ବଦାର ତିକ୍ରି ପାଇବେ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଏଥର ପୂର୍ବ ଏକ ଜନିଯାଇର ଦିନ

ବହିବାରୁ ହେବ । ଏପରାର ସତଳାଟକୁ ମନ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ପରିଶେଷରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରଜାମା-
ନେ ଅପଣା ହଜାରୁଙ୍କ ନ ଗୁଡ଼ି ଅକାରିଏ
ଗୁହାରୁକରିବାପୂର୍ବ ଅନେବପ୍ରତିକା ଅପଣା ମନକ
ମାଝୁ ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଅନେକ ତମିଥାର ଓ
ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରିମାନେ କହନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ମଞ୍ଚ
ବାବା ସୀବାର ବର୍ଣ୍ଣ ବିଳୁ ଯେପୁଲେ ଜମିବା-
ରମାଟନେ ଅପଣା କ୍ଷମତା ଓ ଅବସ୍ଥା ଆଇନା-
ନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣ ଉପରୁଷ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତ
ଜାହାନ୍ତି ଦେଖିଲେ ଅଛି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କରିବା ସୁନ୍ଦରି ନହିଁର । ଅମ୍ବେମାନେ ଜମି-
ଦାରମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ହେମାନେ
ମର୍ମନ ଜ୍ୟୋତି କରି ଅପଣା ଅସୁରାର ଓ ଦାଧୂର
ଯିଥାର୍ଥ ପରମାଣୁ ନିର୍ମୟ ବର୍ତ୍ତ ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତ ବି ଯହିଁରେ ଜାହାନ୍ତି ମୋହରିଲାରେ
ବାର ଓ ଦରବାରରେ ହେଲି ପ୍ରାୟ ଦେଖା ନ
ଯାଏ । ଅପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତା ପ୍ରିଯ ବର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବଲେ ହବୁଠାରେ ବାପ ହୋଇଥାଇବେ ଓ ଦ
ରବାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା କାବ ଫୁଗାଳାଦ ତାଙ୍କ
ପାଇଁ ପରି ଧାରିବେ ଜାହିଁ ।

ଶୁଣେଁ ଯେ ଗତ ବ୍ୟାହରେ ଜଣେ ଦୀ
କାଠମୋଡ ପାଇସାରୁ ଆଟରେ ଧୂଳ କରୁ
ପ୍ରେତରେ ଲୁହିକଳ ଥର ଫେର ଅସିଥ
ଥାରୁ ।

ଗର ପଡ଼ାଇ ଫୂଳ କୁରିବାର ଦିନ ବାବୁ
ଗୋଲାହିଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲା ମାତାବାର ଅବ୍ୟ-
ଗ୍ରାହ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ସେ ବିଷ୍ଟର
ବ୍ୟୟ ଶାକାର ଫୂଳର ଅଳେବ ଦାଳ କରିଥ-
ବାନ୍ଧିବାକୁ । ପ୍ରାୟ ଦିନହକାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଳ
କବରିଲେ ଓ କାନ୍ଦିଲ ପଣ୍ଡିତ ଓ ବଜା କୁଟୁମ୍ବ
ଅଳେବ ବରଣ ହୋଇ ଅସିଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଯଥା ସମ୍ମାଜରେ ବିଦୟା କରିଥିବାକୁ ଅଜମାନ
ଠ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏ କିମ୍ବାରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇ
ଅଛି । କେତେବା ପଞ୍ଚରେ କେବଳ ଦିନ ତତ୍ତ୍ଵ-
ନାର ଅହାର ବି ବିଷ୍ଣୁଗାରେ ଏବେ ଠଙ୍କା କବ୍ୟ
ହେବା ବୁଝଇ କଥା ନୁହଇ । ଏଥିରେ କୌ-
ଶୀ ଏମନ୍ତ କାର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଇନ୍ତା ବି ସହିଁରେ
ଅଳେବ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ଥାନୀ ଉପଗାର ହୋଇ
ଆଇନ୍ତା ଓ ବାବୁଙ୍କର ମାତାବାର ହାଜି ଜାହିଁ
ଏବେ ଜୁବାମାନ ରହିଥାନ୍ତା ।

ଅକୁଳଙ୍କ ଛନେ ଯେଉଁ ଉଲ୍ଲାସାତ ଏଠାରେ
ହୋଇଥିଲା ଜାହା ହେବାକି ଏ ୧ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ବରିବତାରେ ମଧ୍ୟ ଦୂରୀ ହୋଇଥିବାର ତେଣୁ-
ହେବାର ଅବଶତ ହେଲୁ । ଏଠାରେ ଜାହାର
ଯେବେଳେ ଅକୁଳ ଓ ଯେଉଁ ମାର୍ଗରେ ମତି

ସାଧ୍ୟାହଳ ସଂବାଦ ।

କରୁଣାବିଦ୍ୟାର ପଶ୍ଚାତ୍ ମୋହନମାତ୍ର
ମୂର୍ଖ କରେ ଧର୍ମକଲାନ୍ତ୍ର ଅଧିକାରୀ ।
କର୍ମକଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କର୍ମକଳେ
ମହାମହାତ୍ମା ଏବଂ କର୍ମକଳେ ।
ମହାମହାତ୍ମା କିମ୍ବା କର୍ମକଳେ ।

କାନ୍ତିର ପଦମାଲା ପଦମାଲା ପଦମାଲା
ପଦମାଲା ପଦମାଲା ପଦମାଲା ପଦମାଲା
ପଦମାଲା ପଦମାଲା ପଦମାଲା ପଦମାଲା

କରିବାର ଦେଖି କିମ୍ବା ପରିବଳନ ହେଲା ।
ତେବେର ମେଧର ନାହିଁରଙ୍କ ସତ
ପରିବଳନ । ଏହାର ପାଇଁ
ନାହିଁରଙ୍କ ପରିବଳନ ହେଲା ।
ପରିବଳନ କରିବାର ଦେଖି କିମ୍ବା
ହେଲା ।

ବଜାର ହର୍ଷ ସାହୀଯକିତିର ଶିଖପାଇ
ଯେହି ସତ୍ତାମାନେ ଲେଖି ଏଠାରୁମର ହର୍ଷ
ଲେଖି ଥିଲୁ କହି ରତ୍ନାର ଉନ୍ନତିକି ସତ୍ତା-
ମାନେ ଲେଖି ଏଠାରୁମର ହର୍ଷ ।

ପିଲାରୀ

coaching

四〇九六二

ପରିବାର ବିଷକ ଥାଇଁ ଲଭ ପଦମାନବୀ
କାହିଁବ ଯାହାମେହିବ ଏହ ପଦମାନବୀରେ
ଯେଉଁ ସବ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ଯାଇଁ ଏ ନବରର
ଅଛେବ ବିଚ୍ଛିନ୍ନକୁ ବିମୟର ଶୋଇଥିଲେ
ଦୁଃ ଦେବନ ତ * ଏ ଉଠିବ ଓ ପିଣ୍ଡରବ-
ର ବର୍ମନଶ୍ଵର ବଜା ତ * ଏ ହେବୀୟମେବ
ହୁଏହୁଏ ଥାଇଥିଲେ ହଗର ମାର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରିନିଃ
ନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ବାହ ହେବ କରାଯାଇ ଓ ବାହୁଦୂହରରବ
ମାହୁର୍ଯ୍ୟବକ୍ରିଆ ବହଥିଲେ । ସବୁପରି ଜୀବିତ
ସବହୁଥାହେବ ଯେବେ ବଥାମାଜ ବହୁଅଳ୍ପି
ତହିଁ ର ସାରଂଏ ଅଗାମୀରେ ପ୍ରଥାର ହେବ

ଜରୁ ପଦିମର କଣେ କଳତ୍ତାବଳକୁ
ପହଞ୍ଚିଯେବୁ ତତ୍ତ୍ଵାନୀ ପାରିଗୋପିବ ଦେଇଅ-
ବହୁ ଏ କହି କଣେ ମିଛିବସିଲ ଆଜଳ
କିମ୍ବାକାରକୁ ଧରିଥିଲା । ବରଫୁବଳଟି ଦର୍ଶନ
କରିଲାନ ଆଜଳ ।

ପରିବାର ଧ୍ୟ-ମୃଦୁ-ପ୍ର ଅନ୍ତରୀମ କଷ୍ଟ ଅଛି
ମୁହଁରେ କର୍ମ ଜ୍ଞାନ ଏହି କଳ୍ପନାରୁ ସିଦ୍ଧେ
କୋଣ କୁଣ୍ଡାଯାଏ । ଜାହାନ କର୍ମରେ କିବି
ହେବ ଅକ୍ଷର୍ମ ଉଚ୍ଛବି କରି ପରିଲାଗି ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟି ଅରନ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ
ପ୍ରାଚୀର ହାମକ ସମ୍ବାଦସଥର ଅନ୍ଧବାରମାତ୍ରେ
କରନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତରେ ପଢ଼ିବୁ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟଣ ଲେଖାଏ
ଯର ଆଜିଅଛନ୍ତି । କରିବରେ ସମ୍ବାଦସଥର
କୁ ମଧ୍ୟ ଦେବା କହଇ ।

ଅମ୍ବେଦକାରୀ ସ୍ଥିମାନେ ହମ୍ମୁଷଙ୍ଗାର
ବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଦେଶ ଦେଖାଇ ଦେଖାଯାଏ । ହେ-
ତାର ସ୍ଥା ଚିତ୍ରହଳ ସ୍ଥା ଉକ୍ତର ସ୍ଥା ଧାର୍ତ୍ତା
କୁ ସ୍ଥା ଫକାହ ରେକଟ୍ରାର ହୋଇଥିବାକୁ ।

ଶାନ୍ତିମୋହନ ପରିଦର୍ଶକ ଯେ କଲାଳ
ପରିଦର୍ଶକ ହେବ ଯେ କୋଣ ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବ ଯେ କୋଣ ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବ ଯେ କୋଣ ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବ ଯେ କୋଣ ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କରୁଳାପଣିବା ସଙ୍ଗାଧକ ମହାପଦ୍ମ ସମ୍ମାନେ ।

ଏଠାର ଏବ କ୍ଷମାନଙ୍କ ସଂମୁଦ୍ର ଅପରାହ୍ନର
ଶତାରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ଧାରାନ୍ତର ଚିରବା-
ଦୟ ବରଦା ହେବେ ।

ଏହୁବେ ଗ୍ରା ମରିଲାଠିକୁମଣୀଙ୍କର ଅନ୍ଧ
ପଦିବା ବାହାରବା ହେବୁ ଏତହେତୁଗୀଥ କେ-
କେବ ଲେଖ ଜାଣୁ ଆଜି ପରିଚାଳନ କେବୁ
ଦିଗ୍ନେଷ୍ଟରଃ ସଫ୍ରୋସ୍ତା କୁର ଓ ଶୁଷ୍ମିମାନେ କିମ୍ବ
ତ ତଥି କର୍ମ ଜ୍ୟାମି କରିବାର କୁଳିତେବେଳ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତୁମ୍ଭାକ ଥିଲ ଅଜ ଦିବା
ବା ଏ ବିବା ସମୟେ ଉକୁ ଅନ୍ଧାରେ କାର
ଆଲପନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବ କବଳିବୁ ଏ ମୁଣ୍ଡ ଦହର
ଦେଖାଯତିରାହ ତଥାପି ତଥାବେଳ ଖୋବା
ଦିଶା ହଣ୍ଡେ ବଂଶାଥାଳୀ ଭାଷରେ ରାତ୍ରି ସମ-
ସ୍ତରୁ ପ୍ରଗର ବନ୍ଦର ତହିଁର ରାଷ୍ଟ୍ରମ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଯାଇଥିଲ ଏଥ ନିଷ୍ଠରେ ଥାକାର ସବ୍ରତକଣ୍ଠ-
କ୍ଷର ଗ୍ରାବାକୁ ବୃଥାପିନ୍ଦୁ ମାହାତ୍ମୀ ଦେମା-
ନ୍ଦ୍ର ଗିରପ୍ରାର ବର ଗ୍ରାମକୁ ମୋଯଷ ଅର୍ମଣ୍ୟୁ
ଗାହେବ ମେଜ୍ଜରଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵାଲମ୍ବନ୍ତ ଗଲାଏ
ଦେଖିବାର ଯାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ହଜରି ତଥା-
କ୍ଷର ୧୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଯାଏ ୧୦୦ ଟଙ୍କାମତ୍ତୁ
ତ କରୁ ଅନ୍ଧାରେ ଯଥାର୍ଥ କହିଲ ଏହୁ ।
ଯଥା ।

ଶାଶ୍ଵତବିନାଥ ଶ୍ରାବଣେ ଗରଣ ।

ଗାନ୍ଧୀ ସାରଳାତାକୁଣ୍ଡିଙ୍କର ବହୁଧିଶ୍ଵାସ
ଦେଖିଲେମାହ ଏହଦିନେ ଶୁଦ୍ଧବାର ଘଷ ଅର୍ଜ
ଠାରେ ତୁରୁମ ହେଉ ବି ମୋହ ପାଖରେ
ବାହୟ ଯୋଗିଲ କ୍ଷାଳ ବର ଅଛନ୍ତି ବି ତୁମ୍ଭ
ଅଛି ହେଲେ ଅମ୍ବେମାହେ କେବ ଗ୍ରାମ ଫେର
ବିର୍ବୁ ମୂଳାକୁ ବହିଲ ବି ଏ ପ୍ରଳବେ ଲୋକ
ମାହେ ଏ ଅବତାର ଏ ଅଛ ସର୍ବ୍ୟଳ
ଅଛେବ ତୁମ ଏ ବନ୍ଧ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ
ଥାଏଁ କୁଳମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋହ କଞ୍ଚାର ନ
କର ଏହ କଥାରେ ମୋହ ଅଛ ପ୍ରାମକୁ ଗ୍ରାମ
— ଲୋକମାନ୍ଦୁ ତାହ କଷ ଦେବେ
କଷିବନ୍ତି କଷିବ ବାତି କଷିବିଲେଖିଥେବେ
କଷ ହେବେ ଥୋବେ ଆଜିମନ୍ତଷେ ଆଦୟିବେ
ଥୋବେ ଥାଇଥିଲୁଷ୍ଟଷେ ଶାଇଯିବେ ଏମନ୍ତରେ
ଦେବମାନ୍ଦୁ ତୁମରୁ ଦେବେ ଅହେ କଷ
ପ୍ରାମ ତୁମ୍ଭେ ଏଗରୁ କହିବ ମୋହ ପାଖରେ
କର ମହାବିନୀତେ ଉପରେ ଅନ୍ତରେ ପା

ଗ୍ରାମକୁ ଜ୍ଞାନ ବଳାଇ ଦେବ ଏ ଅଞ୍ଚଳୀରେ
ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ପଢ଼ିଥିବ ସେହିଦତାମି ବାର୍ଷି
ଦିନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଦ କରିବ କି କି
ଯାକ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମମାନେ କରି ବର୍ଷାଧର କରିବେ
ଗ୍ରାମଦେବପ୍ରେସ୍ ମାର୍ଜନା କରିବେ । କି କ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେହିଦକ କ୍ରୋମଟ୍ରୋ
ଲେଖ ୧୩ ଟା ଗ୍ରାମାର୍ଥିକା ଠାକୁରୀଙ୍କିରାମରେ
ହେବେଦିନ କରିବ, କି କାଣ୍ଡି ହେଲାପଣା କାଣ୍ଡିଏ
ଧାର୍ମପଦବୀପାତର ଚାରାଳ କରିବ ଆଜା
କାଣ୍ଡି ବର୍ଷାଧର କରି ଗ୍ରାମ ଉତ୍ତିମଣ୍ଡରେ ଦେଇ
ଆସିବ ସେ କିନ ବସରେ ଉତ୍ତାଗର ବହିବ
ପରେପରେ ବର୍ଷାଧର କରିବ ସମ୍ପଦକ କାଳକ
ଗୋଟ ଗୋବିଶ୍ଵର ସୁମ୍ମ କରିବ ବେବଜ ପ୍ରାଣୀ
ଧର୍ମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଜନା କରିବ । ଏହା ସେଇ
ମୌକ ଉପହାର କରିବ ଜାତୀୟ ବହିପୁର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ମରିବ ଜାତୀୟ ଚକ୍ର ପ୍ରତିଧିକ ଜାହାର ବିଶ୍ଵ
ଜ୍ଞାନ ସିଦ୍ଧ ଜାତୀୟ ବିଶ୍ଵ ଯୋଗିନୀ ମୂର୍ଖରେ
ଯିବା ଏ ଅଞ୍ଚଳୀରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ପଢ଼ିଥିବ
> ଖଣ୍ଡ କରି ଜଣ୍ଠେ କରି ଜଣ୍ଠିଏ ଯତ୍ନଗ୍ରାମକୁ
କଲାଇଦେବ । ଉପି ।

ଅନ୍ତରୀଳକାଳୀଙ୍ଗ ପଦ୍ଧତିରେ ଏହାରେ ବ୍ୟାପକ ଉପରେ

ବିଜ୍ଞାପନ

ସେବେ ଗୋହକନ୍ତିଗାମୀ ପୁରୁଷ କିଷ୍ଟାନ୍ତର
ଜ ନ ଦୁଆଇ ଭେବେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ବରମାନ
ଯେ ଯାହା ପ୍ରାଚୀରେ ଧାରୀଙ୍କ କୁଳରମ୍ଭାସ
ଶା ୧୯ ରଜ ପନ୍ଥାର ବେଳ ସ ଶା ୩୩
ସମୟରେ ଲାଗୁ ଶାକରବାରିକୁଣ୍ଠାର ତାବର-
ଲମରେ ବନ୍ଦୁସ୍ଥ ହେବ । ଉତ୍କୁ କିମ୍ବାମାତ୍ର ମୃତ
ହାତ୍ୟାର୍ଥୀରେବଳ ସମ୍ଭବ ଅନ୍ତରେ ଏଷମ୍ଭବରେ
ଯାହାକୁ ଯାହା ଜାଣିବାର ଲାହା ହେବ ଅନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟ ଉପୋକ୍ତ ସାହେବଙ୍କାରେ ଉତ୍ୱ କଲେ
ହାତ୍ୟାରବେ ।

ପକ୍ଷିହନ୍ତରେ ବଜାର	ସୋ ୨ ଟଙ୍କା
ତୁଳଶୀରୂପରେ ବଜାର	ବୋ ୧ ଟଙ୍କା
ବିଦ୍ୟୁତ	ସାଇର
ପକ୍ଷିହନ୍ତରେ ଚମ୍ପମୁର	ବେ ଯେ, ମାତ୍ରକ
ପକ୍ଷିହନ୍ତରେ ପକ୍ଷିହନ୍ତର	ଏ ଲିପାନ

ପ୍ରମାଣିତ
ଶାଶ୍ଵତ କିନ୍ତୁ ନରଭିଷନ୍ଧର ବକ୍ଷୟା । ୨୯
ତାର ଉତ୍ସାହର ଯଥାତି ଉତ୍ସବ । ୩୦

ଶ୍ରୀ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ମହାଦେଵଙ୍କ ବି-
ବାବତ୍ତାର କଷତ୍ରିୟ - କୋଣାର୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
୨୭୭ ଟ ପ୍ରେସ୍ କରିଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४८७

୪୮

ଭାବେର କ୍ଲାନ୍ ସହଟ୍ୟମିଶ୍ରା । ମୁଁ ଅଷାଢ଼ ଦି ୧୯ କୁ ସହ ଟାଙ୍କାଲ ପରିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାଷିବ ମୁଳୁ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୬
ମଧ୍ୟବଲୁ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୪୬୯/

ଶାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଜୀବ୍ର ନାହିଁ ଥାର ବରଦେବା
ପୀର ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦରବାରୁ ଅମ୍ଭେ-
ମୁହଁ ମାହିନ୍ତେଟୁ ସାହେବରୁ ବିଶେଷ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରେଷ ବରାରୁ । ଅମ୍ଭେମାହେ ବିଶୁଦ୍ଧପ୍ରଦେ-
ଶୁଳ୍କରୁ ସେ ମନ୍ଦିରଧାର ସେଥାରେ ଥାନେବ
ଯାଏ ପଢ଼ି ରହ ଅଛନ୍ତି ଥାର ମାନଙ୍କୁ ଆଖି
ଦାଖାନ୍ତି । ଜୀର ମନୁଷ୍ୟଠାର ସରତ୍ତର ଦୂରଗା
ଅୟବ ଦ ୩ ନ ପଢ଼ଇବ ମୁଣ୍ଡ ପାର ଦେବାର
ହୃଦୟର । ଯାହିଁ କି କିନ୍ତୁ ଅୟବ ଦେବାର
ନାଭିରୂପାମାତ୍ର କଲକୁ କୌରା କି ନେଇ
ସରଏ ପାପରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ତଥାର ମୋବେ
ଧ୍ୱନିରୁ ହେବ କୌରାରେ କଥୁଆକୁନ୍ତି ଏଥି-
ରେ ସେ ହେବ ମନୁଷ୍ୟ ମର ପଢ଼ି ମାହି
ବରାର ମନିବାରୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏବ ହଳ
ସରତ୍ତ ବଜଦ ମାତ୍ର ଘୋଟିଏ ବଳଦ
ସମ୍ବିଧାର ଶୁଣିଅଛନ୍ତି । ରଥ୍ୟାଧାର
ଯାଦି ସମୟରେ ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦରବାର
ଅବଧିକ ପଦେ ମୁଲିବ ଛାତା କଣେ ତେହୁଟା
ମାହିନ୍ତେଟୁ ଏହିମଧ୍ୟରେ ଆଚାରରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥାଇ ଏ ବାପିକ ହବାକି ବିଜ୍ଞାନେରୀ ଗାୟକୁ
କିମ୍ବାପାହେବ ଯେମନ୍ତ ହେବ ଓ ତତ୍ତ୍ଵର ଜାହା
ଦାଖାରକୁ ଅବିଦ୍ଵିତ୍ତରୁ । ସେ ସ୍ଥିର ଗୁମାନ
ଦର ଆଚାର ବାପିକ ସମୟ ସମୟରେ ହେବ
କିମ୍ବାନ ଅନ୍ୟ ଦର୍ଶକରୀ ଅବଧିକରା ଏବା
ଅକୁଳକ ବର୍ଷାର କି ଅବେ ମାହରେ ହେବଳ
କିମ୍ବା ଆମର ଅବଧି ହେବ ଅକୁଳ ପିତା

ଅରଗାପରେ ସୋନୁ ଥରେ ଯାଇ ଦେଖିଲେ
ଅବସ୍ଥା ଗାହାକୁ ମନ୍ତ୍ର ମାତ୍ରଧିକ ଓ ସେବେ
ଗାହାକୁ ଅନୁଷ୍ଠଳେ ମହାନଦୀ ଧାରରେ
ରେବଳର ଏ ପୂର୍ବମ ଭେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଶର-
ସୁଆ ପ୍ରକାଶ ଦୂର ସ୍ଥାନରେ ବି ହେଉଥିବ ଗାହା
ମନ୍ତ୍ର ଆହାରା ଅନୁଷ୍ଠଳା କରିବାର ଉଚ୍ଚତା
ସାହିମାରେ ନାହିଁ ପାର ଥୋଇ କି ପାର ଏବଂ
ସ୍ଥାନରେ ପଞ୍ଚ ରହିଲେ ରଧଙ୍କର ମତକ
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଗଜ ସପ୍ରାବରେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳିତା ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲ ତାହା ଦେବଳ ପୁଣ୍ୟରେ ପ୍ରତିକଳ
ହୋଇଥିଲ ଏମନ୍ତ ହୃଦୟ ଏକଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ଠ
ଭାଷା ପ୍ରଗତିର ଫୌଲାଥିଲ । ଅସୁରେଷ୍ଵର
ପ୍ରବନ୍ଧାର ତଣେ ତମିଥାର ଲେଖିଥିବାରୁ ଯେ
ଏ ଅଞ୍ଚଳିତ ଯେବେ ଲୋକେ ବହୁ ବ୍ୟା
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ହେ ବୋଲି ଯେ ଏହିଦେଶରେ
ଅନେକ ଠାରୁଗଣ ଓ ଶ୍ରାମଦେବତା
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦେବଳ ପାରିଲାଠାରୁ-
ଗଣୀଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରକାଶର୍ତ୍ତ ଦୟାରେ ଏହିରୁକ୍ତାକୁଣ୍ଡଳ
କି ? ସତ୍ୟମୁଖୀତମାନେ ଯଦି ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରିଲୁ ଘର୍ଷିବା ପ୍ରମରଦ ବିରାପାର ହୋଇ
ପ୍ରତିକଳ ଅଛନ୍ତାନୁହାରେ ଦିଶ୍ତଗାୟ ହୋଇ
ଥାରିବ ହାରଣ ସେ ଅବାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସ
ଦେଖାଇ ସାଧାରଣ ମାତ୍ରରୁ ଏକ ସାଧାର-
ଣେ ସହିତ୍ସୁ କରିଥାଏଇ । ଗତ୍ସୁଦେଶମାନେ

ଧର୍ମପ୍ରତି କିମ୍ବାକେ କରିବା ରୁହିରେ ଏହା
ପାଶକୁ ଯାଉ କାହାକୁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ମ ଓ ଚରଣପା-
ଦ୍ୟାନାର ଏଥରେ ଅମ୍ବକ ଧର୍ମର ସଂସ୍କର
ଗୋଟିଏ । ଯୁଧି ସେଇହେଠେ ଏହିଦେଶର
ବୃଦ୍ଧିକା ହନ୍ତୁମାନେ ଜହାର ବିଶେଷ ତେଜେ-
ବେଳେ କୃତବର୍ମନଙ୍କମାନେ କି ଅଛି ଲୋକଙ୍କ
ନିରା ଅନ୍ୟରୀ କରିବେ ?

ବୁଦ୍ଧିର କଣେ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଯେ ହେଠାରେ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ମୋଟିବ
ଦେବହୃତେଷ୍ଠୀ ପରା ସଂଶୁଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରହୀ ସମାଜର ହୋଇ ବି-
ସାର୍ଥରେ ଦେଶର ହତକର ଚାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ
କରିବେ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଲାର ପୁରୀଶଶା-
ହାୟ୍ କିମନ୍ତେ ଘରର ସଂକୁଳତ ହୋଇଥିଲା ।
ବରସତ ମୂଳୀ ଅବଦୂଲଗନା ମିଆଁ ଏ ଘରର
ବଲିକାରୀ ପଠାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସବାମେ
ବଲେଖନ୍ତର ପାହେବକୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତେ ବିନ୍ଦୁ
କଣେ ବାହୁପଦ୍ୟ ସରାର ମନ ନ କେଇ ଅ-
ପଣ୍ଡା ଜୀବିତ କରି ପୋଷକରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଶ୍ରୀମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଥ ଲେଖିବାର ସମସ୍ତ ସର୍ବ
ଦୃଢ଼ତ ହୋଇଥିଲା । ପଥପ୍ରେରକ ମନ୍ତ୍ର
କଣେ ସର୍ବ ବୋଲି ଅପଣାର ପରିପୂ ଦେଇ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାର ଦେଶହୃ-
ତେଷିତାର ଚାର୍ଯ୍ୟ କି ହୋଇ ଦେଶ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଦୃଢ଼ ଜାତ କରିବାର ହେବୁ ହୋଇଥିଲା ।

ବାସୁଦରେ ସହିତୀ କିମ୍ବା ପରି ଅଗାମ
ଶାର୍ଦ୍ଦ ଲାଭ କରିବାକୁ ବେଳୀ ବିଷେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହା ଏହା କେବଳ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନକାରୀ
ହେତୁର ସର କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଥାଏ ।

ଯାତ୍ରାର ମୂଳର ସିରପ୍ରାଣର କାହା
କଥାର ବନ୍ଦର ସ୍ଵର୍ଗ ନାହାରେ କଥେ
ସନ୍ଧାର ମାତ୍ରାର ଜଗତ କାହାର ମହିନୀ
ମା ପାଇଁ ଅମାରେ ଦେବୀଙ୍କରେ ଏହାକା
ଭାବୁକ ଦେବାତର ଅଭ୍ୟୋଦ୍ୟ ଦେଇ କହା
କିଏ ସହିତପୂର୍ବ ଆହା ପ୍ରମାଦ ବସ୍ତରର ଶେ
ବିରପ୍ତାଦାର ବହୁର ପ୍ରଭାବରେ ଅଥବାକର
ଦେବେତେ ଅମର ଲକ୍ଷଣ ଓ ମୁକ୍ତାର ଏବଂ
ବ୍ୟକ୍ତିବକ୍ରିୟା ସମ ଦେବାରେ ସେମାନେ
ବନ୍ଦରେ ଯେ ମାତ୍ରାକାନନ୍ଦ ଦାସଙ୍କ ହଜେ
ଦିବ୍ୟାପରିକଳର ପଦର ହତ୍ୟା ବନ୍ଦରେ
କବ୍ୟର ଥିଲାମ୍ବ କରେ ପ୍ରତିଶୋଧ କମିତି
ମାତ୍ରାକାନନ୍ଦ ବନ୍ଦାରକୁ ଶ୍ରୀ ହେଇଁ ନିଧି
ମାନର ଉତ୍ସୁକ ଦେଖାଇ । ଏଥରେ ମୁହଁଦିନ
ବିରପ୍ତାଦାରକୁ ମୁଦ୍ଦିତେଇ ମାତ୍ରାକାନନ୍ଦ ଓ ମା
ପାଠର ବନ୍ଦରେ ପରିଚାରକରେ ନାଲୀ
ଦେବାକୁ ଆହାର ଅନ୍ତମର ଦେଇପରିବନ୍ଦି
ଏବଂ ସନ୍ଧାର ପଞ୍ଚ ଅଧୀକ କରିବାକୁ
କବ୍ୟର କରେଥାଏ । ଏହି ଦେବିକୃତ ମାତ୍ରା
ମାନର ଦିବ ହୋଇ ଯାଇ ନ ଥାରେ ।
ଯତକାମ କରୁଥିଲ ମାନର ଯେ ହେତୁ ଅନ୍ତମର
ଭାବୁକ କରିବ ହତ୍ୟା ବନ୍ଦରେ ପ୍ରାଣଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦାର
ପରମାତ୍ମାରେ କିନ୍ତୁ ଦେବେତେ ପାଇଛି ଦେଇଲା
ଯେବେ ଦୀର୍ଘ ବାହାରାଧି ରତ୍ନପ୍ରତି ଏ ନବଦ୍ଵାରା
ନାଟି କରିଲ ଶିବ ହୋଇଥାଏ । ଭାବୁକ
ଶମକୀର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦରେ ଅନ୍ତମର ଦଶାନ
ଦିଲେ କୃତ୍ତିମ ଦ୍ୱାରା ଦୂରର ଦୂର ଦୋହରାକୁ
ଯେ ଶାଶ୍ଵତ କରିବା କରିଦ୍ଦିଲୁ ‘ଶ’ ଦ୍ୱାରା ‘ଶ’
ଦେବାକ ସାଧ ମାତ୍ର ଏଥରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିବ ଦେଇଥାର କିନ୍ତୁ ସହାର କରେ
କାହାରେକ ବନ୍ଦର ସହାର କର ଅଛି ?
ପ୍ରତ୍ୟୋକାର ଏବଂ ଯୋଗାର ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅପରା
ଦେଇ ଅବୁ ନାହାର ? କିମ୍ବା କେବାକୁ
ଦେଇବନ୍ଦି ଶାଶ୍ଵତ ଦୁଇର ଅବତର କାହାର
ଜିନ୍ଦଗି ଦେଇ ଥିଲ । ପରେ ମିଶରକରେ
ଦେଇ କାହାର କାନ୍ଦରେ ଅପରାଦର
ଯୋଗ କରିବ ଶାହି । ଯଥୀଶ୍ଵର ପାଇଁ କାହାର
କର କିମ୍ବା । ପରିବାର କି ଥିଲ ମେଲିଲେ

ଅନ୍ୟରେ ତ, ଥ, ର ଦେଲେ ଯେବେ ପୃଷ୍ଠାରେ ହେବେବେଳେ ଏବଂ ଅବା କେଉଁଛିର
କିଥା।

ଶ୍ରୀମତୀ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରୀ ମାହେବଳ

ଅମ୍ବା ମୁଦ୍ରଣ

ପ୍ରମାଣ ହେଲା । ଏକଦିନରେ ୫ ଟଙ୍କା ମର୍ମର
କରିବାର ବେଳୀ ଅଭିନମାନରେ ତ ହୋ-
ଇଥିବ ତିବ କହ ପାରେ ? ଏହବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମରେ
ଶୁଣୁ ହେବା ସମୟରେ ବୋର୍ଡ ଇକ୍ସିକ୍ୟୁଲ୍ଯୁଟର
ଶ୍ରୀମତୀ କିମ୍ବା ଗାହେବଙ୍କୁ ଡାଇନେ ଯେ ଏ
ବିକ୍ରି ଦେଖି ଅପରିଷ୍ଠରେ ସଜ ୧୮୭୨ ମର୍ମର
ହାରେ କାହାରାପର ଦିନ ରୈପ କରିଥିଲା ।
ତହିଁ କି ଜାହେବ ଉତ୍ତର ଦିଲେ ଯେ ସଜ
୧୮୭୨ ମର୍ମରରେ କିମ୍ବା ଆଚାର୍ଯ୍ୟର କୋଳ ଯେ
ସଜ ୧୮୭୪ ମର୍ମରରେ କର୍ମପାଇବ ହାତୁଁ ଏହା
ସୁତ୍ରଶ୍ରୀ ନୁହଇ । ଗାହେବଙ୍କର ଅସବାର
ଅଛି ବୋଲି ସେ ସୁତ୍ରର ମର୍ମ ପ୍ରଦର କରେ
ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସୁତ୍ର ଅପରା
ମହାର ଦେଶାର ଦେଲ । କର୍ମଗଣୀ ବିଦ୍ୟୋଗ
ବିଷୟରେ ଜାବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଅନେବ ବିଦ୍ୟମ କର
ଅଛନ୍ତି ଓ ହାତମଙ୍କୁ ଅନେବ ସରକ୍ତ ହୋଇ
କର୍ମ କରିବାର ଅଛି କିନ୍ତୁ ବିମ୍ବ ଗାହେବ ସେ
ବରୁ ନ ସେବାର ସରକାରର କବା ଅନ୍ତର୍ଭବ
କର ଦେଉଅଛି । ପ୍ରକାମାକେ ବହୁବଳେ
ଯେଉଁ କର ଦେଉଥିବାକୁ ଜାତା କ ଏହିମୟେ
ବିନର୍ବ୍ୟ ହେବ ? ଜନଶୈବ ପ୍ରତି ଭଲ କ-
ରିବା ଯେ ଭଲଗୋବ ପ୍ରତି ମନ ବରବା କୁଳ
ଅଟର ଜାତା କ ଶ୍ରୀମତୀ ବିମ୍ବ ଗାହେବ ଏହେ
ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଗୁଣେ ପାର ହାତକୁ । ପୁରୁଷଙ୍କ
ନାହିଁ କଥା କ ଏହେ ଅଧାର ଅଟର ?
ଅମ୍ବାକେ ଶ୍ରୀମତୀ ବିମ୍ବ ଗାହେବଙ୍କୁ ବିଶେ-
ଷଳ୍ୟେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥାଏଁ ଯେ ଏପରି ୧-
ଶର୍କ ହୋଇ କର୍ମଗଣୀ ବିଦ୍ୟୋଗ କରନ୍ତୁ ବ
ଯହିଁରେ ଭଲଗୋବ ଗତ ନ ମରଇ ଏହ
ମନଗୋବ ପ୍ରଲାପର ଘର କ କରଇ । ୩୭-
ଜର୍ବୀ ଜାମ ବେବେ ଭଲ ନହିଁ ।

ଉତ୍ତରଭାଷାଦିକ୍ଷିନ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଗର ସୋନବାର ସହରେ କଟିବ ପିଣ୍ଡି
କୁଞ୍ଚାଦିଲ ଯସ୍ତାଳଧୂରେ ରହିଲିବିଶୋଦାପିଲ
ସରାର ପ୍ରଥମା ସ୍ଵଦେଶକ ହୋଇଥିଲା । ହଗରର
ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ ଅଛେବ କ୍ଷୁନ୍ତ ବିଦେଶୀ
ମାନୁଷ ଜନତା ଖୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେବତି
କ ୨୮୮ ଏ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଅତ୍ୟଥ
କେବୁଳ ଥିଲ କୁକୁ ଜୀବ ବର ଏମାକେ ଅଧିଳେ
କାହିଁ ଦେଖି ଯାଇନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଯେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ
ବାରତର ହେଉ ଏହାକୁ ଏକପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏହା କିମ୍ବା ଏହି କାହିଁରେ

କୁଳ ଅନେବ ସରରେ କରି ଦେଖା
ଆଇଥିବୁ ଓ ସୁବ୍ରତ ଅମେଲାକେ ଅଜ୍ଞନ
ହେଲାର ସ୍ଵର ଏଣାର ବନ୍ଦରେ ଲେଖିଥିବୁ,
ଅମେଲ ବିଜୁଳ ମଧ୍ୟର ବେଳାଳ ବାବୁ ବାଲ-
ପଦ ବନ୍ଦେୟପାତ୍ର ପଦଚାର ଏବଂ ବାବୁ ବିଚ-
ାହନ ଦାର ଓ ବାବୁ ସୁଦର୍ଶକ ଦାର ମୌଳିକ
ପମାନ ପଠାଇଥିଲେ ଅଛ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ବଥା
କିନ୍ତୁ ଶୁଣା ଲାଗୁ । ଯାହା ହେଉ ବାବୁ ହରେ-
କୁପ୍ତ ଦାର ଅପିଞ୍ଜଳି ସ୍ଵରତ୍ନେଶ୍ଵର ମହାମୟ
ଶକ୍ତି ଅବମଳ କରିବାର ଜାହାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି
ପଦରେ ବରଣ ବସ୍ତାର ସାର ବାର୍ଷାରମ୍ଭ
ହେଲା ଓ ସବର ସମ୍ମାଦକ ମହାମୟ ବାର୍ଷିକ
ବିଜ୍ଞାନ ଧାରିବାରେ । ଉହଁ ଗ୍ରୈ ପ୍ରକାଶ ହେଲା
ଯେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପଣ୍ଡିତ ଓ ଶ୍ରୀମାନେ ଏଥର
ସର୍ବ ଆଚନ୍ନ ଓ ସର୍ବସଂଗ୍ରହ ପ୍ରାୟ କ ୨୦ ଟଙ୍କା
ଓ ଉହଁ ମଧ୍ୟର ପ୍ରାୟ କ ୫୫ ଟଙ୍କା ପ୍ରତିବର୍ଷରେ
ଉପର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏହା ଅଛି ଅନୁଦର
ବିଷୟ ଆଚାର ବାରଣ ଆଚାର ବୌଦ୍ଧ ସରରେ
ଏହି ବିଦ୍ୟମିତି ବିଦ୍ୟାର ଦେଖା ଯାଇ ଲାଗୁ ।
ମାତ୍ରାହରେ ଏକଥର ସରାର ଅଧିବେଳାଳ ହେବାର
ଶିଥୁମ ଓ ମରିବରେ ୪୨ ଅଧ୍ୟବେଳାଳ ହୋ-
ଇଥିଲା ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଆଚାର । ଅର
ଯେ ଏକ ରତ୍ନା ଓ ବତ୍ରାମାଳ ସରରେ
ଅଗର ହୋଇଥାର ଉହଁର ବିଷୟ ହେଉ ଉତ୍ତମ
ଆଚାର ଓ ଉହଁ ଗ୍ରୈ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେବର
ଗର୍ବ ବିଜରରେ ସର୍ବଦର ଜୀବ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବ
ଏବରୁ ପର୍ମିଟିନ୍‌ପ୍ରେ ଅଭିମରମ୍ବନ୍‌କ ଓ ସର୍ବ-
ମାନେ ଅପଣା ଉତ୍ତର୍ପାଦନକରିଛି ଏହା ମୁଖକ
ବରଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ ଏହା କରିବରେ
ହସ ବିଲାର ତେବେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଯେ ଅନେବ
ମହାରାଜ ପମାନା ଉହଁରେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ
ଲାଗୁ । ପରବୁ ଶିଶ୍ବ ଦେବା ପୁନର୍ ଅପେ
ଉତ୍ସବକୁ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ଦେଶରୁ ପ୍ରଦାନ କର ସର୍ବମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛନ୍ତି । ପମାନ୍ତେ ଅପଣାର ବୃଦ୍ଧିମାତ୍ର କରି
ତନା ବରନ୍ତି କହି ସରରେ ଅସି ପୂର୍ବବିଧି
କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରଦେଶୀୟଙ୍କର ଜୀବା ବୋଇ
ଲାଗୁ ଯେବେ ଏ ସରପୂରା ଏହି ଦୋଷଟି
ଲୁଚି ସିଦ୍ଧ ତେବେ ଏହାର ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂପର୍କ ହେବ
ଅନେହି ଲାଗୁ । ଦେଶର ଭାଷା ଅଗ୍ରା ପିକାର
ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବାର୍ଥି ଏମାନେ ଯେ
ଅପଣାର ସରପ ଉତ୍ସବାର୍ଥିର ସରପାଳ ହୋ-
ଇଥିବୁ ଏହା ଶାଶ୍ଵାନ୍ତ ସୁନ୍ଦରବିଷୟ କରେ

ଅମେମାନେ କରିଥା କରୁଁ ଯେ ଏଠାର ଦିକ୍ଷ ଓ
ପ୍ରସ୍ତାବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅବହାପନରେ ଥରେ
ଏ ସବୁ କେର୍ତ୍ତିକା କରିବାରୁ ଯାଇଁ ସଜ୍ଜର ବା-
ର୍ଧରେ ବହମୋଳୀ ହେଉନ୍ତି ଓ କରିଶେଷ ବିଷ-
ପୂରେ ଏହି ବେଶରେ ଉଚ୍ଚର ସତ୍ୟଦେଵ
ହେମାକଙ୍କୁ ଦେଉନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଏମାନେ
ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସାହର ହେବେ ତେମନ୍ତ ବିର୍ଦ୍ଦୋଷ
ଜୟେ କାର୍ଯ୍ୟ ରଖିବାରୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ ହେବେ । ସଂଖେ-
ଦିଶିନୀ ସବାର ବିଶ୍ଵାକକଙ୍କୁ ନିଜ ଏଠାରେ
ଅନୁରୋଧ କରିଥାରୁଁ ଯେ ସବାର ଯେଉଁ ଅସ୍ତ୍ର-
ଦେଶନରେ ଯେଉଁ ବିଷୟର ରତନା ଧାତ ବା
ରତ୍ନ ହେବ ତହୁଁର ବିକ୍ରିତ ପୂର୍ବର ଅମ୍ବା-
ହଙ୍କ କିବିତକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ଅମେମାନେ
କିନା ମୂଳରେ ପରିବାରେ ପ୍ରକାଶ କର ତନ୍ତ୍ର-
ପ୍ରତି ସବ୍ସାଧାରଣକୁ ମନ ଅବର୍ତ୍ତନ କରିବୁଁ ।
ଏହିପେ ବୋଧ ହୃଥର ସବାର କିଛି ଉଥକାର
ହୋଇଥାରେ କାରଣ ଯାହାରେ ସବା ଦେଖି-
ବାକୁ ଉଚ୍ଚା ହେବ ସେମାନେ ପୂର୍ବର ତହୁଁର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇଥିବେ ।

କଟକ ହାଇସ୍କୁଲର ବାର୍ଷିକ ପାଇଗୋପିବ ଦାନ
ସମ୍ବରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ସତ୍ୟପଣ ରେବନାଥ
ପାଠେରାଙ୍କେ ଓ ତାର ସାମାଜିକ ।

ସର୍ବପରି ମହାଶୟ ଉତ୍ଥିତ ଶ୍ରେ ଓ ଦିର୍ଘ-
ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୋଧନ କର କହିଲେ ଯେ ସେ
ଅଠ ବର୍ଷ ହେବ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ବାର୍ଷିକ
ସବରେ ଉପହିତ ହୋଇ ଏହାଥାରୁ ଏଠା ଶର୍ତ୍ତ
ମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଲୟର ସନ୍ତୋଷଜନକ ବିଜ୍ଞାନ
ପଳ ଶୁଣି ଅନନ୍ତର ହେଉଥିବାକୁ ମାତ୍ର
ଜାହାଜର ଏହୀ ବିଦେଶଗା ହୁଅର ଯେ
ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଯେ ପରିମାଣରେ ଫଳମୂଳି
ହେବାର ଆଗା ଅଛି ଅକ୍ଷୟ ଭବ୍ରୁ ଯ ହୋଇ
ଜାହିଁ । ଶ୍ରୁଦ୍ଧମାନେ ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁପରି
ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପ୍ରେସାବିଷ୍ଟାରୁ ଜାହା ଦେଖା ନାହିଁ
ଯାଏ କିମେ ଶିଥିଲ ହୋଇଥିବାକୁ ଏକ ପରିପତ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ । ଓଡ଼ିସ୍ଥାମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ
ଅଭିଯନ୍ତରେ ନେବାନ୍ତର କବୁଳ ନୁହି କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷୟ
ପରିଶ୍ରମ ଦିଷ୍ଟି ଯେ ଏହାକୁ ଉଚାକାତ୍ମକ
ଜାହିଁ ଯେବେ ଏମାନେ ଉଚାକାତ୍ମକ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବାକୁ ସମ୍ଭାବ ଦେଖା କର ରହି ପାଇଁ ପାଇଁ
ପିଶା ଓ ପରିଶ୍ରମ ବନ୍ଦନ୍ତେ ଗେବେ କଣ୍ଠ
ବର୍ମମାନ ପାଇଁ ପାଇଁନ୍ତେ । ଅଛିକାର ଗବହୀନ
ଜ୍ଞାନ ପୌର୍ଣ୍ଣ ରେତେ ଜଳର୍ପି ଆଜିମନ୍ତିର

ପ୍ରକାଶରେ ଦିଲ୍ଲି ନିଷେଷ କରି ଜାହାନ୍ତି ସେ
ହେବୁ ଯତନ୍ତ୍ରମ କରିବ ସେ ଜଳ, ବର୍ଷାକୁଣ୍ଡଳ,
ଥାରବୋର୍ଡର ଜଳ ଦିମ୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସର୍ବ ଏପର ବୌଦ୍ଧବେ ଉଚିତକର୍ମ ପାଇ ଯାଉବେ ।
ବରାତମାନେ ଏହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆସୁବ ପର-
ଗ୍ରହିଣୀ ଏକ ଉଚିତପଦ ପାଇବାକୁ ସବ୍ୟା ଯତ୍ନ-
ବାକୁ ଥିବାର ଉଚାବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଅବହିନ୍ତି । ସେମାନେ ଡେଣ୍ଟି ହୃଦୟର ଅବଶ୍ୟକ
କୁଳ ଅପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେବେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ
ଜନ୍ମେ ଏ ଗେନ୍ଡାବନ୍ଦୁ ହେବେ ତେବେ ସେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଉଚିତପଦ ପାଇ ଆରବେ ।
ପରମାନନ୍ଦ ଓ ଅନ୍ତବସାୟର ବିଶ୍ୱାସ ଏ ପରମାନନ୍ଦ
ଅପ୍ରକ୍ରିୟା । ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକ ମହାପଦ୍ମ ଯେଉଁ
ବିଜ୍ଞାପନ ପଣ୍ଡିତେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ପ୍ରକାଶ ହେବୁ ଯେ
କଲେଇ ବର୍ଷାଗର ପ୍ରତି ସଂଗ୍ରହୀ ତ ଜୀ ଏଠାରୁ
ଦିନଗତି ଜଣା ହୋଇ ଉଠିବେ ଏବେ ରହିଥିଲା ।
ଏପରାଥବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶର ବିଷୟ ଅଟେ ବୋଧକୁ ଏ
ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଗୁରୁ ମଣେ ପାଇବାମାତ୍ରରେ ବିବାଦ-
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତିଯାନ୍ତି ଓ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାପନର ବିମା
ମୋହରର ବର୍ମରେ ପଢ଼ଇବି ଯାହାର ବୁଦ୍ଧି
ନାହିଁ ବରାଧାରୀ ଜାହା ଫଳେ ପାଖୋର ଅବହିନ୍ତି
ଆଇ ଉଚିତପଦର ଚେଷ୍ଟା ଜାହାର ମନ୍ଦରେ
ଛବିଷ କୁଅର ଜାହିଁ । ଏହି ଅଳକ୍ଷଣ ଶାର
ଯରତ୍ନମାଳା କି ବଲେ କିଛି କିମ୍ବା ହେବ ଜାହିଁ ।
ପରବେଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧପରମାଣୁ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ
ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଯାହା ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକ
ବ୍ୟକ୍ତି ବଲେ ଉଚ୍ଚପଲକ୍ଷରେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ
ବହୁରେ ଯେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧିଲୟର-
ବିଷ୍ଣୁ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ବର୍ଷାକୁ ସେ ଅନ୍ତେକି
ଦିନର ମନ୍ଦରେ ପାହିଥାରିବା ଏକ ଏଥାପାଇ
ସେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟରୁ ଯଥାଶାଖ ଅନୁମେତ
ବରାବେ । ଯକ୍ଷ ମବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଏ ବଧାକୁ
ସେନାନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ
ଉଚ୍ଚ କୁର ହୃଦୟର ହେବାର ଦେଖି ସେ ପର-
ମାନ୍ୟାଦିତ ହେବେ ଜାରଣ ଜାହାଙ୍କର ବିଧ୍ୟାର
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏହାପୁରୀ ଏଠା ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର
ଜୀବନ ଯଥାକ୍ଷର ବିଷେ ଉପାୟ ହେବ ।
ହାର ପୁଲର ସମସ୍ତ ଶୈଳରେ ସଂତୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍-
ପୂନ ବର୍ଷାକୁ କିମ୍ବା ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାର
ଅନେକ ଉଚ୍ଚତା ହେବାର ହେବୁ ବର୍ଣ୍ଣାର ଏହା
ପରି କିମ୍ବା ପ୍ରବଳିତ ବର୍ଷାକା ଧାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଶିର୍ଷିକ ଉଚ୍ଚତା ଉଚ୍ଚତା ପାଠ୍ୟକାର ବିନ୍ଦୁଶର୍କ ଓ
ବଲେବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଅନୁମେତ ବର୍ଷାକାରେ

କହୁ କରେଇର କଳୟତ ମହାପ୍ରୟ ବନ୍ଦଳେ
ଯେ ହାତୁ ଦିଲେ ମେହା କରସ୍ତମେନ୍ଦ୍ରିୟ
କାହାଟି କୁଣ୍ଡଳ ଲୋବେ କୁମରପତ୍ର
ଦେହର ପାତା କରିବି । ମାତ୍ର ହାତୁ କେ-
ରେ କହିବି କଥା କହିବ ଏମବେଳେ କ
ହେବୁ ଗାଁ ହଜି କିନ୍ତୁ ବଗାର ଅଷ୍ଟକ
ମେନ ଏହି କି କେବୁ ସବା କିନ୍ତୁ ଯେ
କାହାବା ଯାଇ ହାତୁ ବାଧାର କେବେବ ଛୁବ
ପ୍ରଦୟାବନ୍ୟ କପାଳ ପ୍ରଜଳିତ ପର୍ଵାତ୍ମା ଓ ତେବେ
କଥା ମୂଳ ହେଉଥିବ ଅପେ ଏହି କଥାରେ
କିମା ଦେବାର ବର୍ତ୍ତମନ ଓ ହାତୁ କଥା
ହେବଳ କହିବ ଅଧିକ ଥୋଇ ରହିବ ।
ଏଥାରୀ କେହିଲବନ୍ତରେ ହାତୁ କର ଅନ୍ତିମ
କଥା ଓ ପରିଚିତ କଥାର ଅଷ୍ଟକ କଥା ଦୟା
ଯାଇଥିବ ଏ ବନ୍ଦମ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବାର
କୋଣେ ପବନବଜା ଦେଖାଯାଇ କାହିଁ ।

ପ୍ରମେମାବେ ବନ୍ଦିରୁଷାହେବଳ କରୁଣା
ଅତି ପାଇ ଦୃଢ଼ତ ଚକର ବିଶେଷତ୍ତ୍ଵ ଓ ହେଯେ
ବହୁ ଅହମ୍ବା ଏ ବଠା ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ତା-
କାହାଙ୍କା ଏହି କଥାକାହିଁ ମାତ୍ର ଏହା ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍
ଯାରୀର ଅଛେ । ଏହି ବାରଶମ ଉତ୍ତମାବାହି-
ନର ଦାତା ହେବ କାହିଁ ନ ଏମାବେ ଧକ-
ହକାମେ ବାଣ୍ୟ ଦୂରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଉପାୟ
ମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଧର ଦେବ ଓ ଉଚ୍ଚ
ଦର୍ଶମାନ ପାଇବେ ଉତ୍ତମିତି ସହ ଜ ବର
ଦେବର ବର୍ମି ପାଇବେ କାହିଁ ବୋଲ ଅସ-
ଦ୍ୟୁମ ପରାମ ଦରହି ଓ ବୌଦ୍ଧମୈଗ୍ରେ
ପାଇବ ମୁଁ ଏ ପାଇଲେ ଯାନବହୁ ଲେଜନ୍ତୁ
କାହିଁ କେବେ ଉତ୍ତମାବେ ଉତ୍ତେଷ୍ଠତ ହୋଇ
କୁଣ୍ଡଳେ ଉତ୍ତମକ ମେମେ ବୋଲିଯାଇ ନ
ଯାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧକାଳ କାହା ହୋଇ ମାତ୍ର
ଜେତେବାର ଘାଇର ଦୂର୍ମା ବେହି ଯେଉଁ
ଧାରିବ ନାହିଁ ।

ସାଧାରିକ ସଂବାଦ ।

ଯେଉଁ ସହିତେ ଏଠାରେ ଉନ୍ନାଥଙ୍କ ହେଲା
ପରିଚ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବାବ ସୁଶାଖାଙ୍କ ଦେ
ଅବରାରେ ମନୋବିଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତରେରୁ ବି ଯାହାକୁ
ଦିଶାନ୍ତରେ ବିଷ୍ଣୁ କବିତା ହେଲାଅଛୁ । ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ କବି କବିତାରେ ବବଦଳ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ଧୂମ-
ଧେନୁରୁ କଣ୍ଠର ପଦିମ କୋରରେ ଜବେ

ଦେବାର ଦେଉଥିଲୁଛୁ । ସତ ଏକ ଶା ସମୟରୁ
ଅନ୍ତରୁ ହେଲା । ନାହା ବଡ଼ ଲମ୍ବ ବୋଥ ହେଉ-
ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଅକାଗ କିନ୍ତୁ ମେଘାଚନ ଧୂବାଗ
ଅଛ ସରସାରମଣେ ଦେଖା ଗାହିଁ । ଅଜ୍ଞ
ବୋଣି ସମାଦରିରେ ଏହାର ବିବରଣ
ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ସୁରଷଂ ଏହି ଧୂମହେତୁ
ନୃତ୍ୟ କୃତ ହେଲ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତରେ ହେବେ ପୃଥିବୀ-
ରେ ଏହାକୁ ଦେଖାଯାଇ ଥିଲ ତାହା ଜଣା ଯାଇ
ଗାହିଁ ।

ଯାଇପୁର ସଂବାଦପତ୍ରାଙ୍କ ଲେଖୁଥିଲୁ ଯେ
 ୧। କଣର ମୁକ୍ତ ସେ ୧ ରତ୍ନ ୫ ଟଙ୍କା
 ଲେଗାବଁ ହୋଇଥିବାର ଲୋଡ଼ମାରେ ଦୁଇଟିଭ
 ହୋଇ ଚଲିବ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ବିବଟକୁ ଧରି
 ଗାର ପଠାଇ ଅଛିଲା ।

୨। ପତ ଦ୍ୟା । ୧୦ ହେବ ପ୍ରତିଦିନ
ଗ୍ରାସ୍ ଏବହଳାର ଯାଥି ଏହବାଟେ ଏକା
ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ବୈଶ୍ଵା ଓ କଳାଳି ଯେତେ
ଅହ୍ୟ ଯାଥି ମୟ ରେତବ ହେବେ । ବୈଶ୍ଵା
ଓ ଦଳାଳିମାନେ ସେଠାର ସଫାବର୍ତ୍ତ ମଠରେ
ଜାଇବାରୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ମହନ୍ତୁ ବଳରତ୍ନ
ଦୀବ ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚା କର ଅଛନ୍ତି ।

୨ । ସହରରେ ଗୁରୁତ ମହାର୍ଥୀ ହୋଇଥି
କି କହିଲା କାହିଁ ଯାଦି, କିନ୍ତୁ କାହାରେ
ମୋଷିହଲରେ ଗରୁଦ ଏବି ଶବ୍ଦହେଉ
ଆନଦାନ ଉପା ଅଛି ।

ଶାରତ କଲ୍ପନାର ଘ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଦୀପ କାମ
ରେ ଯେଉଁ ଉଷବଜର ମୋକଦମା ହୋଇଥିଲା
କହିରେ ସେ ସଂଧାର ଦେଇ କଳ୍ପନା ପାଇଅଛି
ମାତ୍ର ହାତମଳର ଜାହାଗ୍ରହ ସନ୍ଦେହ ହେବାର
ଜାହାରୁ ବଦଳି କରିବାରୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛନ୍ତି । ମୋକଦମାର ନଥ ମାତ୍ରେସାହେ-
ବଳ କରି ଗଢ଼ିଲାରେ ଆହି ।

ପୁଣ୍ୟର ଜେମୀ ବଲୋହ୍ତ୍ତର ମୌଳିକ
ଅକୁଳବାଦର ଅଜନର ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତାହ୍ତ
ହୋଇ ଅବଶ୍ରୁ । ପୂର୍ବେ ଅହ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷ୍ଵଦରେ
ଉତ୍ତାହ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବର୍ମରେ
ବାଧାର ହେବେ ।

ପୁରୁଷ ତେଥୁାବଲେଖ୍ୟର ବାବୁ କନବି-
ଗୋର ଦାର ସବଦେଇ ୫ ଲକ୍ଷ ରାଶି
ପରିଶାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ଆଚିନ୍ତ୍ୟ । ଅନ୍ୟଜନ
ପରିଶାର ସବୁରେ ଧୂର୍ମ ବୃଜବାର୍ଯ୍ୟଙ୍ଗା ଲକ୍ଷ
ଧୂର୍ମ ଏଥର ଜାହାଜର ପଦ ବନ୍ଦ ହେବ ।

ମହେସୁ ପାଦତଳ ରହିଲାକଣ୍ଠ ଏହି କାନ୍ଦୁ

ହାର୍ଯ୍ୟବ ତତ୍ତ୍ଵ ହାସ୍ୟକ ଦେଖାୟ ଦିବନହବିଷ
ପଦ୍ମଶାରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦୂର୍ଗମ୍ଭେଣୀରେ ସଥା-
ହିମେ ଛାତ୍ରାଚି ଧୋଇ ଅଛନ ।

ଜେ ଘୋର ବିଗରରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାଷା
ଧରମ ହୋଇ ଅସିଥିବା ଅର ଗୋଟିଏ କବିମ୍ବ
ମତା ମୋହଦମାରେ ଅଶାମୀ ମୁକୁ ପାଇ ଅଛି ।

ରେତିବେଳ କେବରିଥାର ମେଡ଼ିକଲ କ୍ଲିନିକ
ଭାଷରେ ମୋକଦମ୍ବ ପ୍ରମାଣ ହେବାର କରିବା
ମାତ୍ରକୁଟୀ ସାଇବ ଜାହାଗର ଏକବର୍ଷ ବାବ-
ବାବ ଏବଂ ୫ ୧୦୦ ଟା ଅର୍ଥଦଶ୍ରର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଇ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯାତ୍ରୀର ଅଗ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ବଳେକ୍ତର ମନ
ଶାହେବ ତେବେଶାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ ଦେଖାଈଲୁ
ବଳଜାରୁ ଯାଇ ଥାବୁ । ସେଠା ମହିଳାର
କରୁର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହିରପ୍ରାଦାର ନିବୀଳ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଅକୁହଳ ସବାମେ ଅଛନ୍ତି ବେହୁ
କାହିଁ ଘୋର ବିବେ କାହିଁ ।

ସାଧାରଣ ତର୍ଜିଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କେତେ ଛୁନମାସ
ପେଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୩୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦୋରାଖମ
ପର୍ହିନାଥରେ ଗର୍ଭମେଘ ସାହାଯ୍ୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ
ଓ ଅବସଂଖ୍ୟକ ଟଙ୍କା ଲୋକମାନେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଥମାଝରେ ବିଚବର ତର୍ଜିକ କ୍ରାନ୍ତିବମାଳିକଙ୍କ
ପ୍ରେୟକ ଦେବତା ଏ ପଞ୍ଚମ ପତନ । ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥାଏ
ଜୟ ପ୍ରୟୋଜନ କିମ୍ବା ବିଜଳାର ସ୍ରାନ୍ତିକା
କମିଟିମାନେ ଏ ୨, ୨୫, ୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନପରିବାରରେ ।

କଲେବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧୀଳତର ପ୍ରଥାର କିମ୍ବା
ଯୋଗଶା ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ କିମ୍ବା ଅଧୀଳତର
ବୌଣୟ ଉକ୍ତର ଯତ୍ୟପି ବୌଣୟ ମୁକ୍ତାର
କିମ୍ବା ଦିଲ୍ଲାନାଟାଗ ବିଜ୍ଞ କର୍ମ କିମ୍ବା ଉପଦେଶ
କିମ୍ବା ଅଧିକା ଗାନ୍ଧୀ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅନ୍ତରେ
ଦେବା ଦାରାଗ ବୌଣୟ ମୁକ୍ତାର କିମ୍ବା ଦିଲ୍ଲାକର୍ତ୍ତା
କିମ୍ବା ଦିପର କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠାତ୍ର ବରାର କେବେ କିମ୍ବା
ଉକ୍ତର ଅଧିକା ବ୍ୟବସାୟର ବହୁଦୂର ହାର୍ଯ୍ୟ
ବରହାର ଅଧିକା ହୋଇ ଉତ୍ତରପାଇ ଉତ୍ତରପାଇ
ପାଇଁ ଲୋଗ ବରବ । ଏ କିମ୍ବାଟି ଆତ ଉତ୍ତରମ
ଅଧିକ ଏକ ଏହାମ୍ବାବୁ ଅଧୀଳତ ନିର୍ମଳ ହେବ
ଏକ ଉକ୍ତକଲମନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଅନ୍ତରେ
ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ସବୁ ବରେଖରେ ଏହୁପରି ହେ-
ଇଲେ ବଜ ମୁଖର ବଜ୍ୟ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଏହି ଉତ୍ସବପଥିକା ସହରବାବ ଦିବ-
ବାବକାର କଷକ୍ଷେତ୍ର ନିଃଶବ୍ଦାହିନୀ ଯଙ୍ଗାଳୟରେ
ମହାତ୍ମ ଓ ପ୍ରମରଜ ହେଉ ।

ଅନ୍ତରେ ବିଜୁଳିଷଟିବା ଗା ୧୧ ଭିତ୍ତି ମାହେ କରଇ ବନ୍ଦ ଥିଲା ।

ପ୍ରକଳ୍ପ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାୟୁଷ ଉତ୍ତରପଦିକା ସମ୍ମାନକ
ମହାଗ୍ରୂହମାଧ୍ୟ !

ଅମୃତାଳୁଙ୍କ ବଲେହୁର ମେହ ବିମ୍ବ ସା-
ହେବଙ୍କର ଦରବାରରେ ଦୁଇବଣ ଉମେଦ-
ଖୋର ଜକାନ୍ତି, ଜଣେ ଏକଟି ଜକାନ୍ତି, ଉପସ୍ଥିତ
ହେଉ ଅମୃତାଳେ ଅଧିର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବୁ ।
“ମୁରୁ ପୃଷ୍ଠର ଶାବି” କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଜକାନ୍ତି
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଏପରି ଘରା ହେ-
ବାର ଗାରଗ କଣ ? ଅପର ଜକାନ୍ତିଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ-
ବର୍ଷ ବାବୁଙ୍କ ସାମିଲ ତଳାମ୍ବୀ ବର୍ତ୍ତ ହେବ କି ?
ଗର୍ଭମେଘର ସ୍ଵନରେ ବେଚେଗୁଡ଼ିଏ ପେ-
ନୁହିଥାନ୍ତିମୋର ଉପ୍ତାଦନ ବରବାରୁ ମେହ
ବିମ୍ବ କ ବନ୍ଦବନ୍ଦ ଶୁଭଗମକ ବରଥୁଲେ ?
ମେହ ବିହୂକ ଏପର ବାର୍ଷିକରେ ଗର୍ଭମେଘ-
ର ବିଦେଶ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଉଚିତ ।

ଦୂରକଣ ଏପ୍ରେରିୟ ଜାହାନ୍ ଏ ପ୍ରାମ୍ଲୟ
କରିଦାର ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାରସ୍ଥ ରଧୁ ଗୋଟିଏଇବେ
ଯୁଧ । ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଥୀ ବାବୁଙ୍କ ପିତା ଏବଂ
ଜ୍ଞାନଚାରୀ ଏହି ବର୍ଷରେ ନିଷ୍ଠା ଥିଲେ ।
ଦରହାର ବର୍ଷରେ ଦାସିଗ ଅବା ନିଜାରୀ
ଦିମା ସବୁ ପ୍ରଭୁର ଅନୁସାରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନ
ଦର୍ଶନ କରି ପାରେ, ତାହା ହେଲେ ସୁଖ,
ଦାସିଗର ମନରେ ‘ପିଣ୍ଡଦିନ ଅଛି ଦରେତ୍ର’
ଗଜନାରମ୍ଭର ପିଣ୍ଡଦିନକ ଦୌହିତ୍ୟମାନେ
ଉତ୍ତର ଗଜନାରମ୍ଭ ସ୍ଵାଧୀନାର କୁଳାଂଗରେ
ଆଇବାର ହବଦାର ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ମିଳା-
କ୍ଷମରେ ବାଣୀ ହେବାର ଉପାଦ୍ୱ ଥିଲେ,
ତହିଁରେ ଶବ୍ଦାଳି ଯଦିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଥୀକାବୁ
ଏହି ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ତାହା
ହେଲେ ରକ୍ତ ସଂଭିରେ ପିତା ପୁଅମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଅନୁକାର ଥିବାର ଜଳାହୁବିର
କର୍ମ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାରସ୍ଥ ବାବୁ ଏହି ଉତ୍ସମ୍ମାନେରେ
କୁଳ ଅଂଶରେ ବାଣୀ କର ପାଇବା ହବଦାର
ହୋଇ ପାଇଥାନେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯଦିତ

ଅନେକ ଦିନର ବଟକର ବାହିନୀ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରିୟ, ବିନ୍ଦୁ ଅବସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ୱର ମତରେ
ଫେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ବାଣୀ ହୋଇଥାଏ; ଯାହା
ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜନ୍ମ ବର୍ମରେ ହନ୍ତୁବିଧବାଙ୍ଗ
ଜୀବନସ୍ଥତ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଯାଇଥାନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ
ମେଃ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏପର ବାର୍ଷ୍ୟପ୍ରତିଶାଳୀ ପାଠ୍ୟ-
ବିଷୟ ଅପର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଅସନ୍ନୋପବର ଜହିରେ
ବିହୁମାତ୍ର ସଂଗ୍ରହ ଜାହିଁ ।

ଭାବୀଂରୁଙ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ର ୧୯୭୪
କଟକ ଅପାରାଜ୍ୟ ଦଶମି
ବ୍ୟୟଚିତ୍ର ଚାରିରେଖିଲା

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରସୁକୁ ଉତ୍ତଳଶପିକା ସଙ୍କାଦିକ
ମହାଶୟ ପରୀଷେଷ୍ଟ
ମହାଶୟ ! ସର ଗ୍ରାହିକାର ବଲ ଉତ୍ତାଗ
ନିନ୍ଦାଶୀଳ ଲୋଭାଜାଳ ବନ୍ଦେଶୁର୍କଷ ସକାମେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ।

ବାବୁ	ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର କରିକାର	ଟ ୧୦୯
,,	ହରବଲ୍ଲବ୍ରତ କୋପ	ଟ ୨୨୮
,,	ଦାଗରଥୀ ଗୁରୁତ୍ବ	ଟ ୨୮
,,	ହରିଚନ୍ଦ୍ର କାନ୍ତେର୍ଦ୍ଵା	ଟ ୨୮

ବୈଦେହୀପବିନାସ ଜାମକ ପ୍ରଦେଶଗ୍ରହ ଶୀର୍ଷ
ହହିତ ମୁଥୁକଳ ଲିନିର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ଗାୟ
ଯଥାର୍ଥ ହେବ । ଧୂମ୍ରକ ଶୀର୍ଷ ସମ୍ବଲ ୪୦୦
ପୃଷ୍ଠାର ଉଚ୍ଚ ହେବ ଓ ନୂତ୍ରବନର ବ୍ୟୟ
ମଧ୍ୟ ବସ୍ତର ପଡ଼ିବ । ଏ ଯୋଗୁ ମା ଏ ହ
ଅନୁର ଏ ପ୍ରତିବର ଏହା ପ୍ରାଣ ବାହାର କର
ନୁହନ୍ତରେ ଏବର୍ବନ ନିମ୍ନରେ ଅଥବା ଜହାନ
ରତ୍ନାମ ଯେତେଗାୟ ହୋଇଥାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିନାସ ହୁବ ନରଅଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦି

ମାନ ପ୍ରାହଳ ଦେବେ ସେମାଜଙ୍କୁ ପ୍ରଭେଦଗ୍ରୁ
୪୦ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଆଯିବ ଓ ଅଜ୍ୟନୋକଙ୍କୁ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୧୫୮ ଦିନରେ ବିଷୟ ହେବ । ସୁଧ୍ୟ
ସୁପ୍ରତିକର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ହେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରତି-
ପଥାର କି ଶାହକୟଙ୍କୁ କି ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚା
ହେଲେ ବେଳେ ପ୍ରାହଳଦୋଳ ସଂକୁଳ ଦେବେ
ହାହଁ । ପ୍ରାହଳମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ରିମନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ
ହେବ ଓ ବେଳେ ସମୟରେ ହୁଏ ପଠାଇବାକୁ
ହେବ ତହିଁର ବିଶ୍ୱାସଜ୍ଞ ସେମାଜଙ୍କୁ ବଧଦୀବ
ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନର ଏକମାତ୍ର ମାତ୍ରରେ ମୁଣ୍ଡ ନ
ଅସିଲେ ଜାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାହଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରଶାଳରେ ସୁପ୍ତର ମୁହଁତ ହେବ
ରହୁଥିଲା ଅଧିକ ଅଂଶର ଏକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ୍ୟଜୀବ
ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ଯେଉଁ ମାନେ ଦେବ-
ବାକୁ ଚାହା ବରତ୍ତୁ ଘେମାଇଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ଠେଣା ଓ
ତାବନ୍ଧୁର ଏକଅଶାର ହରତ ଅମ୍ବାଳୁ ପଦ
ଲେଖିଲେ ପାଇ ଗାଇବି ।

ଶ୍ରୀ ପୌଣ୍ଡଗଙ୍କର ମୃଦୁ ହେଲେନ୍ ଟାର୍ପ

୧୯୭୯

ସବୁଥାରୁଣକୁ ଜଣାଇ ଅଛୁଁ ଶାନ୍ତିକ
ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ହିନ୍ଦୁଧାର ତହ ଥାର
ଯଳାଇଲ ତାଏବାର ଉପରୋକ୍ତ ଘୁମୁବ ରୂପର
ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ଏଥରେ ବେଳେ ହତ୍ତିଶେଷ ଦର
କୁ ଧାରିବେ ।

୨୧୭୧୭୪ } ଶ୍ରୀ ବଲଭଦ୍ର ହାସ
କେନ୍ଦ୍ରସମ୍ପଦା

ମୁଦ୍ରଣ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଚୀକା ଦିଲେ ଅଳ ଅଗ୍ନିମ, ୫ ୨୫
ବାରୁ କୃଷ୍ଣବହୁଯୋଗ କଥକ ଦିଲେଯ ୫ ୨୬
ତୌଥିଶ ବାଜ ତରିଶ ଦିଲେ ୧୩

ମୁଦ୍ରଣ ଦେଖ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୯

ଗ୍ରାମୀନ କଲ୍ପନା ସହେଳିତା । ମା । ଗ୍ରାମୀନ ଦ୍ୱାରା କଲ୍ପନା ଏବଂ ଉପରେ ପରିବହନ କରିବାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାଣିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ତାବମାସୁଲ୍ୟ ୫୯୮ }

ଅମ୍ବେମାନେ ଗର ମାତ୍ରର ଉତ୍ତଳଦର୍ପଣ
ପାଠ କର ଆଶ୍ରମୀ ପ୍ରୀତିଲଭ କରିଥିଲୁ
ଏହାର ରଜକାମାନ ଇତିରେଣ୍ଟର ଭଲ ହେ
ବାର ଦେଖାଯୀଏ ଓ କରିମ ବିଷୟମାତ୍ର ମଧ୍ୟ
ଏଥରେ ସନ୍ତୁଦେଖିତ ହୋଇଥାଛି କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣର
ବିଷୟ ଯେ ଏହାର ମୃତ୍ୟୁ ବାର୍ଷିକ ଦୂରତକ୍ଷା
ମାତ୍ର ହେଲେହେଁ ଶାହବନମାତ୍ରେ ଯଥାବାଳରେ
ଆହା ନ ଦେଇ ଦର୍ଶକର ଅଧ୍ୟବାରିକର ଉତ୍ସାହ
କର କରିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀସୁକୁ ଜୀଏଣ୍ଟ୍‌ମାନ୍‌ଫ୍ରେଂଡ୍ ଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ
ପାଇଲିଦାରଙ୍କୁ କି ଫଠାଇ ଉପୋର୍ କରିବାର
କଲେକ୍ଟରଙ୍କରଙ୍ଗରେହେବ ଏ ପୁରୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କର୍ମଚାରୀ
ବାହାର କରିଦେଇ ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ ନୃତ୍ୟ
ଲେଖ ବିସୁକୁ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏମନ୍ତ
ଜୀବରବ ଯେ ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହାତିମଙ୍କ ଦିନ-
ଲିଆର୍ ମଧ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
ଅଛନ୍ତି ବାରଣ ହାତିମଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵବଧାରଣରେ
ପଥିକଳା ପ୍ରକାର ପାଇଅଛି । ଅମୂଳଙ୍କ
ବିଦେଶଜାରେ ଏସବ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଏଛି ।

ଆହାଜର ଶିରେଖାଳ ହେଲା କି କାହିଁ ।
ସେଇସ ହେଲେ ଆହାଜର ହୃଦୟ ଓ ମହାନ
ପ୍ରସାଦ କିମ୍ବାପେହେବ ?

ପଦ୍ମପ୍ରେରବ ଏହିଥି ଜର୍ବ କର କହିଲ
ମୀମାଳା ସା ପାଇ ଫଦ୍ଦାଳମନ୍ତ୍ରଲିଙ୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିଥିଲାନ୍ତି ଏଥରୁ ଅମ୍ବେମାଳେ ଦେଖି ଯେ
ଆଶାଧିମାଳ ହାତ ଆମାକାଶର ଦିଲ ଦୁଇ
ଅଧାର ରବ କଲେବରରେ ସୁପିତ ଶୋଇଥିଲା
ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଅରଦଳଠାର ମଳମାସ ପତିବରୁ
ମଳମାସରେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୋଇଥିବାର ଯେଉଁ
ଅପରି ପଦ୍ମପ୍ରେରବ ବରନ୍ତି ଜାହା କଣ୍ଠର
ହୋଇଥାଏଟି । ମାତ୍ର ଏକା କୃଷ୍ଣାଧୟୋଦୀପୀ ଦିଲ
ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ବିଦ୍ୟ ଅଛି ବିମ୍ବ ଅନ୍ଧର
ଦିଲ ମଧ୍ୟ ଶୋଇଥାରେ ଅମ୍ବେମାଳକୁ ଜଣା
ଲାଇ । ସେବନାହାତ୍ମ୍ୟ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ପୁଷ୍ପବିର
ଏସର ବିଶ୍ୱାସ ବିଧାନ କେହି ଲେଖି ଥାରି
ଲେ ଅମ୍ବେମାଳେ ଜାହା ପ୍ରବାସ କର ପଦ୍ମପ୍ରେ-
ରବ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କୁମ ଗଣ୍ଡର
ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରହମାଳ ହେବୁ । ତେଣା ସତ୍ତିମ୍ବା-
ନକ୍ଷର ଏ ବିଷୟରେ ଶ୍ରମସ୍ଥାବାର କରିବାକୁ
ତାଙ୍କ ଅକ୍ଷୟବ ।

ଏହିବେଳେ ଗର୍ଜାରେ କଣେ ପଥପ୍ରେରବା
ବହୁଅକ୍ଷର ଯେ ଯେତେବେଳେ ନୂତନ କଲେ-
ବର ହୃଦୟର ପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନଯାଧାର ଦୃଷ୍ଟାଧୟୋ—
ଦଶ ଦଳ ନବବଳେବରରେ ବୃତ୍ତପାର୍ଥ
ପ୍ରବେଶ ହୃଦୟ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ କଲେବର ଦୂରସ୍ତ୍ର
ହୃଦୟ । ଏହି ସଞ୍ଚାଳନ କିମ୍ବ ଆଜି କିନ୍ତୁ
ଏହିରେ ସେବନ ନୂତନ କଲେବର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ନ ଥିବାର ଉତ୍ସର୍ଗ ଉତ୍ସବନ ଉତ୍ସାହ
ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହ ହୋଇଅଛି । ସେଇମୟକୁ
ମନ୍ଦରାତ୍ମକ ପତ୍ରଖଳେ ସୁଭରଂ ଡୋରେ ଶୁଭକର୍ମ
ଜହାରେ ହେବାର ବେବେ ଦେଖା ପାଇ
ନାହିଁ । ଅର ତଥ କଲେବର ପଢାଗେ
ଯେଉଁ କଳ ଓ କ୍ଷଣ ଧର୍ମ ହୋଇଥିଲୁ ସେହି
ସମୟରେ କାହା ନ ହେବାର ବୃତ୍ତବସ୍ତୁ ପରି-
ଦେହ ଉତ୍ସବପଦ୍ଧତିରେ ଦେହ ନ ପାଇବାର

ବର୍ତ୍ତ କଲିପମାର ଚାଲିଗୁରେ ଦିନେଶ୍ଚି ରସ-
କର ମହିମାର କରଇ ହୋଇଥିଲା । ବାବେ-
ଶୂରରେ ଏହି ବିଧି ଅନ୍ଧା ଘରେ ସ୍ଥା ବହିଜ
ଏହି ଉତ୍ସବୀ ଉତ୍ସବ । ଉତ୍ସବ ନକାର

କୁଟୁମ୍ବା ସୁତନ୍ତି କରିବରେ ଦଳକ୍ଷେପଣ ଅଛି ।
କୋହମ ଶ୍ଵେତରେ କରି ଦିଲାଧାର । ଏବା-
କରିବରେ ଜାମ ଜାମରେ ଉପରଗରୀରେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ କି ସୁରିକାରୀ ଜାମରୁ
ହାତାଟ କୁହାବିନ୍ଦୁରୁ ଚାହୁଁର କରିବାର
ହନ୍ତ ବ୍ୟାହର ହୋଇ ଆପଣା କିମ୍ବାକା ଶାକୁ
ଅକ୍ଷୟଶ ବର । ଥା ଫେରିଦେଲେ ଉନ୍ନା-
ଗାରରେ ଥିଲ । ଶାମୀ ଦୌରଯାର ଶାକୁ
କିମ୍ବାରରେ ପାଦ ଦେବରେ ଯେଉଁ ଦତ୍ତରେ
ଇଶାରୀ ଯେହି ସମୟରେ ମଣେ ବାର୍ଷିକ ସ୍ତର
ଦେବରେ ପବେପରେ ଦେବାୟ ଜାହାୟ ପାଇ
କାହାରଙ୍କ ଦେବକ ଦୂର ବହଥର ଶହାର
ପାଇ ଦରିଦ୍ର । କରିବାରେ ଏ ଦୂରକିମ୍ବେ
ପାପୀ ଦେବାରୀର ହାତରେର୍ବେଳୁ ଅନୁମତି
ଦେଇ ପହଞ୍ଚ । କ୍ରିଶ୍ଚାର୍ଥୀଙ୍କ ଏ ଅମରକ ଏହି
କି ପାରେ । ସୁତ ଯେହିମାନେ ତୁମସ୍ତାନି
ଏବାଟି ଉତ୍ତର ଅନ୍ତରମାନୀ ହେବ ପରିବାର
ଦେବତ୍ର ସେମାନେ ଯେ ଦେବରହିତ ଏଠି
ଅନ୍ତର୍ମାନ ।

ଅର ଏବ ମୋହନମାରେ ଏକଟି ଅପାଣି
କୁରୁ କରିଯାଇ କାହା କାହିଁ ଦେଉଥିଲୁ ତହିଁର
କାହାରେ ଏହି କିମ୍ବୁ ହୋଇଥାଇଁ ଜାହା ସ୍ଵାମୀର
ଅଛି ଏହି ବିଷାକ୍ତିର ସ୍ଥା ଅଛି ଯେ କାହାର
କାହାରକ ପ୍ରତି ସେ ଅଧିକ ଦେଇ ପ୍ରକାଶ
ଦିଇଲା । କହିବରେ ସେ କିମ୍ବୁ ଏକାହେଲେ
କିମ୍ବାର କିମ୍ବାରେ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ଯୋଡ଼ା-
ଇଲେ କିମ୍ବୁ ସେ ଏହିପରି କିମ୍ବୁ ଯେହିଯାଇ
ଅଛି ଏହିକିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ ଯେହିଯାଇ
ଜାହାକିମ୍ବୁ ମାତ୍ର ଅପରାହ୍ନ କିମ୍ବା ଅପରାହ୍ନ
କିମ୍ବା ସଂକଳିତ କିମ୍ବା ମାତ୍ରକାହା
ଅପରାହ୍ନ ଦେଇବେ ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ହେ-
ବିଲେ ପ୍ରାଚୀ ସବ କାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଦେଇବେ
କିମ୍ବାକ ହେଲା ।

353

ବ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ପାଇଲୁ ମନ୍ଦିର ଅବସଥା ହୋଇ
ଯାଇଁ । ଏହି ଶର ପୂର୍ବଦିନ ଗର୍ଭକୁ ଯାଏ
ଅଛୁଟାଇବାର ଯାଦି ହୋଇଥିଲେ । ଆସୁ
ପାଇଲୁ ପଦିଲା, ବଳାଇ ଯଥି ମନ୍ଦିରର ବା
କୁଣ୍ଡିଲ ଦେଖିଲୁ ଅଛିଲୁ ଅର୍ପିଥିଲୁ । ଯାଏକୁ
ଦର୍ଶକ ଦଳପାଇର ଦର ଆସିଲୁ ମାତ୍ରକୁ
ଧାରେବ ପମ୍ପା ଦେଖିଲା ଦର୍ଶକାରୁ ଏ ଏ-
ମନ୍ଦିର ପରି ଦେଖିଲାକୁ ଏ କାହିଁ ଦେଖାଇ

ପାଇ ଦିତି ଦେଖୁଣ୍ଟ କରନେଇବଳୁ ପ୍ରଥମ
ଜୀବ ଅର୍ଥର ଖୋଲାଯେଛି । ହବନ୍ଧୀନର ଦଳ
ଦର୍ଶକ ହାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ଜାହାଜ ହେଲା
ଜୀବ ବ୍ୟାକ ଛେବେ କହୁନାହିଁ । କରନେଇବଳୁ
କର କର ଦିଲେ । ଏଠିବେ ସରକାରୀ କରାରିବା
ମାହେ ଆଜି ଦୂର ଦୂର ହୁଏଇବା ହମ୍ବଳ ଦେଇ
ଏଠି ଗ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହମ୍ବଳ ଯାଏଇବୁ ଯୁଦ୍ଧରେ
ବିଶ୍ଵଦ୍ୱାର ବାଟେ କମ୍ପି କରନେଇଲେ ।
ଏଠି ଗ୍ରା ଜହାଜ ବାକୁ କେବାରନାଥ ନନ୍ଦରକୁ
ଆଜି ବିଶ୍ଵଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହମ୍ବଳ କହିବାକି
କଞ୍ଚାର ମରା ଅନେବ ପୁରୁଷ ଯେବାକିନ୍ତି
ସଜେ କେଇ ନନ୍ଦରକୁ କଲେ କେତେବେଳେ
ପାଦ ଏବହଜାର ଯାମି କମା ହୋଇଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶକ ପକ୍ଷରେ ବୌଧାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କର ଦିଲେ ଏବାଦେଲରେ ଯାଏମାନଙ୍କୁ ହତ
ଦେଖାରେ ବନ୍ଦ ରହି ଦେଇ ଯେ ତ * ଏ
ଯାଥି କଲେ ପତଙ୍ଗରେ ତ ଥାର ଯାଏମାନଙ୍କ
ପାହାରୁ ମାତ୍ର ବିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ
ସଂପ୍ରେସି ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାହାର
ପ୍ରାଣ ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଲେବେ ଅନୁମାନ
କରନ୍ତି ଏହାହେ ସମସ୍ତେ ବହୁବେ । ସଜେ
ଏହେହା ଦେଖି କର ପଲାଇଯାଏ ନନ୍ଦରକୁ
ବାହାର ଯାଇ ବନ୍ଦେବଙ୍କର ଯାହେବଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ
ଦେବେ । ବନ୍ଦ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଶକାବ-
ଧ୍ୟେ ବୌଧାରୀ ହେବାର ନିଃରୁ ତ ଯେ
ଯେବେ ଯୋଗଧା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବସନ୍ତକ-
ରାରେ କଲେଇ ବହବେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ହରକ
ହାତଙ୍କ କର ପରମାଧାରଙ୍କ ସହାର ପୁଣିବେ
ଅନ୍ତା ଦୁଇ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଇ ନାହିଁ । ନନ୍ଦରକ
ବନ୍ଦେବଙ୍କ ସବୁ କମିମା ମର ଦେଇଥାଏ ତ
ସରବର୍ତ୍ତ କରନ୍ତାରକଙ୍କଥାର ରଥର ବନ୍ଦେ-
ବଙ୍ଗ ସବୁ ଦେଇଥାଏ ତଥାର ରଥ ଗଲିଲ
ଲୋକ କାହା ଯୋଗାର ପାଇବେ ତ ନାହିଁ
ବନ୍ଦେବ ହାତ୍ର

ଯାହିଁ ହଂଜା ବନ୍ଦର୍ବଳାରୁ ମଧ୍ୟ ଲଗା
ବଜାରର ମର୍ଦ୍ଦ ଦେବତା ୫ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ରୁକୁଳ ଥୋଇଥିଲାଏ କୋଥା ହିଥାର ଉପରେ
ହଜାର ଯାଦୀ ଦସାବର କେନ୍ଦ୍ରାଥଙ୍କୁ ଅବଶେଷ
୫୩୦୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବତା ୫ ୫୦୦୦
ରୁକୁଳ ଥିଲାଏ କୋଥା ହିଥାର ଉପରେ

ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଦରେ ଶୁଣିର ଚାରାରେ
ଏହି ସମ୍ମନ ପ୍ରକାଶ କଲିଥିଲା ।
ଯାହାକଳରେ ଏହି ହେବା
ହେଲେହେତେ କହିପ୍ରତିଷ୍ଠାନକର
ଏ ଜଣା ଦେବାର ଦେଖାଯାଉ
ଧ୍ୟେର ବିଷୟ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତ-
ବେ ସହମରଣ କରୁଥାର ଏମନ୍ତ
କ୍ଷତିର ପ୍ରକାଶ କର ଯଥୋତ୍ତମ
କୁ ବାବ୍ୟ ଗାର ନାହାନ୍ତି । ନର-
ଜୀବ୍ୟ ହେବ ବିଦ୍ୟା ଆନ୍ଦୋଳିତ
ଯେବେ ହରିବେଳ ଶ୍ରୀ ଅତ୍ର-
ଜାର ସହ କରୁନ୍ତିର ସାମାନ୍ୟରେ
ଏହି ଯେ ବରପ୍ରକାଶ କରିବାର
ହୃଦୟର ତରେ ସୁବ୍ରାହ୍ମିଣୀ
ରେ ପ୍ରାରମ୍ଭାବ କଲ ଗାହାର
ଶ୍ରୀ ବ ମେ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବ କିମ୍ବ
ହୋଇ ଦେବରୁ ଅଧିକର ଏ
ତଙ୍କୁଣ୍ଡର ବୋପକରେ ଦେବ
କାଂଯୋଗୀ ନଈରେ ପ୍ରାର
। ତହିଁର ଏକଦିନ ଉତ୍ସାହ
ପରମେତ ମୁକ୍ତବ୍ୟକ୍ରିୟ ଦୂର୍ମ-
ଦେଖାସି ଯଥା କଥାକରେ
ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରାଣଜ୍ଞାନ ଦରକା ମାତ୍ର-
ଜ୍ଞାନ ଦରକାର ବାର୍ତ୍ତାର ଭାବାର
ଫ୍ରେମ ହୋଇ ଥିବାର ଲୋକେ
ସମ୍ମ ଦେବ ଦୋଜ କହିଅଛନ୍ତି
ପ୍ରକାର ନିଷ କହନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀ
ଅଦିଗାନ୍ତି ଅନୁଦିତନାମରେ ଏ
କିମ୍ବ ଶ୍ରୀ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ତରେ
ହେବ । ବହୁଥିଲେ ବା ବହୁକେ
ଆନୁକୂଳନ କଲ । ଅମ୍ବାଜନକ
ପ୍ରଥମ ହେବୁଠାର ମେଷ
ଦୂରକର ଏକ ଅସୁଦେଶାୟ
ନିର୍ମଳ କୋଣ ହେବ ଅଛି ।
ପରମାନନ୍ଦରେ ଅନୁକୂଳନ ଅଛି କରିବ
ପାଇଲା ବନ୍ଦଳା ଏକ ଏହିର
ପରାମର୍ଶ ଅନେବ ଶ୍ରୀ ଅନୁକୂଳନ
ପାଇବ । ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଏ କରିବାକ
ପରମାନନ୍ଦ ହେବେ ମନ୍ତ୍ର ତେ

ପାଇବେବା ପାଇବୁ କମ୍ଭୋହମ୍ବ ।

ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ କାଳ ସଂପ୍ରଦାଯରେ ଯାହା
ଲେଖା ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ବାହାରିବା ପରିଗ୍ରାମ
ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ତେ ଜ୍ଞାନ କାଳ ଶୁଭକାଳୀ
ମାଟେହେଁ ସାହେବଙ୍କ ବର୍ଷରେଷତ୍ତବାଳ ହେ
ଅହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଧୂତ ଦର ତେ ପୁରୁଷ ବାଗାର
ପାଇଁ ହେବାର ବଦୋବସ୍ତୁ ବପୁଦେବାରେ
ହୂରିହନ୍ଦକରେ ଯାହିର କାଳ ଉଚ୍ଚ ଗଲ
ତେ ପବନ୍ୟ ସୁନ୍ଦରିକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ
ଅଛି । ଆଜିକାରି ଯାହିମାନେ ସୁରାନ
ପେର ଅଛିବେ ତେ ସେମାନେ ବିର୍ବିଦ୍ୟରେ
ଆର ହୋଇଗଲେ ବଦୋବସ୍ତୁକୁ ଏହି
ପରରେ କିମ୍ବ କୋର ଏବି । ଦିନ୍ତ ଯେ
କ୍ରେତ୍ରମ ପରାତ ଶାକଳ ତେ ଯହିଲାଗି
ଯାହିମାନେ ଗଢ଼ୀ ଦରକୁ ପାଇଁ ଏବି କି
ପୂରୁ କଣ୍ଠ ତେ କଣ୍ଠ ନାହିଁ କି । ଗାତାର
ଏବାମା ପରିତ୍ରାଣ ଦେଇପୁଣୀ କେବଳ କିମ୍ବାର
ଯାଇବେ କାହିଁ ତହିଁ କି । କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟର ହେବ
ନାହିଁ । ଏକେ ଉନ୍ନତେଜିର ତେ ମୋହରର
ପରାତ ଏହି କି କେବଳିବେ ? ପ୍ରକଳପର
ଏବରୁ କଥା ମାଟେହେଁକୁ କରିବିଲୁଙ୍କେ ଯାହି-
ମାନେ କିନ୍ତୁ ରହନ୍ତେ ଥାଏ ଏହି ଅଜ୍ଞାନ
ଶିକ୍ଷା ଦେବାର କଥା କେଉଠାର କାହୁଲୁ ।
ଅମ୍ବେନିଫି କାଳ ମାର୍ତ୍ତିମାନରେ ଏହି କାହିଁ
ହେବା କମ୍ବୁରେ ପାହା କେବିଥିଲୁ ? ଅମ୍ବୁ
ହେବିବାରେ ଅବିଲ । ଉତ୍ତର ଅମ୍ବେନି ଗା-

ତାରୁ । ଏଥରୁ ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବା
ଭାଗିଅଛୁ ଯେ ସାହର କିମ୍ବା ଦୁଇମିଳିଟିଏ
ପରବର୍ତ୍ତ କି ହଲେ ଏ ଅବଶ୍ୟକ ଭବାରୁଣ
ହେବ ନାହିଁ । ଏପରିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଲି
ଦେବ ପ୍ରମାନ କରିବାର ମାହସ ଭାବୁ ।

ସାଧାରିକ ସଂବାଦ ।

ପାଞ୍ଚମାନଙ୍କର ଲିଖିତେବୁଝିର ସ୍ଥାନକ ହାତେ
ଦେବ ଦୁଃଖ ଶୁଣାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମକୁଳ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା କିଛି ନାହିଁ ଓ ଅମ୍ବୁ-
ପାନେ ପଣ୍ଡନ୍ତ ଏହା ଅନ୍ତମାକ୍ଷର କରୁଥିଲୁବୁ ।

ଏଠାରେ ଯେହି ଧରମକେବୁ ଦେଖାଯାଇ
ଥିଲା ଜାଗା କଲାପକା ଓ ବାନ୍ଧାରୁ ଶୈଳମାନେ
ନମ୍ବ ଦେବି ଅଛିନ୍ତି । ଧରମକେବୁ ବାହାରମେ
ଦର୍ଶକାବ ଉପାକୃ ହେବାର ଶୈଳବେ ବିହୃଷ
ଦର୍ଶନ କରୁ ଉଦୟେଷମ୍ଭୁରେ ଏବଦର୍ଶ
ଧରମକେବୁ ବାହାରମେ ଯେ ତହିଁ ପଢ଼େ
ଦେଖିପୁ ପ୍ରଚାର ସବୁ ଲୁହନ ହେଲା ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଧରମକେବୁ ଉପାକର ବାହୀବ ବି ପଦକ ନିରାଳୀ

ଏକରେ ପଦ୍ମର ଅହସ୍ତା କାନିକା ପ୍ରାଚୀ
ପଦ୍ମରେ କଣେଷ ଯତ୍ତୁପର କୋରାଥକୁଣ୍ଡ ।
ପଦ୍ମରେ ପ୍ରାଚୀରେ ଧରେ ଏକଜୟର ଧର୍ମଶର୍ମୀ
ଅର୍ଦ୍ଧକ ପାରାମରଯୋଗେ ସମ୍ମାନ ଯାଇଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ବର ଥେମନାର ଓ ବୁଦ୍ଧବାଦ
ବିଚାର ଅଛି ହୋଇଥିଛି । ଜାହା କଣ୍ଠ
ମାତ୍ର ମେଳରେ ବସ୍ତୁତଃ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯାଇଥିଲା ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ,

କବିତାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାହାର ସମ୍ମାନ-
କିମ୍ବା ପରିଶ୍ରମ ଖୋବେ କାଳକ କୁଳପୂଜା
ବଦ୍ରବରତେସ୍ଵରୁ ଅର୍ଥଶ୍ରୀ । ଏଠାରେ ଦେଖା-
ଗଲୁ ଯେ ଏବଂ ଦାତାକାଳୀନଙ୍କ ନବଦୟନାରୁ
କଥୁର କ ଦେଖୁରେ କଥା ଦିବାଦ ଲାଗିଥା
ଇଂସନ ଘୟ ଲଜ୍ଜାଧ କେବେ କାଳକ ଫ୍ରାଙ୍ଗୀ
ହୋଇ କାହାର ଯାଇଥିଲା । ଏଥର କିମ୍ବା
ଯାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପରେ ବସୁନ୍ଧରଦିନରେ ଖେଳିବ ସବୁଥାରୁ
ଚାହାଇ ଥିଲୁ ଓ ତଥାରୁ ବାଣିଜ୍ୟ ସମିଶ୍ରାର
ଅଭାସୁକୁ ଉପେକ୍ଷ ଦୂରା ହୋଇଥିଲୁ ।
ଦର୍ତ୍ତମାନ ସବୁର ଏବେ ଚାହାଇ ଅନ୍ୟତ୍ୟାକୁ
ଫେର ସୁମଧୁ ଏଠା ମହାଦେବ ଓ ଏହିଶାଖାର-
ବନ୍ଦିର କଣେକ କିଛି ଓ କ୍ଷତି କରିଅଛୁ ।

ଏମେସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିନ୍ଦମାହେବ ଗୋଟିଏ
କାହିଁ ବନ୍ଦରରୁକୁ ଅଧାରିତ ଯଥେଷ୍ଟ
ଯାହା ଚାଲାଇଛି । ପ୍ରଥମାନ୍ତର

ଜେକିମୁଁ ସୁନ୍ଦରୀ ଯେ ଦିନୀ ଆ
ହାଏ ପ୍ରତାଙ୍କ ଉପରେ ବଜାହରେ ଦୂର ଅବଶ୍ୟକ
<ହେ କର ପର ପ୍ରତାଙ୍କମାତ୍ରେ ଅପରି ବଜାକେ
କି ହାହୁ ଦେଇବେ ।

କେବ ତୁମ୍ଭେ ଅବଜାନ ହେଲୁ ଯେ
 ଦୂରୀ ପ୍ରାଚୀରଗୁରୁ ମୁହଳ ପଠାଇବାର ବର୍ଷ
 ଫେର ହେବାର ଉଚ୍ଚ ମହିମା ଭାବି ଯାଇଥାଏ
 ଏ ଶୟକୁ ଧାରଣା ସାହେବ ବି ସେ ଉଚ୍ଚ
 ମହିମାର କି ପାଇଥାରେ ଗୀତ ବନ୍ଦ ପା-
 ବାର ମାତ୍ର ରଖନ୍ତି । କୃତି ମନ୍ତ୍ରର ହେବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବରଳ ହେବେଇଅଟି ଅର୍ପି-
 ରେ ବର୍ମ ବନ୍ଦହେ ଏ କୃତି କି ମିଳିଲେ
 ଦୁଇବାର ଶିଖାବ ଘରିବେ ।

ଏ ହର୍ଷ ସହାୟେର୍ପାଇ କରନ ଗାନ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ କେବୁର ଫରଲ ଥାବାର ଅଗା
ଦିବକାରୀମାନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଥାଏ ।

ଗୀତ ଦେବର ଅନ୍ଧକାଳେ ସେହାଙ୍କୁ ଆପଣିମ
କରିବାକୁ କରିବା ବିଷେଷ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରଥମ ଅପରାଧଟିର ଉପରଥାରେ ସେ
ହେବାକ ଓ ଦୂଷନ୍ୟର୍ଥାରେ ମନେବରୁକ୍ତିରେ
ଦ୍ଵାରା ବିଧାନ ହୋଇ ଥାଏ । ଗୀତରୁକ୍ତିର ଦ୍ଵାରା
ବିଧାନ ଅମୃତାନବ ପୂର୍ବକାଳର ବିଶ୍ୱମହାତ୍ମ
ଦେବା ହୋଇ ପାରେ ।

ବନ୍ଦାଲେବର ମିଶନିପାଇଁ ଅଜ୍ଞବଦ୍ୟ-
କିମ୍ବା ଯେ ଧନ୍ୟାନକ ଅଥବା ବୃଦ୍ଧିତ ବୈଷଣ୍ଵୀ,
କୌଣସିବ୍ୟାନ୍ତି ପାହୁଡ଼ୁଳ୍ୟ ବଜାରରେ ଧନ୍ୟ-
ବଳେ ଜାହା ଭାଷରେ ପାହୁଡ଼କା ଘର୍ଭବତ୍ତୁ
ହେବ । ଏ ଧନ୍ୟମଟି ଧନ୍ୟରେ ପ୍ରତଳ ବର-
ହାଇ କରିବ ।

ମୁହଁ ରମାକଣ୍ଠ ନିଃସ୍ଵରେବାର ଯେତି କଳାଙ୍କ
ଦେବା ଚାରି ବଳକତାର ଅପ୍ରକ୍ଷମାତର ହ-
ମାତର ବାଲକୋଟରୁ ଅବେଦନୀୟ ପଠାଇ-
ବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କଳାଙ୍କଦେବାର କଳାଙ୍କ ପାଇ ।

ସବୁ ହେଉଥିଲା ଏହି କଣ୍ଠରେ ପାଇଁ ମନୋମାରେ
ଶାତରୁଦ୍ଧିରେ ଯଦୁର ମଳି ଦୂରା ଦୂରାରେ
ଦେଖାଯାଏ କଜ୍ଜଳାଳ ଦୂର ଏହିଟାର ଦୂର
ଅଛି ହୃଦୟରେ ପେଞ୍ଜାନ୍ତର ଦର୍ଶନରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦୂରର ଅଛି ଅଛିଏହି ଏଥରୁର ତରିକାପେଣ୍ଠା
ହେବେର ପରିଷ ହସଥିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବି ମାତ୍ର

ଏଥର ସରବାର ୧୯୮ ସାହିତ୍ୟ ହେଲା
ଥିଲେ ।

ବୁଦ୍ଧଦେଶର ଗ୍ରାମ ବିଜକାର ପୂର୍ଣ୍ଣପାଇଁ
ନୟନକାର ଗ୍ରାମ ସାହୁ ବିଷୟରେ ।

ବିଜୟମରର ମହାରତ୍ନ କରମାଣ ତାଙ୍କ
ଲିଙ୍ଗରେ ସପରିବାରରେ ଅପଣା ମହ୍ୟମେ
ଯତ୍ତ ହି ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ କରନ୍ତ ଗୁରୁମଣ ମହାନ୍ତିଷ୍ଠର ପେ
ଖୋଲ ହୋଇଥିବାକୁ । ଶୁଦ୍ଧାଯାଏ ଅଳ୍ପଦିନ
ଉତ୍ତାର ମହାମଜ୍ଞା ମାନ୍ଦ୍ରାକ ଓ ଉତ୍ତବାମ୍ଭୁ ନଗ
କମାନ ସର୍ବର୍ଗକ ବରବାର ଯାଦି ବରବେ ।

ବନ୍ଦପାର ବଜାରରେ କର ବିଶ୍ୱାସନାମ
ପ୍ରବାସ ଯେ ପେଟି ନଷ୍ଟ ଏବଂ ଘୋରଣର ବଜାର
ବହୁ ତେବେ ହୋଇଥାଏ । ପେଟିରେ ଦୂରଧୀନ
ଦର ବରିଅଛି ଏବଂ ବହୁକାଳ ଏଥର ରହିବାର
କଣ୍ଠାଏ । ଗପିର କାରବାର ମନ ପଡ଼ିଥାଏ
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବରର କେବେ ମଧ୍ୟ କେବେ ଅବି

ତଳୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଦେଖ ସବା
ଯେ କାରିବାର ଦଣ୍ଡ କଠାର ଦେବା ହାରି
ସରୁକନ ଶ୍ରୀର ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟକୁ ଅନ୍ତରୁ
ରେଖ ବରାକିଲୁ । ଦେବଲ ଯେଇଁ ହଳଦେଇ
ଜହାଜା ଦୟା ଉତ୍ତାରବ ଅପରିଚ ପ୍ରବାଦ
ଆଜବ ଦେହ ସ୍ରଳବେ କହୁ ଦଣ୍ଡ ହୋଇଥା
ଇବ । ତକୁ ପର ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଏପର ବିଧାନ
ଦେବକ କରଇ ଦେଖ ପରିମୋହ ନ କରିବ
ସଂକଳନ ଉତ୍ସାହ ଦେବ ।

ଦେଶୀୟ ନିଷିଦ୍ଧ ପିକ୍ଚା ଦେବାର୍ଥୀ ମାତ୍ରରେ
କମରଳ କଣେ ଜମାଗୁ କମ ଓ ଶୁଣାଇ କହିଲୁ
କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ରଙ୍ଗ ହେବ ବି କାହା
କବର୍ତ୍ତମାନେ କଣ୍ଠିଦ୍ୱା ଏହା ଛାଣିବା ବାରାନ୍ଦି
ଏହା ସରକୁଳିତର କାହା କରିଥିଲୁଛା । ଅନ୍ୟ
ମାର ପ୍ରଧାନ କମିଶୁର ଏଥିକୁ ମାସ୍ତି ବେଳୁ
ଅମୂଳର ବିବେଗଜାରେ କ୍ଷେତ୍ର ରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ବର୍ଷିକାର ସମ୍ମାନ ପତ୍ରରେ ଦେଶକୁ ଜୀ ଯା
ଇବନ୍ଦ ଦେଲାଟିଅମହୁ ଜଳବେଶରେ ପତ୍ର
ଧନ୍ୟାତ୍ମକ ଦକ୍ଷ ଚାରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କେଣ୍ଟ ତେବୀ ଜୁହେର ବ
ଅରଧାତ ଦିନ୍ୟର
ବିଜୟକ ।

ଏହି ଧ୍ୟାନ ଅଛେବାରେ ସୁଧମ୍ୟ
ତଥାକୁଳମାତ୍ରର ସଂକଷିତ ହୋଇ ଜଳନ୍ତରେ

୧୯୦୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ଅକ୍ଷୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦର ବହୁଳ
ଡେଢ଼ା ଅର୍ଥମାନ ବିଶ୍ୱ ଯାଇଥିଛି । ଏଇରେ
ଯେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦମାନ ପଦର, ଉତ୍ତାରଣ
ପଞ୍ଜରେ ସତେଷ ବା ବନ୍ଦୁବର ଅଟେ ହେ ପଦର
ଯଥାର୍ଥ ତତ୍ତ୍ଵର ଲେଖା ଯାଇଥିଛି, ଏବଂ
ଉତ୍ତାର ଶକ୍ତିକୁମାରୀ ପଦକର ବାବ୍ୟମନ୍ଦର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋଇଥିଛି । ଯେଉଁ ରମ୍ଭଗ୍ରେଣ୍ଟାୟ
ନେବେ ଡେବ୍‌ରଷା ଶିଳ୍ପ ବସିବାରୁ ଥରମ୍ଭ
ବରବେ ରଗାର କୋଡ଼ିପତରେ ସେମାନଙ୍କର
ସୁଧା ବାରଣ କୁମୁଦରେ ଡେଢ଼ା ବ୍ୟାବାରଣ
ପ୍ରବାସ କରୁ ଯାଇଥିଛି ଓ ଉତ୍ସମନ୍ତିର ଏହି
ଦେଶର ଭାବ, ଚନ୍ଦମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ସୁନା
ନଥାରର ଉତ୍ତାର ଓ ଗପ୍ୟାଦିର ପରମାଣ ଏବଂ
ନୀତିହାସିକ ଓ କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ସ ବିଦ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭିଧୀ
ବେଳେ ବିଷୟମାନ ବିଶ୍ୱ ଯାଇଥିଛି । ଏହି
ସୁପ୍ରବ ରବଳ ଅଂସେଜ ଆଜାରେ ୪୪
୩୩ ଅଟେ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞେୟକ ପୃଷ୍ଠା ହୁଇବିଲମ୍ବ
ଅର୍ଥର ଦୃଶ୍ୟାଳୟ ସୁଖ କୃତ୍ତାଷ୍ଵରରେ ଲଗାଇଲି
ହୋଇ ମୁହଁକୁଣ୍ଡର ଉତ୍ତମ ଲୁଗାରେ ଲିଲିନ୍ଦ
ହୋଇଥିଛି । ପ୍ରଜ୍ଞେୟକ ଫଣ୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ତାବମା-
ସୁଲ୍ଲ କ୍ରତ୍ତ ୪ ୪୫ ଗ୍ରାହକମାନେ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବା ପତ୍ର
ପ୍ରେରଣ ବଲେ ଅବଳମ୍ବନ ଗ୍ରାହ ହେବେ ।
ଯଥୀ—

ଶ୍ରୀପୁରୁ ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ ଯାତକ । ମୁ । ବର୍ଷ
ସୀହିଲାର ବେଳେ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ଦାଗରଥୀ ବୁଝିବ କିଷେହ ସୁଲ୍ଲ
ହେତୁମାଟୁଳ । ମୁଖୀହାତ୍ତ ବଢ଼ିବ । ଏବଂ
ଏହିନବରର ଅଳ୍ପଧାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଦେଶାମାଳ-
ଜାତିରେ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ବାଗରଥୀ ପତ୍ରି

PUBLIC ENGAGEMENT

A lecture on the "refraction and reflection of light" will be delivered by Babu Dicarka Nath Chakravarti at the T. M. Literary Association held in the Cuttack High School premises on Sunday the 19th. Instant a. m. 3 P. M.

Umesh Chandra Sircar

ପାତ୍ର—ଏହି ଉତ୍ତରପଥିବା ସହିତ୍ତକ ଦିଲ-
ବାଦହାର ଦୂର୍ଧ୍ୱାଶୀଳ ଯୁଦ୍ଧପଦ୍ମବେ
ନଦିର ଓ ପ୍ରମୁଖର ହେଉ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୯

ଗ୍ରାମ କରି ସନ୍ତୋଷମହିଳା । ମୁ । ଶାବଦ ଦ ୧ ୧ ୧ ସନ୍ତୋଷାଲ ପଦିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସରେ ୨୧୯/

ନୟନପତ୍ରା ହୁଲୁର ମାଝୁର ବାବୁ ଜକାର୍ଦଳ
ପୃଷ୍ଠନାୟକ ରେଖିଥରୁ ଯେ ଦିନସର ମାଲ-
ପ୍ରଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଛଫେଟ୍ ମର ସାଧାଳ
'ଗାହେବ ବଢ଼ିବ ଯତ୍ତରେ ଅପଣା ଅଧୀନସୁ
ଲୋବଙ୍କର ଉତ୍ସର ଶାଖନ ବର୍ଷାଅଛନ୍ତି । ଏକା-
ମାହେ ଏହାଙ୍କଟାରେ ପ୍ରୀତି ହୋଇ ଏହାଙ୍କର
ସର ବାଜାଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାମୟ ଅନେକ
କୁପାଦ ଡଳାଗ୍ରୀ ଗର୍ଭର ବର୍ଷାଅଛନ୍ତି ଏବଂ
କ୍ଷୟ ବନ୍ଦୁର ସୁନ୍ଦରୀ ସବାମେ ଚିକାବାଲ ନୟ-
ନୟପତ୍ରା ଉଦୟଗର ଉତ୍ସାହ ଶ୍ଵାସ ସବଳରେ
ଶାପାହିବ ହାତମାକ ବିଶାରାଅଛନ୍ତି । ଏ ଦିନସୁ
ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସଂଗର ବାର୍ଯ୍ୟ ଆଶର ।

ହେତୁବାରକୁ ପ୍ରାଣିର ବନ୍ଦିଧୂ ଦେବାର
ଛଥନ ଗବୁର୍ମେଶୁ ଦେବାର ବୋର୍ଡରେବଳୁ
ବିଥାଳ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟାବାରମାନେ
ଏବାବେଳବେ ୫ ୨ ଜୀ ବିମା ଉଚ୍ଚର ଅସୁର
ମହୁର ଶୁଣ ନିୟବଲେ ପରବର୍ତ୍ତ ୫ ୩ ଜୀ
ନେଣାର୍ ଦିନିଗନ ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ୫ ୪ ଜୀର୍
ଅପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରର ଏତଙ୍ଗୁ ଶୁଣ ସବୁପାଇଁ କମି-
ଶକ ନିଜିବ କାହିଁ ଏ ଅବୁ ଘରଦେଇ ଶୁଣ
ପାଇଥା କଲେବୁର ବିମା ସଂଗ୍ରହକଳନର ହାତ-
ପଢିତାର ଦିନ ଦେବାରୁ ହେବ । ଆଜ ସର-
ବାର କାଗଜପଦ ଲେଖିବାଟିରେ ଯେଉଁ ବିଷେଷ
ଦେବାର କାଗଜ ବର୍ତ୍ତମାଳ ବନ୍ଦିଧୂ ହେବ ଅଛି
ଉଚ୍ଚର ଦିନିଧୂ ସମ୍ମାନେ ଜଳବର୍ତ୍ତ ୫ ୫ କମି-

ଗନ ଯେଉଁ ଦିଅଯାଇଥି ସେହିପର ଦିଅ
ସିବ ଏକ ହାତିମନାକେ ଏମୟ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ
କି ଯେମନ୍ତ ବୌଣସି ଦିହେତା ଫେରାଇଠାର
ଏକଶ୍ରୀ କାଗଜ ସବାଗେ ଏବ ପରସାର
ଅନ୍ତର୍କଳ କି ହିଅଇ ।

ଗାସାୟନ କୁରୁତିର ଅପିଲ ମହଦମାରେ
ହାଇକୋର୍ଡ ଗ୍ରାସକୁ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ବିହୟ ସାହେ-
ବଳ ସୟ ବାହାର ବର ବେଳ ଜହଂରେ
ଯେ ଯାମିଳସଙ୍କରିତ ଦିଗ୍ବ୍ୟାଚି ଅସମ୍ଭବ ରଧ୍ୟମ
ଥିଲ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଦେଇଥ ରଧ୍ୟମ କରିବାରେ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ
ତୃତୀୟଲେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଆଉ
ନୁହନ ଅଇନ ବରିବାର ପ୍ରଦ୍ୟାତନ ହେଲୁ
ନାହିଁ । ଚଳଇ ଆଇଜାନୁସାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗ-
ବାର ତେଲଖାନାରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଅଛି
ଏଥର ଯାମିଳ ଦେଇ ଜଳସ ହୋଇ ଘରକ
କି ହାହିଁ ଦେଇବାରେ ଅସିବ । ବେଳେ ବନ୍ଧୁ
ଯାମିଳଦାରର ନାମ ଲେଖାଇଅଛି ମାତ୍ର ପସନ୍ନ
ହେଲେଇ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ମାଧିକାର ବଳେବଳ ସରବର୍ତ୍ତି
ଅନ୍ନାବାସ୍ୟା ଦଳ ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେଳାକେ
ମତ ସ୍ଵାତଂସରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ମଜମାସରେ
କରୁ ବର୍ଷ ହୋଇ ଗାହିଁ । ଏଥିରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପାଇଥାରୁ ଯେ ହିଁ ଅନ୍ନାବାସ୍ୟ ହେଉଳ

ବ୍ୟାକ୍ ଥିଲା ମାତ୍ର ସଫଳତାରେ କିମ୍ବା ସବୁ
ଗେଷକୁ ଅଥବା ହୋମକାର ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ହୋଇଥିବାର ବିଶ୍ୱସ ମଳମାସରେ ଜାହା ହେ-
ବାର କଣାଯାଏ । ଦେଉଳବରଣ୍ଣ କହିବା-
ନୁହାରେ ସମ୍ବେଦନପାଇଁ ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବା ହେବାର
ମୂଳଧାରାଙ୍କିରେ ରେଖାଅଛି କେବଳ ଏବଧର
ଜହା ଜାହାର ମାତ୍ର ମଳମାସ ପୂର୍ବ ଏ କିମ୍ବା
ହୋଇଥିଲା । ଶୁଣିବାରେ ଘର୍ମ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଆମାବାଧ୍ୟାରେ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏମନ୍ତ ହେବାର
ଶାହି ଅଛି ମାତ୍ର କାହୁବରେ ଆମାବାଧ୍ୟା କଜ
ହେଲାର ସୁତରଂ ମଳମାସରେ ଜାହା ହେବାର
ପ୍ରମାଣ ହୁଅଇ । ଯାହା ହେବ ରଥଯାତ୍ରା
ଗେଷ ହେଲେ ବାବୁ ବେଗାରହାଥ ଦର ପରି-
ଭଳେ ସହିତ ଏ ବିଶ୍ୱସର ସୁନ୍ଦର ଦର ମାନ୍ୟା
ବରବାର ମାନସ ରଖନ୍ତି ।

ବନ୍ଦଳାର ଲେଖନଗୁରୁର୍ଦ୍ଧର୍ମ ବିକଟର
ଅନ୍ତର ଅଧିକତା ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତକାଳ ସହା-
ମାନେ ଏବଂ ପାଇବା ସବାମେ ଉଚନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ହେବେ । ସଥା

ସତା	ସଦପାଇ	₹ ୨୦୦/-
ଗୁଡ଼ାବାହାତୁରୁ	“	₹ ୫୦୦/-
ମହାଲୁଚା	“	₹ ୫୦୦/-
କେଉଁ ବିମୟରେ ଲେଖନଶୀଳ ବବର୍ତ୍ତିବ- କର ଏ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଶୁଭମନଙ୍କ ହେବ ତରୁଁ ର ତନ ପ୍ରିଯ ଏ ଥିଲେ ଥୋଇ ସ୍ମାଦ ଅଧିକ ।		

କେବାର ଯେହନ୍ତୁ ମଜା ପ୍ରଦୂଷ ପ୍ରକାଶିତ
ଦରମାରରେ ଏହି ଶାଖାଟି ସେ ସମ୍ମଳନ୍ତୁ
ଏହି ବିଅର୍ଥକ ବ୍ୟା ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟଦାତାଙ୍କ
ମେଲ୍‌ମାଜେ ଏହିର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାକୁ
କେବାରରେ ଏହି ଶାଖା କାହିଁ ନୀ
କାହିଁ ଏହି ବ୍ୟା କିମ୍ବା ଉହୁଙ୍କ ଏହିଥେବେ
କେଉଁ ଅନୁଯାଚନ୍ତୁ କଣ କାହିଁ । କୋଣ କୃତର
କମିଶନର ଘାହେବ ପ୍ରଦୂଷ ଏହେ ଯୋଗଣ
ହେବେ ।

ଅନୁମାନକର ଉଚ୍ଚପାତେବ ରଙ୍ଗର ଅକ୍ଷ-
ରରେ (ସାହାରୁ ମେମୀୟାକ୍ଷର ବୋଲିଯାଏ) ଲେଖିବାର ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକଳକ ବର-
ଗୁରୁ କୁରବୁ ଶୋଇ ଗଣେ ପ୍ରତିବ ଦୂରେ
ବନ୍ଦ ଅବଧାରମାନକୁ ବିଭିନ୍ନ ବର ଅବରୁ
ଏବଂ ସଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଶା ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ।
ଦେମରେ ଅନ୍ଧରାଜ ମଝରେ ରଙ୍ଗର ଅକ୍ଷର-
ରେ <ଠାରେହେ ଡିବାରେଖିଗାରରେ ଏଥା
ପିଶା ରହିବାପାଇଁ ହେ ଏମନ୍ତ ଯତ୍ନାର ଶୋଇ
ଅବରୁ ଯେ ଏ ପକ୍ଷରେ କରୁମାନ୍ତ ପଢ଼ିମାନ
କରିବାରେ ଥିଲି କବ କାହାରୁ ସପର ମୃଗା-
ଲଘେ ପଢ଼ିବା ଜାପିଯୋଗ ଏବନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତରଣ
ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଯାତ୍ରକଲ୍ୟାନର ପାଦପଦ୍ମନ କର
ଅବରୁ ବାହିଜ୍ଞାପ୍ତିବରେ ଅରଜାଦ ଉପ-
କ୍ରମରେ ଅନୁବାଦର ହେଉଅଛି । ଏଇ ଯାହା
ହେବ ମାତ୍ର ପାହିବକ ଅନୁବାଦ ଓ ବିଦ୍ୟା
ଦେବ ଅମ୍ବେମାତ୍ର ବନ୍ଦର ମୋହାରୁ
ଦେବନ୍ଦ ପ୍ରେରଣାରେ ଯେହେ ବିଦ୍ୟରେ
ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରର ଧାରା ଭେବେ ଜନର କରି
ଏବଂ କାହାରୁ ନିତ୍ୟ ହେବାରୁ ପରନ୍ତା
କାହିଁ ।

ହେଉଥିବା ପଥର ପିଲାକର ପ୍ରଦୟାକଳ ବାହୁ
ତେବେଳାମିଶବଳଗ୍ରାସ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆରୋ
ମାଟ ପଥପ୍ରେରକ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ପିଲାର ସୁଧିଥ
କି ହେଲେ ଛାଇ ବଢି ହୋଇ କି ଧାରନ୍ତି
ଆରେ କେଅ ପିଲାକ ନୟର ବଳେ ବଜୁ
ବଦ୍ୟାକୁ ଯେଉଁମାନେ ପିଲାକାର ଅର୍ପାଏ
ରଜନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଣ୍ଠିବେ । ଏଥିପାଇଁ କୃଷ୍ଣ
ପରି ଛଦମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରେରକ ଅନୁମେଖ୍ୟ
କରିବାକୁ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥାଳମିଶବଳ-
ାରେ ଅବେଦନ କରନ୍ତି ।

86

୫ ଗାରୁଣ କୁଳମ ମନ୍ଦିରବାର—ଶତାବ୍ଦୀ
ପରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିରକୁ ସଂପର୍କ କରୁ-
ରେ ଚାଲିଥିଲା ଓ କଣେ ପିଲା ତଥାପତଥ-
ଲେ । ଦୟୋତି ସ୍ତ୍ରୀ ଅବସ୍ଥା ଲାଭ କରି
ଅବହୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାଟି ଅବସ୍ଥା ହାତପା-
ତାଳରେ ଅଭିନ୍ନ ମାତ୍ର ରାଜ ହେଉ ଅଭିନ୍ନ ।
ଏ ଗୋକୁଳାଳ ହେବାର ମହାରାଜାର ସବୁ
ବର ହେଲା ଓ ଯାଦିମାତ୍ର ଓ ମହାପ୍ରମାଦ
ପ୍ରାୟ ଦିନଯାକ ବନ୍ଦ ହୋଇ ରାତଳ ଓ ବୃଦ୍ଧ
ଏ ପ୍ରାୟ ସମୟରେ ବାହୁ ସମସ୍ତପଦ ସିଂହ
ଜନନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଏକଢ଼ାର ପିଲା
ହେବାର ଯାଦିମାତ୍ର ବାହାରିଆମିଲେ ଓ ବାହୁ
ଲେବେ ମହାପ୍ରମାଦ ମାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବିବାରଣ
କରେ ।

୯୮ ଗାଉଟ ବୃଦ୍ଧବାର—ମନ୍ଦରର ଗକର-
ମାନେ ଗାଲକର ଅଳସୁଆ ଓ ଅସାଦଖାଲ
ଦୂରେ ପଡ଼ୁଣ୍ଡିବିଜେଇ ବିହୁ ଚିନ୍ତା ମାତ୍ର ସର-
ବାହୁ ଦୂର୍ଘାତାରକମାନେ ଧନ୍ୟବାଦମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ
ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ସରକୁ ପଦବୀକିମେ ହେଲ ଓ ବିଠ-
ଥାବରେ କରା କହୁ ହେତୁଗୁ ବିହୁବାଳ ଅପରି-
ରହ ଲାଦ ଏ ଶା ବମ୍ବରେ ତାକୁରମାନେ
ରଥରେ ବହିଲେ । ମାନ୍ଦରେ ମନ୍ଦରାଜ ଅମଳ
ଓ ସୁଲକ୍ଷଣ ସୁରମ୍ଭୁତେଶ୍ୱରାଜ ବନ୍ଦରୁକଳ
ପର୍ବତ ପଦବାଣୀ ନରବାରକମାନେ ଉପରିଜ୍ଞାନ
ରହ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ରାତ ଗୋଟିଏମଧ୍ୟନ୍ତର
ଶାହ ମାନ୍ଦର କର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ

ଏ ଦଳ କେହି କେଣ୍ଟା ବରଷାରେ ଅଛି କଲୁ
ରଥ ମଧ୍ୟ ପଶା ହୋଇ ଆନ୍ତା ।

୨ ଗାରଣ ଶୁଦ୍ଧିବାର—ସୁଲତୁଳ ରଥରୁ
ଅମ୍ବକାଂପରେ ଯାଏ ମାରେ ଶାନ୍ତିକେଇ ପୂର୍ବ
ରଥ ବିକଟରେ ରହିଲେ ।

୧୮ ଜାରିଗ ପହିବାର—ଶାକଗ୍ରାଥକେ
ରଥରୁ ଅଞ୍ଚଳୀଗରେ ଯାହି ମାହେ ମାଣିଲେ
ଶ୍ରୀ କମଳିରାତାରେ ରଖିଲେ ।

୧୯ ମରାଳ ରହିବାର—୧୦୦ ବିଶ୍ୱାସ
ବିକୁଳାର୍ଥ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

୧୦ ଜାରିଗ ସୋମବାର—ବଳଭୂତ ଓ ସୁଭାବୁଦ୍‌
କାହିଁ ରଥମାନ ଶୁଣି କମନର ନିରାଚକୁ ଧରା-
ଦେଲ ଓ କହୁ ଭାବାର ଠାକୁରମାନେ ଶୁଣି,
ନନ୍ଦରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ବୋଲିପାଇନ ବହୁ ପୂର୍ବକା ଘୋର ଜାହାଙ୍ଗ
ଓ ପୁଲମାହେବ ପୁଲବସ୍ତରଶେଷେଶୁ ପ୍ରଥମ
ଦଳପର ପରଶମ ବରଥିଲେ ସବୁ ରଥଯାକ
ସେବନ ବିମା ଉହଁ ଅରଦଳ ମୁଣ୍ଡଗମଳର-
ଠାରେ ଘରୁଛିଆନ୍ତି ।

ଦୂରଳଙ୍ଗ ବୈଶ୍ଵବ ରଥଦୌନ ଧର ଟାଣିବା
ଅତ୍ରପ୍ରାୟରେ ରଥର ଏତେ କହନ୍ତରୁ ଯାଇଁ
ଖୁଲେ କି ଯହଁରେ ବିଷବ ଘଟିପାରେ । ଧୂଳ
ପାହେବ ଜାହାଙ୍କ ଆଚିହନ୍ୟାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବା
ଅରସଥରେ ନିଲାନ ବରିକାର ମାହିଷ୍ଟେ
ପାହେବ ଏକଜଣ ଉଥରେ ଟ । କୋ ଅର୍ଥଦୟ
ବିଧାନ କଲେ ଓ ମୌଳିକ ଅବହୂଲ କାପର
ଅପର ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀପରେ ବନ୍ଧୁବିଦ୍ୟର ପିତାମହ-
ନୁହାରେ ଟ । ୨ ଅର୍ଥଦୟ କଲେ । ଧୂଳ
ପାହେବକ ବିଦ୍ୟା ଅଗ୍ରାଧ କୋଳିବାକ ହେବ ।

ଓছে উত্তোলন প্রথমরে প্রাপ্তি ন থাক
ক্ষেত্র ক্ষেত্র বিটি বাই প্রাপ্তি ১০০ ক্ষেত্র অধুক
লেভেল প্রাপ্তি ক্ষেত্র বিভাগ গুরুত্বে মূলবাসী
সরব প্রতিবন্ধ ক ১* । ১০ শ মুদ্রাখণ্ডে ।
যাদি ক চৰ্ণ আজমাৰু দিবেষী পৰ্যন্ত
হচ্ছাই এব দেৱাদৈ কৃতৃপক্ষার পৰ্যন্ত
অগোহচ্ছাই হোৱারে । এখনঘৰি ১০০
ক্ষেত্র মূলবাসী বিষ হৃতৃপক্ষ কৃতৃপক্ষ ১০০
অবস্থারে গোপ পৰ্যন্ত বৌদ্ধমার পারে
ক্ষেত্র অস্মুমানে পুনৰ্বৃত্তি যে দিবেষী
জ্ঞান দ্বৰোক্ষে হোৱা ন থাবাক এমন
বিষ অছি । কৃতৃপক্ষ বিষ জ্ঞান গুণ বহু-
বার দেৱা যাইয়েছি মাঝ কৃতৃপক্ষ হাস্পি-
তাল কৃতৃপক্ষে পুনৰ্বৃত্তি দিব । যেকো

କାହା କହାପରି ମାଲକମାଳେ ବାଣୀ ଦିଆ-
ଯାଇଥାନ୍ତା ଯେଯାହା ଯାହିମାନଙ୍କୁ ସମୟ
ହେଲେ ଦିଆନ୍ତେ ଓ ପଦାରେ ପତ ଉଚ୍ଚବା
ଯାହିକୁ ବାଣୀବା ସକାଗେ ଜ ୧୦। ୧୮ ଏ
ହାମାଳ୍ୟ ଶିଖୟାଇ ଯଥା ବିଷ୍ଣୁବିଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଶ୍ରେଣୀର ମୋହ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ କରିଥିଲେ
ବୁଲି ଷେଷ ବାଣୀବା ବାରଣ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇ-
ଥାନେ ଛେବେ ମୁରୁ ହଂଶି ଏବେ ଥୁବା
ହୃଥନ୍ତା କାହିଁ ପରିତା ଟାକ୍ସ ହେଉଥି
ଫଙ୍କାର ଅଗ୍ରବ ନ ହିଁ ଓ କରିଟି ଏବଂ ସାହ୍ୟ-
ରକ୍ଷକ ଯତ୍ନ କଲେ ଅନେବ ଭଲ କରିପା-
ରନ୍ତେ । ଏହି କିଛି ନ ହେବା ସୁଲେ ଘର-
ଭାତା ଟାକ୍ସକୁ ଅନାବଶ୍ୟକୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ର
ମାଲ୍ସ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । କୁରଗେନ୍ଦର ମଝ
ବିହୁ, ପ୍ରାଚ୍ରିଗାବ ଦେଖାଯାଏ ।

କବନାଥବଙ୍ଗେ ମଠର ପୂର୍ବ ଅସ୍ତ୍ରବାଣୀ
ମଠର ଅନେକ ଟଙ୍କା ରହିବ ସେଇ ସଦେଶକୁ
ଯାଇ ଆଉ ଫେର ନ ଅପିବାର ବନ୍ଧୀ ଭାଷାକୁ
ପଦତ୍ତକ ବରିବାର ମିରଜାପୁର ମଠର ଏକ-
କଣ୍ଠେ ଅସ୍ତ୍ରବାଣୀ ପଦରେ ନିଯକ୍ତ ହେବା ଲାଗି
ଅଧିଅଛି ଶୁଣିବାରେ ଏବେଳେ ହୃଦୟରେଣ୍ଟାରେ
ପଣ୍ଡିତ, ମାସ୍ତକ ଉଚ୍ଚିତନ୍ତ ଏବଂ ବାଜଗୀଳ
ଅଠର ଏତିଥ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ସେ ଅସ୍ତ୍ରବାଣୀ
ପଦର ପ୍ରକୃତ ଅସ୍ତ୍ରବାଣୀ ଅଠର ହେ ବନ୍ଧୀ
ଏବେଳେ ପରିଚୟ କେଇ ନିଯକ୍ତ ବରପାରନ୍ତି
ଏପରି ଲୋକ ଯେବେ ମଠରୁ ସକାରେ ପାପା-
ଥାଏ ତେବେ ମଠରୁ ଦେଇର ହାମାଜ୍ୟ
ତପବାର ହେବ କାହିଁ ।

ଅର୍ଜିଲାଭ ପାଣ୍ଡି ଲିପି

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପ୍ରଶାଳାରେ ଦେଖୋଇ
ନବକମାର ଅଧିକ ଚଲୁଥିଲାହୁରେ ଦେଖେ
କି ଅପରି ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଣ୍ଡ୍‌ଜ ପକ୍ଷର ତୃପ୍ତିଲା
ହେବାର ତାହା ସମ୍ମାନକ ନିମିତ୍ତ ବୋଟିଏ
ଦୂରନ ଥାର୍ଟ୍‌ଲିଟି ସରତବର୍ଷୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ହରେ ଅମର ହୋଇଥିଲା । ସେଆସଭିମାନ
ଏହେ (୫) ଅଂସିବ ଅର୍ଦ୍ଧର ଜୀବାତିଲର
ଫଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ୍ଷେପନକୁ (୬) ଶାର
ଦ୍ୱାର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ବର୍ଷରୁକୁର୍ଷ ଅନେହି ଅଧିକ ଅଧିକାର
କିମ୍ବା ଅଗାଲଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚର ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ହୁଅଛି
(୭) ଅକ୍ଷୁତାର ଅଧିକ ମନ୍ଦବିମାରେ ସା-
ଧାରୀଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତଃ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ଗର୍ଭ ପତର
ଏବୁ ଅହିତ୍ତ ହବାରୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଳିଲାଗିଲା

ବିଧାକମାଳର ପ୍ରସାବ ନୂତନ ପାତ୍ର ଲେଖକ
ହୋଇଥାଏ ଯଥା;—
ଜୀବନପ୍ରକଳ୍ପ ମଦଦମାଳରେ ଅବୋ
ଅପିର ନାହିଁ ।

୧। ମନ୍ଦିରମାର ମୂଲ୍ୟ ୫ ୨୦ ଟଙ୍କାର ଭାଷ
ହେଲେ ଓ ମନ୍ଦିରମା ଘେରାପଦାଳଗରେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଥିଲା ତିବି ହେଲେ ।

୨। ଉଚ୍ଚ ପକ୍ଷର ସମ୍ବଲରେ ସେଇ
ତତ୍ତ୍ଵ ବିମା ହୁବମ ।

॥ ੬੮ ॥

ଭଲଭଳୁଙ୍କ ମବଦମାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଷ୍ଟା
ଲ ହାହଁ ।

୧। ମନ୍ଦିରମାର୍ଗ ଜାହାନ ୪୨୦୦' ଏ
ଅଥବା ଶ୍ଵାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟୁ ସମୟ ସମୟରେ
ଯେତେ ଛାଇ କରିଥିଲା ବରା ଗଢ଼େଣେ ବିଜ୍ଞାନ
ପତ୍ର ଦେବେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚା ହେଲେ ।

୨। ଉତ୍ତର ଅଧାଳଗର ଅକ୍ଷିକୁ ଅସିଲ
ଅଧାଳକ ବାହାଳ ବଲେ ।

ଭଲଭୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପରିଲେଖି
କଷେତ୍ରମାଳ ପରିଚ୍ୟକ୍ର ହୋଇଥାରେ ଯଥ;

୧୦ ଯେଉଁ ଅବାଲତ ଉହା ଦରକ୍ଷ ଯେ
ହେ ଆହାର ହବେବନ୍ତା ହୁଅଛି ।

• ମେଲିରେ ଯାଏ କିମ୍ବା

ପଥ ଦଶବା ଅସ୍ମିବ ଅଥବା ଯେଉଁଠାରେ
ଏମନ୍ତ କହୁ ରହୁ ରଧ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଗାହା ବରଷାଧାରଣଙ୍କୁ ଗୁରୁତବ କୋଥ ହେବାଏ
ଦୃଷ୍ଟି ଅପିଲାଇ ପ୍ରଦୋକଜ ଅବା ସୁଦିନ୍ମରକ
ରଣ ଯେଉଁଠାରେ ଅପଳ ଆବଶ୍ୟକ ଜଣାଯାଏ

ଏଥରୁ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀଲମାନଙ୍କରେ ଆଦେଶ ଅପିଲ ବିଷେଧ ହୋଇଥାଏ ଛହିଁରେ ବାହାର ଅପରି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୃଶ୍ୟ ଅପିଲ ବିଷେଧର ଅନ୍ତରେ ବ୍ୟବର ଘଟଇବା ଏଥରେ ଅବେଳା ଦେଖାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଷେଧକାବ ପ୍ରବାନ୍ଦ ବିଜ୍ଞାପନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ବେଲାକେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ବିବେଧ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରୁ ଅପିଲର ଗଲିତ ବିଦୟମ୍ବନା ଯେଉଁ ତିକୋଟି ଦୋଷାବେଳେ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର ପ୍ରଥମଟି ଅର୍ଥକ ଜୀବାପରିକ ବି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଚାହୁଁ ଦେବାଜୀ ଅଜ୍ଞାନ ପଟ୍ଟିଜ କମାନ୍ଦିଲ ପାଇଁ ବାହାରଙ୍କର୍ତ୍ତାରେ ହୁଅଇ ଏବଂ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ବିବାଦରେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଅଧ୍ୟାନକାରୀ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ଅବ୍ୟକ୍ତି କ୍ରମୀୟ ହୁଅଇ ପ୍ରଦ୍ଵ୍ୟାବତ ବିଧାନଚାର୍ଚ ଅନୁର୍ବଦ୍ଧ ହେଉ ଗାହିଁ । ହୁଅଥିବ ଦୋଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି କେବଳ ଜୀବାପରିକ ଯେ ନବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ସୁମନ୍ତରାଜ

ପୁଅ କରିଦେବାର ଉଚିତ । ଏଥିରେ ଏବଳ
ହାଇରୋର୍ଟର ଜଳକ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେଉ
ନୋହଲେ ଜହଜଅଧିକାର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ
ହେଉ ବି ଯଷ୍ଟରେ ଅଧିକର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ
ନାହିଁ । ଗୁଣ୍ୟଦୋଷଟି ବାସ୍ତବରେ ଘୋରମାୟ
ଏପକ୍ଷରେ ହାଇରୋର୍ଟର ଶୁଭତ୍ତ୍ଵ ତତ୍ତ୍ୱକୁ
ନେତ୍ରିବ ଗାଲିକା କର ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ଏବଳ
ବର୍ଣ୍ଣରେ ହାଇରୋର୍ଟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା
୩୦୪୭ ମକଦମା ମଧ୍ୟରେ ୧୯୫୦ ମକଦମାରୁ
ମୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଏବଳରୁଙ୍କାର ଜଣା ହେ-
ଲେବେ ଏବୁ ନିଶ୍ଚିର ବାରଣ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟ-
ର ପ୍ରତି ମକଦମାରେ ୪ ୧୦ ଲା ଲୋକାର
ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତବର
ବହୁଥିଲେ ଯେ ସରକାର ଯେବେ ବିଶ୍ୱର ନ
ବର ମୁଦେଇର ଥାବ ହାତରେ ଦେଇ ତହିଁ
ଭୟରେ ଥାକୁଛି ୫ଲା ପାଇସୋଷିକ ସ୍ଵଭାବ
ଦେଇଥାନ୍ତି ତେବେସ୍ତବ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟର ଲାଇ
ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଅପିଲ ଲକ୍ଷ୍ମେଷ୍ଟଗ୍ରାମ ଏ
ଦୋଷର ପ୍ରତିକାର ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଲୋ-
କମାନ୍ଦ ପର୍ବତରେ ସୁନମର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅନ୍ତି
ତହିଁର ବିଧାନ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟକୁ ଅଗ୍ରେ ବରବାର
ଭରିବ ଓ ଅଳ୍ପବ୍ୟୁରେ ଗାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନ
ଥାରେ ବୋଲ ଯେ ଲୋକମାନେ ଅବଳରର
ଫଳଭୋଗୀ ହେବାକୁ ଲାଗ ହେବେ ଏ ହେମନ୍ତ
ସୁତ୍ତ ? ପରନ୍ତ ହାଇରୋର୍ଟ ଅପିଲରେ ଯେମନ୍ତ
ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟର ଲୋମନ୍ତ ଲୋକର ମଧ୍ୟ
ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ପରାଯନ ତେବେ ଅନ୍ୟଥା କଂୟୁ
ଶାବାରପୂର୍ବକ ବାହିବ ଲୋକେ ହାଇରୋର୍ଟକୁ
ଯାନ୍ତି ? ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାରେ ଯାହାର ବୋଲନ୍ତ
ସେ ଏହେଠାଏ ଲୋକେ ଅନନ୍ତ ମକଦମା-
ପ୍ରତିକାର ଅପଣାର ସରକାରର ସୁଦ୍ଧା
ମାନନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ଏବାକୁ ସବ୍ୟ ମରିଲେ
ହେ ଏହା କିମ୍ବା ଶାବାର କି କରିବ କି ଯେବେ
କିମ୍ବା ଅଦ୍ୟଭାବରେ ବରବର ସୁନମର ହେବ
ଆନ୍ତା ଓ ହାଇରୋର୍ଟକୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅପିଲ
ଯାଏ ତହିଁର ବିତାନ୍ତ ଅଳ୍ପବ୍ୟୁ ସହିତ
ହେଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଅଭିଭାବ ଲୋକ ଅପିଲ
କରିପାରୁ ଏମା କରିପାରୁ କାହାରେ । ବୁଝାରେ
ତାମା ବ୍ୟୟ ବରବାକୁ ବେହ ସୁନ ଥାଏ ନାହିଁ
ଫଳର ଅଗା ଥାଏ ବୋଲ ଲୋକେ ବାରଣ
ଦିଗେଷ୍ଟର ପଣକାହାରେ ବାହାରେ କଂୟୁ
ବରବାକୁ ଲାଗନ୍ତି । ହାଇରୋର୍ଟରେ ଉନ ନନ୍ଦ-
ର ହାତର ଅଧିକ ସରକାରାଧାରୀ ହୁଏଥାଏ କରନ୍ତି

ବେଳେ ପରମାଣୁରେ ଲିଙ୍ଗର କର୍ମନିରଜ
ଦେବପ୍ରତି ହଜାରା ଉବ୍ଧୁ ଯେବେ କର
ଅନୁଭବ ଅବସ୍ଥାର <ମନୀ ଭାବର ଶ୍ରାଵର ବ
ନ୍ତର୍ମର ବନ୍ଦରରେ ସକାଳାବ୍ରତ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରାଵ
ଓ ଚାରିକାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କହିଲେ ଯେବାମେଣି ବରବା
ର ହେଉ ଓ ହେବୁ ଜାହା ଦେଲେ ଅପିଲର
କାହା ଆଖେ ପୂର୍ବର ଲହୁପୀଲ ଘରକର
ପ୍ରମୋଦକ ହେବ ନାହିଁ । ଏବୁ କହି ନ
ଦିଲ କେବଳ ପଦାବଳ ପ୍ରବାରରେ ଅପିଲ
ହେବେ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର ହେବ ସଫେଲ
ନାହିଁ ।

ସାପାହିକ ସଂବାଦ ।

କବ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣାର ଅବଶ୍ୟା ମନ୍ତ୍ରଥଳ
ଦେଖିଲାବରେ କହେ ବୁଝି କି ହେଲେ ପୃଥି
ବରେ କୁଷ କରିବ ଏକ ଜନ୍ମ ଦେବାର ପ୍ରକାଶ
ଏହି ଦେଇ ଲୋକେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ
ମୋହରନର ଟାଙ୍କ/ରେ ମରିବର ଫୁଲ ପଡ଼ି
ଲେ କୁ କିମ୍ବା ପୂର୍ବବନାଗୀ ଜରମ ହେ
ଲଗାଇଥିଛି ।

ପ୍ରତିକାଳର ମୁହଁଷର ଶାକୁ ବିକ୍ରିତାଦି ସିଂହ
ଅଟେବି ଯାଇଲେ ହେବାର ଜଳସାହେବ ଶା-
କାଳେ ଏକାନ୍ଧର କୁଣ୍ଡ ଦେଖି ଓ ତାହାର
ନିମ୍ନରେ ବାଟ ମୋରେମୁର ଗଢ଼ ଛାପିଲାଙ୍କା
କାହାର କଥା କଥା ଶାରହେଠିଲୁ
କଥାରେକାହାର ମହିଳା ହୋଇଥାଏ ।

କାନ୍ଦିଲର ପୁଣ୍ୟ ଓ କର୍ମୋତ୍ସବ ଅନେ
ମେଲାର ଉତ୍ସବରେ ବନ୍ଦାମ୍ଭ ଦେଇଅବେଳୁ
ଏହାର କାହାର କର ଆମର ନାମକରଣ ଆମ
କାହାର କରିବାକୁ ଏହାର ଧରିବାର କାହାର
କାହାର କରିବାକୁ ହେବେ କହ କଥା ପାଇବାର

ଏ କବିତାରେ କଥା ପ୍ରାଚୀନ ଅଛି । ତେଣୁ
କିମ୍ବା କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ କଥାଗୀଯାଏ । ଯେହା
କଥା ଏ କୋଣରେ ହାତ ଲୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ପେଇବା ।

ପୁଣ୍ୟ ପରିବେଶର ବୃକ୍ଷବନ୍ଦୀର ପଞ୍ଜାବ
ହାତୁକ ଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ର କର ଜଗଯାତର ଅପିଷ୍ଟ
ଧ୍ୟାନେର ଦିର୍ଘାମାର ଗ୍ରହଣ କରିବାର
ସୁମାରେ ।

କଲିତୋ ହୋଖାରିବଳ ଗାର୍ତ୍ତନସ୍ତ୍ରୀ ସୁଧର-
ପ୍ରେମେଷ ଜାତୀୟ କିଂ ଶାହେବ ଲେଖିଅଛିନ୍ତି
ଯେ ଶାବୁଦ୍ଧନବାଠଗତ୍ତ ବରଳାର ଯେ ମନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରାମରେ ଲାଗିଅଛି ସବୁଠାରେ ଉତ୍ତମମନ୍ଦ୍ରପ୍ରେ
କୃତିକ ପାଇଅଛି ବନ୍ଦର୍ଧରେ କଣ୍ଠ ନିଷ୍ପନ୍ନ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଓଡ଼ିଆର ଗତିଚାଳି-
ମାଳଙ୍କରେ ଏ କହ ଲଗାଇଲେ ବୋଧ ହୃଥିଲ
ମୁକୁବାନ୍ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥାରେ । ଅନୁଗୁଳ ଓ
ବାହାରେ ବବର୍ତ୍ତନେଥି ବାହିକ ଏଥର ତେଜ୍ଜ୍ଞ
ହେବ ନାହାନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ଡ ଧାନ ତେଲିରୁଷ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ସେ
ବିଲବତାରେ ସମ୍ମିଳିତ ଦୂଃଖମାରେ କଥା ଆଚବସ୍ଥା
ରେଗ କର ଅଛନ୍ତି । ଗଦ୍ୟ ବଜେଦୁନିହିବ
ପ୍ରତିଦିନ ଅନେବଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ତି ଧାନ
ବନ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଏକବିନରେ ଏକପରିଷ୍ଠେ
ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେଟ୍‌ରୀ

ମାନ୍ୟବର ବହୁଜାଗିକା ସଂପ୍ରଦାଇକ ମହାପ୍ରେସ୍
ବନ୍ଦାପ୍ରେସ୍

ମହାମୟ ! ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ଦେଖେବୁଟି ପଚାଳ
ଏ ଅଛଳରେ ପଟିଆକୁ, ଧରାଇବ ଦୟାବା ହେବେ
। ସେହାଉଜ ଅଛଳରେ ଅଧିକଷିତ ବୃକ୍ଷ
ହୋଇ ନ ଥିବାର କହୁଡ଼ା ବନ ଅଛି । ଶେଳା-
ଉଜ ପୁରବାଟି ଜୀବାମାତ୍ରିରୁଦେଇ, ଗାନ୍ଧୀ ନ-
ଥିବ ଏବ ଗାନ୍ଧୀଦ୍ୱାରା ଜରପୂଦ ହୁଏ ଏହ ଇ-
ହରିଜା ବୁଝ କର ବହୁରସ୍ତ୍ରପଦା ହୁଏ, ଅନୁ-
ଗ୍ରାହକ କଲେବୁକୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନରୀଙ୍କ ସାହେବ
କ ବଦେରହାରେ ଗବହୁମେଣ୍ଟକ ଏଇଦୃଗୀ
ପଥଗାନର ଦିନରୁ ହୃଦ ଦୟାବାର ବନ୍ଦଜା
କରାଇଛନ୍ତି ଜାହା ଶାନ୍ତୀଯାତ୍ର ନାହିଁ । ଗାସ-

ମହାନର ଉତ୍ସେଲିବାରଙ୍ଗପୂର୍ବ ଅନେକ ଅର୍ଦ୍ଧ
ବ୍ୟସର ଜରୁ ଗାସାର ପ୍ରଶାଳା (କାଳ)
ହରୁ ବନ୍ଦ କଲୁଥିଲେ ଏଥର ଦାରୀରେ କର ଅଛନ୍ତି
କି ଅର୍ଥ ଆଜି ବନ୍ଦର ବିଷଗାବେଷଣର
ତାତିଆ ରହିଥିଲେ ବୈଦିକାରୀଙ୍କ ହେଉ ଅଛି-
ନ୍ତି । ଏଥରେ ଜୀବମାତ୍ରାଙ୍କ ସରବରତାର
କ୍ରତ୍ତବ୍ୟ କରାଇ, ଚିତ୍ର, ବା, କି ଉପାୟ କରିବେ,
ଯୁଗଧାର ବଢ଼ି କରିବାରମାତ୍ରେ କବୁଅପରି
ନିଃ କହୁ ଦକ୍ଷିଣାମ୍ଭାବେ କହୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମେତକୁ, ଗର୍ବର୍ଷ ଖାସୋ ନାହିଁ
ବାର ପ୍ରତିଟି ଅଗାଳକ ଧରନ ଯାଏ ଏବର୍ଷ
ଇନ୍ଦ୍ରଦେଵରା ହେଠାରେ ଆଗେ ଚାଲୁ କଥା
ବିଶ୍ଵର ଉତ୍ୟମ ଲବାର ହେଲେବେ ।

୨। ଏବର୍ ଏଥିଲାରେ ଘନେକ ସ୍ତ୍ରୀହେବ
ଜଳମର୍ଗ ହେଉଥିଲା, ଏହା ହେବଳ ମୃଦ
ବିଦାଦ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିର ହେତୁର ହେଉଥିଲା।

“ । ଏହିକରେ ଗୁଡ଼ିଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ବାଙ୍ଗା-
ଦେଶର ତୁର୍କିଶ୍ଚା ପଠାଇବା କମନ୍ୟୁ ବୃଦ୍ଧିନ
ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ସରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ
ପଠାଇୟ ବିଜମ୍ବ ହେଉଥିଲା ।

୪ । ଏବର୍ଷ ଏଞ୍ଜଲରେ ବୋଇବ କଣ୍ଠାରୁ
ଫଳଦୟା ଏପର ଭଲ ହୋଇଥିବ ଯେ ଏଠା
ପ୍ରଜାମାନେ ତାରୁହିଁ ବିହି ବର ଶୁଣୁ ମାର
ନିମନେ, ଅରୁ କରି ନେଇେ ।

୧୯୭୨୭୪) ବିଜୁମୃଦ୍ଧ

ଭୂକ } ଅପରାଧ ସମ୍ବାଦଗୀ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀ କଗନୀଥ ଦୀପଙ୍କ କୃତ ପ୍ରାଚୀତ ଶ୍ରୀମତୀ
ଗବତ ଏକାଦଶମୁନ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବନ୍ଦିଯୁଧେ
ପ୍ରତ୍ୟେ ଉଥିଛି ।

ମୁଣ୍ଡ ... ... ହେ ୦.୫/ ଅଣ୍ଟା ।

“ଗ୍ରହଣେକୁମାନେ ବର୍ଷବ ପ୍ରିତିଂବିନ୍ଦାହଙ୍କ
ଯଶାଲୟରେ, ଉତ୍ତଳଘୁର୍ମ ଅର୍ଧିଷରେ, ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗର
ଠିକଣାରେ ଅମୃତାରେ, ବର୍ତ୍ତବ ନର୍ମଲରୁକୁ ଲାଭ
ତୁରପୂର୍ବ ପଣ୍ଡିତ ଶା ଗୋବିନ୍ଦରଥଙ୍କଠାରେ ଓ
ଆଜଗନ୍ଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ବିବ୍ରତାଙ୍କ ବକ୍ରଟରେ ଜନ୍ମି-
ବରେ ଅଜ୍ଞାସାବରେ ଘାଇ ଘାରବେ ।

କୁଳ । । ଶା ହରେକଷ୍ଟଧାର ।

୨୪୩୮ | ନାଥହାତ୍, ଚୌଥୀଶ୍ଵରବାସ୍ ।

ମୁଦ୍ରଣ

ଶ୍ରୀମତୀ ବିଲେଆଳ	ଅଗ୍ରିମ ଟ ୨୫
ବାହୁ ବୃଷବନ୍ଦୁରଯୋଗ ବନ୍ଧକ ବଜାୟ ଟ ୧୮	
ଶ୍ରୀବାନ୍ଧୁଚରେ ଚୌଥୁଣ୍ଡ	୧୯୮
କାର ଉଚ୍ଚରେକଷନାର ବନ୍ଧକ	୩୨
„ ପ୍ରାଣନାଥଦିଗ୍ର ଧୂରୀ	୩୯୦
ଶ୍ରୀମତୀ ସକା ବନ୍ଧେ ତେଜ୍ଜାଳ	୧୯୮

ଶ୍ରୀ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ମହାଦେବ ପରା-
ବହୁର ଦୃଢ଼ପ୍ରେଣୀ କମଳିକ ସାନ୍ତୋଦ୍ୟମେ
ମହା ଶ୍ରୀ ସୁମରଜ ଲେଖ ।

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ରିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂଖ୍ୟା
୧୯୬ ଜାନୁଆରୀ

ଭାରତ ଅଗ୍ରମ ସନ୍ଦର୍ଭମହିତା । ମୁ । ପ୍ରାଚିଣ ଦ ୫ ଜ ସନ୍ଦର୍ଭମାଲ ଜାନୁଆରୀ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଇ ବର୍ଷର ୫୭
ମଧ୍ୟମ ପାଇଁ ଭାବମାଲ ପାଇଁ

ବାବୁ ବିପିଳବହାସ୍ତ୍ରମିଳିଙ୍କୁ ଗଣେ ପରବାର
ଦୁଃଖମାନେ କର୍ମ ପରିତ୍ୟଗ କରିବାକୁ ହେଲା ।
ହାତମଙ୍କୁ ଯେବେ ଜାହାଙ୍କ କର୍ମ ନ ଯୋଗାଇଲା
ତେବେ ସେ ଆସେ ଉତ୍ସୁକା ଦେଇ ଅଜଗା
ଛେଲୋ ଏହିମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଏକଟି । କଲେକ୍ଟିଂ
ବର୍କ ଅମଳରେ ବାବୁ ଆଜନାଥ ସରବାରଙ୍କୁ
ଉତ୍ସୁକା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ହରବନ୍ଦର
ବାବୁଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ସମସ୍ତକୀୟର ଅଧିକ
ଅତେବର ସମସ୍ତକୀୟର ଉପସୁକୁ ବୋଲି
କଲେକ୍ଟିଂର ସାହେବ ଜାହାଙ୍କ ସରବାର ଦିବା-
ନିମ୍ନ ସବ ଦେବାକୁ ମନୋନିତ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏ କଲୋବନ୍ଦ ଉତ୍ସମ ହେଲା ।
କିନ୍ତୁ କମେନ୍ଡର ସାହେବ ବିଦେଶ ବାବୁଙ୍କୁ ଥର
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପଶୁକାରେ ରଖିବାକୁ ପ୍ରଥମରେ ବହ
ପରିମେଷରେ ଜାହା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ
ହେଲେ ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯେ ବହଥିଲୁ
‘ଚୁଗା ବସିଥିଲେ ପରମାଣ’ ଜାହା ପଚିଲ
କାହିଁ । ଏକାର୍ଥିଟି ଦୂରିମାର୍ଜନ କାର୍ଯ୍ୟର
ହେଲା ।

ଦୂର୍ଘତା ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରୁରର ଗାସନ
ବ୍ୟବସାଯାକେ ଗୋ ଏ ହା ପ୍ରେସ୍ ରଥ ଅଛି
ସମାଜେହରେ ବାହାର ବର୍ଥିଲେ । ପୁରୁ
ଯାଦିକ ଯୋଗେ ଲୋଜଠା ମେଗ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ପେଟିର୍ ଯେତେ ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ଅଛି
ପ୍ରାଚୀର୍ବଳ କାହିଁ । ପ୍ରକାଶର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି
ବେବଳ ଲୁଣ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନକୁ
ବଲେବିର ବାହେବଳ ଅନ୍ଧାକୁ ଗୁହୁ ବରି
ଅଛନ୍ତି । ପୁଲର ସବରହିଷ୍ଟେବିର ବାବୁ
ଗଣେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଗର୍ଭରେ ଜରୁ ବର ଦାରୀ
ଗେରମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ହେଉଥିବାର ଗେଣ୍ଟ କନ
ଅଛି ।

ବିଷୟ ଜମିଲୁ କୁଳ ।

ଗର ଘୋମବାର ପଶୁଶୋତ୍ର ବାରବମା-
ନିଲୁ ବାର୍ଷିକ ପାରିଜୋଷିବ ଦାନ ଉପଲବ୍ଧରେ
ବିଷୟ ଜମିଲୁକୁରେ ସବ ହୋଇଥିଲା । ଏ
କରିବର ଉଭରେଣ୍ଟାପ୍ତ ଦେଗୀଥ ଅଛେକ
ଗୁରୁବ ପ୍ରାଚୀ ନେବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ
ବିତ ଅନ୍ଧର ବିଷୟ ଅନ୍ଧରତେବେଳେ
ସବାର ଏପରିରେ ଏହା କି ହୋଇ
ଥିଲା । ସବରେ ଯେବୁ ବାର୍ଷିକମାନ ହେଲା
ଜାହା ବାହୁଦୂର୍ଧ୍ୱେ କଣେ ପଦ୍ମପ୍ରେରବ ଲେଖି
ଥିଲା ଜାହା ଯଥାପ୍ରାକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଅଛି ଅଛ ଅଧିକ କିମ୍ବ ବରୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀମତୀ କୁଳିଙ୍କ ସାହେବ ଜକନ ବରୁଦ୍ଧର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର

ସେଇ ସମାଜେହର ହୋଇଥିଲା ଉତ୍ସମରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝିଅବୁ ଯେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଗୋ-
ଟିଏ କୁଣ୍ଡଳର ଉତ୍ତର ତ୍ରୁମାତ୍ରିବ ସଂପାଦ କିନ୍ତୁ
ଅଛି । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ମନେ ବରନ୍ତି ଯେ ଖୋଲ
ନ ପରିଲେ ପାଣ୍ଡିତ ପ୍ରକାର ହୁଅର ହାହୁ
ଏଥିରୀର ବିହି ପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କୁ ବଲେ ବହିର
ଭିତର କି ଦେଇ ପ୍ରଥମେ ତୁର ଗୁର ପ୍ରୋକ
ପଢି ଦିଅନ୍ତି ଓ ପ୍ରତିର ପ୍ରକାର ଉତ୍ତର ଯଥା
ନିଷମରେ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କରାରେ ଏ ଦୋଷ ଥିବାର ସମସ୍ତ
ସାକାର ବସିବେ । କିନ୍ତୁ ସାହେବ ବେତେ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଏହି ଦୋଷ ହେଲା ଉତ୍ସମରେ
କରାଯାଇଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଠାର ପ୍ରଥାନ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରି ଯେ ଏମାନେ
କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ବୋଠି ଠାରେ ଯାନ୍ତାର କର
ଜାହାଙ୍କର ଏ କ୍ରମ କରିବାକି ବରୁଦ୍ଧ ।

ସବ ।

ତା ୧୦ ଉତ୍ସ କୁଳିଙ୍କ ଘୋମବାର—ଶ୍ରୀକି-
ରତ୍ନ ଓ ଶୁଭପ୍ରା ସି-ହାସନରେ ବରିଲେ ମାତ୍ର
ପାଇବାର ବର ଉପରେ ରହିଲେ । ଏହିକ
ଦେଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ତା ୧୧ ଉତ୍ସ ମରିଲବାର—ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର
ସି-ହାସନରେ ବରିଲେ ଏକ ଏହିକିମ ଓ ଉତ୍ସ
ଅରଦନ ବୁଝିବାର ତା ୧୨ ଉତ୍ସରେ ଯଥା
ରହିଲେ ଦେଶ ହେଲା ।

	ବିଦ୍ୟା ।
ଅନ୍ତରେକାଳ ଓ ପାଇଁଗର୍ତ୍ତ	ଟ ୫୫୮୦
ଦୂରଜ ମତ୍ତାବର୍ଷ	ଟ ୧୫୦୦
ବ୍ୟା ଖେଳ ମରମତ ହର୍	ଟ ୨୮୯୯
ଲବରଦ୍ୱର ଉତ୍ସାହ	ଟ ୧୫୭
ବାରବିନାପ୍ରଣ ମହିମା	ଟ ୩୦

ଏବର୍ଗମେଣ୍ଟ ଅଗାମୀ ବର୍ଷର ଅସ୍ତ୍ର ଅନେକ
ଦିନ ହୋଇଥାଏଛି । ଏଥର କାରଣ ଏହି ଯେ
ଲବର୍ଟମେନ୍ଟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଓ
ଏବର୍ଗ ଟ ୧୫୦୦୦ଟଙ୍କା ସଜଳୋଷନ ଦେଇଥିଲୁ
କେ ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ସବାମେ ଦିଇଛି । ନ ଦେଲେ
ଦିବ୍ୟାକ ଦୂର ପୂର୍ବିକ ବିଷୟ ଏଥର ହେବାର ଆପଣ
ର । ଏବଧା ଅନ୍ତର୍ମାନେ ପୂର୍ବର ଶୁଣି ଏଥାର
ବରର ଦର ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର ଅଗଳା ଜଗଥକୁ
ମାତ୍ର ପ୍ରତାନ୍ତସମ୍ବନ୍ଧ ବିମୃଶାହେବ ପ୍ରତଳଙ୍ଗ ଦର
ଦାହାର ରଖିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହବର୍ଗ ପର ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ
ଏବି ପରିମା ଲେଖାଏ ଅଗାମୀ ବର୍ଷ
ପଥବର ମୁଣ୍ଡର ଦେବ ଏଥି ନିଷ୍ଠରେ ରମ୍ପତି-
କର ଦେଖୁ ପରାରେ ଅଧିକ ଲେଖାଏ ଆପଣ
ଏ ମୁଦ୍ଦରର ମନ୍ତ୍ରା ଏ କରିବେ କି ଥିଲେ
ଏ ଉଚ୍ଛର ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ରା ଉଚ୍ଛବାଦ ଗର୍ତ୍ତ ଗେଣ୍ଟ
ଦେଇଲୁ ହେଉଥିଲା ଏବର୍ଗ ବିମୃଶାହେବ ଯେ
ଜ୍ଞାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଚ୍ଛବାନ ଶାରକ ଦେଇ
କାରିମାକୁଣ୍ଡ କମା ନିର୍ମାର ଅଛନ୍ତି । ସାହେ-
ବରର ଏ ଦିନ୍ୟାଟଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସନ ଓ ଯଥାର୍ଥ
ହୋଇଥାଏଛି ।

ଗୋଡ଼ିଏ ଅଶେପର ବିଷୟ ଏହି ଯେ କେ
ତଥେବ କମିଶୀର ଦେବାୟ ସର୍ବମାନେ ଉନ୍ନି-
ତ ହାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଙ୍ଘାଯୋଗୀ ବା ଯହିଗାକ
ଦେବାର ଦୂରେ ଆଉ ସମସ୍ତେ ସର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ
କାହାରୁ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ କୁବ ଭାବୀ ଦେବାର
ଦଳକପର ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକ ମେମ୍ବରଙ୍କାନ
କାହାରୀ । ଏହେଣ୍ଟାଏ ଲୋକେ କେବେ ଅନିଯୁ-
କ୍ରମରୀ ପରିଚାର କରିବେ ଏହି କିନ୍ତୁଥାଏ-

* ଏହମଙ୍କରେ , ଶାନ୍ତିରସ୍ତ୍ରୀ ବଜାରେ
୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଛି ଓ ଏପରି ବସା ବର୍ଷର,
ସାଲେସର, ଯାତ୍ରୀର, ଧର୍ମପାତା, ଓ ଚନ୍ଦ୍ର-
ବିହୁର ଆଳା ଦିଗଭାରେ ହେବ ଅବର୍ଦ୍ଧ
ଆଳା ଦିଗଭାର ଦିଗଭାର ଯୁବାଳ ଦେଖୁଣେ ଏଥିର
ବସା ବର୍ଷକାର ଅବର୍ଦ୍ଧର କାହିଁ ।

ଭବନ ଓ ସୁଦେଶର ହଜାନ୍ତୁଳରେ - ପଦ୍ମାଲିଙ୍ଗ ଓ ଉତ୍ସମୋଳୀ ହେବେ ବହୁ ଲକ୍ଷ ଯାତ୍ରା ହାତୁଁ ।

ରୁଦ୍ଧିତମାନେ ଅଧିଳ କେଣ୍ଟିଏ ପଥକର
ଦେବା ବିଷ୍ଣୁରେ ଗଭବତ୍ ପଇ ଏବର୍ଷ ପ୍ରତି
ଶ୍ରୀମରେ ବିଶ୍ଵପନ ବା ମୌର୍ଯ୍ୟ ଘୋଷଣା
ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ ଜରୁରୀ ହୁଏ ଯେ ବିମସ୍ତ୍ୟ-
ଦେବ ଏହିପରି ଦିବେବତା କରିବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାବୁ

ଅମୃମାଳକର ସୁଯୋଗ ବେଳାଲ ରେବନ୍ତ
ସୁପ୍ରଦେଶେରେ ଗ୍ରାୟକ ଜ, ଠାରବା ସାହେବ
ଡେଶାର ଇତିହାସ ମାମରେ ସୁପ୍ରକ ପ୍ରକର
କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚ ଏବଞ୍ଚ ଅମୃମାଳକ
କିବିତକୁ ପଠାଇ ଥିଲା ଅମୃମାଳନେ କୃତଜ୍ଞା
ସହିତ ତାହା ସୀକାର କରିଥିଲା । ଏ ସୁପ୍ରକ-
ରେ ସତ୍ୟ ୫୦୦ ମହିନାତାଙ୍କ ସନ୍ ୧୮୮୮
ମଦେହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡେଶାର ଯାବତ ବିବରଣ
ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ସନ୍ ୧୮୦୩ ମହିନାରେ
ଇଂରାଜଙ୍କ ଗାସନାଧୀନରେ ଡେଶା ଅସେଲାଙ୍କ
ଯେହିତାକ ପ୍ରତି ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯେତ୍ରପେ
ଡେଶା ଇଂରାଜଙ୍କ ହତ୍ତରତ ହେଲା ଓ ଉଚ୍ଚ
ଉତ୍ସର ଯେତ୍ରପେ ଖୋରାଖାରତୀ ବିଦ୍ରୋହାତ-
ରଣ କରି ବର୍ଷା ହେଲେ ଓ ତରହିନ୍ତି ବିଦ୍ରୋହ-
ଧରର ଗୋଲ କାହିଁର ହେଲେ ଓ ତାହା
କିନ୍ତୁ କିବାରଣ ହେଲା ପାଦକମାନରେ କିନ୍ତୁ ଯେ
ଶାଖ ହେଲେ ଓ ପରିଗେଷ୍ଟରେ ବିନ୍ଦୁ ଯାନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ହେଲା ଉତ୍ସର କିଷ୍ମୟ ଅଛି ପରିପାତି
ଯେ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା । ଏବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ସୁପ୍ରକର ପ୍ରଥମ ଭଗରେ ମେଗା ଯାଇଥିଲା ।
ସୁପ୍ରକର ଦୂଷ୍ଟପୁରାଗରେ ବିନ୍ଦୁ ସଂରକ୍ଷଣ କଥା
ବୁଝ ଅଛି । ଇଂରାଜଙ୍କ ମାନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବକ
ମୂଲ୍ୟ ଓ ମରହତ୍ତମାଙ୍କ ଅନଳରେ ବିନ୍ଦୁ
ବିନ୍ଦୁ ଥିଦୟ ହେବିଥିଲା ଓ ଇଂରାଜମାନଙ୍କ
ଅନଳରେ ତାହା କିମ୍ବା ବେଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେଲା ଓ ହେଉଥିବାରେ ବିନ୍ଦୁ ଥିଦୟ ଅଥାଧିର
ବିପରୀକ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦମାର ହେଲା ଏ ବିଧାମାର
ଅଛି ବାତୁଳତପେ ସତ୍ୟ ୫୦୦୦ ମହିନାର ଯେ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଣାଯାଇ ଅଛି । ଏହିବିଧି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁପ୍ରକ ଲେଣ କାନ୍ତି ହେବାର ହେବୁ
ପ୍ରତ୍ୱବର୍ତ୍ତ ଏତୁମଧ୍ୟ ଲେଣ ଅବଶ୍ୟ ଯେ
ସତ୍ୟ ୫୦୦୦ ମହିନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭବ ଡେଶା
ଏବିଜନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି ତାରେ ଥିଲା ।

ଏହିପର୍ଦ୍ଦରେ ଏ ପ୍ରଦେଶ ପୃଥିବୀ ଦିନିକାଳ
ଅର୍ଧାତ୍ ସୁଖ କଟକ ଓ ବାଲେଷୁରେ ବିମ୍ବଗ
ହୋଇ ଛନ୍ଦକଣ ବଲେହୁର ବିସ୍ତର ହେଲେ ।
ସୁତରଂ ଏବର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିଲ୍ଲାର ବିବରଣ
ପୃଥିବୀରେ ବନ୍ଧୁର ହେଲେ ଭଲ ହେବ ।
ଫଳତା ଏ ସୁମ୍ବକ ଶ୍ରୀକ ସେ ସବୁର ପୃଥିବୀର
ସୁତେପ ହୋଇଥାଛି । ଅମ୍ବାଜଙ୍କ ବିବେଚନା-
ରେ ଏ ଶୁଣିଲାଟି ଉତ୍ତମ ଅଞ୍ଚଳ । ଦୂରି ଘର-
ଦୁରିତା ଏଥରେ ଯାଦାତାବ୍ସ ଗୋକୁଳାଶାହୀ
ଅବକାଶ ଲବନ ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ୟବର ସବୁର
ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସୁମ୍ବକର ତୃତୀୟ
ଛଗରେ ଅପରାଧକର ଗାସନ, ପୁନିଃ, ତେଲ
ହତକ, ପୁଲ, ଦୂର୍ବିଷ ଓ ଗାଣିକାଦିର ବିବରଣ
ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ଓ ଗର୍ବମ୍ଭ ଭଗରେ କୁରାନଙ୍କ
ଓ ମିଲହାହେବଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ କଟକର ବିନୋ-
ବସ୍ତ ଓ ଗଢ଼କାତର ଅବଶ୍ୟ କଞ୍ଚାରୀୟ କାରକ
ଧର୍ମ ଏବଂ ବନୋବସ୍ତ ବିଷୟରେ ସତ ୧୦୦
ଶାଲର ୩ ଅଇଜ ଓ ସତ ୧୮୦ ର ୨ ଅଇନ
ସୁନ୍ଦର୍ଦ୍ଦିନ ହୋଇଥାଛି । ଏହିପେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ସୁମ୍ବକ ଶ୍ରୀକରେ ଯେମନ୍ତ ସୁତୁଳାରେ
ଅବଶ୍ୟକୀୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥାଳ ବିଷୟମାନ ଦେଖି-
ଦେଖିବ ହୋଇଥାଛି ଏହା ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାକ୍ତନକ-
ଶାରେ ରତ୍ନକ ଓ ରଥରେ ପଣ୍ଡାତରନ୍ତମ
ମତମାନ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାଛି । ତହଁର ବନୋବସ୍ତ
ବିଷୟ ଲାଭକାରୀ ପ୍ରଥମାବହାର ଦିନିକର
ବନୋବସ୍ତ ଓ ଉତ୍ତରାଭାଗର ଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ
ଜନଦାରଙ୍କର ଉତ୍ତର ହେବା ପରୁନ କଣ୍ଠୀରେ
ଯାହା ଲେଖାଯାଇ ଆଠକମାନେ ପଠିଲେ
ଜାଣି ପାରିବେ । ଅମ୍ବାଜନେ ବିବେଚନା କରେ
ଯେ ଏ ସୁମ୍ବକ ଶ୍ରୀକରେ ଅନୁଭାଦତ ହୋଇ
ପ୍ରବାସ ହେଲେ ଏଠା ସବଶାଧାରଙ୍କର ଅ-
ନେବ ଉପକାରରେ ଅସେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ଜଗନ୍ନାଥ ସହାୟ ।

କରନ୍ତାଥିଲେ ଯୋଗେ ଓଡ଼ିଆର ଯେପରିମା-
ହରେ ଉପକାର ହୁଅଇ ଜାହା ମନ୍ଦେବଳେ
ଅହଗ୍ୟ ସୀରାର ବରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାନ୍ଧ-
ବରେ କରନ୍ତାଥ ଏ ଦେଗର ସହାୟ । ଓଡ଼ିଆ
ଦେଇ ଲେବେମାନେ ବୃଦ୍ଧି ଅଶ୍ଵବହାୟ ଓ ସାହି-
ହରେ ଯେମନ୍ତ ହୁକ ଯେବେ ଏଠାରେ
କରନ୍ତାଥ ନ ଧାନ୍ୟ କେବେ ଏହାର ବୁଦ୍ଧିର
ଦହଳେ ସରନ୍ମା କାହିଁ । ପ୍ରତିବର୍ଷ କେବଳ
ଦେବା ଯାଦୀ ପ୍ରାୟ ଚରଳେ ଯେସତ ଆହୁ-

ଅହିନ୍ତି ଏକ ସମୀକ୍ଷାକେ ଉଡ଼ିଗାଯିମାରେ ପାଦ ଦେବା ମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଚ ଶାମାରୁ ଷତ ବିବାର୍ଧନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେବ ବ୍ୟକ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବେ ଯାହାକୁ ଲେଖାଏ ବ୍ୟଥ କଲେ ଯାହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓହିମାରୁ ବାର୍ଷିକ ଦିଗନ୍ତ ଠଙ୍କା ଅସୁଅଛି ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ କୋଳ-ସାଇଗାରେ ଯେମନ୍ତ ଯାହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଡ଼ିଗାର ଧଳ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଅର ସେହିପର ଅବେ-ବ ଦରତ୍ତ ବୈଷ୍ଣବ ଭଜାଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବି ଏଠା ଲୋବଙ୍କପୂର୍ବ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେବାର ଭହିଁରେ ଦେଗର ଅର୍ଥ ହେବେବ ପରମାଣରେ ୫୦୦ ମଞ୍ଚ ଦେଉଥାଇ । ଏକଥା ହତଃ ଅରା ଓ ଏହାପୂର୍ବ ଉପରଳିବ୍ରତ ଅନ୍ତମାହର ଅସ୍ତ୍ର କିନ୍ତୁ କିମା ପତ୍ରଥିଲେମଞ୍ଚ ଭଜାରକ ପ୍ରତିପାଳନ ସକାଗେ ପ୍ରମଜନାର ଟୁମ ଫଳ ଦେବାଦ୍ୱାରା ଉପକାର ଅଛି । ଅଛନ୍ତି ଗନ୍ଧ ଅର୍ଦ୍ଧପଦଲେନ ମଞ୍ଚରେ ୨୦୦୫ହିଜାର ଅର୍ଦ୍ଧଗୋପକ ଅସୁଥିଲେ ମଞ୍ଚ ପରମାଣରେ ଉଡ଼ିଗାର ଉପକାର ଭଜାର ଅପକାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେବଦ୍ୱାରା ଯେ ଏହେ ଥନାଗମରେ ସୁଖର ପଣ୍ଡା ପତ୍ରହାର ଓ ଗୃହକୁ ଉଡ଼ି ପ୍ରାସ୍ତ ଅତି ବାହାରକୁ ବଜାଲେବ ହେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ସବୁ ଧଳ ଏମାନଙ୍କ ଘରେ ପରେ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଓ ଏମାନଙ୍କ ଯାହା ଯାଧିମାକେ ଦିଅନ୍ତି ତାହା ପାଥେସ ବ୍ୟୟର ଅଛିରକୁ ଅଟଇ । ପାଥେସ ବ୍ୟୟର ବିଗ ପ୍ରାୟ ସବଳପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଥାନ୍ତି ଗର୍ଭ ପାଇବା କୌଣ୍ଠ ମୋଟିଥ ବରାୟ ପ୍ରକାଶ ସମସ୍ତେ ଲୋଜାହୁଅନ୍ତି ଭେବେ ବାହିଁକ କେହି ଧନବନ୍ତି ହୋଇ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ? ଭହିଁର ବାର ଏ ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏହ ଅନ୍ତମାହ ହୁଅର ଯେ ଏଠା ଲୋବମାକେ ଏକବିହୋଇ କଞ୍ଚାଳ ବିଦ୍ୟ ମରେ ବୁଦ୍ଧି ପରମାଣରେ ବୌଦ୍ଧି ବ୍ୟକ୍ଷବାଦ ନ କରିବାର ଧନ କରିଅଛେ ଏମନ୍ତ ପୁଷ୍ପବଳରେ ହୁନ୍ତରିପତ୍ରାଅଛି ଯେ ଧନ ଅପକାର କା-ହାରକୁ କଣାପତ୍ର ନାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣିବେଳେ ମେଘର ସୁଷ୍ଠ ଜିଲ୍ଲାବିମାନ ସରତରେ ପତର କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୀରୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯାହା ପତର ତାହା ବେ-ଗିଅଛେ ବହୁଯାବ ବେହ ତାହାର କଳଜୀ ପାନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବ ପଦକ ଉପରେ ଯେଇବ ପତର ଭହିଁର ନାହିଁ ନାହାନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ଭେ-ବେ ଭହିଁର ପରମାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଅର୍ଥପତ୍ର ନାହିଁ । ଯାଧାରର ଯେତେ ଧନ ବ୍ୟୟ ହୁଅର ତାହାକୁ ବକର କରିବାର ଯେବେ ବୌଦ୍ଧି ଉପାୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଭେବେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ

ବିବେରକାରେ କମ୍ବାର ରୁଦ୍ଧ ତାହା ହୋଇ କଥାରେ । କମ୍ବାର ବିରବାର ହେବୁ ଏହି ଯେ ଟଙ୍କାକୁ ଟଙ୍କା ଠାରେ ଅଥବା ଟଙ୍କା ଏକାଟି ଠଙ୍କ ବ ହେଲେ ଅନ୍ତର ଉପାର୍କ୍ଷର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୂହିଲୁ ସୁତମଃ ଅନେକମେଳେବ ଏବଂ ତିର ବୌଣୀର ବୁଝିବ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ତହିଁରେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଥମରେ ଅଥବା ମୂଳଧରର ପ୍ରେୟକୁ କିମ୍ବା ହେବ ଯେମନ୍ତ ଗୁହାଗ ଅନ୍ତର ବ୍ୟବସାୟ କଲାଇବାରେ ଯାଦିକହୁଏ ବେଳେକା ଲାଗ ବଲେ, ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାୟ ସହୃଦୟ ଯାଦି ଅନିଜ ଓ ତାହାକରଜା କଣ୍ଠର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶାରିଲେଖୁବା ଘୋରେ ତାହା ସନ୍ତୁଷ୍ଟହୋଇ ଦେବାର ବକ୍ଷାମା, କେତେକା ଲାଗ ବଲେ । ଯାହିଁକ ବିବା ଅବିବାରେ ପ୍ରାୟ ଦୟାଗେପରେ ଲକ୍ଷେତ୍ରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପାପ ଦୋହରିବେ । ଏ ଅନୁମାନ ଅନ୍ତର ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ବସ୍ତର ଲାଗ ହୋଇଥାରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ୧୦ ଲେବେ ତାହାକର ବ୍ୟବସାୟ କଲାଇବା ରଳ ଯେବେ ହୋଇ ବାହାନ୍ତି ବିମା ହେବାକୁ ବାହର ବଜା ଲାହାନ୍ତି ତଥାର ବ୍ୟବସାୟିଗତ କଟକ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଯାଦିମାନକୁ ଯେବିବାର ତାବରାତ୍ର ଅଥବା ନୌବା ଇତ୍ତଥି କାନ୍ଦା ଭାବାଦ ବରୁ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ବୁଝି ଅନ୍ତର କିବାମାକ ଚିର୍ଣ୍ଣ କର ଯାଦିକୁ ଜଡ଼ାଦେଇ ଧଳ ଲାଗ କର ପାରନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟବିମାଗ୍ରା ବିଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାବଲେ କେତେ ଉପାୟ ହୋଇ ପାରେ । ମାତ୍ରକଣ ମେଷି ଦିନମା ବଲେ ଅନେକ ଉପାୟ ବାହାର ପାରେ ମାତ୍ର ଅସୁଦେହିଯୁ ଘୋରେ ଅନ୍ତର ତଥାର ପୁଣ୍ୟ ସେବର କେବେ ହେବେ ନାହିଁ । ବିମା ଗ୍ରାମ ଉଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନରେ ଉପାର୍କତର ରଳ ଉପାୟ ବାହାର ବରବେ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ଅଥବା ବିନା ପାଣ୍ଡିରେ ଯାଦିକୁ ଠାରେ ଯେ ଯେତେ ରଣ୍ଟେକେଇ ପାରେ ତହିଁର ବକଳା ଦେବିବେ । ଅଥବା ଏହି ସ୍ଵରକର ଅପଣା ଅଜନର ଉପାୟ ସୁଧା ଦୟାର ଅବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ରକିମ୍ବା କମ୍ବାର ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଯାଦିକାରୁ ହେଲେ ତହିଁରେ ବ ଅନୁମାନକର କାହିଁ ହେଲ ନାହିଁ । ବାନେସ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵବିମାଠାର ବନ୍ଧିଶବ୍ଦିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକର ଯେ କିମ୍ବା ଅୟ ହେଉଥିଲ ତହିଁର ସେମାନେ ବନ୍ଧ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବକିମ୍ବା କମ୍ବାର ତାହାର

ଲିପାର୍ଟିନ୍଱୍ର ରେ ହେଲେ । ତେଣେମେ ସା
ବେବାପେ ଅଧିକରେ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଜଳ
ଛୁଅନ୍ତା କୁହପର ଯେବେ ଦେଖାଳରେ କୌ-
ପେ ବିଦେଶୀୟ ମୋର ଗୁରୁବାଲିତାର ଯାତ୍ରି
ଅଣିବାର ବୁଝଥା ରେ ନେବେ ଜାହା ହେଲେ
ତେଥିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର କ୍ଷତି ହେବ । ଅଭ-
ଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ଅସ୍ତୁଦେବାୟକୁ ଦିଗେନ୍-
ମ୍ଭେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କନ୍ଯକାକୁ^୧ ଯେ ଅଳଦପଣି-
ଦ୍ୟାରେ ଅଭି ବାଜ କରିବା କରି ଯହିଁରେ
ଥିଲ ଅର୍ଚିନ୍଱ର ଉପାୟ ଛୁଅଇ ଜାହା କରିବୁ ।
ଆହର୍ଥର ବିଧବାୟରେ ଧଳ ବିଦ୍ୟ କରିବାକୁ
ଦେହ୍ୟ ବଜାଲେକେବର ଶାର ଠାରେ ଦେଖା
ଯାଏ ମାତ୍ର ପ୍ରକଳି ଅର୍ଧବର୍ଷ ଉପାୟର ଚିନ୍ତା-
ରେ ଦେହ୍ୟ ବିଦ୍ୟ ହେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।

ପାପାହିକ ସଂବାଦ ।

କେ ହୋମବାର ବାଠଯୋଡ଼ ନଥରେ
ଗେଟିଏ ପାଠ ନୌବା ବୁଦ୍ଧଗଲ । ନାଆ ପାଇ
ମୋହରେ ପତ୍ରଗଲ ଓ ସେହି ସମୟରେ ଜାଣ
କାର ହେଲା ଏ ଯୋଗୁଁ ସେ ନୌବା ଏବଂ
ପାଇଥ ହୋଇବଲ ସେଥିରେ ଶୀଘ୍ର ଶୁଣାଇ
ଓ ବଳଦ ଓ କେତେବ ମନସିଧ ଥିଲେ । ଏଥରୁ
ଶେଷତ ହେତେ ଲୋକ ଓ ବଳଦ ପଢ଼ିବା
ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନୌକାହୃଦ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଅଛି
ବେତେବ ବଳଦ ଗୁରୁପାହିତଶ ମନସିଧ କଳ-
ମନ୍ତ୍ର ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ସୁଲିଷ ଏଥିର
ତଥିନ୍ଦି ବର ଅଛନ୍ତି ।

ନୂତନ ପରିକାଳୀ ବାହ୍ୟରେ ଥିବା ସୁମଧୁର
ଚିତ୍ରଗୋଟିଏରେ ପଥର ବଜା ହେଉଥିଲା । ଗଢ଼ୀ
ବର୍ଷାରେ ଏକ ପାଶର ପଥରିଷିତ କଣ୍ଠିଯତ୍ତାକୁ
ଏ ସବୁ ବିମ୍ବପଥାହେବକୁ ଉଚାରିତ୍ତ ବାର୍ଷିକ
ଅମଳର ଫଳ ଥିଲା । ବାରଦିମାସୁରରେ
ଦେଖାଯାଇବାର ଏମାରତ ବଜି ପତ୍ରାକୁ ଏହା
ତଥା ବି ଦିଲା । ମାତ୍ର ଘାନମନ୍ଦ କରିବେ ଯାହାକୁ
ଦେଇ ଏଥର ଅପରିଗ୍ରହ ସେ ବାରଦିମାସୁର
କାର୍ଯ୍ୟର ଛେତ୍ର ସମୀରେ ଦିଲା ଦିଲା ।

ଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତରେ କଳେହୁର ଗନ୍ଧାର
ହେବ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତାମ୍ଭ ହେବାଟ
ଦିନୀତ ଏ ଘରୋଷିବ ଏବ ସହୃଦୟଙ୍କ ଥାଇ
ଅବହୁ ।

ଯାଇପୁର କଥାର ଦେଖେବ ବାବତ ଅନ୍ତରେ ହେବାର ଯେ ପରେ ଲେଖି ଯାଇଥିଲା

ବେ ବିଷୟରେ ସେଠା ହେଉ କରାଯାଇ ଅଥ-
କଥାକାଳୀ ପ୍ରକାଶ ହେବା ଓ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାତ୍ର-
ବଦାର ସେମାନ୍ତ ଉଚ୍ଚବିଷୟ ବାବର ଅଣ୍ଟି ଓ
ଅପରିପାଠୀମଧ୍ୟେ ଧାରାଭିର୍ଥବା ଦୋଷରେ ବ-
ଲେବ୍ୟୁର ସାହେବ ଜାତୀ ସମ୍ପର୍କ କରି କବା-
ବଦିଷ୍ଟରେ ଜଳବ କରାଯାଇନା ।

ଯାଇଥୁର ଓ ବେଳସ୍ତାର ସରବେଦୁର
ବୃତ୍ତିବାସପୂର୍ଣ୍ଣକାମ୍ପର ଗଜ ଦିକଲସରବିବ ପରା-
ଶାରେ ଉଠାନ୍ତି କି ହେବାର ତାଙ୍କୁ କର୍ମଚିନ୍ତାର
କରିବାର ପ୍ରୟାବ ହୋଇଥିଲା ।

ବୌଣସି ସମ୍ମାନପଦର ଅବଗତ ହେଲା” ଯେ
ବମ୍ବାରରେ ଜଣେ ମରହତୁମା ଅପଣା ରୀତିକାର
କାବ କାମର ପକାରବା ଦୋଷରେ ଦରଗ୍ରସପଦ
ହୋଇଥାଏ । ବାମୁନବାଟି ଏପରି ଚକ୍ରଶ ହୋ-
ଇଥିଲ ଯେ ଦାନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତେ କୁଣ୍ଡ ବ୍ୟବହାର
ହୋଇଥିବାର ଡାକ୍ତର ଅନୁମାନ କଲେ ।
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସେ ଏହି ଯୋଗ୍ୟ
ଦୋଷି ହୋଇପାରେ ।

ନିଷ୍ପର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏ ବର୍ଷ ଗୁଣବର୍ମ ଯଥାକା-
ଳରେ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ପ୍ରାୟ ସତ୍ତାରେ
ବୃଶାକୁଣି ଓ ମଧ୍ୟ ବେହୁତା ଶେଷ ହେଲାଣି
ଏ ବୃକ୍ଷର ବିଷ ଅବବ ନାହିଁ । ଗର୍ବର ମୂଳ
ଜୀବା ହେଉଅଛି । କଇଲାରେ ନିଷ୍ପ ସଂଦର୍ଭରେ
ବର୍ଷା ହେବାର ଗୁଣବର୍ମ ଉତ୍ତମଭୟେ ଚାଲୁଅଛି ।

ଇଣ୍ଡିଆନରେ ଯେ କଲାବତ୍ତା ନଗରରେ ଉଣେ
କେଷିଅଛନ୍ତି ଯେ ବଳବତ୍ତା ନଗରରେ ଉଣେ
ଦେଖାନକିରା ସାହସୀ ବନ୍ଦିକ ବିଦଳର ବିଥର
ଜ୍ଞାନକ ମଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ସ୍ଥିର ବିରାପକନ୍ତୁ
ଗୁରୁ ଏଥର ବାଯଦରମ୍ ହେବ ଓ ସୁନ୍ଦର
ମୂଳରେ ଦକ୍ଷିଣ ହେବ ସୁତଙ୍ଗୁ ବିଲଭନ୍ତନ୍ ମଦ
ଆସି ଜାଇ ।

ଭାବରେ ଅନେକ ପରିଷାଦା
କେତୋବୁ ହୁମନଙ୍କ ସମ୍ମର୍ଥକ ଏବଂ ଶ୍ରୀଦ୍ୟାନନ୍ଦ
ଦିଲ୍ଲିରେ ବାହାର ଥିଲା । ଏ ସୁନ୍ଦର ବିବୁ
ଧରର ଶ୍ରପରେ ହୋଇଥାଇ ଏବଂ ବିଦେଶୀଗୁରୁ
ମୋଢ଼ିବ ଗୋଟିଏଛି । ପ୍ରାଚୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ ସୁନ୍ଦର
ଯୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନିତଳ ହେଉ ଥିଲା । ଏଠାରେ
କୁର୍ବାକ ସତ୍ତା ବାହାର ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ
କୁର୍ବାକ :

ପ୍ରିନ୍ସ କିମ୍ବର୍ କଣେ ତିମାରାଙ୍ଗ ହାଇର
ଅଶ୍ଵବନ୍ଦିଯେ ସାଥ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । କଣେ ସୁନୀ
ଏକ ଚାଲ ଜାହାଙ୍କ ଲକ୍ଷତର ମାରିଲ କହିରେ
ଅଛୁ ମାଟ ଜାହାଙ୍କ ପାତା ହୋଇଥିଲି ।

ବାରବ ଗେରପାର ଥୋରଅଛି କହୁ ଯେ କିଏ
ତିଆ ଯାଇ କାହିଁ ।

କନ୍ଦୁଗ୍ରୁ ଅପ୍ତ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ଅନେକବାର
ଏବଣ୍ଟ ଜାହାଜ ବି ୧୭ ହରେ କରିବାରେ
ଆସିଥିଲା । ସବୁକର ବି ୧୦୦ ହରେ ଜାହାଜ
ଆପବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏ ଜାହାଜର ଗଠ
ବଢ଼ି ଚଞ୍ଚଳ ଦେଖାଯାଏ ।

✓ ବିଲ୍‌ଡରେ କୁକଣ ସୁବଲ୍‌ମ୍‌ବା ବାହୁର ବା
ଉଦ୍‌ଧାର ହେବାଗ୍ରୀର ପଠା ପଚୁ ଅଛନ୍ତି ସ୍ଵା
ଉଦ୍‌ଧାରଙ୍କ ବରାଳା ବଜ୍ର ନଥର ହେବ ।

ରେଳଗାଡ଼ରେ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠାନକୁ ଉଣା ଦିଲ-
ରେ କିମ୍ବା ପାଇବାର ଯେଉଁ କିମ୍ବା ହୋ-
ଇଥିଲୁ ଚଳନ୍ତମାସ ପ୍ରଥମ ତାରିଖର ତାହା
ରହିଛି ହେବାର ଅଞ୍ଚଳ ଗ୍ରାମୀକୁ ଗବର୍ନ୍ମର ତେ-
ନରିଲଘାହେବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ
ଉଣା ପଡ଼ିବାର ଗୋଟିଏ ସଙ୍କେତବୋଲି ଯେବେ
ବାକୁ ହେବ ।

ଶିବାଗୋରେ ଅଗ୍ନି ଲବି ୨୫ ଗଣ୍ଡା ସର
ପୋଡ଼ିଯାଉଥିଛି ଓ ରହିରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ଲକ୍ଷଠଙ୍କୁ
ର ଦବିଦ୍ୟ କରି ଘୋର ଅଛି ।

ପାରସ୍ୟଦେଶର ରେସିଜେନ୍ସୀ ପାହେବ କ-
ଣାଇଅଛିଲୁ ଯେ ଏବର୍ଷ ଗମ୍ୟ ବିଦ୍ୟାର ଉତ୍ସବ
ହୋଇଥାଏ ଦିକ୍ଷିଣ ପାରସ୍ୟର ମସି ରପ୍ତାନ-
ର ନିଷେଧ ଆଜ୍ଞା ରହିଛ ହୋଇ ଆଛି ।

କୁରୁତେଲର କଜା ବାବୁଙ୍କ ହୋଇ ଥିଲୁ
ଏବ ଚିହ୍ନମାଟେ ଅନ୍ଧମାନ ବରନ ସେ
ଏହାପଣ ଗେବ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାପ ହେବାର କଣ୍ଠାୟାଏ ।

ମହାଜ୍ଞାନ୍ୟ ଗବ୍ରୁର କେଳଇଲ ସାହେବ
ତଳବିମାହ ଜା ୯ ରଖିବେ ଅଗାମ ପ୍ରଦେଶ
ସନ୍ଦର୍ଭନାର୍ଥ ଯାତ୍ରା କରିବେ ଓ ଏହମାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଫେରିଥାପିବେ ।

ଇତିରେପର ବରୁଦେଶରେ ଟେଲେସଂଗ୍ୟା
କଥାହି ମାଥ ଅମେରିକାରେ କଥା କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ତେମନ୍ତ କଥାକି ବାହା ।

ମାଦୁକ ଗୁରେ ପାହାନ୍ତିର କର୍ମବ୍ୟହାରେ
ଅଛିରୁ ହେବନ ବିନା ଭବନାର ଓ ମାଧ୍ୟ
ଦେଇ ଏହିବାର କର୍ମ କରିବାର ତଥା କରି-
ଦରେ ଶୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠପାତାଳା ସହିତ୍ୟର ଦେଖାଇବାର କଷତପତ୍ରରେ ବାନ୍ଧାବିଲ୍ ଯଜ୍ଞକର୍ମରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଶର ହେଲା ।

This image shows a horizontal row of four characters from an ancient script, likely the Indus Valley script. The characters are stylized, rounded forms with internal features, possibly representing syllables or logograms. They are arranged side-by-side against a plain, light-colored background.

ତା ୧ ମୁଖ ମାହେ ଅରଜୁ ସଙ୍ଗ ୧୮୨୯ ମୁଦ୍ରିତା ।

ପ୍ରେସର୍ସ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀକା ସମ୍ମାନିକ ମହାଶୟଦ
ଏହିକଥା ଲବେଦନିଯା

ଏହି ସେ ଅକ୍ଷରନ ପ୍ରାତିଷ୍ଠମୟ ଦେଇ
ସାହିତ୍ୟ ପରେ ଏଠା ଜମିଲ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ବାଲବିମାନଙ୍କୁ ଧାରିତୋଷିତ ଦାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଥିଲା । ଏ ସବୁର ଉତ୍ତରଗୌଣୀୟ ଏହି ଦେଖାଯି
ଥିଲେ ବିଭିନ୍ନମାନରେ ଶୁଦ୍ଧମାନକ ବିଭିନ୍ନରେ ।
ପ୍ରଥମକୁ ହୁଲର ସ୍ଵପ୍ନଗ୍ରେଣ୍ଡେଟ୍ ମହାର୍ଥୀ
ବାଣୀକ ଉପୋର୍ଚ୍ଛ ରଂଗର କଣାରେ ଥାଠ
ବିଲେ, ତଥାରେ ଗ୍ରାସ୍‌କୁ କମିଶନର ସାହେବ
ଫିଲ୍‌ମୁରେ ବାଲବିମାନଙ୍କୁ ଧାରିତୋଷିତ ଦାନ
ବିଲେ । ତହୁଁ ରତ୍ନାର ସେହି ହୁଲର ସତ୍ତିତ
ଗ୍ରେଣୀୟ ଶବ୍ଦ ଦୂରକଣ ବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ଓ
ନାହିଁକାଜ ବିକାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାର ବିଷୟରେ
ଶବ୍ଦି ପଦିମଧ୍ୟରେ ଚାଉଗୋଟି ଉଚନା ଥାଠ
ବିଲେ । ଅର ବେତେବି ବାଲବିମାନେ ଉଚ୍ଚ-
ଲାଇୟ ପଦି ଗନ୍ଧମୟ ପ୍ରାଚୀନ ବିକିମାନଙ୍କର
ରତ୍ନାର ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିବାନୁମାରେ ଥାଠ
ବିଲେ । ଦେବର ଗୋଟିଏ ବିକାୟ ବାରବ
କଞ୍ଚକାଷା ରତ୍ନ ପଦି ବିଟ ଥାଠ ବିଲେ ।
ଏଥିହୁର ଦୋଧର ସହ ହୁଲରେ କର କି ଉଚଳ
କଣ ପିଣ୍ଡ କରିଥାଏ । ଯେ ଯାହା ହେଉ ସବୁ
ହେବରେ ଗ୍ରାସ୍‌କ କମିଶନର ସାହେବ ରଂଗୁଳ
କଣାରେ, ଗ୍ରା ବବଳ ସାହେବ ଉଚଳ କଣାରେ
ଗ୍ରା ରତ୍ନଙ୍କ ବାବୁ କର କଣାରେ, ଗ୍ରା କଟି
ସାହେବ ମିଗା କୁଣ୍ଡାରେ, ଗ୍ରା ହରେବୁକ୍ଷ ପତି-
ଧି ପତିକ କେବା କଣାରେ କଟୁଣା କର
ବାଲବିମାନଙ୍କୁ ଅହେବ ଉପଦେଶ ପ୍ରବାଳ
ବିଲେ । ଉତ୍ସବର ବାବୁଙ୍କ କର ଆମ ପ୍ରବାଳ
ହେବ ଯେ ବହୁଧିମାନଙ୍କ ସହାୟ କେଲ

ଭାବିତାରୁମାନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଏବଂ
କରନ୍ତୁ । ଜହଁ ପ୍ରଥମରେ ଦେଖେବ ବିଧା
ନ୍ତ୍ର ଗତିରୁ ମହାମୟ ବ୍ୟବ କରାଯାଇନ୍ତି
ତାହା ରେଖିଲେ ଅନେକ ଦୋଷପୀବ ଏ ଚ
ସକଳ କରିଲା ।

ହେ ସମ୍ରାଟକ ମହାଶୟ ! ଅପର ଅନୁଗ୍ରହ
ପଦକ ଶ୍ରୀମତ ଜିତ ସାହେବଙ୍କ ବକ୍ତୃତାର
ନର୍ମ ଏବଂ ଉତ୍ସର୍ଗ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ଦିଅଯାଏ
ଅଛି ତାକୁ ବିବେଳନା କର ଅପଣଙ୍କ ଦେଖୋ-
ପଥାରଣା ପଦିକାରେ ପ୍ରବାନ୍ତ କରି ଉତ୍କ
ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କ କୁମ ଜଣ୍ଠନ କରିଲେନେ
ତଳଳାଶ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରେ ଅଧିକାରେ କୁକ-
କଳା ଶିଳାର ବରହେ ।

ଭାବା ଏହି, ତଳ ସାହେବ ମରୋଦୟ କ-
ଛନ୍ତେ କି ଅମ୍ବେ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ ତେଣୁ
ପଣ୍ଡିତମାନେ ଶୁଅ ଫର ଯୋଗି ମୁଁଥୁ ବେଗୁ
ବିନ୍ଦୁ ଭାବାର ନର୍ମ ବିହ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ହାବି ।
ଏଥରୁ ବାହେବ ମରୋଦୟଙ୍କୁ ଏହା ପରିଗ
ଠାରୁ ଯେ ସେ ମହାଶୟ ଏ କଟକରୁ ଆଜଳ
ଦନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟ ସେମା-
ନଙ୍କ ସରେ ସାକ୍ଷାତ ବରାପାଇଁ ବି ? କେବଳ
ବେଳେବ ଶଠାଚରିତାମାନଙ୍କୁ ଭବାର
ବି ବି ଦିଷ୍ଟୁ ପ୍ରଥମର ଠିକ୍ କମିଶିଲେ
ବୋଲି ଶୁଣୁଥିଲୁ । ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଯେବେ
ଅବଧାନମାତ୍ରେ ବ୍ୟାହରଣର ବଜମାଟ କାଳେ
ଜାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବାର ବେଳେବ ଦିଷ୍ଟୁର
ପ୍ରମୁ ବରତିଲେ ବୋଲି ଶୁଣୁଅଛୁ । ଏପରି
ଅଜ୍ଞ ଦୂରସ୍ଥର କଣ୍ଠକୁ ଦେଖି ଯେ କମିଶର
ଦେଖ ସୁଧା ନିନା କଷା ଏହା କବାର କୃତିକବି
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଅ । ଯେବେ ସା-
ହେବ ମରୋଦୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କଠାର କିହ ବୁ-
ଦିବାର ଅମା ଭାଗକି ହେବେ ଆଜି ଅପରିବର

ପେରପ୍ରାଥାର ପ୍ରଦଳ୍କୁ ପରିଷ ଯେହମାନଙ୍କ
କହନି କାମାନ୍ତିଯାଦୀ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଜଗାର
ଦୂରିଲେ ଭାବି ପାଇବେ ସେ ଉଦୟୀ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନେ ହାତ ଦୂରି ପାଇବୁ କି ହାତ୍ । ଆମା କ
ବର ହେବାକ ନାମଧାରୀ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କଠାରୁ ବ,
ବ, ବ, ବର ମରି ଏପରି ସମସାଧରଣର ବିନା
ଦୟ ଦୟାର ଦିଶେ ନିଜେ ଏହା ଅବସର
ସେ ମଧ୍ୟୋଦୟ ଭାବି ପାଇଥାରେ ଅନୁବ ଲେ-
ଖିବାର ବାହୁଦେ ହେବ । ଭାବ ।

१०७

। ६। रेखा उद्धारणात्

ମାହ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତଳପର୍ବିବା ସଂକଷିତ
ନିଜାଗ୍ରୟ ବନ୍ଦିପେଣ୍ଠି ।

ବଗର ପ୍ରାସ୍ତରିକାର	ପର	ଦୁଇଶ୍ରୀ	ବିମନ୍ଦୀ
କଳ୍ପନାର କଳା ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିବୁ ।			
ବାବୁ ଅବହାର ଚନ୍ଦ୍ର ଚଟ୍ଟମ୍ୟାପାଆୟ	ଟ ୧୯		
” ପଢ଼ିବାର ମିଳ		ଟ ୧୯	
” କଳ୍ପନାର ସାମନ୍ଦୁ (ଥଠରହି)	ଟ ୨୦		
” ବରମୋହନ ମିଳ		ଟ ୧୯	

CG13 # 38c

ଭଲବାହମାତ୍

୧୯୮୬

ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକ
ଅମ୍ବଲାମ ପ୍ରକାଶ ।

ଶକ୍ତି ନଳକୁଣ୍ଡ ଦେଖ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ

ଶାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

ଶାଖରେ ଅଗ୍ନି ସହିତ୍ୟମରେଣା । ମ । ଶାଦି ହୁଏ ହୁଏ ହୁଏ ହୁଏ ହୁଏ ହୁଏ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ନାପ୍ରସଳ ପାଇଁ ଜାହନାବଳ ୫୯୭

ହିତୁଣ୍ଡି ଅଟର ଅବଶେଷ ହେଲୁ ଯେ
କଲାଚାର ଉଠେ ଧନୀଜ୍ୟ ଓ ସାଧାରଣ ଭାଷ-
ାବା ସମ୍ପର୍କରେ ମହିଳା ବାହାରୁ କଲାବ-
ାର ଦ୍ୱାରା ଗାନ୍ଧାର ନେବଳ ଉପକାର କମିଶ
ଗୋଟିଏ ଗୌତ୍ମ ବିଦ୍ୟାକୁଦ୍ଵାରୁ ନକ୍ଷ୍ତ୍ର କର
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଗୌତ୍ମର ଅଧ୍ୟତ୍ମ ବିଦ୍ୟା
କମି ହେବ । ଏଥାର ଏହି ପାଇଁରେ ଗୋଟିଏ

ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଇରେ
ଏବଂ ଦାତବ୍ୟାଜୟ ନିର୍ମିଣ ହେବ ଓ ଅନୁଷ୍ଠା-
ନିକା ଘରରେ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଶୂନ୍ୟବଳ ସ୍ଥାପନ
ହେବ ଯେ ଉତ୍ସାହ ଉକ୍ତ ପାର୍ଶ୍ଵର ଲୋକଙ୍କର
ଗେଡ଼ିଏ କିମ୍ବା ଅଭିଭ ଦୂର ହେବ । ଏଥି
ପରମ ମାନ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ
ହେବା ନିର୍ମିଣ ଏବଂ କୁମାରପାତ୍ର ପରମ
ବରଦେବେ ଓ ଉତ୍ସାହର ପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରଥମ
ମାରପତିଥାର ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ । ଏତ୍ୟ ଚିର-
ବାଲୀନ୍ ଦାନ ଅଛ ପ୍ରମାଣିତ ଅଟର ।
ଏ କିମ୍ବା ରେ ଉତ୍ସାହମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ନିର୍ମିଣ
ଏମନ୍ତ ଦାନ ବରବାରୁ ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । କେତେ ଧରାନ୍ୟର ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ
ବର ଦେବମନ୍ଦିର ନିର୍ମିଣ ଅଥବା ପିତା
ମାତାର ପ୍ରାଦି ଉପରକ୍ଷରେ ଅନେକ ଧର ବ୍ୟୟ
ବରବାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛ ମାତି ଉତ୍ସାହମାତ୍ର
ହତ ସବାମେ ବୌଦ୍ଧ ଚିରପ୍ରାତା କାର୍ତ୍ତି ଉତ୍ସା-
ହକୁ ସ୍ଥାପନ ବରବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦାନର ବ୍ୟୟ ଅଟର ।

ଅନ୍ତରୀମାନେ ବିଶ୍ୱସୁଦ୍ଧିରେ ଶୁଣେ ଯେ
କହିବାର ଅପେକ୍ଷା ଯୁଗରେ ଏଠ ବରୁରେ
ଅନ୍ତରୀମ ଅଭିଧାରୀ ହେଉଥିଲୁ, ଯେବେ ପାର
ହେବାର ଅନ୍ତରୀମ ବନ୍ଦ ପାରିଥିବାକୁ ଓ ଉତ୍ତରବ୍ୟ-
ପାରିମାନେ ସେତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନେ ଅପରିଚିତ ବନ୍ଦ
ବହନ୍ତି । ଏଠ ପାରିମାନରେ ବିଶ୍ୱସୁଦ୍ଧିରେ

ତରନେଷୁଦ୍ଧ ଓ ସବ୍ ଉନ୍ନତିକୁଟର ମୂଳ୍ୟର
ଥିଲେ ହେବାରେ ଗୋବନ୍ଦ ବନ୍ଦ
ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କା ହଣ୍ଡର୍ସପେ କିମାରୁଜ ହେଉ
ନାହିଁ । ସୁରତିଲ୍ ବାଚମାନବରେ ବୌଶିଷ
ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ତ ଥିବା ହେତୁ ଯେ ହୋଇବେ
ଅଧିକ ଅଭିଭାବର ଓ ଅଧିକରଣ ହେବ ଏବଂ
ରେ ବରାହ କଣୀ ? । ଅମ୍ବମାନକୁଟର ସମ୍ମାନନ୍ଦାନ୍ତ
କହିଲେ ଯେ ସେ ସୁରାଜ ବାଚମାର ତା ୧୯୫୩
ରେ ଅସିଲୁ ଦେଲେ ବୌଶିଷ ବାଟରେ
ଗୋଟିଏହି ବନ୍ଦକୁଟର କ ଦେଖିଲେ ଏବଂ
ଯାଏ ଓ ପଥୁବମାନେ ଦୂର ତତ୍ତ୍ଵବନ୍ଦ ବାଟ
ସବୁରେ ପତି ରହିଥିଲେ । ଅମ୍ବମାନେ ସୁରା
ଜିଲ୍ଲେବନ୍ଦର ସାହେବଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେଖ କରିଥାଏ
ଯେ ସେ ଏଥର କିଛି ବହୁଜ ପ୍ରତିବାର ବରତ୍ରୀ

ଅମ୍ବେନାରେ ଆହ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଦେଇ
ଅଛୁ ଯେ ଏ ଲଗଭ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଡ଼ିଏ ଗାସା
ଚିଶ୍ଚାଳି ସ୍ଥାପନ ହେବାର କର୍ତ୍ତ୍ତୁପକ୍ଷଙ୍କ ଘୟର
ଯହୁ ହେଉ ଅଛି । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରଦମେ ଅନ୍ତର୍ଭବ
କମେଟରେ ଉଦୟ ହେଲା ଓ ଜାତିର
ସାହେବ ଗ୍ରାମୀନ ବନ୍ଦମ୍ଭ ସାହେବ ବଳେହୃତଙ୍କ
ବିଜନ୍କଳ ଲେଖିବାର ସେ ହେଥା ସଂଗ୍ରହ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠାନ୍ତି । ମାସିକ ମାତ୍ରମଟିବା ପ୍ରାଣ ହେଲେ
ଏଥରଦର୍ଶ ତଳିବ, ମାସିକ ମନୀ ସ୍ଵାକ୍ଷର ହେବାର
ହତକ ଦିନ ଅଗ୍ରମ୍ ହେବାର ଆହ କିମ୍ବା ଏ
ଯେଉଁ ଏକାନ୍ତିବାଜ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକି

ଅନୁକ୍ରମଗ୍ରୂପ ଓ ମାରକ (ମୌଳିକତାଶୀଘ୍ର) ପଣ୍ଡର
କହୁ ସତ୍ତା ନିଆଯାଇ କୌଣସି ଦେଲୁରେ ସେ
ନିଜାଧିକାର କମାଇର ତତ୍ତ୍ଵର ସ୍ଥର ମାତ୍ର ଚିକି-
ତ୍ତାନିର୍ଦ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣ କବାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଥୋଇ
ଏହି । କବନ୍ଦରସ୍ତୁଲ ଯାହିଁ ଏକାନ୍ତରୁ ଉଠିଥିବ
ସେହି ପ୍ରାକରେ ଏ ପରେନିଧି ସ୍ଥାପନ ହେବ ।
ଏ ଭବ୍ୟ ପ୍ରୋବ ଏହି ଜାତିମ ହୋଇଥିଲି
ଓ ଅନୁମାନବର ସନ୍ଧିତ୍ତରେ ନିର୍ମାନକ
ଅମିତ ।

ଅଛି ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ବାର୍ଷିକ ଗତିଜଣା ଏ ଧ୍ୟ କୋ
ଅଭିନ୍ନ ମାସକ ୨୪୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତି ସବାଗେ
ଏ ୫୦୭୯୭ ଟଙ୍କା ଧବିଧିତ କେ ବୃଦ୍ଧିଲିମିଶିଥାଇ
ଏ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲୁକେପାରେ ଏଣେ ଏ ୧୦୦୦୦ଟଙ୍କା
ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲେ ବୁଢ଼ିମ୍ବାକମ୍ବ ସ୍ଥାପନ ଓ ଚର-
ପ୍ରାୟୀ ହେବ । ଯେତୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏ କୌ-
ତ୍ତବୀର୍ଥରୁ କୌତ୍ତବୀ ପରିବାରର ନିଜ
ଶ୍ରୀକୃତୋତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ବହୁ ମିଳିବାର ଆଶା ଅଛି ।
ଅବଶ୍ୟକ ୪ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତି ସଂଖ୍ୟାଧାରଣକ ଉପରେ
ଶର୍ଵର ରଖଇ । ଏ ଚକ୍ରମ୍ବାକୟତି ଯେ ଅଛି
ଆବଶ୍ୟକ ଓ ହଳିତଜନବ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯେ
ଏ ହଳିତର ପରିମ ଉପକାର ହେବ ଏହା
ବୋଲିବାର ବାହିକତା । ଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ବେମାକେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଯେ ଏଠା ଟହିବିତ୍ତୁମାତ୍ରେ
ଏକପାଇଁ ଦେବତମରେ ପାଇଁ ଏଣେ ୧୦୦୨
ବର୍ଷାପ କୁଣ୍ଡର କି ହେଉଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ କରନାଥଙ୍କର ନୂତନ ବିଜେବର ସମ୍ପଦ-
ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଥାନ କଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବାର
ଏତୁବେଳର ଗେହେତୁର କଣେ ପଦସ୍ତେରୁକ
ଜାହାରୁ ଅବ୍ୟକ୍ଷତା କ୍ରିଯକର ସମ୍ବାଧାରଣକ
ସୁଲଭ ଖାର୍ତ୍ତନା କଲେ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ସହ-
ମୋରୀ ଉଚ୍ଛଳହୃଦେଶିଣୀ ଏଥର ସଜ୍ଜାପତିଥ
ଜାରି କି ଥିବାର ଦେଇଲାର ସୁରକ୍ଷାଗୁଡ଼େଶକୁ
ଦେଖିଥିବା ତଳବ କଲେ ଏହି ଜାହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀ
ଏହାନ୍ତି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ କି 'ଯେବେ ଏ ବିଧା
ପତ୍ର କୁଅର ହେବେ ଏ ଘରାଟି ଦେଇ
ଅହେବ ତାର ଉଠିବ' ।

ଦେଉଳର ସ୍ଵପ୍ନଘେଣେ ଅବୟୁ ‘ଏହାର
ଜଣ୍ଠ ଲେଖି ସମ୍ବାଧାରପତ୍ର ବାସନ୍ତ’ ବର
କାହାରୁ କି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବେଳାନେ ଲେଖି-
ଲୁ ଯେ ସାର ଜୟଶ୍ରୀକଲେହର କେବା-
ରବାରୁ ପଢ଼ିବା ସହି ଏକଷିଧର ଉଚ୍ଚ
ଦେବାକୁ ମାନ୍ୟ ଦେଖିବାରି । ଏହା ଧରି

ଭାବକହାନ୍ତିରେ ଅଛ ଏମ୍ବାକିହୋଇ ତ ପାର
ମନକୁ ନାହିଁ ଜୀବେଷରେ ଗୁଜାର ଗନ୍ଧ-
ସପ୍ରାହରେ ବହିଦେଇଥାଇଲୁ । ଭାବୁ ପ୍ରଳାପ-
ବାକ୍ୟର ମନ୍ତ୍ର ଏହ ଯେ “ବାବୁ ଆସଣ ମନକୁ
ଦୋଷ ଦେବାର୍ଥୀର ଏହିଷୟର ଅନୁଭବାର
ବର ପାରିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ଚିତ୍ରନ୍ୟର ହାଲ ଅବ-
ଭାବ ଦିଆ ବନିସ୍ଥିତ ବିଶ୍ୱାସର ହୃଦୟ ଯେ
ଏପରି ବିଷୟରେ ମତ ସକାଶ ଦେଇବେ । ବାବୁଙ୍କ
ନିରସପୂର କର୍ମ କରିବାରୀର ଗବର୍ନ୍ମିନେଶ୍ଵର କହି
ଅଛିଲୁ ସେହି କରି କରିଲୁ ଆହାଜ ଦ୍ୱାରା
ଅବଭାରର ଲାଲ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାରୁ ଭୟପୂ-
ରେ ଦିନେବ ଜାଗି ଦେବକ ଗୋତ୍ରେ” ।

କେବାରବାବୁଙ୍କ ବଧାଇ ମନ ହୋଇଲେ
ଯେଉଁ ହରେଖିଣୀ ଏବଂ ସପ୍ରାବରେ ଓଡ଼ିଆ-
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ସ୍ଵଦଂ ଶାରାରକଳେ ଯେ ଏଥରେ
ରଜ ଉଠିବ ସେ କି ଅନ୍ୟ ସପ୍ରାବରେ ଏକ
ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ବରବାବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାବୋଲି
ତାହାକୁ ଗାନ୍ଧିବାଦମ୍ଭେଦ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ-
କଷେ ତିର୍ଯ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣ କି ? ଅମ୍ଭେ-
ମାନେ ବୋଧବାନୀ ଯେ ହରେଖିଣୀଙ୍କର କିମ୍ବା
ରକ୍ଷାପ୍ରତି ଯେଉଁ ସାଥରଣ ଅଗ୍ରବାଧକ ଭାଷାକ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଦେଖାଇବାବୁକୁ ପ୍ରତି କୋଣଦ୍ୱାରା
ପଢିଅଛି ଓ ଅମ୍ଭେଦିଙ୍କର ଏ ଅନ୍ୟମାନ ଯେ-
ଏ ପ୍ରତି କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ
ଯାହା ବହିଅବହୁ ଭାବା ବହିବାକୁ ହେ ସର୍ବ-
ପ୍ରବାସରେ ଯୋଗୀ ଅବହୁ । ବାହୁବରେ
ଯେବେ ପ୍ରଥମ ଭାରିଗୁରୁ ପୁଣିଷେଖି ଭାରି-
ଜରେ ବାହାରିଗାରେ ଏବଂ ଏବଃପ୍ରାବର ମର
ଅନ୍ୟ ସପ୍ରାବରେ ଫେରିଯାଉଥାରେ ତେବେ
ତଗନ୍ଧାଥଙ୍କର ନୀତିର କଲେବର ସମ୍ମେଦଶୀ
ପୁକରେ ପ୍ରତିଧବରେ ଅଥବା ଗମ୍ଭୀର୍ଣ୍ଣିମା
ଗର୍ଭଗାସଂକ୍ଷାନ୍ତିତନ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ଜାହାନ୍ତି
ଓ ଯେବନ୍ତି ଏବଥାର ଉଚ୍ଚ ବରବ ଭାବାକୁ
ତର ଗୁରୁତ୍ୱକୁବାଧା କହିଲେ କେହି କି ?

ପୁଣ୍ୟ କରାପତ୍ର ।

ପାଠେମାତ୍ରେ କାଣିଲୁ ଯେ ଯାହିଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କଥା ଏବଂ ସୂଚିତା ସମାଗେ ସୁଖ ଉତ୍ସବର
ଅରଜ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାର ଶୋଭାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ବିନ୍ଦୁଧର୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଭାବୁ ଅରଜ ବି ପରିବାର
ଦୁଇକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତଥାରୁ ଯାଦିମାନଙ୍କ-
ର ହେଉଁ ଥାରରେ ଉତ୍ସବର ଓ ହେଉଁ
ଆମରେ ଆମର ହେତୁମହିଳାରେ ପରିବାର

ଶେଷ କୃତାନ୍ତ ସଂପର୍କାରଙ୍କର କାହିଁବାର
ଅମୟ ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ।—କବିତ୍ତିମେଣ୍ଡ
ବରେଠରେ ଥରେ । ବାର୍ତ୍ତର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ପ୍ରକାଶ
ଛୋଲାଏ ଏବୁ ତୁ ମେ କେବଳ ଅସ୍ତବ୍ଧ
ଦୂର ବନ୍ଦରର ମାତ୍ର ଥିଲାଗ୍ର ଅନୁମାନ ହୁଅର
ଯେତାକୁ ମିଥିକିତିପଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଦେଠାରେ କଢ଼ାଯର ମାତ୍ର ପ୍ରକଳତ ହୋଇଥାଏ । ପାତ୍ରାତିକାରକ ଅଥବା ଶୋଭାଧାରକ
ଦେବେଶୀରେ ଘାଘରର ବାର୍ତ୍ତା ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ
ଜନରରେ ହୋଇ ଯାଇଲେ ଉକ୍ତ ଅରନ୍ଧ
ଉଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ଏହଙ୍କଥ ଗବତ୍ତିମେଣ୍ଡ
ଅଗା କରିବାର ଚଣ୍ଡାୟାବ ଓ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ
ଯେବେ ଏକପୂର୍ବତୀ ମୁସରଣୀ କି ସହିବର
ହୁଏଇ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ତାହା ହେଲେ କବିତ୍ତି-
ମେଣ୍ଡ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ଆଜଗତ ଦୂରେ
କଷୟ ସେ ରହାଯର ଅରନ୍ଧ ମୋଷ ଉ-
ଦେଶ୍ୟ ଏଥିରୁ କି ହୋଇ ଯାଏନାହିଁ ସୁଜ-
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତାତିଥିବାର ଦୋଷ ଦେଇ ନାହିଁ ।
କାରଣ ତାତିଥିଲେ ସେ ଉଦେଶ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଫଳ ହେଲା ବାର୍ତ୍ତର କବିତ୍ତିମରେ ଉହଁ କି
କ୍ଷମାତ୍ମକ ଅବଧା ଲେଖା ଦେଇଥାନା ।

ଅମେବାନେ କଷ ରତ୍ନାପୁଣ୍ୟଇଜାନସାଙ୍ଗେ
ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରଗଲ୍ଭର କଣେଷୁଳ୍ପେ ଅବଶ୍ୟ ନ
ହୁଏ । ଏବର୍ତ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବର ଦେବୀଧର୍ମ
ଯେ ଉତ୍ତର ଆଇନପାନ୍ ଯାଦିକର ମନ୍ଦିର ନ
ହୋଇ ବରା କ୍ରୋଧ ବଢ଼ିଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବନ
ଧୂଳ ଯେ ରତ୍ନାପୁଣ୍ୟ ମାଲବମାନେ ଅଗ୍ରେ
ଯାଥି ପରେ ରତ୍ନ ପ୍ରମୁଖବାଣେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିଲେ । ଏ କିମ୍ବନ୍ତି ନନ୍ଦ ଧୂଳ ମାତ୍ର ଅ-
ଗୁରୁ ପ୍ରମୁଖ ଦେବାକୁ ପଡ଼ଇ ହୋଇ
ମାଲବମାନେ ଏହାକୁ ସୁଖର ନଶ୍ତଥିଲେ । ଏ
ବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବନ ହେଲା କି ଅଗ୍ରେ ପ୍ରମୁଖ ଜେଲେ
ଜେବେ ମାଲବମାନେ ପରେ ଯାଏ ରତ୍ନ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବୋଧ ହୁଅଛି ଯରବାନମା-
ନେ ପ୍ରକର ବ୍ୟବଧାରୀଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ଅଥବା
ଏମନ୍ତ ଦେଖା ଯେ ଅଗୁରୁ ପ୍ରମୁଖ ଦେବ
ତ ପାରନ୍ତି ଡକୁର୍ମ- ଅଗରାର ଦେବ ପ୍ରମୁଖ
ଜେଲେ କାହିଁ ଯତ୍ତ ଯାଦି ଅମି ହକିକରେ
କମ୍ବ ହେଲେ ତ ସାର ନ ପାର ପଞ୍ଚରେ ପଞ୍ଚ
ବର୍ଷରେ ଜତ୍ତ ଯରବାନମାନେ ପଞ୍ଚ ବିଭାଗ
କରି ପାଇଯାଇବା ପଞ୍ଚବିହିତ କରିମାତ୍ର

ମୋହରର ଏକାଦଶିତ୍ତକେ ଏତେବେ ଜୀବା-
ରକ କର ସାର୍ଵପଦେଶ ଦେବା ଗୁର ହୋଇ
ଜାଣିଲ । ଏବେ ଯାଦି ମାନେ ସର୍ପାର ଦ୍ରୋଗ
ପାରଲେବା ଏଥା ଦେଖି ମାଟିକୁ ଟିକାଛେବ
ଅଞ୍ଚ ଦେବାରେ ଗେଷଦଳରେ ଫହ୍ମାପରୁ
ଦିଅଗଲ ଓ ସରଦୃର ଉପଯୋଗିତାର ରବା-
ବକ ବକାଶେ ଦରଶାପ୍ରମାତ୍ର ତାନ୍ତ୍ରିକାହେବଳ
ତକ୍ଷକୁ ପଠାଗଲ । ଏଥରେ ଯାଦି କର ଅ-
ନେଇ କଲ ଓ କରେଗୁ କର୍ମକଲାଙ୍କର ସୁଧିଧା
ହେଲ ସର୍ବ ମଧ୍ୟ ଅଗେ ଉଦ୍‌ବାହନ ହେବାନ
ଅନୁକର ଉଦେଶ୍ୟ ସପତ ହେଲ କାହିଁ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ୨୦୦ ପରି ପତ୍ରା ନେ-
ବା ପାଇଁ ମାନ୍ଦିବମାନେ ଫଂଦି ମାଟିକୁ ଟିକା
ତଥାତ୍ରଥିଲେ ମାତ୍ର ୨୦୦ ପରି ପତ୍ରା ବାସ-
ଦରେ କଣ୍ଠାଗଲ ଯେ ଏଥରେ ୧୫୦୦ ଯାଦି
ରହିବାର ସ୍ଥାନ ବୋଲିଥିଲା । ପୂର୍ବପତ୍ରା ନିଧି
ଯାଇ ଥିଲେ ଥାର ଅଜେବ ବରର ପତ୍ରା
ବୋଲିଥାନ୍ତା ଓ ଅନ୍ତର ଯାଥା ପରିଷକ୍ତା ବରି
ଆନ୍ତେ । ଯାଦ କର କଣା ହେବାର କଢାର
କର ବରିଲ ଅନେବ ପ୍ରକରେ କଣପିଶ
ଟ ଶାକଟ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରତା ହୋଇଥିଲା ।
ମାଟିକୁ ଥାହେବ ଏ ଅବଶ୍ୟକେ ଜାଗର
ହୋଇ ଗେଣ୍ଟି ବୁଦ୍ଧାର ଯୋଗଳା ଦେଲେ ଯେ
ବରଗାଇମାନେ ଅକାଶର ପାଇଁ କଣପିଶ ଟ କା
କା ଓ କାହିଁ କର ପାଇଁ ୨୯ କା ଓ ଟିଲଙ୍କ-
ଠାର ଅନ୍ଧାରତାର ଅସ୍ତର କେଇନ ମାରିବେ ।
ଏଥରେ ବେଳେବ ସୁଧିଧା ହେଲ ଓ ଯେବେ
ଯାଦି ମାନେ ଅସ୍ତର ଦେବକୁ ପୂର୍ବପ ଶାବାର
କରିଥିଲେ ଦେମାନେ ତିକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଦରରେ ଦେ-
ଇ ସାଧ ପାରିଲେ । ଦତ୍ତାତ୍ରେ କନ୍ଦିତା ହାତି-
ଯାଦିକ ପାଇଁ ବୌଣସି କର କରିଗି କା ଅ-
ତ୍ୟ ବିନୋବସ୍ତ ବର କ ଥିଲେ ପୁରଜ୍ଞ
ଏ ଯାଦିମାନେ ଏକ ଅଭି ଯେଉଁମାନେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ତର କଣା ଦେଇ କ ଥାରିଲେ
ଦେମାନେ ଧରିଗଲ, ମୁହଁ, ଛତା ଓ ପଦ୍ମ-
ରେ ଧର ରହିଲେ । ଏପରି ଅବଶ୍ୟକ
ଯେଉଁ ଯାଦିମାନେ ଅଧିକରେ ଦେମାନେ
ପରିବ ଧାର ପଥାରେ ରହିଲେ । ଯାଦିକ-
ଷାନ୍ତା ବହର କଣା ପୁରଜ୍ଞ ଅସ୍ତରିଲେବଳର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ କଣା ପୁରଜ୍ଞ ଅଭିକଲେବଳର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ କଣା ପୁରଜ୍ଞ ଥିଲେ କ୍ଲୁ ଯାହା
ଥୋଇଅଛି ଜାହା ଯେ ଯାତାନ୍ତ କୁହିର ଏହା
କୁହିରକେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ହେଉଥାଏ । ମାଟିକୁ
ସହେବ ଗେଷଦଳରେ ଅବଶ୍ୟକତା ହାତି

କରିଥିଲୁଗୁ କୋର ଜାହାଙ୍ଗର ପ୍ରମେୟ କରି-
ବାବୁ ହେବ ମାସ ବନ୍ଦି ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ-
ରେ ଧୂର୍ବ କରିଥିଲୁଗୁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଉପରଳିଗୁଡ଼ ବିବରଣୀ ହୁଏ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ରହାଯର ଅଇବାଜୁଥାରେ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଯାଦି ମାନଙ୍କ ସମାଜମରେ
ସେଇଁ ଲେଇତା ଓ କୃତିଗୁରୁର ପ୍ରାପ୍ତିର୍ଦ୍ଦ୍ୱାରା
ହେଲେ ଜାହା ଭାବୁ ଅଇନାୟା ଜବାରଣ
ହୋଇ ଧାରନା କି ନାହିଁ ପରିଷା ହୋଇ ନ
ଧାରଣ ବରଂ ଉତ୍ତର ଗେମ ଧରୁର ପ୍ରାପ୍ତିର୍ଦ୍ଦ୍ୱାରା
ଦେବୁଗୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ରହାଯର
ଅଇନ ଦେବଳ ଦେତେଗୁଡ଼ିଏ ଝକା ତୋଳିବା
ପାଇଁ ହୋଇ ଅଛି । ଅମ୍ବେମାହେ ଯେମନ୍ତ
ହୃଦୟ କମିଟିକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ଯେବେ
ତଥବାରେ ସେମାନେ ଦେତେଗୁଡ଼ିଏ ଧର
କିମ୍ବା ବା କିତା ବରଥାନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ
ଅନେବ ସ୍ଥାର ହୋଇ ଥାନା । ଉତ୍ତାଯର
ଅବସ୍ଥାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ମୁଖ୍ୟରେ ବେଳେ
ଭଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ନାହିଁ ହୋଇଲେ ରହାଯର
ବଢ଼ି ଲାଗିବର ବ୍ୟବସାୟ ବୋଲି ଅନନ୍ତମାତ୍ର
ହୁଅଇ । ଥାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଅଛୁ ପାଣ୍ଡିକେ
ବନ୍ଦୁକ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଯାହିଁ କଠାମୁଖ
ବସ୍ତର କିତା ନେବାରେ ବନ୍ଦୁକ ଯାଦି ଏବେ
ଲେଜନ୍ଦିନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ ଯେବେ ଅଛୁ କିତା କିଅନ୍ତେ
ତେବେ ବନ୍ଦୁକ ଯାଦି ରଖିବାପ୍ରତି ଅନେକ
ଲାଭ କରନ୍ତେ । ଅମ୍ବେମାହେ ପବେ କହିଥିଲୁ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଣା ବହୁଅଛୁ ଯେ ବହୁଅ
ମାନ୍ୟରେ ଘରମାତ୍ର ବିହାର ଯାଦି ରଖିବାର
ବ୍ୟବସାୟ କିମିତି ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦାନ ପୁଣ୍ୟରେ
ଶାପକ ହେଲେ ଅନେକ ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା ଓ
ଯାଥିର ତୁମ ଦୂର ଦୂରନ୍ତା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦିକୁ
ଅଧିକ ସତର୍କ ହୋଇ କରି ବରବାର ଆବ-
ଧିକ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏହି ନେମ୍ବର୍କର ପ୍ରୀତିକ ସାହେବ ଟ୍ରେନିଂ
ଯାଇଯାଇ ଥିବାର ଫାତରରେ ପଢିଥିବାର
କି ପାଇବରେ ଲେଖିଯାଇ ଥିଲା ସେ ଏହିବାବୁ
ଥିଲା ବିଦ୍ୟାର ଅଗ୍ରି ଦେଖାଇବାର ମେତ୍ର-
କି ଦାହେବ ଜାବୁ ବାଟିଲରେ ଜରୁବ୍ର ଦେଇ
ପାଇବା ।

ଗତ ସପ୍ରାବରେ ଏଠାରେ ଦୟା ଦୃଢ଼ି
ହୋଇଯାଇ ଅଛି ଏମନ୍ତ କି ଚାଇଦିଲ ସନ୍ଧି
ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ୨ ରଙ୍ଗ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ।
ମୋରେବଳର ଅବେଳା ଶୁଣିବେ ଶେଇ ଜଳେ
ବୁଝ ରହିଅଛି । ଫେବେ ଏହିକି ରକ୍ଷା ଯେ
ଏ ବର୍ଷା ମୁରାଘତେ ହୋଇ ଥାଏଁ ।

ଏ କଗରରେ ଗତ ଦୂର ସପ୍ତାହର ଶ୍ରେ-
ଷଠା ମେଘ ଶୁଣି ରହିଥାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ମନ୍ତ୍ରବ
ଧର ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର କଗରର ନୟାଥରେ
ବିଗେଷରେ ଉତ୍ତର ପୁନଃ ପାଇରେ ଦେଖେ
ଯେହି କହୁ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ।
ଯାହିଁଙ୍କ ଯୋଗେ ଏ ବ୍ୟେକ କବର ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କର ।

କମ୍ପିରର ତଣେ କରନ୍ତି କାହୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦାସ ଶ୍ରୀଅତୀ ପ୍ରେସରେ ପଢ଼ି ପାଇଥାଏନ୍ତି ।
ଏ ପୂର୍ବଜାରେ ନଗରବାସି ବିପ୍ରର ଲୋକ
ଦୂରେଇ ଥାଏନ୍ତି । କାହୁଙ୍କର ବିଷୟ କ ୧) କ୍ଷମା
ମାତ୍ର ଥିଲା ।

ଯାକ୍ଷୟର ସଂବାଦିଦାତା ଲେଖନ୍ତି ଯେ
କଠକର ଦୂରଜୀବ ଏବଂ ଯାକ୍ଷୟର ଏବତଶୀ
ବନ୍ଧୁ ତେଜାମାରେ ବଦ୍ୟେ ଥିଲେ । ଗଲ୍ପ-
ବସାଇ ଯାକ୍ଷୟରକୁ ଯାଇ ଗୋ ବହଚର
ତେଜାରେ ଥିଲେ । ସବୁକର୍ମେତ୍ରର ଗଣେ-
ଶକ୍ତ ମହାପାତ୍ର ତାହାକର ସନ୍ଧାନ ପାଇ ଥିଲୁ
ବାରେ ଭାବାକ ବିକ୍ରମ ଗଣେ ବିନ୍ଦବାତି
ବାହାରିଲା ଓ ଦୂରଜ ହେବାରେ ଅଗ୍ରିଦୁଃ୍ଖ
ମାହିତେଟ ବଠକ ଏବତଶକୁ ଗଲାଇ ଅଳ୍ପକର
ଠାର ୫ * ୫ କ୍ଷାର ଯାମିଳ ତଳବ କରିବିଲୁଛି
ପୁଲିର ଏପରିଗାୟ ପରିଷମ୍ପଦ ଆମି

ଏହି ପଦଗ୍ରହେଣ କୁଳ ଦେଇ ଯେଉଁ
ରେଖଗାତ ବାହୀନ ରମ୍ପିଶ ହୋଇଥାଏ
ତହିଁରେ ଯେବ ଏଟିଥାର କଣାଶାବ୍ଦ । ଅଛୁ
ଦିଲ ଉଲେ ହେବେବ ମାନଗାତ ଯାଇଥିବା
ପମ୍ପରେ ଧରଇ ଉପର ଆପଣା ସୁଖ ଏକ-
ଖଣ୍ଡ ବୃଦ୍ଧତା ପଥର ବଜା ପଛବାବୁ ମାନଗାତ
ବୃଦ୍ଧ ପୁରୀ ବର ଦେଇ ତ ଆଜିଥିଲବ ଅଛି
ଏ ଜୀବନେ ବିଶ୍ୱାସ ।

ପୋର୍ଟବାନୀର କମ୍ପାନ ଏଥର ଖୁଲିଲ ବ୍ୟା-
ବସାୟ ତତ୍ତ୍ଵ ସେହି କଳ ସବୁରେ ହୋଇର
ବ୍ୟବହାୟ ଦରକାରୁ ମାନସ ବର୍ଜିଷ୍ଟକୁ ।
ଏହାରେ କଲରେ ହୋଇ ବୁଝିଲାର ଓ ବାଣି
ଜାଟିବାର ଚର୍ମ ହେବ । ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବିନ୍ଦି ମରଳ-
ଥିବ ଆଏଇ ।

କେମାତ୍ ଦେବରେ ଦେବରେ ସାହୁ
କୁ ଦେବର ଦେବର ରମ୍ପାତ୍ କଣ୍ଠାବୀ
ନ ଜାହାନାଥ ଅବଦର ଦେବର ଅବଦ
ର ଦେବର ନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟଭାବର ଦେବରେ ଯେ କରା ଓ
କେବେ କଣ୍ଠାବୀ ଅବଦର ନାହିଁ ତୁମ୍ଭାର
ଦେବର ଦେବର ନାହିଁ ।

ଦେବର ମାତ୍ର କାହିଁ ରମ ପର୍ମାନ୍ତି ନିଷ୍ଠ-
ଦେବର ପରଲୋକରୀୟ କଣ୍ଠାବୀ ପଦବର
ଅବଦର କଣ୍ଠାବୀ କଣ୍ଠାବୀ । ସମ୍ବନ୍ଧର ଓ
କେବଳରର ଅବଦର ବର୍ଣ୍ଣର ପଦବାକର
ଏହି ନିଷ୍ଠାବରେ ସୁର୍ବୀ ଦେବାର ମୋମଳ
ମେରେ କଥାଗର ଲଗାଇଥିବା କି ମେଷର
କିମ୍ବରେ ପୂର୍ବ ଦେବଦେଖେ ଗୁଣ ଦେବ ନ
ହେ ।

ଦେବରେ ଉଦ୍‌ବାଦପଦର ସକାଗ ଯେ କିମ୍ବେ
ନବବର କରେ ଚଣ୍ଡା ରେତା କଲେବୁଣ୍ୟରେ
କିମ୍ବେ ପାତର ନଗନତ ପୁଣ୍ୟ ନାମରେ ଅବଦର
ମୋର କିମ୍ବରେ ଯେ ଜାହାର କନ୍ଦଳକୁ ଅ-
ନିଃନମ୍ବେ ଅବଦର ରଙ୍ଗଥିଲା । କାହାର ଶାକ-
ବାଟି ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରଭୁବୁଝିର ପିଲ୍ଲାରେଇ । ଧର୍ମ
ମନ୍ଦିର ।

ପ୍ରେରଣ ପଥ ।

ମାନ୍ଦବର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍ତରାଧିକା ସାହୁ

ମାନ୍ଦବ ସମୀକ୍ଷାତ୍

ପଦମୟ ପୁର ନବେଦନ ।

ମହାତ୍ମୀ ! ଅପଣଙ୍କ ଜଗନ୍ମହାତ ପଦି-
ନର ଅନୁଭବ ପଦ୍ୟ ରବନାଟିକି ହାଜଦାତ
କାହାର ହେତୁ ।

କିମ୍ବର ଅଷ୍ଟାତ୍ମକ ।

କିମ୍ବର ପଦ ଯେ ଦେବ ଥିଲେ । ସେ
କିମ୍ବର କିମ୍ବର ହୋଇଲେ । ବଢ଼କ, ପଶୁ,
କିମ୍ବର ଅବ । ଏ ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବର ଦୋଷରେ
କାହାର । ବନ୍ଦୁ ଜଗନ୍ମହାତ । କୋହିଲ ଲାବୁଟି
କାହାର ।

କିମ୍ବର କୋଳକୁ ଜାକୁ ଗୁଣ୍ୟ । ଏହି
କିମ୍ବର ଅଭିନ୍ଦନ । ନାହିଁ କମ୍ପିଦୁର୍ବି,
ଏ ଅଭିନ୍ଦନ । ଅନ୍ତର କୁମରେ ପୃଷ୍ଠ ମାତର ।
କିମ୍ବର । ନମ୍ବେ ପତଙ୍ଗରେ କିମ୍ବର

କୋଳମାନେ କାହିଁ ହୋଇଥିଲୁ । କିମ୍ବର
କାହିଁ କାହିଁ ଜାକୁ ହନ୍ତି । ନାହିଁ ଜାକୁର
କାହିଁ କାହିଁ । ଅଭିନ୍ଦନ ଜାକୁର ଜାକୁ ।

ନାହିଁ ଲେଖମାଧ । ଅଜନ୍ମେ ବିମାତ୍ର ଦିବ୍ସ
କାହିଁ । *

ମୁନବ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବର ଦେଇଲୁ । ପ୍ରକାଳ
ନବର ଦେବା ନେଇଲୁ । ଗତ ଦିନମାର
ଯାହାର କାମ । ଜାହାର ବହବ ବିଶ୍ୱାସା
ବହବାକୁ ଛନ୍ଦ । କଥାପି ଜାକୁର କିମ୍ବର
କୁମ । *

କେଇୟ, କୁନ୍ଦା, ପୁଞ୍ଜାବ ନେବ । କିମ୍ବର
ସବରେ କି ହେବ କବେବ । କେତେବ ଅଭିନ୍ଦନ
ଯେ କରନ୍ତିରା । ଉତ୍ସି ବଜନର ନୁହେ ସମ୍ଭାବ ।
ମୋ ବହବା ବୁଥା । ଯେତେବୁ ସବୁ କିମ୍ବର
ବିଭାବ । *

ମାତ୍ର ଦେଖିଲୁ ଏବ ଗତଜାତ । ଜେଜାନାଳ
ନାମେ ଯେହାଟି ହୋଇ । ପାତ୍ରାୟପଙ୍କ କାହିଁ
ପ୍ରଭାବ । ପ୍ରକାମାନେଇଲୁ ମୁକ୍ତ ଦୁଃଖ ।
ଦିନ ଦିନ ସୁଖ । ବୁଦ୍ଧି ଦେବାରେ ମୋହନ
ବିମୁଖ । *

ନବବର ଅଭିନ୍ଦନ ସୁଭବେବ । ଗବେଧ ପ୍ରକା-
ଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟା ଅନେକ । ପ୍ରାନେ ପ୍ରାନେ ପାତ୍ରାନ୍ତି
କବର । ମେହମାନକୁ ବିଜାର ସମ୍ଭାବ । ବେତେ
ପରବାରେ । ପ୍ରକାଳ, ପାଇନ ଧର୍ମ ମାର୍ଗରେ ।

କିମ୍ବର ପାଇଅବିନ୍ଦନ ଯବନେ । ମାନ୍ଦବରର
ରତ୍ନଧାରକ । ସୁରି ଦିବସା-ପାଇନ ପାଇନ ।
ବୈରିମାନକୁ ଅଷ୍ଟଥ ପ୍ରଥାନ । ବରନ୍ତୁ ବହବ ।
ଦେଖିଲେ ପନୋଷ ସ୍ଵାଧୀନ ମନ । *

ଏହାପର ଦେବେବ କିମ୍ବର । ମତା ବର
ରମ୍ପାତ୍ ପରିମାର । କିମ୍ବର ନରବରକୁ ମୋ
ନେଇଲୁ । କିମ୍ବର କିମ୍ବର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଥାନ । ରତ୍ନ
ବହବାଳ । ସୁତ୍ରିର ହୋଇ ଅନନ୍ତମଶ୍ରଳ । *

ଆହେ ଗଢ଼କାଳୀମ୍ବରମାତ୍ର । ସେହି ଏ
ବରନ ଉତ୍ତମ ମନେ । ବର ପରାଜୟ ଦୁଃଖ
କିମ୍ବର । ହୋଇଲେ କିମ୍ବର ନାହିଁ ଯୋଗ ।
ଏହି କୁ ପରିବୁନ୍ଦି । ଏଥରେ କୁମ୍ବେ ନ ମନୁଷ୍ୟ
ଯତ୍ତ । *

ବାହୀକ ବୁଦ୍ଧିର ପାଦକ ବର । ଯହିରେ
ଦେଇ ଅନ୍ତର ଅବର । ଏହି ଏହି ଅଷ୍ଟଥାଲ୍ମ୍ବ
ବରର । ସେବା ବେବର ନୁହେ ହେବେ ବେବର
କୁମ୍ବୁ ମୋହର । ଉଦେବନ ବରକୁ ଯୋଗ
କର । *

ବାହୀକ ବୁଦ୍ଧିର ପରିପାତ । ଜାକୁ କମ୍ପିଦୁର୍ବି
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ସୁରି ଅଭିନ୍ଦନ ବହବରେ
କାହିଁ କାହିଁ । ଅଭିନ୍ଦନ କାହିଁ କାହିଁ ।

ଅଭି ଦେଇଥିଲେ ଜା ବିମିଶନ । କରିଥିଲୁ
ପାଠମାଲ ପ୍ରାପନ । ବରେବ ସେ କଥା କୁମ୍ବେ
ଲାଗିଲ । କି ଯବ ପ୍ରକାଳ ହୁଏ ଅନ୍ତର । ହୁଅ
ବାଧାକ । ନିଜେ ଦେଇମଧାର ବର ବରିବ ।

ଆବର କଥାବ ଶୁଣ ବରିବ । ଯେତୁଥିବ
ବହା ବରନ ମନେ । ମହାମା ବରବ ସୁମନ୍ଦା
ହେଲୁ । ମହାମା ବରିବ ସବୁ ଅପର । ମାସୁରେ
ବରାଗେ । ମତା ବରିବେ ଗଳା ଶେଳଗୁଣେ ।

ଦେଖା ମାନ୍ଦବର ବରିବନର । ମୋ କିମ୍ବର
ପାର୍ଥିକା ଦେଲାବର । ଯେଉଁ ଦିନ ଏ ଦେଶକୁ
ଅସିଲ । କିମ୍ବର ଉନ୍ତିରୁ ସାଥିଲ । ଧନ୍ୟ
ପ୍ରତାପତ । ପ୍ରକାପାଳନେ ଜଗପର ଅଭି ।

ଏହି ସେ ନମ୍ବିଲୁକୁ ଲାଗୁ ବର । ଏବେ
ଅନ୍ତରାଳ ଦେଇବ ସାର । ଏହି ଜାହାନ୍ତି
ମୋହ ପ୍ରାର୍ଥନି । ଦିବିରିତେ ସଫଳ ବର-
ବେବ । ଆହେ ବୃତ୍ତିରି, । ଦୁଃଖିତନାନକ-
ରେ ବନ୍ଧ । *

ଯେ ଧାର୍ମିକ, ନଥ୍ୟପର, ବିଦୁଷ । ଯେତୁ
କରିବେ ମୋ ବାକ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ । ଏହି
ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିମତ ଘରେ । ଗଢ଼କାରେ ବୁଦ୍ଧି
ପ୍ରେରନ୍ତି ଏବେ । ସକଳ ଗଢ଼କୁ । ବିଦ୍ୟା
ବିଜ୍ଞୟେ ଜୟନ୍ତି ହେବାକୁ । *

ଦେଖିଲୁ ମହାମା ଅଭି ସମ୍ଭବ । ଯେତୁରୁ
ସୁଲୀ ହେବେ ପ୍ରକାମାନେ । ଅନ୍ତର ଅବାର
ହେବ ବିଦୂର । ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇବେ
କିମ୍ବର । ସବ ଜାଗ ଦ୍ରୁଷ । ବିକର୍ତ୍ତନ ହେବ
ଏ କୁ ମାତ୍ର । *

। କିମ୍ବର ନମ୍ବିଲୁକୁ ପଥମରେଶୀର ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଲୌଗର ଶମ୍ପର୍ମତାଧିକ ।

ମୁଲ୍ଲପାତ୍ର ।

ବାହୁ ଶୁଦ୍ଧଦେବମଳ ତପବ ବିଜାହା । *

“ ଅଭୁତାଳମେଧ ” , “ , *

“ ଗ୍ରଥବିଜପଣ୍ଡା ” , “ , *

“ ଜଳାର୍ପନପ୍ରତିନାଦକ ” , “ , *

“ ମଧୁରତମହାପାତିଥୋଲମାହ ” , “ , *

“ ହଂବକାଥଦାର ” ବଢ଼କ , “ , *

“ ହରମୁଖଦାର ” , “ , *

“ ଦାମୋଦରପ୍ରପାଦବିଦାର ” ବାଲେଶ୍ୱର , “ , *

ଶ୍ରୀଏହି ଏହି ଅଭ୍ୟିର୍ବା ବହିରବର ଦର-
ବାଧାର କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ଯରାଲ୍ପରେ
ମୁହୂର ତମ୍ଭରର ହେବ ।

The image shows a horizontal row of five distinct, stylized characters or symbols, likely from an ancient script such as the Indus Valley script. The characters are dark grey and appear to be carved into a light-colored surface. They feature various organic and geometric shapes, including loops, dots, and straight lines.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

Q 4

କେବଳ ଶ୍ରୀ

ଗାଁରଣ ଅଗ୍ନି ସଜ୍ଜଣମହେ । ମ । ଶୁଦ୍ଧ ହ ଏ କ ହେଲାମାର ମରବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦିଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମୀଳ୍ୟ ୫୧୯/

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ସହି ପାଠକମାନ-
ଲୁ ଉଗାଇଥିଲୁ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନିବାହ-
ିବାର ସୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ତଳଜ ମାଧ୍ୟମ
ଭାବ ରଖି ପଦ୍ମିବା ବାହାରିବାର ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଅକାର, ମୂଳ ଓ ଅ-
କ୍ଷାରିତ ଅବମ୍ବା ଠିକ ଗୁଣପଦ୍ମି ଅଟେଇ ବେଳେ
ବଜନ୍ତୁ ପଢ଼ି ବିଜୁ ପରାମର୍ଶ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ହଞ୍ଚାଦିବ ରଗପା ବରନ୍ତୁ ଯେ ଗୁରୁଙ୍କାର୍ଯ୍ୟ ବିଳ
ମଧ୍ୟ ସେ ଗୀତ୍ର ଲାଭବେ । ସମ୍ମାନିବାହିକାର
ସୁନର୍ଜନ୍ମ ହେଲା ସତ୍ୟ ନାଥ ଏଥିର୍ଗାର ଏହାର
ତଥ ଅସ୍ତ୍ରଭିନ୍ନାନ ଲେଖ ହୋଇ ଗାହିଁ । ହେ
ବରୁ ମିଳି କର ଏହାର ବୟସ ବ ୨ ଈ ହୋ-
ଇଥାଏ ସୁତରଂ ପାଥାରଣ ସୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଯେ
ପରି ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ହିସ୍ତୁର ହେବାର ବୋଲିଯାଏ
ତାହା ଏଠାରେ ଏଠି ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ତ୍ତ ଯେ ଯେଉଁମାନେ
ଦାହିବାରୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ଅସ୍ତ୍ରମୁଳେ ହେ-
ମାହେ ହଳିଥକ ଥାଇଲପର ଏହାରୁ ସମ୍ମାନ
ଶବ୍ଦା ଓ ଅନୁଭବ ସହି ସୁନର୍ଜନ୍ମ ବରନ୍ତୁ ।

ଉପେଣ୍ଠାର ସ୍ମରଣ ଗୋଟିଏ ହୋଇବର
ବଥା ଦେଖାଯାଏ । ବାହାର ଓ ଉଦେଶୀର୍ବ
ଦେବାକୁ ସାଧ ହେଉଳାର ଫର୍ମି ସତ୍ତରାଗର ବଜ୍ର
ଭୟଛାରର ବଥା । ସମ୍ବନ୍ଧବାହାର କଣାହାଏ
ଯେ ଉଦେଶୀ ବାହାରବା ମନ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ପ-
ଦିବା ଦନ ହେବାର ପ୍ରାପ୍ରକାଶର ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ଥାଏ କି ସମ୍ବନ୍ଧ କଞ୍ଚାକୁ ବାହାରଙ୍କ

ବେଳକୁ ବିଦେଶୀଙ୍କର ଅର ଦେଖା କାହିଁ !!
 ସୁତରଂ ଏ ଦୂର ପରିବାର ରେଣୁ ହେବା ବହୁ
 କଠିନ ଦେଖାଯାଏ । ତହିଁ କଷୁଦ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ବିଶ୍ଵବିନ ଉତ୍ତାଗ ବିଦେଶୀ ଅଛୁଟ ହୃଦୟଜାନାରେ
 ମଧ୍ୟର ହୋଇ ବାହାରିବ ।

ନନ୍ଦପୁଣ୍ଡି ଅଟ ପାଯୋନ୍ଦରଗ ଅବରତ
ହୋଇଥାବୁ ଯେ ଉକ୍ତାଳଙ୍କ ଫେର ସମ୍ପର୍କରେ
ଲହୋରର ପ୍ରଥାଳ ବିଶ୍ୱାଳଦ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ
ମାରବର ବିଶ୍ୱର ହୋଇଥାବୁ । ତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱାର
ମର୍ମ ଏହୁ—ମଦେମାରେ ସୁଫଳ କର ଦିଲେ
ଫେର ଦେବାର ଅଭାବାର ବେଅଇନ ଚାହିଁ
ଅଟର । କୌଣସି ଅସାମୀ ଯେହେ ଉକ୍ତାଳ
ବଜରେ ଏମନ ଚାହିଁ କରଇ ଯେ ଅପରଥିନ
ମୁଣ୍ଡ ଧାରନେ ଏହେ ଛଳ ଦେବ ତେବେ
ସେ ଚାହିଁ ହଜାର ୧୦୦୦ ମଦିନୀ ୧୦ ଥାଇଛର
୧୫ ଥାର ଅନୁସାର କଷିଦ ଅଟର ସତର
ତାହା ସାଥାରଗ ଲାତର ବିଶ୍ୱାହ ଓ ଫଳ ୧୦୨୨
ମଦିନା ୫ ଥାଇଛର ୧୦ ଥାର ଅନୁସାର ଅହିଦି
ଅଟର । ବେର୍ଣ୍ଣିମା ମହଦିମାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର
ପରମାଣ ଦକ୍ଷିରେ ଫେର ବା ପରିଜୋଯିବ ଦେ-
ବାର ଚାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ଚାହିଁ ୧୦୦୦
ରହିଛ ହେଲୁ ଅର୍ଧଚାହିଁ ଅଧିକର ବାଲଗଢାର
ତାହା ଅନ୍ତର୍ମୁ ହୋଇ କି କାରେ ବୋଲିବ ତେ
ମେଲବିଲୁ ସାହେବ କୁକମାରେ ଅଭିନ୍ଦୁ ସୁକ-
ରବ ପଦବ ବହୁଅକ୍ଷର କି ଯହିୟେ ଉତ୍ତର

ଅପଣା ଲୋକଙ୍କ ଓ ଅଥାଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବରହାରୁ ଦେଇ ବରହ ତେବେ ସେ
ଅପଣା ସାଧାନସାରେ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟବର୍ମ ବରହ ଓ
ଗାହାର ବର୍ମର ମୂଳ ମନ୍ଦମନାର ସଫଳତା ବି
ଦ୍ୟଳଗା ଉପରେ ଚର୍ଚର ରହ ନ ପାରେ ।
ଲୋକଙ୍କ ମାନଙ୍କ ଭଲ ଆଉ କି ମନ ଧାର
ବୈଷୟ କଲରେ ଏମନ୍ତ ବୃଦ୍ଧିବାରୁ ହେବ
ଜାହିଁ ଯେ ଭବାଳ ଯଥାମାଧ କ୍ଷମତା ସହିତ
ଅପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟବର୍ମ କି ବର ଜହିଁର ଅନ୍ୟଥା
ବରବ । ବେଳେ ଜକ ଲିପ୍ତିରେ ସାହେବ
ରହ ମତ ପ୍ରବାସ ବର ବବ୍ୟଥିଲେ ଯେ ମହିଳା
ଦମାରେ ଜୟ ଲୁହ ବଳେ ଅସୁକ ଟଙ୍କା ଦେ
ବାର ଅଛାଗାର ଶାଠାରଣ ନାଚର ବିଜ୍ଞି
ନୁହିର ସୁଲକ୍ଷ୍ମ ଅନ୍ତର୍ଧାଳୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ
ମାତ୍ର ଏ ମଜ ରହିଲ ଜାହିଁ ।

ଅନୁମାନକ ମରରେ ଏ ବିଶ୍ୱ ଉତ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପରିଚୟ ହୋଇଥାଏ ।
ଅତିରକ୍ତ ଫିଲ୍ଡର କଷ୍ଟମ ଖବାର ବୋଧ କିମ୍ବା ବିଜୟରେ
ମାତ୍ର ମୌଳିକ ମାନଲକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ସବ
ମାତ୍ର ଅନୁମାନର ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ । ଦେଖନ୍ତି
ଫିଲ୍ଡର କୁ କୃତି ବିଜୟରେ ଆଶା ହେବ ନାହିଁ ।
ଫିଲ୍ଡର ଫିଲ୍ଡର ହାତ ଯାଇଲମ୍ବାନେ ଅର୍ଦ୍ଧକୁ
ବରନ୍ତି ଜାହାଜୁ ଲାଠ ଉପାୟ ବୋଲାଇ ଦେଖ
ଥିବା ନାହିଁ । ବାହିର ହାମାନ୍ ମଲାନ୍
ମାନେ ଯେମନ୍ ମଲ ଛଜା ବିଦେଶୀ ନାଜିତ୍ର

ତମାଲକର ଜାତି ଜାଗାଧି ଠକ ସେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।

ଗନ୍ଧାର ଚୁଣ୍ଡିଲୀ ପିତରମହାନ୍ତି ଏବଂ
ଶୁଭର୍ଷ ପଥରେ ଉଣେ ମହିମା ବନ୍ୟସିର କବି-
ରେ ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ୍ଦିକରେ ପଦ୍ମ
ଶଶିକ ପ୍ରକାଶ ଦର ନ ପର ଜହାର ମନ୍ଦ
ଲେଣ୍ଡାର୍କୁ ଜାଗା ଏହି ଯେ କମ୍ବାର ପୂର୍ବ-
ଦୂରକା କାମରେ ଏକ କୁତୁଳାମ ଆହଁ ।
ଦେଖାରେ କୁତୁଳାମ ହେଲା ମହିମା ସନ୍ଧାନୀ
କାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବସ୍ଥିର୍ କର ବରଣ
କଟାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଲେବେ ଏହାଙ୍କୁ ପାଷାଙ୍କୁ
ମହାପ୍ରଭୁ ଜୀବ କର ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ବବ-
ନ୍ଦାର ମଧ୍ୟରେ କଟେ ବାଲକ ବନ୍ଦରେ ବସିଥାଇ
ବିଳିଜନନୀ ଫେବାର ଜାହାଙ୍କୁ ଦୂର ଲାଗିବାର
ଲେବେ ଦ୍ୱାରା କଲେ ମହିମା ସନ୍ଧାନୀ ଦେ-
ତରେ ବିଟିର ପ୍ରହାର କରିବାର ରଲ ହୋଇ
ଗଲା । ଅଉ କଟେ ସ୍ଥି ପୁନଃ କାମନାରେ ବାବା-
ଛଳ ନବଟକୁ ଯାଇ ଥିଲା । ବାପରେ ଗୋଟିଏ
ଶୈପତ୍ରିବାର ଗୋତରେ ରକା ପଣିଗର
ସନ୍ଧାନୀ ଦେଖାଯାଇ ବରନ୍ତେ ସେତୁ ରଲ
ହୋଇ ଗଲା । ଏ ଦୂର ଅର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଘେନାର
ବନ୍ଦନୀଙ୍କ କାମ ଦୂରଥାରେ ଦାଳି ଓ ପ୍ରତି-
ଦଳ ପଥିଶ୍ୟ ଯାଏ ଅସିଲେ ଓ କେତେବାର
ପ୍ରାୟ ଦୂରପତ୍ରକା କଟେ ଅନନ୍ଦାନ ଦେବଅଛୁ
ଏଥରେ ସନ୍ଧାନୀ ଅପରା ଜୀବି ପ୍ରାଗକ ନିମନ୍ତା
ଗୋଟାଏ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଓ ମଠ ହରିଏ ଦେବତାଙ୍କ-
କାରୁ ଏପର ପ୍ରତିଦିନ ବ୍ୟାକ୍ତିର ବେଳକ ହୋଇ
ଦେଇଥିଲାଏଇ । ଲେଜନାରେ ଦୂର କହି-
ବା ମାତରେ ବାବାକ ଦେତରେ ପ୍ରହାରରେ
ବନ୍ଦନ୍ତ ଯାହେ ବେଳ ଦୂର କେଇ ଓ ଜାହାଙ୍କ
ଦେଇମାନେ (ଯାଏ ୧୦ ହଣ ଏହାର ଏଠା
ଜାହାଙ୍କ ହାଲେ ମିଳେଗି) ରେମାରୁ ବେଶ
ଯରକୁ ଯା ଏବୋଧିତିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିକ୍ତ
କିମ୍ବା ଦର୍ଶକ କରିବୁ ଓ ଅନ୍ତର ଆରମ୍ଭ କାହାଙ୍କ
ଓ କେହ ଆରମ୍ଭଲେ କରିବୁ ଅବାକୁ ବେଶ
ଯାଏ ଦେଉଅଛି । କି କମାର ବ୍ୟାକ୍ତି !
ଏଥର ହେବେ ଯାଏ କାହିଁ କେ ବଢ଼ିବେ
ଅଥବା କେବଳାତକୁ କାହିଁ କି ଅନ୍ତରକ କି
କରିବେ ? ମାତରେ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟାକୁ ଯେ ହେବେ
ତେବେବିର କୋଟି କରିପ ନୟ ଆରକାଳୁ, **
ତର୍କର ବାଜ ସୁଧ କରିବାକୁ, ପ୍ରେମ ନାଚିବାକୁ,
ପୁରୀ କାଇବାକୁ ଏହି ଅଜ ଦୁଷ୍ଟର ଲାଗିବାକୁ

ଅଳ କରୁ ଦୌଡ଼ିଲେ । ମେଘ ଫଳ ଯାହା
୩୦ଟିକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏଣେକ
ହଜାରୀ ଦକ୍ଷିଣ ପରିତତ ହେବାର ଜଣାଯାଏ
କାହାର ଏବେ ଦର ବାରଟିକା ପ୍ରତିଦିନ ହେ-
ବାର ଦୂର୍ଦ୍ଧର୍ତ୍ତ ଓ ଦିନେ ଏଇକ ସୁଖ ଉତ୍ତର
ହେବ । ଫଳଟିଃ ଅନୁଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର
କୁଷଂଶୁରକୁ ଥିଲ୍ୟ କହିବା । ପୁନଃ ପୁନଃ କୁଷ
ଅଛନ୍ତି ଉଥାବ ଠବିବାଗ୍ରାହ ଅଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ
କର ଅଛନ୍ତି । ଏବେତ ବୌଡି ଶର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦଶବ୍ଦ କହିଯାକୁ ସିବେ ନାହିଁ ପୁଣି
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ କହା
ମୂଳରେ ସୁଖ ବୈଷ୍ଣବ ଲୋକାଙ୍କାର ସରକାରୀ
ତାତ୍ତ୍ଵରଜାତିକୁ ସିବେ ହାତ୍ତି । କୁଷଂଶୁର
ହେଉଥିବ ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କର ଯେତେ ଥିଲ ବ୍ୟ-
ଦ୍ରିତ ହୁଅର ତାତ୍ତ୍ଵ ଯେବେ ସହାଯ୍ୟରେ ଲଗ୍ନ-
ଆନ୍ତା ବେତେ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା । ବୋଲ୍ୟ-
ର କି ପାରେ ।

ଓଡ଼ିଆ କ୍ଷରଳ ରଧାନୀ

ଜେ ଉପରେମୁଖରେ ଅମ୍ବମାନେ ଓଡ଼ି
ଗାର ଶୁଳ୍କ ରପ୍ତାଳର ଏବଂ ଭାଙ୍ଗା ପ୍ରକାଶ
ବର୍ତ୍ତନାରେ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୫୨-୭୩୨୪
ମୟୋଡାଲ୍ ସନ ୧୯୭୫୨୩ ମହିନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବରାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରପ୍ତାଳ ସନ ୧୯୭୫୨୩
ମୟୋଡାରେ ଅଧିକ ସାରଳଣ ମହିନା ହୋଇଥିଲା
ତେ ସନ ୧୯୭୫୨୩ ମୟୋଡାରେ ମୟୋଡା, କାନ୍ଦା, ପ୍ରଦୀପ
ଦେଶ ହୋଇଥିଲା । ଗଭର୍ନ୍ମରେ ଗବ୍ରେନ୍ଡେଣ୍ଟ
ବର୍ତ୍ତନାର ଦୂର୍କଳାନ୍ତିକ ବେଳେ ବର୍ତ୍ତନା ଏଠାର
ଦେବାର ବନ୍ଦୋଳମ୍ବୁ ବରତାନାଗ୍ରା ଏଠାଲେବେ
ରମ୍ପଣ୍ଡ ହୋଇ ଅନୁମାନ ବରଥିଲେ ଯେ
ଏହି ବର୍ତ୍ତନା ଏଠାର ବାଦାରିଗଲେ ଅବଧି
ତେବେବେ ପ୍ରକାଶ ପରବ । ମାତ୍ର ସୁଖରବିଷୟ
ଯେ ଦେଖିପ ବିଟ୍ ଦୂର୍ବଳା ତ ହୋଇ ଦେବାର
ବର୍ତ୍ତନା ପ୍ରାଦୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ପରମାଣରେ ଏଠାର
ବର୍ତ୍ତନା ରପ୍ତାଳ କେଇ ଓ ଅମ୍ବମାନେ ଯାହା
ଅନୁମାନ ବର୍ତ୍ତନା ଯେ ଏ ରପ୍ତାଳପାର ଅ-
ବର୍ତ୍ତନା ନ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତନା ଉପରେ ହେବ ଏଠାର
କାହାରୁ ହୋଇଥାଏ । ଗଭର୍ନ୍ମ ଅଧିକ ସନ
୧୯୭୫୨୩ ମୟୋଡାରେ ଭଳକଳିଶିତ ପରମାଣରେ
ବର୍ତ୍ତନା ଉପରେ ରପ୍ତାଳ ହୋଇଥିଲା ଯଥା
କାନ୍ଦା ୧,୨୩,୫୫୫
ପ୍ରଦୀପ ୧,୨୩,୫୫୫
କାନ୍ଦାପ୍ରକୃତି ୧,୨୩,୫୫୫
ମୋଟ ୧,୨୩,୫୫୫

ଏହିଟା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅହାରମ୍ଭ ଗବ୍ୟ ଅର୍ଥକୁ
ପ୍ରାଚୀ ଜ୍ଞାନାଦି ମେଣ୍ଡୋଫଲ୍ କାନ୍ତିକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତି ହୋଇ
ଉଥିବା ଏବଂ ଗବ୍ୟର ମୂଳ୍ୟର ସ୍ଵର୍ଗପୁରୀ ତ ୧୯୫-
୪୮୮୭ ଛା ଅଠର ।

ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉତ୍ତରାଳ୍ପଦ୍ମ

ପ୍ରତିକାଳରେ ହୃଦୟରେ ନଥା
ଦିଗନ୍ତ ଦେଖିଲୁଛି ମଧ୍ୟରେ । ଏବର୍ଗ ଜିମ୍ ଦେହ-
ପରି ଲୋଇଅଛି । କବି ବର୍ଣ୍ଣ ଆସୁବ ଦେବାର
ଆସୁବ ଦେବାର ଲାଭ ପାଇଥାର ଓ ଅନେକ

ହୁଅରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ୍ୟ ବର୍ଷାପଣେକା ଅତ୍ୱବ କଳ
କମା ହୋଇ ଦାମାଯକାର ହେଉର ବାରଣ
ହୋଇଅଛି । ହାହମମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯେ
ଯଥା ବୁଦ୍ଧି ଓ ମୂରଜାନ୍ୟାରେ ଉଥାୟ ବର-
ଦାକୁ ଦୂର କର ନାହାନ୍ତି ଅପାର ଏ ଦୂରିଗାର
ତଳର ମୁକୁ ହେଉ ନାହିଁ । ତହିଁର ବାରଣ
ଏହି ଜଣାୟାଏ ଯେ ନଗରର ଯେଉଁ ଆଂଶରେ
ଯେଉଁ ବର୍ଷ ହାହମଙ୍କର ସ୍ଵଭବୀ ପତ୍ରାଚାନ୍ତି ସେହି
ଆଂଶକୁ ଉପକାର ବନ୍ଦିତ ବହୁ ଉଥାୟ ହୋ-
ଇଅଛି । ସମ୍ମାୟ ବଗରର କଳ ଦିକ୍ବାସି
ପକ୍ଷରେ ବୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଉଥାୟ ଅବୟବ କେହି
ଜ୍ଞବନ୍ଧା କର ନାହାନ୍ତି । ସିନ୍ତିତ୍ରେନେକ ନାମକ
ନାଲ ବ ଯାହା ସ୍ବଗାହାଟ କଳ ଦେଇ କଳ-
ବସାଟ ବାଟେ ବାଠିଯୋଇ ନମ୍ବ ସଜିରେ ମିଶି
ଅଛି ଉତ୍ସବ କରିବର ଏକଅଂଶର କଳ
ବାହାର ଦିଗାର ଉଥାୟ ହୋଇଅଛି ସତ୍ୟ
ମାତ୍ର ଅଧର ଆଂଶର କଳ ବାହାର-
ପିତାର ବୌଣସି ଉଥାୟ ହୋଇ ଗାହିଁ ।
ଅନ୍ତମାକୁ ତୁଅର ଯେ ଅନ୍ୟ ସବୁଦିଗମ କର-
ନାହିଁମାର ଏ ନାକରେ ଯୋଗ ହେଲେ ସହ-
ରିର ସବୁକଳ ବାହାର ଯାଇଯାରେ ବନ୍ତୁ ବ
ଉଥାୟରେ ତାହା ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁ ଜ
ପାଇଁ କରିବନ୍ତିଗରର ଅବସ୍ଥା ବିଗେଷପ୍ରକାରର
ତୁମର ଏମାର ପ୍ରାୟ ଗଢିଯିରରେ ନମ୍ବ ଓ ସେ
ନନ୍ଦମାନ ଦିଗେଷରେ ବାଠିଯୋଇ କଥା ବୁଝି
ହେଲେ ନଗର ଉପରେ ହାଥୀର ତ କଳ ହିତା
ହୁଅର । ବର୍ଷା ପରେ ପ୍ରାୟ କଥା ବରିର
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେବେବେଳେ ନଗରରେ ବର୍ଷାଗାତି
ରହିଲ ତୁଅର ତେବେବେଳେ ଜାହଳକ କରିବ
ଅତ୍ୱବ ତତ ଧୂରାମ ନଗରର ବର୍ଣ୍ଣଗାତି ବାହାର
ଦିଗ ତେଣିକ ଥାତ କଥାକଳ ନଗରରେ ପ-
ଦେଇ କରିବାର ଗଲା ହୁଅଛି । କିମାନ
ପକ୍ଷରେ ଜାହଳକ ଠେରି ଦେବାର ନାଲବାଟେ
ବର୍ଣ୍ଣଗାତି ଜାହଳ ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଜଥା ନ
ହୁଅରେ ନଗରର ପାଇଁ ବାହାର ଦିଗାର ଉଥାୟ
ନାହିଁ । ହୋଥ ତୁଅର ଏ ଅନ୍ତରୁଟି କିବାରଣ
ହେବାର ବଜା ବଠିନ ତେବେ ଜଥ ତେବେ
ନଗରର ପାଇଁବୁ ବାହାରିବାର ଉଥାୟ ହୋ-
ଇଥାରେ ଓ ଯେବେ ତେଜବ ତୁଅର ତେବେ
ନମ୍ବ ଅଛେବ ଉପକାର ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନରର
ବର୍ଣ୍ଣମାକ ମାଟେହୁଟ ଧନ୍ୟ ସାହେବ ନଗର
ହୁଅର ଫଳ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନୀଳ ଓ ଯେ
ସେମନ୍ତ ପ୍ରତିବଳ ପ୍ରାକାରାଳରେହିକରିବେ କୁମର

ବରେତହୁବୁ ଏମନ୍ ଗ୍ରସୁକି ଗୋର ଶାହେବର
ଜଣାଇ ବାହାରକୁ ବହବାର ଦେଖାଯାଇ
ହାତ୍ । ମାହିଷ୍ଟୁଠ ଶାହେବ ସୁଧି କବରର
ଦୂରଦୟା ବୁଲ ଦେଖିପଛିଲୁ ମରଲର କବ୍ରୀ
ଅତିର ଓ ଅମ୍ବୁମାନେ ଜାମାତାରେ ଏବେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର୍ବୁ ଯେ ହେ ଏମନ୍ କୌଣସି କୁହଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦବଳୁ କିମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ନଗରର
ନିରବର ତଳ ବାହାର ଯାଇଥାରେ । ଏଥୁ
ଧାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ତଥେ ସରବେଅର
ମୋ ଉତ୍ତିଶ୍ୟର୍ବର ବାହାଯି ହେଉଲୁ ଯେ
ସେ ସବୁ ଅଭିର ଲେବଲମାତ ନେଇ ପାଇ
ବାହାରସିବାର ଉପସୁର ମାର୍ଗ କିମ୍ବଦ୍ଵୀ କର
ଦେବ । ଏପରି ବାର୍ତ୍ତ ମାରି ଡେବରଦେଇର
ପ୍ରଭୁଙ୍କଥାର ହୋଇ କି ଥାରେ ଏଥାର
ବିଷେଷ ସୁଶୀଳିତ ଲୋକର ଲୋତା । ମାରି
ମାରି ତଙ୍କା ନାହାବ ସମାନଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତରେ
କିମ୍ବୁ ହୋଇ ଯାଇଥାକୁ ତ୍ରେ ଯେବେ ଏପରି
ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟଦ୍ଵୀ ସାଧ ବାର୍ତ୍ତ ଭବାନ୍ ଭବାନ୍
ହେବ ରେବେ କଗରର ଚିରଶାସ୍ତ୍ର ଉପବାର
ହେବ ଏହ ଗ୍ରାସୁର ବିନ୍ଦୁମାହେବକର ନଗର
ଦ୍ରୁମଶର ପ୍ରମ ଏଫଳ ହେବ ଓ ଏବାର୍ତ୍ତରୁ
ବାହାର କର୍ତ୍ତା ସନ୍ଦର୍ଭ ବହୁବାଳକୁ ରହୁଥିବ ।

ବୌଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପଥଶୁଦ୍ଧିକାରିତାରେ ଏହି
ମାନ ଦେଲା ପାଇବ ଥାଇ । ପ୍ରାୟାବିଷ୍ଵର
ମୌ । କୋଦଣ୍ଡଧର ବିଦେଶୀରେ ଉତ୍ତର-
ଦାରି ମାମଳ ଦୂହା ସୁହା ବରପୁଲେ ଜଳ
ଦାରିଦରସରେ ସୁନ୍ଦର ଲୋକଙ୍କ ଦିନରେ ପା-
ଦଗ୍ଧାହାରୁ ଯାଇ ଖେତି ଅତି ବିଦେଶୀର
ଜମବୁ ଅଛଚ ବସିଲମାତିକେ ଅରୋତି ହୋଇ
ଗଲେ ନିର୍ବରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେତେ
ସହବଳେ ଅର ରେତନା ହେଲା ନାହିଁ । ରତ୍ନ-
ଧୂର ପଣ୍ଡିତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାକାରୀ ଥିଲେ ତାଙ୍କପର
ଅର ଏଲୋରେ ଦେହ ପାତ୍ର ବରଧନ୍ତୁଙ୍କ ହସା-
ରେ ସଦରତମା ଦବିତକାରୀ ଜାଗ ଉର୍ଧ୍ଵରେ
ଦଶଭି ଅଛୁ ତାକର ଦିଯୋଟି ତାବାକର ଯୁଦ୍ଧ
ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିକର ବୟସ ବରବର ଓ ଗୋଟି-
କର ରଜିବର୍ଷ ବିଦସ । ଦର୍ତ୍ତମାତ୍ର ଜଞ୍ଜଳି-
ତିରେ ବନମାତ୍ର ରଜିବାର ଅନେଦଯାଗରେ
ବାରବନ ପ୍ରତି ଓ ଭାବରେତର ରଜିବାର
କର୍ମମାତ୍ର ହୋଇଗାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଜଟିରେ
କମ୍ବୁର୍ବକାରମାତ୍ର ହୋଇଗାନ୍ତି ହୋଇଥିବା
କାମନାକଙ୍କର ଫଳ ଅବ୍ରୁଦ୍ଧରେ ଧାରବା ଓ
ଆଦାରୁ କଣ୍ଠା କାମନାକଙ୍କରେ ମନ କର-
ବାରୁ ଅଗମୟ ଅନନ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ବେଳିଗାରୀ
ପଞ୍ଚରେ ଫଳ ସେ ମନ୍ଦରୂପ । ଆ ପାଇଁ
ମାହେ ଅନ୍ତରୁ ହନ୍ତ ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

ବନ୍ଦରେ ଲୋଭାବେଳ ବିହି ଉଥା ଅରୁ
ବିନ୍ଦ କରଇ କୋପ ଅଫୁଳ ।

ଏବର୍ ଏହାରେ ବର୍ଷା ଅନ୍ଧକ ହୋଇ
ଥିବାର ଅନେକ ତାଙ୍କରେ ଧୋଇ ହେବାର
ଅଗଳା ହୋଇଥାଏ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଜରନ ହେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷେ କମରୋଷ ଛାନ୍ତିଯାଙ୍କ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଶାନ୍ତାର ବର୍ମାରମ୍ଭ ହେଉଥି ଏହାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେବତାଙ୍କର ଅଶ୍ଵରରେ ଖେଳନାହାତ୍ତ୍ବ ଏକ
ଡେଣ୍ଟାରେ ଦେଇବନାନାମାନ୍ତ୍ର ଶ୍ରଦ୍ଧା ହେଉ
ଅଛି । ଅଜେବ ସୁତ୍ରର ପାଦମା ଦିହାରୁକରେ ।

ପୁରୀ ବନ୍ଦରରେ ସବା ଏବଂ କାହାକର
ଶାରଜ ଓ ଖେଳସ କାହାକ ପ୍ରୋତ୍ସମ୍ଭବ
ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଓ ଅଜ୍ଞା ନ ମାନବାନ୍ତି ଫେଣ୍ଟି
କବାରୁ ନେବେ ଆଇଥାବାକି ।

କଲ୍ପନା ବିଜ୍ଞାନ ନିର୍ମାଣ ଅଧିକାରୀ ହେବା

ପ୍ରାଚୀ ଶେଷେମେହ ଅଶେଥିଲ ତାତ୍ତ୍ଵର ନିହାରଣ-
ଏ କୁଳାର ଦେବାର ମନୋଜୀଳ ଦେଇ କାହାଟି ।

ପୁଣ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା ଓଜନାଗ୍ରେ ଅତି ମାତ୍ର
ଯୁଦ୍ଧାରୁ ଜଣା । କରମ୍ଭେଗର ପ୍ରାପୂର୍ଣ୍ଣବ
ଅସ୍ତ୍ରର ଅଛି ଯେହାର ବି ସହିତ ଏହିକୁଠେ
ଦୋଷଶାବ ।

ପୁରୁଷରେ କମ୍ବୁ ଦୂରତ୍ବରେ ଉପରେ ବାଜେୟ
ପ୍ରଦୀପ ଯାଇଲୁକ ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ପାଞ୍ଚ ଦିନର କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବାର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ
କୁ ବାରଛମାନ୍ତର ବଣ୍ଣିବାହେବ ତହୁଁ ର ଦେଖା
ଅ ବ୍ୟକ୍ତର ଅନୁମାନିକ ଗାଇଲୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡିକ୍
ଆନ୍ତରିନ୍ଦ୍ରାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାରେ ଏ ଦିନର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକିମ୍ବା ।

ଶେଷିଲିତାରେ କେହିଏ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଉପରୁକ୍ତ ସ୍ଥାପନଙ୍କ ଦରିଦ୍ର୍ୟର ପ୍ରସ୍ତରାବ ହୋଇଥାଏ । ଏଥାରୁ ଯାଏବୁ କିମ୍ବା ବଜା ଉପରୁକ୍ତ ହେବ ।

ଚକ୍ରମାସ ଜାଏଁ ରିଗ୍ର ତରତାକ ସମ୍ମୀ-
ଦିନ ଉତ୍ସାହ ସେ ବେଳେ ବିହୁର ଲାଭରେ
ବିପଳାର ଅର ସ୍ଵରୂପରେ ବିଅର ଫୁଲ
ଦିନ ହୋଇ ଅଛି । ହେଲାନ୍ତିବ ଫୁଲର
ଅକହା ଜେତେ ବଳ ମୁହଁର ଶେଷେନ୍ଦ୍ରମର
ମାସ ମେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହିର ଅବସ୍ଥା କଣା-
ଧିବାର ବଠିବ ।

ଶ୍ଵାରବନ୍ଦରୁ ବରତବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗନ୍ଧୀମେଘ
ଯେଉଁ ଦୂରମାଳକୁ ପଠାଇ ଥିଲେ ହେମାଦ୍ରୀ
ବାର୍ଷିକ ଲାଭବରୁ ଫେର ଅସିଥାର ହଂଦାତ
କଣ୍ଠୀଯା ବତ୍ରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହୋଇଥାଏ
ବାସବର ଓ ସ୍ଵରତନର ଅନ୍ତରଦୂରମାଳକ
ମାଳମାଳମୟେ ଏକଥିଲା କରେ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ିବରେ ଏକ ଧରିଷ୍ଠ ଲେଖାଚାରୀ
ହେଲା ।

ଦକ୍ଷିଣାରେ ତଥେ ଧ୍ୟାନର ଇଥକୁ ସହ-
ଅଳୋଚନରେ ତଥେ ବମାର ଓ ଶାହର ସ୍ଥା
ପ୍ରାଣର ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଧର ମନ୍ଦରେ ଯୋଗ
ଅବାରସ୍ତଳେ । ଦୂରୀ ଚାରଦରେ ମାଲ ଓ
ରୁହ ବାହାରର ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଅରହତ ଦୋଷର
ଅଧାରିମାତ୍ରେ ମୁଣ୍ଡ ଧାରେ ପ୍ରାଣ ହଜାର କର-
ଦୀର୍ଘ ଉତ୍ସବ ଯାତ୍ରେ ଦେହ କ ଧରେ । ନି-
ରିତିଧ୍ୟା ଅଥବା କୁରୁର ରତ୍ନିମା ଅଧିଷ୍ଠରେ
ପୁରୁଷ ଅଧାରିମାରୁକୁ ପୁରୁଷର ବିରାପାର ତଥା
ଯୌଝନିମାରୁ ଏକଷ ବିଦ୍ୱାନ ଜହିର ବିଦ୍ୱାନ
ହେଉଥିଲା ।

ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିକରଣରେ ହସେ ଏହା ମଧ୍ୟକାଳୀନ
ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି । ଏ ହେଉଥିବାରେ
ବିଦେଶ ଆଗର ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦେଶରେ ଏମନ୍ତ ରସତର ନିଷ୍ଠା-
ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ୨୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରର
ଅୟତଳ ତୁମି ମଧ୍ୟରେ ଦେବତା ୨୫ ମାତ୍ରକରେ
ଖୋଇ ହୋଇ ଥାଏ । ଅଜେବ ଜଗର ଓ
ଶ୍ରାମମାତ୍ର ଥୋଇ ଯାଇ ଅଛି । ଏବାବେଳକେ
ବହୁତ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେବାବୁ ଅଜେବ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି
ଥୋଇ ହୋଇ ଥାଏ ।

ବୀରାମର ସୁନ୍ଦର ବୀରାମିନ ଜଗରରେ
ବର୍ତ୍ତାପୂର ଉପଦେଶ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।
ବର୍ତ୍ତାର ବସ୍ତୁ “ଆମୁହଙ୍କର ଲାଭ”
ଅଧିକ । ଏହାର ସୁନ୍ଦରମାନେ ଏ ବାଜରୁ
ମୋରନ୍ଦ ଅଟନ୍ତି ।

କ୍ଷୟକୁର ମହାନ୍ତା ଥାଏଣ କଷଣରେ
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀପାଣିମା ସ୍ଵାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜହାଙ୍ଗ ସବବାଜୁ ଗଜେଟ ବାହାର-
ବାର ସ୍ଥିବ ଦୋଇଅଛି ।

ତରେ ପଦିମର କୁଳମାନଙ୍କରେ ହନ୍ତାନ
ସୁଗା ଅଶ୍ଵବା କାଳବନ୍ଧା ଜନବନ୍ଧ ସୁତା ଯେତି
ଦିଲମାଳେ କୁଳବର୍ବୁ ଯିବାର କଷେତ୍ର ଅଛି ।
ସୁଗା ମାନମୂଳୀ ଭଲଭଣେ କଷ୍ଟକୁ ହେଲ
କାହିଁ ।

ହେବାକ ହୋଇଥିଲୁ ସେ ଭାରତବର୍ଷର
୧୯୩ ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନ ଅଧୀନରେ ୧୫୦୦୦
ରକ୍ଷାରେ ୬୪୦୦ ଅଣ୍ଟଗ୍ରେନ୍ଡ ଏବଂ ୫୦୦୦
ଗୋଲନ୍ଦାକ ହେବା ଅଛି ।

ରବ୍ୟୁରର କଜ ଲେଖନ ସାହେବଙ୍କ
ବରଷରେ ଥୋ ଉଦ୍‌ବିମାନେ ଦରଶ୍ୱର କର-
ବାଗ ହାତପୋଂର କଣେ କଜ ଛର୍ବ
ଭବନ୍ତି ଦର ମବର୍ଷମେଶ୍ୱର ରୂପୋର୍ଚ ବରବାର
ହେ ପଦତ୍ତୁର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ-
ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଣ୍ଟିଯାଇ ଅଛନ୍ତି କିମେ ଭାବାକର
ଅପରିକର ଦର ଦାରନ ଏବଂ କଣ୍ଠର୍ତ୍ତ ବିପୁଳ
ଦେଇପରି । କରୁବିମେଧରେ ଗାୟକ୍ରମ ମନୋଦ
କୁର୍ରି ଓ ବିଶେଷ ସାହେବଙ୍କରେ ବିଷ୍ଣୁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ରଜସ୍ଵର ମୋକ୍ଷମରେ କମିଟି
ବୀର୍ଯ୍ୟକମ ଦିମାନ୍ତରେ ।

କଳାରେ ଏହି ଶାଂଖରୁ କୃତରେ
ଦୋଷ ହୋଇ ଅଛି କଲମୋ ଓ ପାତ୍ରଖୟ
ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବଜାର ଅଛି ଗ୍ରାମୀନ ଓ
ବହୁରେ ଅନେକ ଲୋକ ମର ଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ଯେହେବୁ ପୁଣ୍ୟ ମରନ୍ ହତ୍ତିବ ମସନ୍ଦର କେ
ବୟାପୀ ପଦାମେ ୫ ୧୦୦ ଲାର୍ ଟୋମା କେ ପଶ୍-
ଜ୍ଞାପା ଓ ଦେଖିଥ ପଥର ହଜୁରମ ଦୟାଦିବାର
ଅବରୁଦ୍ଧ ଅଭ୍ୟବ ଏକଦ୍ୟାମ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାନ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ କେ ଯେ କେହି ଉଚ୍ଚ ପଥର କାହାରେ
ନେବାକୁ ମାତ୍ରର ବଜାରୁ ହେ ହଜୁରରେ ତଳାର
ମାତ୍ର ତା ୨୭ ରିକ୍ଷ ଥାତର ଅମି ଦରଗାତ୍ର
ଦେଲେ ବହାର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ ହେବ । ତାଥୀ
ରଙ୍ଗ ମାହେ ଅଗ୍ରମ୍ବ ସନ୍ ୧୮୭୯ ମସିହା ।

ମୋହନ ପର୍ବତୀ ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ।

ଭଲନ୍ତିର ନୂଜଳ ପୁସ୍ତକମାଳ ବନ୍ଦବ ପ୍ରିସ୍ଟି
ବନ୍ଧୁତବ ଯଥାଳସରେ ମୁଦୁର ହୋଇ ବନ୍ଧ-
ମାର୍ଗେ ପ୍ରସର ଥାଏ ।

ଶବ୍ଦକ୍ଷଣ ଅର୍ଥର ଉତ୍ତର ଦ୍ୟାବରେ ୧୪
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଫ୍ଲାଇଟ୍ କେବେଳ ପ୍ରଣାଳୀ

ଶିଶ୍ୟାତ ରହିଲ ଓ ଉଦ୍‌ବେଳେ ଉଚ୍ଛିତ
 ଅକ୍ଷରରେ ମୁଦ୍ରିତ ୧୦୯
 ଶା ଗୋପାଳ ଓ ଜପୋର ଶ୍ରୀ କେବନାଥ
 ପାଣିଥାର୍ମ ପ୍ରବାଗେତ ୫୦୮
 ଶା ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଗ୍ରୂ
 ୧୯୫୨୮୦

ଅମୁଳରେ କୁହାରେ ବନ୍ଦା ହୋଇଥିବା
ପଥର ପରବଳାର ଏବଣିତୁ ବହିମୂଳର ନୀଥ
ଉତ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ର ବିହୟ ସକାରେ ଅଛି ଯାହାବର
ଉଚ୍ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ଫ୍ରେଶରର ଉଚ୍ଚା ହେବ ସେ
ଅମୁଲ ଗନ୍ଧାରିର ବନ୍ଦାରେ ନୃତ୍ୟ ଜଗଦ
ଦେଇ କେଇଗାରୁବ ରହ ।

। ৩ । শা অবগতিকে বল

សំណង់

ଏହି ପ୍ରତିବନ୍ଧରେଖା କହିବା ଦେଖନ୍ତିଥିଲା । *
 ବାବୁ ବିବେଚ୍ନାର ଯାତ୍ରାରେ ଅଗ୍ରମ୍ ହାତ୍ତିଥିଲା ।
 କୁରି ଲୁହବେଳୀ ବଜାରୀ ହାତ୍ତିଥିଲା ।
 ଶାଶ୍ଵତା ବରେଳାରାଜୀବୀ ହାତ୍ତିଥିଲା ।

“ ଏହାରାହିବ କଲୁହା । ”

ଏହି କାଳେ ଜରିଥାଏହିବ୍ୟବ ବିଭାଗରେ ଯାଇବାରେ ପାଞ୍ଚମୀତିଥିଲେ ବନ୍ଦାରଙ୍ଗ ସଞ୍ଚଳପୂରେ ଓ ପ୍ରଗରହକ ହେବ ।

This is a black and white photograph of a textured surface featuring several stylized, abstract shapes. The shapes resemble letters such as 'Q' and 'G' in a bold, blocky font. They are arranged in a loose, overlapping group. The texture of the surface is visible through the patterns, giving them a three-dimensional appearance.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

६५७

କେବଳ ଅରହ ସମ୍ପଦଗୁଡ଼ୀ । ୫ । ନିଜ ମନୋ ସମ୍ପଦାଶଙ୍କ ଥିଲାଏ

五〇八四

ଅଶ୍ରୁମ କାହିଁଛ ଗୁରୁ ୫୫
ଦର୍ଶନେମୁକ୍ତ ଦେଲେ ଦର୍ଶନୁ ୧୭
ମଦହର ପାଇଁ ଜୀବନ ଦୁର୍ଗମ ୧୧୫

ବେଳେରେ କେବଳିଥର ମେଡ଼ିକ୍‌ଲ୍ ଯେ ଏ ଶତାବ୍ଦୀ କାହାର କର୍ମରେ ସାଧେ ଗୁରୁ-
ତତ୍ତ୍ଵା ଅଭ୍ୟାସକୁ କରିବା ଅପରିଚିତରେ ଫରି-
ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାର ଦୟା ପାଇଥିଲ ଗଭିଷ୍ଠାକି ଅଧିକ-
ହେ କବି ପାଇସ କାହାର କଠିନତୋତ୍ତମ
ବିଦେଶଜାରେ ଜାମାର ଅପରିଚିତ ପ୍ରତି ଧନେହ
ହେଲ ଓ ଅପରିଚିତ ସେ ସ୍ମୃତି କରିଥିବାର
ଜଣନ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁମାତ୍ରରେ ହା-
ତ ଛୁଟିବ ବୌତ ଅଧିଳେ ଭବନ୍ତରେ ବଢ଼ ବ-
ରବତ୍ତ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯାହା ହାତକୁ
ଅସେ ସେ ଶାଇଯାଏ ଅଥବା ପଶୁମାତ୍ର କରି-
ବାକୁ ହୁଅଇ ଥାଏଁ । ଏଇ କୌଣସରେ ଏହାର
ମୁଦୁକା ହେବାର କାହାରକୁ ହେଲା ଯାଏକାହିଁ
କଥି ପ୍ରତାମନେ ଦେଇ ବସୁରେ ଏକା
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେବନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟାପରେ
ଜୟକୁ ଜନ୍ମଦତ୍ତରେବଳେ ଅଧିକାଂଶ ଶୋଭିନ୍ଦ୍ର
ଜନମନେ ଆଉ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଏହବୁ ଜନା-
ରିଣ ବର୍ବାର ବି କିନ୍ତୁ କେବୁ ସେ ଉପରିବେ
ହାତେ ।

କରୁଥିଲା ମାତ୍ର ୧୦ ଦିନରେ ହେଠାଗକେ-
ରଖେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ

ରଥକୁ ବୋଲି ଅନ୍ତମାକୁ ହୃଥରୁ ଜାହିନ୍ଦିମେଣ୍ଡୁ
ଲୁଣ୍ଠିଥାଏ ବୁଝି ତେ ବଜିଛୁ ବିଶ୍ଵରର ଏହା
ବାହାରଥବ । ଅମ୍ବେମାନେ ରାଧା କରୁ ଯେ
ବପ୍ରାଗୁତ୍ତିମାନେ ଏହାକୁ ଗାଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରମା ନିଷ୍ଠାକାଏ ନାହାଇଲା ଏହାକୁ
ତବ କରୁବେ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁ ଗଛେଇରେ ପରାମ
ସେବାଦୂର ଏ ହସଦେବମାନ ରେ ବଳ୍ପାଧ-
ରାଗର ଶାତପାରରେ ଅବିବ ଏମନ୍ତ ବୋଲି
ହେଉ ନାହିଁ କରିବ ଏହାର ଗ୍ରାହକ ପ୍ରାୟ
କେହି ନାହିଁ ବୋଲେ ଅଛିଛି ନୁହର ।
ତେବେ କାହେଠ କାନ୍ତକବୋଲିମାନଙ୍କ ଜବାକୁ
ଯାଏ ଏ ଘେମାନେ ଯେବେ ଆମଣାଁ କାନ୍ତ-
ପାଇ ବେଳେର ଘଣ୍ଟିଲୁ ଏ କୁଣ୍ଡ ବୁଝାଇ ଦେବେ
ତେବେ ଅମେବ ରାଧାର ହୋଇପାରେ ।
ଯାହା ହେଉ ଏଥେର ବନ୍ଦମାନ ଯେବେ
ତୁମ୍ଭୁ ଗଛେଇରେ ପରମ ସମୟରେ ବାହା-
ରବ ତେବେ ବରାହଙ୍କର ଅବର ଦଲିଗାରେ ।

ବାରେନ୍ଦ୍ରର କଣେ ହତେ ମିଶାବଳ ତରିପୁରୀ
ବନ୍ଦୁ ମଦର ମୋହର ଯାଏ ଉଠେ ରାଜିଙ୍ଗ
ସହିତ ଛାତୀ ହୋଇ କେଟେକଥାମଦ ଫୁଲ ଆବଳ
ଜାହାଜ ହୃଦୀ ବରାହପୁର । କାରୁପର ଅଧୀ
ପାଠୀର ଅଜ୍ଞ ଏ ଜାହାଜ ମର୍ତ୍ତମାନ କରିବା
କେ ବାରେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇଯାଇ ଦିନ୍ଦି କି
ଶୁଦ୍ଧତାର ହେଲେ ଅଜ୍ଞ ଶ୍ରାଵନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରିକୀ
ରଥର ପାଇଲାମନ୍ତ୍ରିକୀ ହୁଏ କିମ୍ବାର ଅନ୍ତରୀ

ହେଲୁ ଯେ ହେଠା ମନ୍ଦିରକାଳରେ ସୁନନ୍ଦାର
ତାହାର ବନ୍ଦବସାୟ ବଜାରକାରୁ ଉଚ୍ଛଵ ହେ-
ବାଗ ଅନେକ ବୃକ୍ଷର ନେଇଲ ପାଶାର କର୍ମର
ହେଉଥିଲା । ଏ ସବୁ ତାହାର କଳଜରକୁ
ଖାଲ ହେଲା କାହାର କଣ୍ଠରେ କିମ୍ବା ହେତେଥିଲେ
ହେତେଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅନ୍ଧାର କୁଅର ବରତବନର
ନୂତନକର୍ତ୍ତା ହସାରୁ ଏହି କିବୁଦ୍ଧ ଶୃଷ୍ଟି
ମାତ୍ରକୁ ମୟ ଯାତାଯାଇ କରିବ ଓ ଏମ୍ବେ
ହେଲେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିତ୍ତାରତ୍ତାରୁ ଲାଗ ହେବାର
ଦ୍ୱୀପରା ଅଛୁ । ଅନୁମାଳଙ୍କ ନଗରେ ନନ୍ଦନ
ବାକୁ ଯେମନ୍ତ ତାହାର ଅଂଧାର କରି ଘରକୁ
ଭେଦକୁ ତାହାର ଦର୍ଶ ତାହାରେ ବିଷ୍ଵପୁରେ
ଅନ୍ୟ ଅଂଧିକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ପ୍ରୟୋଗୀ
କରୁଥିଲୁ ଅବଶ୍ୟକ ଦୂରିମେ ଏ ଯାତାକର କରିବା
ଯାଏରେ ଯାତାରକ ଜୀବିବାର ଅବଶ୍ୟକ
କରୁଥିଲୁ ଯାତାର ଦୂରିମେ କରିବାର ପ୍ରୟୋଗୀ
ଦୂରିକୁ ଯେତିବ ଦୂରି କରିବାରେ ଯିବା
ଦେବେ । କରିବାର ଓ କରିବ ମଧ୍ୟରେ ଯାତା
ଦୂରି ଦୂରିମା ପାଇବ ଯେତିବ କୁଟୁମ୍ବୁ କୁଅବଦ
କାଳର ଯେବେ ଏଠା ମହାକନ୍ଦ ଦେହ କିମ୍ବା
କରି କରିବାକୁ ଯେବେ କିମ୍ବା ନର କୁଅକା ।

ନେତ୍ରାମ କୁଣ୍ଡର ପାଇବାର ।

ଦୁଇ ଅମର ହୋଇଥାଏ ଜଣ୍ଠିଲ କେତେବେ
ଅବଶ୍ୟକ ଛାଇ ହେବାର ଅମ୍ବେମାମେ ଖରେ ବଡ଼
ଅଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ହେଲୁ । ଦେସାହୁ ମାନରେ କଣେ
ମହାକଳ ଗଞ୍ଜାମର ମୁଁ ୧୦୦ ବର ଲୁଣ ଦିକ୍ଷୀ
କମିତି ମୋହଙ୍ଗା ମୂଳମରୁ ଅନୁଧରେ । ଯଶ୍ର
ଛଲରେ ପୁରୁଷ ବାହାରୁ ଏହି ବୋଷରେ ଆ-
ପକ କଲ ଯେ ଯେ ପୁରୁଷରେ ଗଞ୍ଜାମର ଉତ୍ୱେ-
ନା ଫାରମରେ କରୁ ଦୂଷ ଅନିଷ୍ଟର ବଜଳା
ହଜାରେ ହାତ ଧବା ରବାହା ଧାରମ ରାହା
ଆଖରେ ହ ଥିଲ । ବଜଳାରେ ପ୍ରତିକଳ ଥିବା
ରବାହା ଫାରମରେ ଗଞ୍ଜାମର ଲୁଣ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶରୁ ଅବିବାର ବନ୍ଦମ ତେଣା ନେମନରଙ୍ଗ
ସର୍ବମର୍ତ୍ତ ମନେ ବେର୍ତ୍ତରେବନ୍ଦମୁ ବିଧାନ କଲାପ-
ହରୁ ଓ ଏହି ଫାରମରେ ରବାହା ଦେବାଗାର
ବନ୍ଦମନର ସାହେବ ନଞ୍ଜାମ ବଲେହୁରୁକୁ
ଅନୁଭୂତ ବର ବେତେବୁଦ୍ଧର ଫାରମ ବାହାର
ବିକଟରୁ ଶଠାଇଥରେ ମାତ୍ର ଗଞ୍ଜାମବଲେହୁର
ମାନ୍ଦାଳ ନବୀନେଶ୍ଵର ଅଥୀଜ ବଜଳାର
ବେର୍ତ୍ତର ବିଧାନ ଯେ ମାନ୍ଦାଳ ବାନ୍ଦ ନୁହନ୍ତି
ସୁତ୍ତବୁ ପୁଣ୍ୟ ବଲେହୁର ରବାହା ବିଶୁ
ଯଥୁର କୁଣ ସଜାବେ ନଠନା ରବାହା ଫାରମ
ପାଇବ ଦେବାଗ ଅର୍ଗମେଧ ବଲେ ସୁହା ହେ
ଜାହା ବ ସରି ଜାତର ଦେଲେ ଯେ ମାନ୍ଦାଳ
ବେର୍ତ୍ତରେବନ୍ଦମୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଫାରମରେ ସେ
ରବାହା ଦେଇଅବରୁ ବଜଳା ଫାରମରେ
ଦେଇ ନ ଥାଇନ୍ତି । ସୁତ୍ତବୁ ବଲେହୁର ଅନା-
ଧିର କୋଇ ବନ୍ଦମନର ବିକଟର ଜୟବେନ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲନ୍ତି ସେ କରୁଥାନ୍ତକୁ ଲବଧିତତ
ସୁରବ୍ରାନ୍ତ ଗଞ୍ଜାମ ଶାମା ନିଧରେ ଛତଦେଇ
ଅଷ୍ଟବାକୁ ଥିଲୁ ଦେଲେ ଓ ବଲେହୁର
ସେହିପରି ବାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ସୁତ୍ତବୁର ଯେ
କିମ୍ବାହୁର ବିଷଦ ଦେଖି ଗଞ୍ଜାମ ବଲେହୁର
ବଜଳା ଫାରମରେ ଜାହାକୁ ଅନୁତ୍ତତ କର
କଟେ ଉତ୍ସତା କେତେବଳୁ ।

ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପାରଟି କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ ? ଏବଂ ବଜା ଦୁଃଖ-
ର ବସ୍ତୁ ଯେ କମିଶନର କାହେବ ଏତେ
କୁଣ୍ଡରୀ ଓ ଉବେଳେ ହୋଇ ଯୁଗ ଏପର
ଅବଧି ଆଜ୍ଞା ହେଲେ । ସେ ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କେ
ଭାଗତୁ ସେ ସ୍ଵାମୀର ବରଳାର ଅଧୀକ ଦୁଃଖ
ଓ ମହାମାତ୍ର ମହିମର ଛେନେଇଲଙ୍କ ଅନ୍ଧ-
ଦ୍ରୁ ଏଠାର କୌଣସି କଷମ ହେଲାରେ କଳ
କାହାରେ । କୁମରଜିତ ମହାନ୍ତର ପ୍ରସରି

କିମ୍ବା କରିବା କବନ୍ଧମେଷ୍ଟିଲ ସୁଣ ମହୁଁ
ହୋଇ ଗାତ୍ର ଓ କୋଣ ହୁଅର କଜଳ କବନ୍ଧ
ମେଷ୍ଟି ମାତ୍ରାକରେ ଭରୁ ତୟନ କଜଳବା
କାରଣ ଅବଶ୍ୟ ମବନ୍ଧମେଷ୍ଟି ଉଣ୍ଡିଆସ୍ତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦରିବେ । ଏପରି ହେବା ପୂର୍ବର ଯେ ହେ
ଅପରା ତାର ରାତ୍ରିବା ପରି କଣେ ଉର୍ବୋଷ୍ଠା
ଦେଖାଇବୁ ଏବେ ହେବା ଓ ଉବନ୍ଧର୍ତ୍ତରେ
ପବାଇଲେ ବଜ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଆପର ।
ପୁଣି ନୃତ୍ୟ କିମ୍ବା ଯାହା ଚାରିବଲେ ତାହା
ଦେଖାଇମାନଙ୍କୁ କଣାଇବା ପାଇଁ ଦୋଷଶାସ୍ତ୍ରବା
ଦେଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଦାହିଁ । କିମ୍ବା ପ୍ରବର
କରିବା ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାର କଣେ ଦେଖାଇବୁ ଏ-
ହୃଦ ହରବର ବରୁବାର ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲୁ
ସେ ଯେମନ୍ତ ଦେଖାଇମାନଙ୍କୁ ଗଞ୍ଜାମର ଲୁଣ
ଅବେଳାକୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ
ଏହି କାଣ୍ଡରେ ଦେଖାଇମାନେ ଭାଇ ହେବାର
ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ନୁହିର । ଅମ୍ବେଲାନେ ବମ୍ବନକର
ଗାହେବକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଁ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ
କବନ୍ଧମେଷ୍ଟି ଉଣ୍ଡିଆଜର ଅଜ୍ଞ ପ୍ରାର୍ଥନା କ-
ରକୁ ଓ ତାହା ବାହାଇବା ଯାଏ ଦେଖାଇମା-
ନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ହୃଦରେ ଲୁଣ କାରିବାର ବମ୍ବନକୁ
ଅନୁମତ ଦେଇନ୍ତି । ଯେବେ ତାମ୍ଭ ଅବ-
ଧିକ ହୁଅର ତେବେ ପୁଣି ବଲେହୃତରଙ୍ଗ
ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ ସେ କଞ୍ଜଳା ଫାରସରେ ଝଣ୍ଝେ
ରବାକା ଦେଇ ପାଇନ୍ତି ।

ବେରତା ଗେଗର ଚକ୍ରସ୍ଥା ।

ଅଛିବାଲ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ପତିଥିବା ବେଶେରେ
ଦିଶ୍ମାସ ବରନ୍ତି ଯେ ଓଜ୍ଜନତା ଗେଗର ଚିକିତ୍ସ
ଅଛୁ ନବୁବା ଧେଣୀୟ ସବ୍ସାଧାରଙ୍ଗର ବି-
ଶାସ ଏହି ଯେ ଏ ଗେଗର ଚିକିତ୍ସା ହାତୁ
ଅମୂଳାକଳର ବୈଦିଗ୍ରାସ ଅଟ ପ୍ରାଚୀକରଣ
ଓ ବେଗ ପୃଷ୍ଠାକଳରେ ନ ହୁବାର ଅନେକ
ଦେଖ ଦିଶ୍ମାସ କବନ୍ତି ମୁହଁରଂ ଅମୂଳାକଳ
ବୈଦିଗ୍ରାସରେ ଏ ବେଗର ଚିକିତ୍ସା ଯେବେ
କ ଥାଏ କେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ? ଫଳକଃ ଥାବୁ
କ କ ଆରି ଅଥବା ବୈଦିଗ୍ରାସର ଉତ୍ସବ
ବ୍ୟବସାୟକ ଅବହଳ ହେଉ ଏ ଦେଣୀଦେ
ଲୋକେ ଓଜ୍ଜନତା ଗେଗର ପ୍ରକାର ଚିକିତ୍ସା
କରିବାଗ୍ରହ ବୈଦିନ ଲୋଜନ୍ତି ହାତୁ ବେଗ
ହେବେ ପ୍ରାଚି ଦିବାର ଉତ୍ସବର ଏହା ଆହୁବୁ
ପଦ୍ମନାଭ ଦୂର ଗର୍ଭା ଘାମାଳଙ୍କ ଜାପାୟ କି ଯାହାକୁ
କୃପା କରି କରିବେଇ କହିଲୁ କେବଳ ଏକ

କଣ ପ୍ରାମନଙ୍କରେ ଏହିଷେ ମରବିବେ ତେବେ
ଉପାୟଗୁରୁ ଗେଲାକୁ ବାଧାର କରିଦେବାର
କେବୁ କଲାପୁ । କଥାରେ ଅବଗାର, ବା ମେର
କର୍ତ୍ତନ ଓ ପ୍ରାମନଦେଶ୍ତ୍ର ମାର୍ତ୍ତମା ଦେଇବା
ତେବେ ଉପାୟ ନାହିଁବେ ପ୍ରଥାର ଅପର । ଏହି-
ଆ ଅନ୍ତର ଅନେକପ୍ରଥାର ଦରେଖ ତେବେ
ଉପାୟ କୋଣଥାଏ । ଲୋକଙ୍କର କୁଷ-ପୁର
ଏତେ ପ୍ରତିକ ଯେ ଯାହାକୁ ପଢ଼ିବ ଯେ ଏହାକୁ
ଉପାୟଗୁରୁ ଉପବାର ହେବାର କହିବ ଫଳଟଃ
ଅବଧୂରୁ ବୌଣି ଟୁଳରେ ବେଗର ପ୍ରାଚୀର୍ଗାର୍ଥ
ହେଲେ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦଗ୍ରହ ଦୋର ବେ-
ଗର ପ୍ରତିକୁ ବୃତ୍ତି ବସନ୍ତ, ବନ୍ତୁ ଉପରଲଭିତ୍ତି
ତେବେ ଉପାୟମାନ ମାନୀଏବ କଳ ବୃତ୍ତି ଓ ରସ୍ତେ
କାଣ କରିବାର ଯେ ଦେଖିଯାଇମାଣରେ ଉପ-
ବାର ହୁଅଇ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ବାବାର ବରବାକୁ
ହେବ ଓ ଏହିପର ପ୍ରକାନନ୍ଦର ଫଳ କୁଷ-ପୁର
ବୃତ୍ତି ବରବାର ବାରଣମୁହୂର୍ତ୍ତ ହେବୁଗୁ ଯେ ର-
ଧିକ୍ରମ ଅନନ୍ତ ଜାତ ହେବାକୁ ଓ ଅନେକ
ପ୍ରାଣୀ ଅବାଳରେ ଜମାଲଧିକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବ
ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ବିହୁମାସ ସଦେହ ନାହିଁ ।
ଭାବବଳ ଚିକିତ୍ସାପ୍ରତି ପାଧାରନକଃ ଅନ୍ତିମ
ଲୋକବଳ ଅଛନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପରେ ଉପରେ
ଉପରେ ଉପରେ କିମ୍ବାକନ୍ତାକେ ଯେ ଓଳକୀଠ ଗ୍ରେ-
ଗର ନାନାକିଧ ଔଷଧ ଅବିଯାର କର ଅଛନ୍ତି
ଓ ଅନେକ ପରମାଣରେ ଯେ କୃତବାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଭାବା ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା-
ନାହିଁ ଏ ଅବଶ୍ୟାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ରମ ଉପର
ଯେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କର ଏକାକୀୟ କୁଷ-ପୁର
ନାମ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପୁଷ୍ପାୟ ବରବାର କି-
ଭାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ । ସେ ଉପାୟମାନ କି ହୋଇଲା
ପାରେ ? ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ କହିବାକୁ ସମୟ ହୋଇଥି
ଜେବେ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର
ଅନୁଭବ ଭାବା ଏହି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଯେତେ ସରକାର ଚିକିତ୍ସାଲୟ ଅଛି ଉପରେ
ଦେଇନାବିବ ବା ବାର୍ଷିକ ଭାଲିଙ୍ଗ ଯେବେ
ବାହୁଦୂଷପେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ୍ ରାଜେୟ ବା ପ୍ରାଚୀ-
ସମ୍ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକରିତ ହେବ ଜେବେ
ଅନେକ ଅଂଶରେ ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟାନମାତ୍ର ତେଣୁ
ଜାତ ହେବାର ସମ୍ବାଦକା ଅଛି । ଆମ୍ବ ବର୍ଷ-
ନୂରମାକେ ବନ୍ଧୁକୁ ନମୋଦେଖିବାକୁ ଏକଥା
ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ସତ୍ତବ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସାମ୍ବ-
ପିତ୍ର ଭାନୁମାନ ପାତ୍ରକ ହୋଇ କୌଣସି

ଏବସ୍ତ୍ରକୁ ଯାଇଥିବ ଦେଖନ୍ତକୁ ଏବହ କର
ଗଣେ ନବଲ ବର୍ଣ୍ଣମେଷ ଅଳ୍ପବାଦର ଅଥବା
ଧଂବାଦ ଯଥ୍ କାଟ ସଞ୍ଚାଗବ ବିବର୍ଣ୍ଣ ପଠାଇ
ଅଛିଲେ ହେଲ୍ । ତାର ସାବନମାଜେ ବହାଦୁ
ଅଶେଷ କରିଛି ଯେ ସେବନାମେ ମହିନୀ-
ମେଘଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରକାରର ବୃଦ୍ଧି କାହିଁ ଓ
ଯହିରେ ବିବସାଆରଣର ମନ୍ତ୍ରର ହେବ କହି
ପ୍ରତି ମନ୍ତ୍ର ବିଶାକ୍ତ କାହିଁ ଦେଖ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବାର୍ଷିକର ଅଳ କି ଜାଗିଲେବ
ସବେ ଲୋକେ ଉଦ୍‌ବାଦ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ହେବେ ଶୈ-
ଜାନାଳରେ ଚିହ୍ନାଳୟ ବୋଇ କି ହେଲ୍ ଓ
ଅନ୍ୟ ଗଡ଼ିଆରରେ ଜାହା କି ହେବାଗ୍ରହ
ମନ୍ତ୍ର ହେଲ୍ ଏହା ବିବସାଆରଣର କାଣିବାର
କି ବୌଦ୍ଧ ତଥା ଧର୍ମ ଅଛି ? ଲୋକେ ଜାଗି
ପାରିଲେ ଯେ ଅପଣା ଭଲ ବରବାକୁ ଦୁଃଖ
ହେବେ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବେମାଜେ ବିଦ୍ୟା ବର
କି ପାରି । ବୌଦ୍ଧର ବାଦିତର କମଳର ବଥା
ଶୁଣିଲେ ଯେଉଁ ଲୋକେ ଦୂରଦୂର ବାଟ
ଦ୍ୱୀପାର ଶୁଣ ଲେତକୁ ସେହି ଚିହ୍ନାଳ
କିମ୍ବା ଜପାଦ୍ୟ ପାଇଁଲେ ତାହିଁ ହେବେ ସାନ୍ତ୍ୟ
ବର୍ମଣ୍ୟମାଜେ ଏପବାର ବିଷୟରେ ବହୁଳ
ମହୋମୋହା ହେଲେ ଅହେବ ଉପବାର ହେବ
ଏହା ଅମ୍ବେମାଜକର ସ୍ତ୍ରୀର ବିଦ୍ୟାର ଓ ଏହା
ବରବାକୁ ଅମ୍ବେମାଜେ ବିନାର ଭବରେ ହେ-
ମାଜେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବରାପାର ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାନ୍ତବିଜ୍ଞାନ

ପୁଣ୍ୟତାରେ ଯତ୍ନ ପ୍ରଳହଦଭୟରେ ବୈକିଏ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଟବିଶେଷ ଶରୀର ଛେକାର
ପ୍ରସ୍ତରର ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଗଭିଷ୍ଟପ୍ରାପ୍ତରେ
ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ବି ପ୍ରକାର ୧୦୧
ମେଷତ୍ତୁ କଣା ନାହିଁ । ଏବାଟ ଏକପାଇଁ
ବେଳବାଟ ଅଧିକ ତେବେ ବେଳବାଟରେ
ଲୁହାର ବେଳ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ଜାହିଁ ଉପରେ
ଗାନ୍ଧ ସିଦ୍ଧା ଅଣିଦା କରଇ ଓ ଏଥରେ ଅନ୍ତର
ବ୍ୟୁତି ଦିଅଇ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ବାଟ ପଥର
କା ଲୁହାଗତର କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଅଛି ବ୍ୟୁଦରେ
ଗାନ୍ଧ ଯାଗାଦ୍ୱାରା କରଇ । ପୁଣ୍ୟତାରେ ଯେଉଁ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ହେବ ତାହା ଏପରି ନୁହିଲ ତହିଁ ର
ପ୍ରକାଶକାନ୍ତ ବାଦରଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆବଦିଷ୍ଟ
ମୂର୍ଖ ଉପବିଷ୍ଟରେ ହୃମତିବଳଠାର ପ୍ରାଣ ହୃଦ
କି ଅପେକ୍ଷିତକୋଣ ଯାଏ ସମ୍ଭବ ନକରାନ୍ତି ଜା-
ହିନ୍ଦ ବଳପ୍ରକଳ ହୃଥିଲ ତହିଁ ଉତ୍ତାନ ହନ୍ତିଲ

ପ୍ରିୟକଳ ଅଛି । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଲା
କାହାକ ଅବି ତ ଆରେ ଏହି ସତୋତୀରୁ
ଦୂରେ କାହାକରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ବ୍ୟାବ ଯାତ୍ରା-
ଥାର ହୁଅଇ । ଏଥରେ ସଦେଶ ଉପକ ଯେ-
ମାର ଦୟାବଳୀ ଓ ଅନେକଥର ସତୋ ଗୁଡ଼
ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ଓ କାରିତ୍ୟଦର୍ବନ୍ଧର କ୍ଷତି ହୁଅଇ
ଏହି ଶବ୍ଦରେ ଓ ପ୍ରତି ବାର ଦୟାବ ଦୟାବରେ
ହମ୍ ପ୍ରବନ୍ଧର ଏତେ ବରବାନ୍ ହୁଅଇ ଯେ
ଦୟାବର ସତୋ ସବା ଅବିଚ ବନ୍ ହୋଇ-
ଯାଏ । ଏମ୍ବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାନ ଉଦ୍‌ବାଗେ
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜାଗିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋ-
ଇଥାଏ । ଏ ବାଟ ଅମେରିକା ଓ ଉତ୍ତରାମ୍ରିତ
ଅନେବ ଝାକରେ ଘର୍ମିତ ହୋଇ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵର
ବାର୍ଯ୍ୟବାହିତା ଦେଖି ଯାଇଥାଇ ଓ ଏଥରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟଥ ନଈ ପତର ହାତୁଁ । ତାର କ୍ରୁ-
ମବେ ବାହର ସଂଶେଷ ପରିବ୍ୟ ଏହିବେଳେ
ଦଅମାର ପାରେ ଯେ ମନ୍ଦବକଳ ବାଲିକାରେ
ଜପ୍ୟାକୁ ପ୍ରମୁଖାଙ୍କ ଘର୍ମିତହୋଇ ବଳ ଦିପ୍ତିବ
ଓ ଶେଷ ପ୍ରମୁଖ ଅଗର ଲହରର ସାମା ବିଭାଗ
ମେତ୍ର ନାହରେ ଯେଉଁଠାରେ କାହାକ ଅବି
ଲାଗିର ବରଇ ହେ ହାନରେ କାହାକ କପରେ
ମାତ୍ରାକୁ ପ୍ରାୟ ଧରିମାନ ରହିବ । ଉତ୍ସବ ପ୍ରା-
ନର ପ୍ରମୁଖ ପକ୍ଷ ଉପରେ କୁହାର ମୋଟଗାର-
ମାନ ଲାଗିବ ସେହି ତାର ଦେବରେ
ହୃଦୟା ଦୟା କୁଳମାନ ହୃଦୟ । ଏହି କ-
ରୁଳ ହବୁରେ ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରକଟ ବା ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଥାପନ
ହେବ କଲ ମୋତଳର ତାର ହକୁ ଧାର୍ତ୍ତାଗତିରେ
ପର ବୁଲିବ ଓ ତଥାର ଏକଷାଖକ ତାରରେ
ହୃଦୟକା କୁଳମାନ କୁଳକୁ ଅବେଳା କେବେ
ଅପର ଧାରିବ ତାର ସମ୍ପତ୍ତି ଭଜରେ ଥିବା
କାହାକ ପାଇବୁ ଯାଇଥିବ । ଫନାମତ ଏହି
ପ୍ରକାଶ ତାର ଦୂରବାପ୍ତି ଏକାଦେଲକେ ତା-
ହାକର ହୃଦୟ ଦୂରକୁ ଓ ଦୂରର ଦୁଦ୍ୟ ତାହା-
କକୁ ଯାଇଥାଇ କରିବ । ଏହାର ବାର୍ଯ୍ୟ
ନାମରଦ୍ୱାର ପ୍ରାୟ ଅପର ତେବେ ପ୍ରରେବ
ଏହି ଯେ କାରିତ୍ୟଦର୍ବନ୍ଧର କର ଉତ୍ୱାଥେଶ୍ୱର
ରେ ମାତ୍ର ଏହାର କର ଧାର୍ତ୍ତାଗତରେ ହୁଅଇ ।
କୁଳରେ ଥିବା ହାଲ ଏହାର ବାରିପାଦ
ଦୂରର କରିବା ଓ ନୃତ୍ୟର ଉତ୍ୱାନୀଦ୍ୱାର ଆବ-
ଦ୍ୱାର ସହିବ ତାହାପରାଇ କଲ ଘର୍ମିତ ଓ
ବିଲାଇବା କଷ୍ୟରେ ପଣ୍ଡିତ ଅପରୁ ଯେ ଯର
ଅକ୍ଷୟା ଦେବେ ଭାବର ଲାଭକାରୀଙ୍କର କାରିତ୍ୟ
ଦୂରବାନ ଅକ୍ଷୟରେ ହେବାନ ଥାଏ ହବିଲା

ପ୍ରତି କଥା କହିଲା କନ୍ତୁଆଜ୍ଞା ହେଉଥିବା
ପମ୍ପଦ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମାନ ଜୀବିତକୁ
ଧାରକାରେ ଅନେବ ଦ୍ରୋଘ କେବ କର
ଅହୁର୍ମ ଏ ଅଧ୍ୟା ବନ୍ଦରେ ଉତ୍ତର ଜୀବିତକୁ
ଶରୀର ଦୟାକୁ ବନ୍ଦରେ ପ୍ରମୁଖ
ଦୟାକୁ । ସେ ଉତ୍ତର ବାଟ କରିବ
କରେ ଉତ୍ତର ଯତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଏକାକୀ
ସମୀକ୍ଷାରେ ଜୀବାଳ କେଣାଇ ହେ-
ବାର ବାର୍ଷିକ କରିବ ଓ ଉତ୍ତର ଅନେକ ସର
ହେବାର ପମ୍ପଦ୍ୟକା ଅତି ମଧ୍ୟ ଏହାହୃଦୟ ସ୍ଵ-
ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ମହିଳା ଉପରାକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ
ବୁଝିମାନ୍ତ୍ର ମେବେ ନ୍ୟବସାୟରେ ଉତ୍ତର ହେ-
ବେ ରଦ୍ଦାର୍ଥକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବାନକରି ଓ ହେବେ
ଉପରାକ ହୃଦୟ ପାଠକମାନେ ଏଥିର ଅନୁ-
ଭବ କରନ୍ତୁ । ଅସୁଦେଶୀୟ ମେତମାନେ
ପ୍ରକୃତ ବିଦ୍ୟାରିଷ୍ଟାପ୍ରତି ନହୋଯୋଗୀ ହେଉ
ନାହାନ୍ତ୍ର ଧୀନ ବର୍ଣ୍ଣନାକ ସମୟରେ ହେବେ
ଭଦେଶରେ କେତେ ପ୍ରବାସ ହେଉଛି ଓ
ଭନ୍ଦବର ବାର୍ଷିକ ଅନୁଯୁକ୍ତ ହେଉଥିବୁ ଓ
ଧର ଉପାର୍ଜନର ହେବେ ହୃଦୟ ଉପାୟ ବାହା-
ରାଜ୍ୟ ମେଷରୁ କାଣିକାର ବିକଳାର ଉପାୟ
କର ଜୀବାନ୍ତ ମୂଳ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଯେ
ବିପରୀ ଦୂର ଦୂର କଣାଯାଇ ନାହିଁ । ବାସ୍ତ-
ବରେ ଯେଉସ ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଯାଏ ତହିଁରେ
ବିଷୟ କଣାଯାଏ ଯେ ଯେବେ ଏଠା ମେତମାନେ
ଏହୁର୍ମ ଅନନ୍ତ କଲାପ କର କରିବିବେ
କେବେ ଏହାକର ଦୟ ହେବା କେଣିକିଶ୍ଚାର
କରିଯାଏ ଅଧୁର ଫୁଲକୁ ଲହରେ ଓ ଘରଧର
ପରକୁ ଗାୟରୁବେ ।

ସାଧାରିକ ସଂବାଦ ।

କଳ ଦୃଥବାର ସକାଳୁ ଦେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣହର
ଆଏ ଫିମାଗତ କଷ୍ଟ ଦଶା ଦେବାର କଲାବର
ଯେଉଁ ଶାତ ପରୁରେ ପାଶେ ଶୁଣୁ ଅନୁଧର ଯେ
କବୁ ପରିବାର ଦରହ କୋଇଗଲା । ବୁଝାଯାଏ
ଯେ ଅଗ୍ରରେ ଠକା କ ଦୂରାର ମାଟଙ୍କୁକୁ
ସାହେବ ଯାଣି ବାହାର ବର ଦେଖାର କୌଣସି
ଉପାୟ କର ପାଇଁ ଜାହାନ୍ତି ମାତି ଅନ୍ଧକାଳ
ଅଳ୍ପ ପ୍ରେୟୋଜନ୍ୟ କରିବେ ଠକା ଧରିପର
କୋହିଗଲା ଓ ପଥାଦିଆଳ ପଢ଼ିବ କର୍ମଦୂର
କିମ୍ବାକୁଳାବୁ ଅନେବ ଠକା ବରଗବ ଦେଇ
ପରିମେତକେ ଫଳ ଏହ ଦେଇ ଯେ କଲା

କାହିମାତ୍ର ଗୁଡ଼ ଦେଇ ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣପାଦି କଲା
ହେବା ହେବୁ କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡ ଓ ମାଟ୍ରକ ହେବେ ।
ମୋହରରେ ଏ ବର୍ଣ୍ଣ ଦିଅର ଖୋଜାଯାଇ
କଣ ହାତୁଁ । ଯେବେ କିମ୍ବା ଯଦୁ ଦୋଷହକ
ଜେବେ ଅସ୍ଵର ହୁଅରେ ଧୋଇ ହେବାର
ସମ୍ମାନିତ ।

ଠରେ ମାତ୍ର କା ୧୯ ଦିନର ଜଳକଟରେ
ବିଶୀ ଏହି ୨୨ ଦିନରେ ମାତ୍ର ଥାଏ । ୨୨୯
ମାତ୍ରରେ ଏକମୁ ପ୍ରକାର ଅବଳମ୍ବନ ଦର୍ଶନରେ
ଖାତା ଦେଇ ଦାସ୍ତଖତ ଦୋଷ ଏକାକିବ ଲେଖି
ଅଛି ଏଥର ଏହି ବାର ଫଳ ପାଇଁ ଶାନ୍ତବେ
ଜୟରେ ଉମ୍ମି ଏ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଫଳେ ଆଖେ
ତାକ ଅବଳରେ ବିଜମ୍ବ ଦେଖାଇ ତାବ ଦର୍ଶନ
ଜାଇଲ ଦୟରେ ଦର୍ଶନର ପାଇଁ ମାତ୍ର ।
ତେଣେ ଅମଳ କେବେ ଏହୁପରି ଲାଗିବା

ହନ୍ତେଣ୍ଟିଆଜି ଅହାର ହେଲୁ ଯେ
କିମ୍ବା କରରେ ୨୨୧ କଷ କିଳମର
ଦିନଶାୟ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏମାତେ ପ୍ରାୟ ୨ଲଙ୍ଘ
କାହା ମାତ୍ର ଦିଅବା ।

ବୁଦ୍ଧ ପଥିବାରୁ ଉତ୍ସମାବୟେ ଡଂକୁ
ହେଲେହରେ ୧୯୫୩ ତାରେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା
ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ହାତର ବ୍ୟବସାୟ ବରନ୍ତି । ଏହା
ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିବାରେ ପ୍ରାୟ ତୁ ହଜାର ଏକାଇ
ବ୍ୟବସାୟ ଅଛନ୍ତି ।

ବିମ୍ବରେ ଏକଷ ଲାଗ ଦର୍ଶ ହେଉଥାଇବା
ପାଇଁ ବନ୍ଦାକଷେତ୍ରରେ ଲେଖଣ୍ଡି ଯେ ଅନେକ
ଦର୍ଶ ହେଲା ଏକାର ଦର୍ଶ କେବଳ ନ ଥିଲା ।

କଣ୍ଠରେ ଅଛେବ କଳରେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ୱାରା
ଶୋଇ କି ଶୁଣାଇ ମହାକନ୍ଧାରେ ଶୁଣି
ଶୁଣାଶାନ୍ତି ଏଥିଯେଉଁ କଲାକାରେ କଲା
କଳ କବିତାର କଣ୍ଠାର ଶୁଣିଏନ୍ତି ଆପଣ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏବନୀରେ ସରଜାଏ ଖରାଳ
କରେ ହେଲେ କଲ ହେବ :

କରୁଥିଲେ ଦେଉଗୋଟିଏ ପାଞ୍ଚମୀର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବର୍ଷା ବୁଝି ହେବାର କାହାରେ । କିମ୍ବା
ଶାନ୍ତିକାଳେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାରେ କେତେବେଳେ
ଅଧି ଦିନାକାଳୀ ଯାଦ ବହା ସଙ୍ଗେଁ ସାଥାରଣ
ଅମ୍ବର ମାଝ ଦିନ ହେବିଛି । ଏହି କୁମାରଙ୍ଗେ
ଖାଲୁ ଯାଏ ଦେଖିବା ଅଧି ହୋଇଥିଲା ।

ହୁଏଥେବେ ଆଜି କୁଳୀ ଅଛିତ୍ର ସେ କୁଳୁଦେ
ମନ କରେ ସୁମା ଅନ୍ଧାର ଦେବାପାଇଁ ଲାଗି
ଏହି ସାର ଅଛିତ୍ର । ଏ ଦେବି କୃତାର୍ଥ
ଦେଲେ ବନ୍ଧୁଦେଵରେ ଶ୍ରୀମନ ବାନ୍ଧୁଦେଵ ଦେଲେ

四〇〇四〇

ମାତ୍ରବର ଗୟକୁ ଉଚ୍ଛଳିତପଣେ ହୋଇଥି
ନହାଇଲୁ ସନ୍ଧାପେତୁ
ହହାଏଦୁ !

ଅମ୍ବେ କୋଟିରେ ବାର୍ଷିକରତା ଦେଇବ କର
କାବୁ ତସି ଶୁଣିଥାଇଲୁ ଯେ ଉଠ ମାଳଗ
କେତେବେଳେ ଜହନିନେଥାରକୁ ବିଲକ୍ଷଣ ଉପର
ମୋର ହୋଇଥାଏ, ହେଥାରୁ ସବବାରବ
ବହୁତ କଷି ହୋଇଥାଏ ।

କାଳରେ ଦୋଷ ଏବଂ ମହାତ୍ମା ନୌବ
ପିବା ଅସିବା ହେଲେ କାଳର ପାତି ବର୍ଷାଗର
ଶ୍ଵାସର ଏବଂ ପୁଷ୍ପରମାତ୍ମକ ନାରାତମାତ୍ରକ
କବିତର ଲକ୍ଷ୍ମୀତଥ ବର ଯାତ୍ରୀ କର ଅଦୟ
କରାନ୍ତି । ଜଣେ ସୁଦରଗରଜର ବଚାଳ
ବାବୁ ସରକାରୀ ଫାକ୍ ବାବରେ ମହାତ୍ମନ ବ୍ୟୁ-
ମାତ୍ରକରେ ଅସନ୍ଧ ତିମନେ ଯାଏ ବର
ଅଦୟ କରାନ୍ତି । ବିର୍ତ୍ତପକ୍ଷୀୟମାତ୍ରକୁ ଅନୁ-
ରେଖ ବର୍ତ୍ତ ଯେ ସେହି ପାପିକୁ ସାଧାରଣକର
ଅନ୍ୟକାଣ୍ଡକୁ ଅନୁମନାକ ହେଉ ତାକୁ ପ୍ରମା-
ନାର କର ନାରର ଏବଂ ମହାତ୍ମକମାତ୍ରକ
ଦୂର୍ବଳ ଦୂର ହରାନ୍ତି ।

୧୦୨୦ ବଳ ମଧ୍ୟରେ ଜାତୀୟରକା ନିଷ୍ଠା
ରେ ୨ । ୨୩ ମହାତ୍ମକୁ ଏବଂ ଦୟକରଣେ
ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କୁମୀର ଉଷ୍ଣତ ଦୂରଅଛି ।
କରାରମେଣ୍ଟର ଗର୍ବପତ୍ର କୁମୀର ମାରବାବ
ବୌଦ୍ଧ ବ୍ୟାସ ଓ ହୃଦୟ ଏପରି ପର୍ବତୀର

ଦୁଇ ଦେଉଥିଲୁ । ଅମ୍ବୁମାତେ ମେହ ଦିନସ
ସ୍ଵରେବକୁ ବିଜାତିବରେ ଅଧିଗ୍ରହ କରି ତା
ରେ ପରିବାରର ଲୁମ୍ବାର ମାରୁବା କିମନ୍ଦେ
ବୌଧାର କିମନ୍ ଅବଧାରର କର ମନୁଷ୍ୟରକୁ
ବାରଣାର ଉପାୟ କରିଲୁ ।

ମଧ୍ୟବଳରେ କରିଦାରନାହିଁ ଅଜ୍ଞାନ
ଦୁଷ୍ଟମାତ୍ର ଭଣା ଦେବୁନୀରୁ ଆଜି କାହିଁ
କରିଦାରନାହାକେ ଏକାଙ୍ଗ ପୂଜ୍ୟାଥା ଲୋଞ୍ଚ ଦେଇଲୁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ହାତୁର ଯାତ୍ରି ଅଥବା କରି
ଅଛନ୍ତି । ମେହି କମର ଏକ ମୋ ରେଖେ କୁହା
ପ୍ରତିମାନକୁ ଉତ୍ତା ଘମନ୍ତେ କରି କରିଅଛନ୍ତି ।
ମଧ୍ୟବଳରେ ଦୃଷ୍ଟି କି ରହିଲେ ହେବଳ ମାତ୍ର
“ଆଶୁଅବ-ଆଶୁଅବ” ବୋଲି ଧରିଲୁ ଚାହାର
କମେ ଦିଇପୁ ପ୍ରତିମାନକ ଅତ୍ସୁଗୋଟିହି ବୁଧ
କିମ୍ବା ଅର କିମ୍ବା ଫଳ ଦେଖା କି ଯାଏ ।

ନେତ୍ରମୋହନ ବାବୁ ପ୍ରଦୀପ କାନ୍ତମାଳା ଏଥି
ଶାଖୁ ସତରିଏ ଚନ୍ଦ୍ରମାଣ ଅପ୍ରକୃତ ହାହଁ ।
ବବ୍ରାତରକଳରେ କଣେ ଜନାବଗାର କୃଷ୍ଣ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାପରି ଉତ୍ସମ୍ମେ-
ଶାନ୍ତିରେ ବେଳେତେଣ ଧର୍ମଧକତାର ଧାରା
ନେଇଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାୟ ଦର୍ଶନିଲେ । ଏହାଙ୍କୁଳେ କାହାର
ଜାଗର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଘରକୁ) ଏକାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି

୧୮୬୯ ଜାନ୍ମିତିକାରୀ

ଗ୍ରାସୁ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟ୍ୟ
ସମୀକ୍ଷା

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଦ୍ୟାର ବେଳେବ ପଞ୍ଚବୀ
ଅସମ ଜଗତବିଜ୍ଞାନ ପଦିବାରେ ସ୍ଥାନଦାତା
କର ଚିହ୍ନାଯାଇ କରିବା ହେବେ ।

ଗର୍ବ ଭାଟ୍-ରୁହ ମନ୍ତ୍ରଲବାରଦିନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ-
ଶା ସୁଲଭ ପାରିବୋଷିବ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଲବସରେ
ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଏଥରେ ନଗରର ବିଦ୍ୱଳେବ
ଓ କରେଶର ବିର୍ଭବରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ,
ସୁଲଭ ସେବକେତୁଙ୍କ ଏଥୁ, ସି ଜୀବ ଶୁଦ୍ଧାର
ବନ୍ଦପଥର ଅବଳ ଏହାର କଲେ ପ୍ରଥମେ ହେ-
ତିମାଳର ଗ୍ରାସର ବାବୁ ବଦଳାଇ ଦୋଷ ବାର୍ତ୍ତା
ବିଜ୍ଞାନୀ ପାଠ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶକ ହେତେ-
ପର ଦିଶ୍ଚାପନାଳ ହୋଇ ବାଲବନାଳକୁ ଅନେ-
କ ହତ୍ୟଦେଶ ଓ ଉତ୍ସାହବାଜି ସ୍ରଦ୍ଧାର ହର
ପରେ ଦେମାନକୁ ପାରିବୋଷିବ ଘୁଷ୍ଟବ ବନ୍ଦୁର
କଲେ, ଥୁଲର ସେବେଣ ମାତ୍ରର ବାବୁ ବୃଦ୍ଧନ
ଦିବ ଉପରେ ଓ ବାବୁ ବଳକୁ ଦାର
ଓଡ଼ିଆରେ ଦିନର ଘୋରର ବନ୍ଦୁରେ ରଚ-
ନ୍ତା ପାଠ କଲେ । କାର୍ଯ୍ୟଟି ଉତ୍ତମରୂପ ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥିବ, ଏଠାବାର ହେଉଛି ମୁହଁ
ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ ହୋଇନ ମଧ୍ୟ ଲବିଗୋଟି ବାଲି-
କି ବିଦେଶ ପାରିବୋଷିବ ଦେଇଅଛିନ୍ତି ।

ଭାଷିକ ବଜ୍ରପଳାର ତୁଆଗଲ ସେ ହୁଲ ଉଠି-
ଦେଅର ଭନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ଓ ଭାବଧଂଶୀ ମଧ୍ୟ
ବୁଝ ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ଅଜନ୍ମୁ ଥକଦିଲ
କିମ୍ବା ଆଚି + ଯାହାକିମ୍ବା ସେହେବେଳେ ଯାଇ-
ରେ ହୁଲାଇ ନ - କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁ :

ଭବନ ଗର୍ଜେଳ
ବେହତୁ ସମୟାବଦେଳ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂଖ୍ୟା
୧୩୭ ମସି

ବାର୍ଷିକ ମେଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହିନୀ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁକ୍ତ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬
ମହିନାର ପାଇଁ ଡାବମାସିକ ୫୭

ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଛବିତ ପରିଜ୍ଞାନ ଥାଏ
ଅଛୁ ।

୨୧୧୯୯୫ ମସି
ମହିନା

ବର୍ଷକରେତ୍ତିତ୍ତିତ୍ତି
ମୋହିତ

M. A. K.

D. C.

ମହିନ ଉପସ୍ଥିତ ବାବୁ ବୌଦ୍ଧକର ମୟ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀପେଣ୍ଟ୍ରୁ ।

ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଛବିତ ଉଚ୍ଛବିତ ଅବଶ୍ୟକ
ବାହୁଁ ଏଥପରି ଲେଖାଯାଉଥାବୁ ବିନ୍ଦୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୀୟ ଉଚ୍ଛବିତ ଉଚ୍ଛବିତ ତ
ପଠାଇବ । ତା ଏହି ମାତ୍ର ଅମ୍ବୁ ହଜ
୨୨୭ ମହିନାରେ ।

ଶୋଭି ଗ୍ରାହକର ପଥ ହୋଇଥିଲେ
ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ହାତୁ ମାତ୍ର ଏ ଜଣ୍ଠିବ ସରବାରୀ
ପରିଜ୍ଞାନ ପୁଣି ଉଚ୍ଛବିତ ବୌଦ୍ଧକ ଗ୍ରାହକ
ନେତ୍ର ଜ୍ଞାନକୁ ବନିର୍ଦ୍ଦେଶକର ଅନୁମତି
୧୯୭ ଅମ୍ବେମାନେ ବନାମଳ୍ଲରେ ଉଚ୍ଛବିତ
କଲେବୁରୁ ଉଚ୍ଛବିତ ଲେଖାର
ଅନ୍ତିକୀୟ ଉପରାକ୍ଷର ବିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଛବିତ
ତେବେ ପଠାଇବ ଅଛୁ । ଏଥି ମନ୍ଦରେ ଏକବିନ୍ଦୁ
କଲେବୁରୁ ମାତ୍ର ଅନୁମତି ଉଚ୍ଛବିତ
କାହାର ଅମ୍ବୁ ହାତୁ ଏହି ଉଚ୍ଛବିତ
କାହାର ଅମ୍ବୁ ହାତୁ କାହାର ଅମ୍ବୁ

ଅପଣା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉଚ୍ଛବିତ ଏ ଯେବେ ବେହ
ଅମ୍ବୁକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ରମ୍ଭା
ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ଉଚ୍ଛବିତ ଯେ
ସରକ ଭାବରେ ଶାଖାରୀଙ୍କ ମନ୍ଦରଗାନକ ବୋଲ
ଅପ୍ରାଚିକର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରାକ୍ଷର ବିନ୍ଦୁ
ନୁହନ୍ତୁ ଅଥବା ପ୍ରାଚିକର ହେଉ ବ ଅପ୍ରାଚିକର
ହେଉ ବନାମଳ୍ଲରେ ବୌଦ୍ଧକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉଚ୍ଛବିତ
କରିବା ହାତମିକ ଉଚ୍ଛବିତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟିବ ।
ଏହିପରି ବୌଦ୍ଧକ ମୁକ୍ତ ଉଚ୍ଛବିତ ମନ୍ଦରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ତାଙ୍କର ସହି ଆଂଦମାନ୍ଦ୍ର
କଣାରାତ୍ରି ଯେ ଏଠାର କଳ ଗ୍ରାହକ ବ୍ରାହ୍ମି
ବାହେବ ଅପଣା ସ୍ଥିତିକ ସାମ୍ବନ୍ଧର ବିନ୍ଦୁରେ
ତାଙ୍କର ହୃଦୀ ହେଉ ପଞ୍ଚାବ ପ୍ରଦେଶରୁ
ଯାଇଥିବାକୁ । ଅକ୍ଷାମୀ ସୋମିବାର ଏଠାର
ଯାଦି ବରିବେ । ତାହାକର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରି-
ଧାରେ ଏକଟିମୁକ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଉଚ୍ଛବିତ କରିବାକୁ
ଗ୍ରାହକ ହେ, ବ, ତରମାନ ଯାହେବ ତାହାକର
ଅସଥିବାକୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଷ ଯେ
ତୁମର ଯାହେବ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରେକ୍ଷନ କର ବର୍ଷ
ଏକବୁରୁ ପ୍ରତିବାନମନ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ବଜରସ୍ତାନରେ ନିହାନର ଅତି ପ୍ରବଳନିଷେ
ବଚିଦିଲ୍ଲ ଏମନ୍ତ ବ ଅର ଏହିତ୍ତୁ ବଚିଦିଲ୍ଲ

ବେହବର୍ଷ ବରିଷ୍ଠ ହୋଇଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସୁନ୍ଦର
ଦିନ୍ଦୁ ଯେ ପୁରୁଷମାତ୍ର ବରି, ପାଣି ସୁନ୍ଦରକର
ସଂଗ୍ରାମ ଯେ ମନ୍ଦରଗରେ ଅନେକ ହୋଇ
ବବ ଉପରାକ୍ଷର ଅଛୁ ଏ ଯେବେ ବରି ହୋଇ
ଥିଲୁ ତହିଁରେ ଉଚ୍ଛବିତ ହୁଏଇଥାଇଥିବ ।
ତାଙ୍କର ଯେ ବାର୍ଷିକ ହୁଏ ଅନ୍ତରେ ଧାରା-
ମେତ୍ର ବିନ୍ଦୁ କରି ହୋଇ କାହାର । ଯାହା
ହେଉ ବ୍ରାହ୍ମି ବୈବରଣୀ ମହାବସ ପ୍ରକାଶ
ତେବେର ପ୍ରଥାକ କର୍ମମାତ୍ରକରେ ପ୍ରବଳ ବରି
ହେବାର ଏବର୍କ୍ରୁ ଏବପ୍ରକାର ଖୋଇବର୍ଷ
ବୋଇବାକୁ ହେବ ।

‘ବରସ୍ତୁ ମାମରକାର କର୍ମକ’ ଏହି ସଂକଷିତରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଗଣ୍ଠିବ ପ୍ରେରିତର ପାଇ ଅଛୁ ।
ତହିଁରେ ଲେଖାରୁ ଯେ ପଦେ ଏ ସବୁକି
କରିବ ହାବନମାନରେ ବସି ବାଇ ଅମ୍ବୁକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରିଶବ୍ଦ ବର୍ଷ ହର୍ବ ବରିକାର
କର ଯାଇ କର୍ମକରେ ଓ ସହମାନେ ହାମ୍ବାକ
ପଢି ଉଚ୍ଛବିତେ । ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କିମନ୍ତ ସଂ-
ହେବ ଏ ସବୁକରିବାକୁ ଅପ୍ରକାଶ କରିବ
ମୋଦିବମା ମାଯର ପାଇଁ କରିବ ହେବାର
ଏବର୍କ୍ରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଏଠାରେ ଅର୍ଦ୍ଦବାକ ରାମମାର ଅପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ।